

ЛЕКЦИИ

на

МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ

ОТЪ УЧИТЕЛЯ.

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА.

I томъ.

Издание на просвѣтния комитетъ
София — 1927

1 - ВА ЛЕКЦИЯ.

Новитѣ схващания на ученика.

Размишление.

Тема № 1: „Отношение между психология, логика и етика.“

Ще ви задамъ сега слѣдния въпросъ: Коя е сжществената отличителна чѣрта между човѣка и животнитѣ? (— Неговата разумность. — Човѣкътъ може да изразява това, което мисли. — Човѣкътъ има стремежъ къмъ нѣщо. — Човѣкътъ може да обича Бога. — Човѣкътъ има етика, естетика и логика. — Човѣкътъ има свободна воля. — Споредъ философията пъкъ, на човѣка е присжщо изслѣдването на нѣщата. У животнитѣ тѣзи нѣща се редуватъ, безъ да се систематизиратъ.) Ще ви задамъ другъ въпросъ: Каква е разликата между положителния и отрицателния полюсъ, между мъжкия и женския принципъ? (— У жената се проявява сърдечниятъ животъ или принципътъ на Любовѣта, а у мъжа — умствениятъ животъ или принципътъ на Мждростѣта. Тѣ се различаватъ още и по своята пасивность и активность.)

Въ окултната наука подъ „женски принципъ“,

ние разбираме случаи, когато пасивността на човѣка е отвѣнъ, а активността отвѣтрѣ. Когато казваме „мжжки принципъ“, разбираме, че активността на човѣка е отвѣнъ, а пасивността му отвѣтрѣ. Казватъ, че жената била пасивна. Питамъ: ако наистина жената е пасивна, какъ може да завладѣва ума на мжжа? Ако умътъ на едно дѣте е въ сила да те замотае, то не е пасивно.

Азъ искамъ да имате положителни схващания за нѣкои основни идеи. Всѣка основна идея трѣбва да е добръ разграничена, за да можете правилно да я прилагате. Щомъ кажешъ, че си пасивенъ, то значи, че си активенъ отвѣтрѣ, а пасивенъ отвѣнъ; щомъ кажешъ, че си активенъ, то значи, че си активенъ отвѣнъ, а пасивенъ отвѣтрѣ. Вслѣдствие на това се явяватъ и противорѣчията. За онзи, който е активенъ отвѣнъ, смущенията и противодѣйствиата идватъ отвѣнъ. Той отвѣтрѣ е пасивенъ, незасегнатъ. За пасивния принципъ пъкъ смущенията идватъ отвѣтрѣ. Слѣдователно, умътъ има повече прѣпятствия отвѣнъ, а сърцето има повече прѣпятствия отвѣтрѣ. Сърцето е пасивно отвѣнъ, а умътъ — отвѣтрѣ. Сърцето е активно отвѣтрѣ, а умътъ — отвѣнъ. Тия два принципа, умътъ и сърцето, могатъ взаимно да си помагатъ. Когато умътъ се намѣри въ противорѣчие въ своята активностъ, тогава сърцето, което е активно отвѣтрѣ, ще му дойде на помощъ. Умътъ е опора на сърцето отвѣнъ, а сърцето е опора на ума отвѣтрѣ. Този законъ трѣбва да разберете добръ. Когато се намѣрите въ смущение съ вашия

умъ, трѣбва да търсите вашето спокойствие отвжтрѣ. А когато сте неспокойни сърдечно, трѣбва да търсите спокойствието си въ Божествения принципъ на ума. Сърцето винаги изисква принципъ, на който може да разчита. Щомъ сърцето веднѣжъ се излъже, въ него се заражда чрѣзмѣрна активностъ и подозрителностъ. Безвѣрието въ човѣка не започва отъ ума, а отъ сърцето. Безвѣрието не е родено у мъжа, а у жената. Като казвамъ „жената“, подразбирамъ сърцето. Разбира се, вие нѣма да схващате, че тия термини „мжжъ“ и „жена“ се отнасятъ до васъ, но ще боравите съ тѣхъ само като съ принципи. „Дѣва или дѣвица“ изразява принципа въ своята чистота. Когато говоримъ за жената въ нейния първоначаленъ принципъ, ние употрѣбяваме думата „дѣва“, което значи Божествена чистота, или символъ на Любовта. А „мжжъ, или човѣкъ, или манасъ“, значи синъ на Мъдростта. Той е изразъ на Божествената свѣтлина, или на Божествената Мъдростъ. Слѣдователно, тия два принципа у човѣка се допълватъ едноврѣменно: единиятъ принципъ е активенъ отвжтрѣ, а другиятъ е активенъ отвънъ. Единиятъ принципъ е пасивенъ отвънъ, а другиятъ е пасивенъ отвжтрѣ.

И тъй, разликата между човѣка и животнитѣ зависи отъ гжстотата на тѣхната материя. Материята, отъ която животнитѣ сж създадени, е погжста. Въ свѣта на животнитѣ прониква по-малко свѣтлина, затова и тѣхнитѣ разбирания за живота и нѣщата не сж тъй ясни, както у човѣка. Окул-

тиститѣ считатѣ, че животнитѣ сж подѣ 13-та сфера. Значи, още дълго врѣме ще чакатѣ, докато се повдигнатѣ. Тѣ не могатѣ да се повдигнатѣ при сегашнитѣ условия на живота.

Ще ви запитамѣ: защо природата е поставила скжпоцѣннитѣ камѣни въ земята, тамѣ да се образуватѣ? Мислите ли, че у кристалитѣ има извѣстна интелигентностѣ? По какво сждимѣ за интелигентността на едно сжщество? Като гледаме кжщата на единѣ човѣкѣ, прозорцитѣ ѣ, стоята му и всичко наоколо, по това вече сждимѣ за неговата интелигентностѣ. Ако гледаме изработката на нѣкоя статуя, или на какѣвъ и да е прѣдметѣ, ние вече сждимѣ за степенѣта на човѣшката интелигентностѣ. Кристалитѣ, които сж се образували въ земята, и тѣ иматѣ своя интелигентностѣ. Тѣ разбиратѣ законитѣ на свѣтлината и сж научили начина за възприемането ѣ. Всѣки кристалѣ е възприелѣ точно тази свѣтлина, която е необходима за неговото развитие. Окултиститѣ подѣржатѣ, че кристалитѣ се раждатѣ и зрѣятѣ въ земята тѣй, както и плодетѣ. Кристалитѣ сж голѣми егоисти, въ тѣхѣ има голѣмо щестлавие и гордостѣ. Понеже сж много горделиви, затова природата ги е турила на такава голѣма дълбочина въ материята. Само по този начинѣ тя обуздава тѣхната гордостѣ. И вие виждате, колко сж тѣврди тѣ. Въ тѣхѣ нѣма никаква мекота. Дълго врѣме трѣбва да ги шлифовате, за да ги направите гладки. Въ туй отношение кристалитѣ показватѣ прѣвичната причина за човѣшкото падане.

Бихъ желалъ нѣкои отъ васъ да опишатъ краснитъ на по-важнитъ скжпоцѣнни камъни, да се позанимаватъ съ тѣхъ. Защо? Защото нѣкои отъ вашитъ идеи иматъ връзка, отношение съ кристалитъ. Не мислете, че кристалитъ сж само въ земята. Туй, което е въ земята, сжщото е и у васъ. Трѣбва да знаете, че всичко, което сжществува въ природата, сжществува и въ вашето тѣло. Всички растения, всички бубулечки, които сжществуватъ по земята, се намиратъ и въ тѣлото ви. Нѣкой вълкъ се изпрѣчи въ вашия умъ, разваля ви всичкото настроение, изяжда ви нѣкоя овца, и вие се намирате прѣдъ една катастрофа. Вие се занимавате съ вълцитъ на физическия свѣтъ, но не се занимавате съ вълцитъ въ вашия умъ. Когато, обаче, единъ вълкъ изяде една овца въ вашия животъ, вие ще почувствувате една голѣма болка въ сърцето си. Вие мислите за другитъ вълци, а за вашитъ вълци не искате да направите нищо. Другъ пжтъ нѣкоя мечка изяде една отъ вашитъ крави, или нѣкой паякъ хване една отъ вашитъ мухи и я изяде. Вие наблюдавате тия нѣща отвънъ, а не се занимавате съ тѣхъ вжтрѣшно. Но трѣбва да изучавате всичко това! То е една цѣнна наука. Вие трѣбва да започнете да обуздавате всички животни въ себе си. Това сж символи, това сж идеи, това сж начини на онзи Божественъ животъ, който иде отъ много направления и се втича въ човѣка. Човѣкъ е сглобенъ отъ множество отдѣлни сили. Тѣ сж като малки рѣкички, които най-послѣ се сливатъ въ

една обща, голѣма рѣка. Азъ опрѣдѣлямъ това нѣщо по слѣдния начинъ: животнитѣ и растенията, които сжществуватъ на земята, прѣдставляватъ човѣка, разложенъ на неговитѣ съставни части. Всички тѣзи части се събиратъ да живѣятъ въ едно тѣло, заедно съ една монада, която ги ръководи. Това именно е човѣкътъ. Тази идея прокарва и Лайбницъ.

Значи, въ човѣка има една централна монада и още много монади, които обаче, не сж на еднаква степенъ на развитие. Тѣ сж сжщества съ голѣмо разнообразие въ развитието си. Свирепитѣ животни, въобще, се намиратъ въ една крайно гжста материя. Отъ това се образува повече търкане и повече топлина. Но понеже тѣ не сж научили законитѣ за трансформиране на енергията, вслѣдствие на това се изявяватъ груби. Азъ мога да разгнѣвя когото и да е отъ васъ, безъ да му кажа нито една дума. Прѣдставете си, че обѣщая на нѣкого отъ васъ едни хубави дрехи, като му кажа, че слѣдъ два мѣсеца ще ги има. Вие чакате, обаче, дойде Коледа, и азъ още не ви давамъ дрехитѣ. Вие веднага кипвате и си казвате: какъ тъй той да не седи на обѣщанието си! Че защо? Обѣщанието не е нѣщо материално. Защо трѣбва това обѣщание да произведе въ васъ такова кипване? Затова, когато нѣкой ви обѣщае нѣщо, вие считайте, като че нищо не ви е обѣщавалъ, за да бждете самостоятелни. Дали ще ви дадатъ нѣщо, или не, нека ви бжде безразлично. Като ви дадатъ дрехитѣ и

ги облѣчете, само тогава се позарадвайте малко. А това, че нѣкой ви общалъ дрехи, не туряйте тази мисълъ въ ума си. Ако мислите за общанието, ще създадете пакостъ за душата си. Оставете да мисли за общанието този, който ви е общалъ. Това е негова идея, която той самъ трѣбва да реализира. Оставете го самъ да изработи своята идея. А вие се радвайте на онзи плодъ, който той ще принесе. Не отивайте постоянно при него до го питате, кога ще дойдатъ дрехитѣ. Вие не трѣбва да се интересувате за дрехитѣ.

Сега, ще ви дамъ другъ примѣръ за сжщата идея. Да допуснемъ, какво нѣкой ви каже, че ви обича. Тозначи, че ви е общалъ нѣщо. Той ви праща дрехи, шапка, обуща и ви казва: азъ ви обичамъ. Вие ги взимате и си казвате: е, той ме обича. Не, забравете, че той ви обича. Нека тази мисълъ е само негова. Ако той ви обича, самъ ще се повдига отъ тази обичъ — нищо повече! Вие се радвайте, че тази мисълъ или това чувство работи у него. Когато нѣкой ме обича, азъ ще му се радвамъ тъй, както когато нѣкой цигуларъ ми свири. Азъ ще седна при него да го слушамъ и да му се радвамъ, че той свири. Той като свири, азъ мога да се радвамъ на неговото свирене тъй, както и той се радва. Чувството, което той има къмъ мене, може да роди въ ума ми нѣкоя нова идея. Азъ може да нѣмамъ техника въ свиренето, но мога да имамъ музикално схващане и като слушамъ, мога да се ползувамъ.

И тъй, при вашитѣ стари възгледи за живота,

ще имате и нови схващания, съ които ще правите опити. Първият опитъ, който трѣбва да направите тази година, е да контролирате извѣстни ваши мисли, които могатъ да ви раздразнятъ. Да кажемъ, че имате една мисль, която може да ви напакости, да ви спре съ 10 години въ вашето развитие. Ще се опитате да спрете тази мисль. Спри я, а не да страдашъ и да плачешъ отпослѣ. (Какви сж тѣзи мисли?) — Другъ пжтъ ще ви говоря конкретно върху тѣзи мисли, които ви спъватъ. Разбирате ли това, което ви говоря тази вечеръ? То е нѣщо много деликатно, нѣщо мощно. То е едно изкуство, което трѣбва да усвоите. Едно отъ великитѣ изкуства въ свѣта е да се владете, когато искате. Не мислете, че това може да стане изведнѣжъ. Първитѣ резултати ще бждатъ като на онзи ученикъ по цигулка, който едва започва. Най-напрѣдъ учи първа позиция, послѣ втора, трета, слѣдъ това вече свери по-сложни упражнения. Като изучи всичкитѣ необходими упражнения, може да стане виртуозъ. И тогава, като излѣзе прѣдъ публиката, ще свери хубави нѣща, а не обикновени упражнения. Човѣкъ, който прави опити да се самовлада, свери такива упражнения. Колко пжти тия упражнения нѣма да се изпълнятъ добрѣ! Даже и най-видниятъ цигуларъ, прѣди да свери нѣкое мжно парче прѣдъ публиката, се упражнява най-малко по 2-3 пжти на день, дълго врѣме повтаря единъ и сжщъ пасажъ, и все пакъ виждате, че всички тонове не сж достатъчно ясни. Единъ тонъ е ясенъ, другъ не. Колко пжти той

ще се умори, докато тоноветъ му станатъ отчетливи и ясни! Нѣкой пжтъ прѣститъ му се уморятъ, другъ пжтъ ржцѣтъ, и той ги маха, движи, докато си отпочине. Мислите ли, че когато искате да се въздържате, ще можете изведнѣжъ да постигнете това изкуство? Ако си кажете, че нѣма да се гнѣвите, ще издържите ли? Заречете ли се да не се гнѣвите, на другия день ще се разгнѣвите четири пжти до обѣдъ; въ вторникъ — седемъ пжти, а въ срѣда — десетъ пжти.

Азъ наблюдавахъ веднѣжъ единъ господинъ, който искаше да свири въ стаята си, да се упражнява, но започва да сваля транспаранта на прозореца си. Сваля го, но не може, закачилъ се нѣкждѣ. Разгнѣвява се, дръпва транспаранта и го хвърля на земята. Прозорецътъ остава откритъ. Той се навежда, вдига транспаранта и отново го туря на мѣстото. При това, този човѣкъ не е нѣкой простакъ. Ученъ човѣкъ е. Защо хвърля транспаранта? Той се разгнѣвява на транспаранта, какъ така да не се подчини на неговата воля! Транспарантътъ казва: „За мене е безразлично, дали ти ще се гнѣвишъ, или не.“ И най-послѣ този господинъ вижда, че нѣма причини да се гнѣви и отново закачва транспаранта. Този гнѣвъ, обаче, може да се избегне. Причината на този гнѣвъ произтича отъ чувството скритность. Той иска, като свири, да бжде скритъ въ стаята си, да го не виждатъ хората отвънъ. Ако той нѣмаше въ себе си туй чувство на скритность, нѣ-

маше да има нужда отъ транспарантъ и щѣше да избегне единъ случай на разгнѣвяване.

Скритността сжествува и въ природата. То е едно чувство, отъ което се зараждатъ идеитѣ. Човѣкъ трѣбва да бжде скритъ до извѣстна степенъ, да крие нѣкои чувства въ себе си, защото тѣ зрѣятъ въ скритността. Само по този начинъ тѣ могатъ да се развиятъ до съвършенство. Въобще, у страхливитѣ хора скритността е по-силна, а у смѣлитѣ — по-слаба.

Въ дадения случай вие трѣбва да се убѣдите въ това, че всички необходими условия за вашето растене или щастие се намиратъ въ самитѣ васъ. Извънъ тази възможностъ, която се крие въ васъ, остава единъ външенъ плюсъ — той е възможността на живата природа или на Бога. Тѣй както слънцето изгрѣва и спомага на ония зародиши, които сж въ земята, да израстатъ, така и въ човѣшката душа природата или Богъ иде и възраства всичко у него. Окръжаващата ни сръда, както и всички други сжщества, до извѣстна степенъ, сж наши помощници. Въ нѣкои случаи, обаче, тѣ не могатъ да ни помагатъ. Запримѣръ, колко души въ живота ви могатъ да ви помогнатъ? Разбира се, въ този случай ще се пазите отъ слѣдното противорѣчие, което може да се роди въ вашата душа: трѣбва ли да изключвате хората отъ себе си, или не? Когато се саморазвивате, не изключвайте хората отъ себе си. Законъ е: всички животни, растения, минерали, кристали, които сж вътрѣ въ васъ, едновременно и всички души,

които сжществуватъ въ свѣта, нѣматъ само отражение въ васъ, но иматъ и свои прѣдставители. Всѣки човѣкъ, дѣто и да е, има единъ живъ прѣдставитель въ васъ. Ти не търси да срещнешъ този човѣкъ отвънъ, а го търси отвътрѣ. Търси малката игла на Витоша! Ти все ще намѣришъ този малъкъ човѣкъ нѣкъждѣ въ себе си и съ него ще се разговаряшъ.

При този случай вие ще се намѣрите въ слѣдното положение: въ единъ разказъ отъ Волтера се говори за нѣкаква французка експедиция, която заминала съ параходъ да изслѣдва сѣверния полюсъ. Въ това врѣме едно интелигентно сжщество рѣшило да изслѣдва слънчевата система, та като отивало къмъ слънцето, слѣзло за малко на земята. То стѣпило на нашитѣ океани и водата дошла до колѣнѣтъ му. Като видѣло този параходъ, това интелигентно сжщество повдигнало парахода съ прѣститѣ на ржката си, а съ едни малки щипци хванало единъ отъ французитѣ. Слѣдъ като влѣзло въ контактъ съ него, почнали да се разговарятъ. Това интелигентно сжщество се почудило, че този малъкъ човѣкъ билъ толкова уменъ, та могълъ да прави такива сериозни научни изслѣдвания. Така трѣбва да направите и вие. Ще хванете съ щипцитѣ си това малко сжщество, което е вътрѣ въ васъ, и ще се разговаряте съ него. Въ този разказъ Волтеръ прѣдава една истина въ хумористична форма.

Първиятъ важенъ законъ при вашето саморазвитие е слѣдниятъ: нѣма да отричате никой

човѣкъ извънъ себе си! Вие казвате за нѣкого: не искамъ да зная нищо заради него. Не, не казвай тъй! Кажу си: азъ искамъ да зная нѣщо за този човѣкъ. Азъ ще намѣря неговия другаръ, който живѣе въ миниатюръ въ менъ, и ще го питамъ, какво има да ми разкаже. Туй малко същество ще ни разправи самата истина, когато външниятъ човѣкъ нѣма тия условия. Този човѣкъ отвънъ и да иска да каже истината, не може. Тѣй, както сега сж създадени хората, тѣ нѣматъ условия да се разбиратъ отвънъ, а само вътрѣшно. Азъ не съмъ срещналъ досега нито единъ човѣкъ, който може да каже Истината. Малцина сж тия хора, които могатъ да казватъ Истината. Повечето хора заобикалятъ. Такъвъ човѣкъ, за да изнесе една истина, отукъ ще обиколи, оттамъ ще обиколи, не върви по права линия, по Божествения пѣтъ. Толстой е единствениятъ въ историята, който е изнесълъ въ своята изповѣдь Истината тъй, както трѣбва. Вториятъ е св. Августинъ. Има и други нѣкои, но тия двамата сж главнитѣ.

Всички вие трѣбва да бждете чистосърдечни. Като дойде тази чистота въ васъ, да можете да говорите Истината въ себе си, а не отвънъ. Толстой се изповѣда не прѣдъ външния свѣтъ, а прѣдъ себе си, за да възстанови своя миръ, да възстанови връзката между Бога и своята душа. Тази негова изповѣдь стана достояние и на цѣлия свѣтъ, обаче, той се изповѣда прѣдъ себе си.

Сега, като говоримъ за изповѣдь, не подраз-

бирамъ изповѣдь прѣдъ вѣншнитѣ хора, но прѣдъ себе си, прѣдъ своята душа, за да възстановимъ връзката между Бога и насъ. За да се възстанови тази връзка, всичко трѣбва да бжде изложено на Божествената свѣтлина. Кажете ми тогава: защо да не изложите всичко прѣдъ Бога? Ако Богъ е отворилъ очитѣ ви, ако е ималъ довѣрие да ви покаже небето, да ви даде всички възможности за вашето развитие, да остави на ваше разположение всичко, което е създалъ, всички блага на настоящето и бждещето и да положи за васъ всичката си грижа, не заслужава ли и вие да бждете спрѣмо Него тъй, както Той е спрѣмо васъ? Защо не? Ние трѣбва да имаме спрѣмо Бога сжщитѣ отношения, каквито Той има къмъ насъ — нито повече, нито по-малко. Той има отношения къмъ насъ, като Богъ, а ние ще имаме отношения къмъ Него, като човѣци. Моитѣ отношения къмъ Бога ще бждатъ тъй прави, както моята душа може да ги опрѣдѣли. Туй е възможно, и то е красивото въ свѣта. Щомъ човѣкъ дойде до това положение, той се чувствува мощенъ, а прѣди това той е билъ малодушенъ, страхливъ. Рѣши ли се веднѣжъ да изправи отношенията си къмъ Бога, той става герой; въ неговия умъ се явява свѣтлина, въ душата му наставя миръ, и той расте прѣдъ себе си, като казва: сега вече всичко е възможно за мене. Този човѣкъ вече е прозрѣлъ Божествената свѣтлина, той е прѣдъ лицето ѝ.

Ако вие отидете въ Германия, въ Англия или въ Америка, кждѣто хората сж материалисти, и

погледнете нѣкой отъ тѣхъ, то ако този човѣкъ е германецъ, ще ви каже: „Господине, защо ме гледашъ? Защо ме фиксирашъ?“ Ако е англичанинъ, ще се дуелира съ васъ. Вие трѣбва да се пазите отъ такива хора. Съврѣменнитѣ хора сж много материалисти, страхъ ги е да не проникнешъ въ тѣхната душа, въ тѣхнитѣ дребнавости, но всичкитѣ имъ дребнавости не струватъ нито лула тютюнъ.

Вземете сега закона на обичѣта. Обичѣта има положителенъ и отрицателенъ полюсъ. Заражда се въпроса: защо човѣкъ трѣбва да обича? — Човѣкъ трѣбва да обича, за да се прояви. Животътъ не може да се прояви безъ обичъ. Животъ безъ обичъ нѣма. Първиятъ пжтъ на живота е обичѣта. За да покажешъ, че живѣешъ, трѣбва да обичашъ. Слѣдователно, първата стѣпка на обичѣта е къмъ единъ прѣдметъ. Намѣришъ една ябълка, вземешъ я, погледнешъ я и я обикнешъ. При отрицателния полюсъ на живота пакъ има обичъ. Отрицателниятъ полюсъ на живота винаги прѣдставлява областъта, въ която животътъ може да се прояви, макаръ и въ минималната си степенъ. Значи, за да се прояви живота, трѣбва да обичате нѣкого. Най-първо човѣкъ обича себе си. Той не започва съ обичъ къмъ другитѣ, но обича себе си, тѣлото си: той само яде и пие, за да може да расте. Слѣдъ врѣме той вече си позволява да обича и другиго отвънъ. Значи, той може да обича още едного. Като се развие, като забогатѣе, тогава може да обича още едного вънъ отъ себе си.

Туй допущане е прокарано навсѣкжѣ въ философията. Тогава човѣкъ се раздвоява.

Ще кажете: защо се раздвоява човѣкъ? — Това е единъ философски въпросъ. Въ какъвъ смисълъ употребявате въ езика си думата „раздвояване?“ Женскиятъ принципъ, който билъ първоначално у мъжа, у човѣка, не могълъ да бжде завладѣнъ отъ мъжа, понеже този принципъ е активенъ отвжтрѣ, а пасивенъ отвънъ, а човѣкътъ — мъжътъ — е пасивенъ отвжтрѣ, активенъ отвънъ. Та понеже човѣкъ е двойкъ по естество, то вториятъ — женскиятъ принципъ прозрѣлъ, т. е. видѣлъ външнитѣ нѣща, и тогава неговата външна пасивностъ се прѣвърнала на външна активностъ, а вжтрѣшната активностъ на вжтрѣшна пасивностъ. Вслѣдствие на това, този принципъ се отдѣлилъ отъ човѣка, напусналъ го, излѣзълъ навънъ. Такова било положението на Адама. Този принципъ, който излѣзълъ отъ мъжа, не се върналъ вече. Ето защо и до днесъ виждаме, че между мъжа и жената не съществува хармония. Между тѣхъ има вѣчно състезание. Когато казватъ, че между тѣхъ не може да съществува любовъ, това е вѣрно. Любовта не е нѣщо външно. Най-първо този принципъ трѣбва да се върне вжтрѣ, да стане отвънъ пасивенъ, а отвжтрѣ активенъ и да си заеме първото положение. Сега и жената е активна, и мъжътъ е активенъ. Затуй, при сегашното състояние не е възможно никакво възпитание, никаква култура. Това, което ви говоря сега, не се отнася до

васъ. Вие сте само проявление на принципа, а ние говоримъ за общия принципъ. Туй, за което ви говоря, вие ще го намѣрите въ себе си. Тогава противорѣчието ще дойде, и вие ще кажете: менъ не ми трѣбва мжжъ. Не, не е така. Това подразбира, че имашъ сърце, имашъ и умъ, които изразяватъ даѣ различни състояния. Ти не можешъ да ги отречешъ. Ако твоето сърце обикне извѣстенъ прѣдметъ отвънъ, то не е на правъ пжтъ. Сърцето трѣбва да се и н т е р е с у в а само о т ъ в ж т р ѣ ш н и работи. Онова сърце, което се интересува отъ външни работи, е опорочено. И онзи умъ, който се интересува отъ вжтрѣшния животъ, и той сжщо е опороченъ. Ти не трѣбва да отричашъ своето сърце или своя умъ, но трѣбва да ги напжтвашъ правилно, всѣки да се занимава съ своята работа.

Азъ не искамъ да вземете тѣзи нѣща като абсолютни истини. Това сж разсжждения. Вие ще ги провѣрявате и когато се увѣрите въ тѣхната истинностъ, ще работите съ тѣхъ. Тѣ сж извѣстни математически величини. Ще ги допуснете, ще ги докажете, за да видите възможни ли сж, или не, но ще работите върху тѣхъ.

Тогава, можемъ да изразимъ с ъ р ц е т о и у м а по слѣдния начинъ: умътъ изразяваме съ 1, а сърцето съ 2. И тѣй, умътъ отвънъ е плюсь, отвжтрѣ е минусъ (+1-), а сърцето отвънъ е минусъ, значи пасивно, а отвжтрѣ е плюсь, активно (-2+). Ще помните: щомъ вашето сърце обикне извѣстни прѣдмети

или вѣщи отвѣнъ, непрѣменно ще паднете въ извѣстно изкушение. Защо? Защото вие не можете да владѣете тази вѣщь. Ако чрѣзъ сърцето си обикнете нѣкой човѣкъ, той ще иска да бжде самостоятеленъ; слѣдователно, и него не ще можете да владѣете. Вие, като обикнете нѣкого, искате да го владѣете, а това е невъзможно. Това, дѣто нѣкой казва, че може да държи нѣкого подъ свое влияние, това сж празни думи. Казватъ, че слънцето има грамадна сила и влияние, могло да привлича. Добрѣ, вземете прѣдъ видъ слѣдния фактъ: и з в ѣ с т н а к о м е т а приближава близо до слънцето, но слѣдъ това се завъртва силно, отдрѣпва се и отива въ пространството. Питамъ: ако слънцето влияе тѣй силно, защо не задържи или не спре при себе си тази комета, но я оставя да замине въ пространството? Значи, има друго нѣщо въ свѣта, което движи тѣлата. Ако една комета отива къмъ слънцето, напимѣръ, защото има други причини, факторътъ не е слънцето. Има и други центрове, освѣнъ слънцето, които дѣйствуватъ невидимо. Ако ние въ даденъ случай се приближаваме къмъ нѣкой човѣкъ, това показва, че той ни влияе, привлича ни. Ние ще дойдемъ около него много близо, може-би; той ще ни нагорещи и ще ни придаде отъ своята идея, но сжщеврѣменно ние ще си очъртаваме свой пътъ и слѣдъ врѣме ще се изгубимъ въ пространството, т. е. ще продължимъ своя прѣдначертанъ отъ Божественитѣ сили пътъ. Ти можешъ да се

влияешъ оттукъ, оттамъ, но винаги ще слѣдвашъ своя пжть.

Значи, ние сме свободни въ своя пжть. Това, че врѣменно се влияете отъ други сжщества и сили, да не ви плаши. Нѣкой казва: ще падна. Не, не се страхувайте! Колкото близо и да дойдете до слънцето, то нѣма да ви задържи. Колкото по-близо се приближавате до слънцето, толкова по-бързо ще се движите. Послѣ пакъ ще си вземете пжтя и ще бждете свободни. Други сили се грижатъ за вашия пжть. Слѣдователно, пжтьтъ, който ви е опрѣдѣленъ по Божествения законъ, никой не може да измѣни. Като се приближавате при нѣкое слънце, или при нѣкоя планета — Юпитеръ, Сатурнъ — тѣ могатъ да ви поизмѣстятъ малко отъ пжтя, това сж малки пертурбации. Въ сжщностъ, никой не може да ви отклони отъ вашия пжть. Въ цѣлия козмосъ нѣма примѣръ, дѣто нѣкоя слънчева система да е измѣнила пжтя на друга слънчева система. Може да си указватъ извѣстно влияние, но то е обичъ — допълнятъ се. Нѣкога една система ще влияе върху друга, но послѣ ще си размѣнятъ ролитѣ. Значи, пжтьтъ, по който вървите, по който растете е опрѣдѣленъ — никой не може да ви измѣсти изъ вашата орбита. Въ растенето си ще имате разни влияния. Вземете, за примѣръ, една планета указва влияние на слънцето, но и слънцето отъ своя страна ѝ указва влияние. Това е необходимо. Всѣко сжщество, което се движи, получава гласкъкъ отъ нѣкое по-висше сжщество, което има

свой точно опрѣдѣленъ пѣтъ. Въ пѣтя си това сѣщество може да се приближава или отдалечава отъ много центрове, даже може да приема извѣстно влияние отъ тѣхъ, но не и да измѣня посоката си. То не получава тласкъ въ движението си отъ тия центрове, които срѣща на пѣтя си, та да се спре при тѣхъ.

Сега, да се върнемъ къмъ мисълта си. Ще знаете, че оригиналътъ на всичко е вътрѣ въ васъ, а отвънъ е само копието. Затова нѣма да обичате външното, като нѣщо свое. Туй, което имате, то е у васъ. Пъкъ като се изгуби отвънъ, ще кажете: азъ имамъ оригинала му, ще го намѣря въ себе си. Ти можешъ отвънъ само да му се радвашъ. Всичко това ние само го допускаме. Тѣва сж допущения, математически вѣроятности, но дали е тѣй, или не, туй за васъ не е доказано. Ще знаете, че всѣка изказана мисль, не е изгубена, тя остава написана въ самия човѣкъ.

Какво нѣщо е обичьта? Да кажемъ, че обичате нѣкого. Той прѣдставлява само една възможность, за да се прояви вашата любовь. Вие благодарете на онова съчетание, което сѣществува въ свѣта, че можете да проявите любовьта си. Запримѣръ, ако въ единъ кинематографъ нѣма бѣлото платно, какъ ще може да се отпечатватъ картинитѣ? Тѣй и вие, благодарете, че има едно живо сѣщество, което ще ви позира. То е пасивно. Вие ще проектирате върху него любовьта си, а то ще ви разправя за тази любовь. Азъ като любя нѣкого, не зная колко го обичамъ. Той

ще ми разправя, колко го обичамъ. Кой е този човекъ? — Този отвѣтрѣ, той ще ми разправя, колко го обичамъ. Той едноврѣменно е и отвѣнъ, и отвѣтрѣ. Въ този случай, вие като обичате нѣкого, ще бждете тихи и спокойни, ще ви бжде безразлично, дали той е при васъ, или ще заmine въ Америка. Тия връзки се разтеглятъ. Кждѣто и да заmine той, вие се радвайте на това, защото той едноврѣменно е и вѣтрѣ въ васъ.

Азъ ще ви приведа единъ примѣръ, за да видите разликата между физическата и духовната любовъ. Когато нѣкоя майка обича дѣтето си физически, ако то пожелае да иде на разходка, тя го държи при себе си, не го пуска, казва: не може, мама, може да ти стане нѣщо. А онази майка, която обича дѣтето си духовно, тя ще го пусне, ще му приготви раницата и цѣлиятъ день ще се радва, че то отишло на екскурзия. Тя нѣма да мисли, че може да му стане нѣщо. Физическата любовъ все прѣдполага, че ще станатъ нѣкои пакости, че ще се случатъ лоши работи и т. н. И дѣйствително се случватъ. Духовната любовъ пѣкъ носи хубавото и красивото. Щомъ обичаме нѣкого физически, може да му припишемъ най-лошитѣ качества; ако го обичаме духовно, ще му припишемъ най-добритѣ, най-хубавитѣ качества. Запримѣръ, физическата любовъ прѣдполага: „може да му стане нѣщо“, „може да излѣже“ и т. н. Да, но ти само прѣдполагашъ, а това, което ти прѣдполагашъ, я стане, я не. Щомъ обичашъ физически, това, което прѣдполагашъ ще стане, но ако обичашъ духовно, лошо-

то нѣма да стане, ще стане само хубавото. Духовната любовъ е правилната, защото нѣма причини, които могатъ да измѣнятъ тази любовъ. Тя е отъ Божествено естество. И затова апостолъ Павелъ казва: „Любовъта не мисли зло, Любовъта никога не отпада“. И дѣйствително тъй е.

Сега азъ ви моля да смѣните вашето платно, т. е. каквито образи имате въ този моментъ, турете ги на друго мѣсто, защото новото не може да дѣйствува върху тѣхъ. Извадете сега нови листове! Туй, което ви казвамъ, не трѣбва да го напечатвате на вашитѣ стари листове. На нови листове ще напечатвате тѣзи работи и послѣ ще ги провѣрвявате. Ако запазите вашитѣ стари изображения и поставите новитѣ върху тѣхъ, ще стане цѣла каша. Нека седятъ вашитѣ образи отъ миналото, но ще обърнете единъ новъ листъ и върху него ще правите вашитѣ опити.

Азъ мисля да направимъ единъ микроскопически опитъ. Ще го направятъ двама ученици. Той е слѣдниятъ: единиятъ ученикъ ще забие въ ржката на другия една игла, на дълбочина 1 см.; тъй ще я забие, че да му прѣдизвика болка, и слѣдъ това ще я извади. Другиятъ ще му каже: още, още забивай! Този, комуто забиватъ иглата, ще гледа да забрави болката, да я прѣвъзмогне. Той трѣбва да се чувствува така, като че никаква игла не е забивана въ него; да не допуска никаква мисль въ съзнанието си, че е станало нѣщо съ него, а да бжде вжтрѣшно тихъ и спокоенъ, като нѣкой факиръ, и слѣдъ време да счита, че това

е било една малка игра. При това, не трѣбва само да забрави този опитъ, но като си спомни за него, да му е приятно, че сж забили въ ржката му игла на дълбочина 1 см.. Това е единъ психологически опитъ. Разбира се, той ще стане по доброволенъ начинъ. Ще изберемъ двама отъ васъ, които искатъ да се подложатъ на този опитъ. Всички нѣма да правите опита. Ще бъдете внимателни при забождането на иглата. Ще опитае, какъ работи законътъ. Все ще протече малко кръвъ, но опитътъ трѣбва да се провѣри. Тази кръвъ ще съберемъ на едно много чисто платно, ще направимъ една много хубава кутийка и тамъ ще я туримъ. Послѣ ще отбѣлѣжимъ датата и деня на опита. Това ще бжде първиятъ ви опитъ въ великитѣ идеи. Тази кутийка ще се пази отъ класа като свещена. Ако опитътъ излѣзе сполучливъ, съ тази кръвъ може да се направятъ и други опити, а ако опитътъ не излѣзе сполучливъ, тогава и кръвта не ще е толкова цѣнна.

Засега ще спра да говоря върху този предметъ и другъ пжтъ ще продължа. Прѣди да пристѣпимъ по-дълбоко къмъ тѣзи знания, искамъ да изясня нѣкои въпроси, които се явяватъ въ живота ви. На теория вие знаете много работи, но необходимо ви е дълбоко, правилно разбиране на всички въпроси.

Запишете си слѣднитѣ три правила за приложение:

1. Когато сърцето ви изстива, че не може да обхване и вмѣсти

свободата на другитѣ, продължете тогава радиуса на сърцето си да обхване и недостатъцитѣ на хората и продължавайте свещенния пжть на сърцето: Къмъ Бога на Любовта, при най-голѣмитѣ несподи!

2. Когато умътъ ви се помрачава, че не можете да разберете и приемете извѣстни истини, удължете тогава радиуса на ума си. Мислете, че всичко така трѣбва да бжде, за да се изяви Богъ на Вѣчността въ цѣлото разнообразие. Него намирайте въ всичко. И продължавайте великия пжть на ума: Къмъ Истината и прѣзъ най-голѣмото противорѣчие!

3. И когато волята ви се изроди въ своеволие, че спира своята дѣятелностъ въ добро, удвойте тогава радиуса на волята си. Приемете волята като даръ отъ Богания посветете Нему! Тѣй продължавайте мощния пжть на волята: За проява на Божията Благостъ и прѣзъ най-голѣмото зло!

„Самосвѣтлиятъ пжть на Мждростьта води къмъ Истината!“

— Тя постоянно ни весели!

1-ва лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 19/X, 1924 година — София.

2-РА ЛЕКЦИЯ.

Природа и геометрия.

„Само свѣтлиятъ пжтъ на Мжд-
ростъта води къмъ Истината“.

— Тя постоянно ни весели.

Размишление.

Кое е най-важното въ яденето? Кое е най-важното въ храната? Защо трѣбва хората да ядатъ? (— За да добиятъ физическа сила). Ако е тъй, тогава машинитѣ добиватъ най-голѣма сила, като имъ се тури масло. Защо е силата на машината? (— Да работи). Тази работа нужна ли е на самата машина? (— Не). Всѣки човѣкъ, който придобива сила, безъ да знае защо му е тази сила, той прилича на машина. Слѣдователно, всѣка мисълъ, всѣки актъ, всѣка ваша дума, всѣко чувство и всѣко дѣяние, въ което съзнанието ви не взема участие, е единъ механически процесъ. Машината може ли да стане по-голѣма? Може ли да стане по-силна? — Не. Тя е толкова силна и голѣма, колкото е голѣма сама по себе си. Слѣдователно, въ живота е силенъ само онзи, въ когото съзнанието присъществува, когато проявява силата си. Да бжде човѣкъ уменъ и разуменъ, това е пакъ проявление на силата. Той трѣбва да проявява силата си. Силата на човѣка е потрѣбна само за разумното му проявление. Това е потрѣбно за вашето развитие, понеже, ако вие не си турите максими и норми,

които сж вѣрни и за самата природа, нѣма да се мине дълго врѣме, вие ще изгубите смисъла на живота си и ще минете прѣзъ пѣтя навсички страдания, по който минаватъ и обикновенитѣ хора.

Вие, като ученици, ще бждете подложени на изпитания. Ако живѣете единъ обикновенъ животъ не може да избегнете закона на промѣнитѣ. Този животъ не се отличава по нищо отъ животинския. Вземете, за примѣръ, живота на едно магаре. Мислите ли, че това магаре нѣма съзнание? — Има, пробужда се понѣкога и неговото съзнание. И ако вие погледнете въ очитѣ на това магаре, ще прочетете една голѣма тѣжа. Магарето е тѣжно, но никой не може да влѣзе въ неговата скръбъ. Магарето разбира това и казва: „Най-послѣ само съмъ въ живота, ще си нося товара; какво ще направямъ на тия хора, които не ме разбиратъ?“

Сега вие трѣбва да си съставите за живата природа, за всички сѣщества, които живѣятъ на земята, едно особено понятие, а не такова, каквото иматъ сегашнитѣ хора. Всички сѣщества сж разумни и страдатъ, само че въ степенъта на тѣхното развитие има градация. Това сж все закѣснѣли души, нѣкои отъ които сж въ застой. За примѣръ, млѣкопитающитѣ сж изостанали души, закѣснѣли въ своето развитие. Птицитѣ — сжщо. И всички животни, които сега сѣществуватъ, това сж все закѣснѣли души. Така сжщо има закѣснѣли души и отъ човѣчеството. Тѣ сж закѣснѣли души отъ бѣлата раса. Единъ закѣснѣлъ човѣкъ отъ черната раса много мжно може да мине въ

бѣлата раса. Много мжно се минава отъ една раса въ друга раса. Въ природата има извѣстни междини или граници за такива души.

Азъ искамъ всички вие да имате по-пълна прѣдстава за природата. Онѣзи отъ васъ, които сте естественици, знаете ли, кои сж ония елементи въ почвата, които даватъ по-голѣмъ растежъ на растенията? Споредъ съврѣменната наука, кои елементи стимулиратъ повече растението? (— Калий, натрий и азотъ). Ако тия елементи сж въ по-малкъ размѣръ, какво ще бжде растението? (— По-слабо). Отъ какво произтича това, че у нѣкои почви тия елементи сж повече, а у други по-малко? (— Отъ произхода на почвитѣ). Какъ мислите, ако посадите на мѣстото на една гора една нива, почвата ще бжде ли по-плодородна? Отъ какво се образува чернозема? — Отъ клончетата и листата на тази жива материя. Слѣдователно, всички тия елементи сж взети отъ листата и сж придадени на почвата. Тѣ сж складирани въ почвата отъ самитѣ растения. Почвата може да се уподоби на единъ килеръ, на една изба, а всѣко клонче и всѣки листъ, поотдѣлно взети, приематъ извѣстна енергия отъ слнцето и я прѣдаватъ на почвата. Само излишното се складира въ почвата. Растенията изобщо, се развиватъ по-нормално отъ хората. Тѣ не могатъ да затлѣстватъ, като тѣхъ, и затова излишнѣхътъ си оставятъ въ земята, именно въ почвата.

Оттукъ идвамъ до закона: ако вие не работите правилно, не ще схванете ония елементи, ко-

ито сж потрѣбни за духовния ви животъ. И слѣдователно, за въ бждеще вашето растене, вашето развитие ще бжде ненормално. Да кажемъ, че нѣкой пжтъ вашата мисль не работи. Защо? — Понеже нѣма тия елементи, които даватъ потикъ на ума ви. Какъ ще работите тогава? Да кажемъ, че искате да четете. Какъ ще четете, ако нѣмате свѣтлина? Искате да пишете. Какъ ще пишете, ако нѣмате книга, мастило? Искате да работите, но нѣмате прѣсти. Какъ ще работите? Значи, има извѣстни елементи, които липсватъ. Трѣбва да знаете, че животътъ е тѣсно свързанъ, както съ силитѣ въ природата, така и съ вашитѣ органи. До извѣстна степенъ вие можете да пригответе половината отъ ония елементи, които сж необходими за вашето правилно развитие, а другата половина ще достави разумната природа. Когато казвамъ, че трѣбва да живѣемъ разумно, подразбирамъ спазването законитѣ на разумната природа. Тогава тѣ ще ни доставятъ материали, необходими за живота. Забѣлѣзали ли сте, нѣкой пжтъ, когато вашиятъ животъ е естественъ, какъ се събира у васъ фосфорна сила и лицето ви взима единъ приятенъ изразъ? Понѣкога, нѣкои отъ васъ натрупватъ въ себе си доста желѣзо, но въ отрицателна, въ низходяща степенъ, кинетическо желѣзо, сгурия, а не потенциално, което желѣзо не могатъ да употребятъ въ живота си. Това желѣзо вече дава другъ изразъ на лицето ви.

Ето защо, тази година най-първо ще се научите да филтрирате. Безъ филтриране, тъй както

сте сега, не биха ви пуснали въ школата на природата. Прѣчистване трѣбва! Защото ония разумни сили, съ които трѣбва да дойдете въ контактъ, сж чисти; ако пъкъ вие сте нечисти, тѣ ще произведатъ въ вашитѣ мозъци силна реакция, и вслѣдствие на това ще се явятъ неразположения, разболявания, ще станете песимисти и т. н. Сжщото нѣщо се забѣлѣзва и въ свѣта: тамъ всички се разболѣватъ — и артисти, и художници. Тѣй че, дали сте въ школата, или не, щомъ не вървите по естествения пжтъ на природата, и съ васъ ще се случи това. Видимата природа, това е Богъ, Който се изявява спрѣмо насъ. Той е снисходителенъ, но и много точенъ — не извинява и не прощава непоправенитѣ погрѣшки. Може да напълнишъ цѣла каца съ сълзи, но Той ще ти каже: „Трѣбва да поправишъ погрѣшката си!“ Сега нѣкои казватъ, че погрѣшката може да се измие съ сълзи. Не, тя само врѣменно се измива и пакъ си остава.

Та първото нѣщо, което е необходимо за насъ, е филтрирането, прѣчистването, за да придобиее ония елементи, които сж нужни за създаването на единъ мощенъ характеръ, за явяването на единъ свѣтълъ умъ и за съграждането на едно благородно сърце. Нѣма другъ начинъ. Този е правилниятъ пжтъ за развиване. Състоянията на мнозина отъ васъ сж ненормални. Нѣкои отъ васъ сте психически въ трѣскаво състояние, други иматъ слабъ стомахъ, трети — хрема, четвърти — слаби нерви, не могатъ да изтърпяватъ. Какъвъ е съставътъ на нервитѣ? (— Главно фосфоръ, кой-

то имъ придава тази чувствителностъ). По какво се отличава сивото отъ бѣлото вещество въ мозъка? (— Сивото съдържа клѣтки, а бѣлото е сборъ отъ нервни влакна).

И тъй, най-първо трѣбва да създадете разположение на ума си. Но това, което вие наричате разположение, по нѣкой пжтъ е настроение. Разположението на ума се създава отъ правилната мисль. Казвамъ: за да си създадете настроение или разположение, трѣбва ви работа. Значи, разположението се създава чрѣзъ работа. Работата е благородно нѣщо, тя улеснява създаването на разположения. Обикновено вжтрѣ въ човѣка има нѣщо, което се противи. То е наслѣдствено. Прѣди много години, когато човѣкътъ е минавалъ прѣзъ фазата на млѣкопитающитѣ, тѣ всички сж били плодоядни животни. Тогава природата е била много богата. Крушитѣ и другитѣ плодове падали на земята направо отъ дърветата, та животнитѣ станали много мързеливи, само седѣли и яли. Туй положение е прѣкаралъ и човѣкътъ. И сега, като човѣкъ, той си спомня това и казва: азъ мога тъй да живѣя, както едно врѣме живѣхъ. И оттамъ турцитѣ казватъ: „Ако е нѣщо на късметъ, да ми дойде на крака“. Това е схващане на миналото. Тогава е било така, но при сегашнитѣ условия човѣкъ трѣбва да работи разумно. Той трѣбва да побѣждава въ себе си ония криви навици, които е придобилъ въ миналото. Такива криви навици сжществуватъ у всинца ви. Тѣзи навици сж животински, Запримѣрь, нѣкой пжтъ кипвате, ис-

кате да си отмъстите нѣкому и казвате: иде ми да го хвана и да го разкъсамъ. Това е едно разположение на мечката, на вълка, на лъва и днесъ по навикъ се пробужда и у васъ. Сега, обаче, вие сте нито вълкъ, нито мечка, нито тигъръ, а сте човѣкъ.

Слѣдователно, животинското е вложено въ вашия организъмъ и стига да му дадете малко условия, то ще се прояви. Вие имате въ себе си и мечката, и тигъра, но въ миниатюръ. Ако дадете мѣсто на тази микроскопическа мечка, тя може да стане много голѣма, много страшна, че да ви владѣе. Като я погледнете само, ще се сгушите и ще ѝ се подчинявате. Нѣкой пътъ казвате: не може безъ гнѣвъ. Не, това сж животински състояния. Това сж състояния на единъ неразуменъ животъ, въ който нѣма послѣдователностъ. Та ще правите разлика. У човѣка има едно животинско състояние, и щомъ дойде, той трѣбва да се стреми да използва неговата енергия. То не е врѣдно; напротивъ, тия набрали се енергии съставляватъ почвата, върху която човѣкъ живѣе. Върху тия животински състояния, или върху тая животинска почва или чувства, сж всадени общественитѣ чувства. Тѣ растатъ върху тѣхъ. Върху общественитѣ чувства пъкъ сж посадени личнитѣ чувства, а върху личнитѣ чувства сж посадени моралнитѣ чувства. Слѣдователно, тѣ си помагатъ едни на други. Нѣкой казва: какъ, азъ да имамъ въ себе си животинското? — Имашъ го, какъ не. Какво лошо има въ това, ако едно хубаво

растение е посадено въ почвата? Човѣкъ може да се гнуса отъ почвата, но когато станатъ хубавитѣ плодове, той си откъсва отъ тѣхъ, отъ тази пофинна материя и е доволенъ, благодари.

Затова, най-първо ще изучавате закона на растенията, това сж общественитѣ чувства. Законътъ на животнитѣ, това сж личнитѣ чувства, а самиятъ човѣкъ, това сж моралнитѣ чувства. Общо взето, общественитѣ чувства, това сж съзнателни растения. които изтеглятъ и прѣвръщатъ енергиитѣ на животинското царство. Защото има растения, които седятъ по-високо отъ животнитѣ, но тѣ сж въ другия свѣтъ. На земята животнитѣ седятъ по-горѣ отъ растенията, а въ духовния свѣтъ растенията седятъ по-високо отъ животнитѣ. И тогава, връзката, която съществува въ този вжтрѣшенъ законъ е: човѣкъ всѣкога трѣбва да разчита на вложеното въ него, т. е. въ неговата природа. Като казвамъ „човѣшката природа“, включвамъ и Божественото, Богъ, Който е у него.

Ще ви задамъ единъ въпросъ: ако вие сте написали 10 книги по разни научни въпроси, по физика, по астрономия, по естественитѣ науки и др., и прочетете тия книги наново, тѣ ще ви направятъ ли по-умни, ще придобиете ли нѣщо ново? Или, да кажемъ, че единъ грънчаръ направилъ хиляда стомни, между които се срѣщатъ десетъ различни вида. Колкото и безпогрѣшно да ги прави, колкото и да си мязатъ, тѣ ще съдържатъ ли онова, което той е вложилъ въ всѣка една отъ тия стомни? -- Не. Затова и хората на земята се взаи-

много допълнятъ. Ако вземемъ всички писатели въ свѣта, и тѣ се допълнятъ взаимно единъ другъ. Като четешъ единъ писателъ, той внася въ тебе една нова идея, защото той разглежда въпроса другояче, въ сравнение съ останалитѣ. Другъ писателъ ще внесе въ тебе друга мисль. Ето защо хората четатъ разнитѣ учени, да черпятъ сила и допълнятъ знанията си. Защото всѣки писателъ или ученъ, който пише по нѣкой въпросъ, влага нѣщо ново, нѣщо особено. Затова, при тази голѣма свобода, вие ще изучавате живата природа по начини, които сж вложени въ васъ. Само така ще се създаде хармония. Нали ние говоримъ за хармония или за една атмосфера, която има въ себе си мекота?

Въ живота се срѣщатъ различни положения. Напримѣръ, има нѣкои хора, които могатъ да свирятъ на нѣкой инструментъ, разбиратъ отъ музика много добръ, но не могатъ да пѣятъ вѣрно. Тѣ даже могатъ да поправятъ грѣшкитѣ на другитѣ, но сами съ гърлото си не могатъ да произвеждатъ вѣрни тонове. Тогава казваме: гърлото на този човѣкъ е така устроено, че неговата воля не може да го застави да вземе вѣрно тона съ ларинкса си. Има и обратни случаи: нѣкои хора пѣятъ много хубаво, но не могатъ да свирятъ. Послѣ, нѣкой може да пише хубаво, да се излага писмено оглично, но накарайте го да държи една устна рѣчь, той ще се спъне. Отъ какво произтича това? Казватъ, че нѣкои отъ центроветѣ въ мозѣка на тия хора сж по-силно развити, та чер-

пять всичката енергия, а другите центрове остават по-слаби, вследствие на което се явяват дефекти въ проявитѣ. Така е и въ музиката. За нея се изискватъ много развити центрове. Единъ музикантъ може да бжде само изпълнителъ, а не може да бжде и музикаленъ творецъ, композиторъ. Но за да може да създаде нѣщо ново, въ него трѣбва да бждатъ вложени много качества. Той трѣбва да има въображение, а за да създаде това въображение, горната част на челото му трѣбва да е развита. Ако главата на нѣкой човѣкъ е заострена, каквато е тази въ рисунката, въ такава глава не може да има никакво музикално творчество. Такова е челото на нѣкой китаецъ (1). Човѣкъ, за да има развито въображение, трѣбва да

1

2

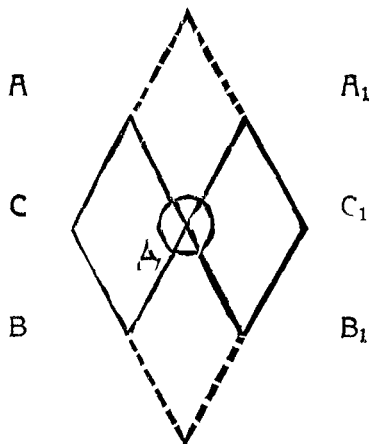
има разширение на ума, т. е. челото горѣ да е широко, добръ развито (2). Колкото умътъ се

разширява повече, голкова и въображението става по-силно. Щомъ имате въображение, можете да си прѣдставлявате всичко. Не е лошо това. Въ въображението не може да има грѣхъ. Може да си мислишъ, че си царь, че владѣешъ всичко, че си ангелъ и се намирашъ горѣ въ висинитѣ. Нищо лошо нѣма въ това. То е едно пжтешествие. Когато човѣкъ нѣма работа, нека се разхожда съ ума си, това не е прѣстѣпление. Ами когато единъ платенъ актьоръ излѣзе на сцената, тури корона на главата си и си мисли, че е царь, питамъ: царь ли е въ сжщностъ? Ти поне безъ пари ще играешъ ролята на царь, при това ще играешъ за себе си, а той? — Плащатъ му пари, но той не играе за себе си, а за другитѣ. За него е още по-срамно да си мисли, че е царь.

Значи, въображението е потрѣбно за човѣка. Въ него той е свободенъ. Разбира се, и въображението си има закони, има своя зона, свои граници, до които може да се простре. Извънъ тия граници то не може да пристѣпи. Ти можешъ да мислишъ, че ще станешъ много ученъ, че си много силенъ, че си много красивъ, че си много богатъ и т. н. и най-послѣ да помислишъ, че всичко това правишъ за благото на човѣчеството. Да кажемъ, че си бѣденъ човѣкъ, три дни не си ялъ нищо. Съ въображението си започвашъ да мислишъ, че имашъ хубава кжша, че си царь, че уреждашъ закони, пуцашъ затворницитѣ, на бѣднитѣ раздавашъ хлѣбъ и т. н. Всичко това става мислено. Вие ще кажете, че това сж иллюзии, нали?

Щом тия илюзии сж за доброто и за напредъка на твоята душа, единъ день тѣ ще се реализиратъ. И ако при такова състояние на духа, когато не си ялъ три дни, можешъ да мислишъ така, твоята воля е доста силна, отъ тебъ може да излѣзе нѣщо. И хубаво е по нѣкой пѣтъ да опитвате характера си така, да изпитвате вашата издържливостъ. Запримѣрь, прѣдставете си, че вие сте бѣдна, обущата ви сж скжсани, роклята — сжщо и

Д₁

Д₂

три дни не сте яли. Излизате вънъ на улицата и виждате една хубаво облѣчена мома, роклята ѝ нова, модерна, съ панделки, шапката и обущата ѝ нови. Можете ли въ тозъ моментъ да почув-

сгъват нейната радост безъ да ви се стисне сърцето? Зарадвате ли се, това е разширение на сърцето, това е характеръ. Туй качество е необходимо за всички ви. Защото, тамъ, дѣто сжествува завистъ, напрѣдъкъ не може да има. Сървенувачието е хубаво, а завистъта е спънка. За да напрѣдвате, необходимо ви е сървенуване.

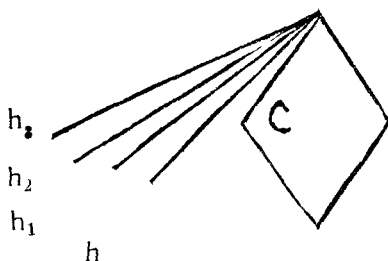
Какъ наричате въ геометрията фигуритѣ АСВД и $D_1A_1C_1B_1$? Тѣ прѣдставляватъ движение на физическия свѣтъ. Това сж двѣ физически сжщества, които иматъ само една допирна точка — Д. Тѣзи сжщества слизатъ и се качватъ по странитѣ на ромба. Могатъ ли тия сжщества да иматъ и други допирни точки? — Могатъ. Ако проѣлжимъ нагорѣ линиитѣ СА и C_1A_1 , а СВ и C_1B_1 надолу, тѣ ще иматъ три допирни точки. Тази фигура прѣдставлява едно положение на тесаракта. Тесарактътъ прѣдставлява единъ по-уголѣменъ или разширенъ кубъ. Не е необходимо всички да вървите по една и сжща посока. Да допуснемъ, че вие почвате да развивате извѣстна идея. Това показва, че сте въ центъра Д, дѣто се развивате и образувате единъ малъкъ кржгъ около себе си. Но ако тръгнете пакъ по пжтя на вашето развитие, т. е. по странитѣ на ромба, вие ще обиколите свѣта. Когато, ако седите само въ Д, ще разберете свѣта едностранчиво. Та всѣка идея, която живѣе въ човѣка, може да се развива само при извѣстни условия. Ако тази идея е въ движение, тя може да се развива въ много отношения; ако, обаче, остане около своя кржгъ, тази идея може

да бжде само потенциална. Разбира се, въ тази работа азъ имамъ прѣдъ видъ сегашното ви развитие. Азъ не искамъ да се нагърбвате съ работа, която не е по силитѣ ви. Защото има извѣстни идеи, които не могатъ да се възприематъ отъ всички, понеже умоветѣ на всинца вина сж еднакво подготвени. Ето защо всички идеи трѣбва да дойдатъ послѣдователно. Съ нѣкои отъ тия идеи, обаче, вие трѣбва, поне отчасти, да се запознаете и да ги приложите. Има нѣща, които сж необходими за васъ. Напримѣръ, чувството на щедростъ. Човѣкъ трѣбва да бжде щедъръ и по сърце, и по умъ. Има хора, които по сърце сж щедри, а по умъ — скжперници; има хора пѣкъ съ широкъ умъ, а съ тѣсно сърце.

Елементитѣ, които ученитѣ сж турили въ геометрията, сж взети отъ живата природа. Сжщеврѣменно това сж линии и фигури, които сжществуватъ и у човѣка. Въ това се състои живата геометрия. Линиитѣ въ лицето на човѣка се чъртаятъ геометрически. Тѣ сж данни за геометрията, и ние работимъ върху тѣхъ. И по тѣзи линии ние можемъ да знаемъ, на каква степенъ на развитие се намира даденъ човѣкъ. Какви сж линиитѣ, които образуватъ неговото лице? Кривитѣ линии едноцентрови ли сж, или двуцентрови? Има линии по лицето на човѣка, които сж двуфокусни. Такъвъ човѣкъ разглежда нѣщата отъ двѣ гледища. Той нѣма единъ центъръ. Веднѣжъ разглежда нѣщата по единъ начинъ, а другъ пѣтъ — по другъ начинъ. Такова е състоянието на не-

говия умъ. Казва: азъ мислихъ по-рано така, но сега мисля иначе. Този човѣкъ се промѣня всѣки день, той отива отъ единия полюсъ къмъ другия — никога не можешъ да го намѣришъ на едно мѣсто. Той се намира като на една прѣходна почва. Въ схващанията на човѣка трѣбва да има широта. Вие трѣбва да се научите да се изслушвате, безъ да се критикувате.

Най-първо се научете да констатируете, дали мисълта ви е права, или не, безъ да ѝ придавате нѣкакъвъ личенъ характеръ. Какво значи да се придаде личенъ характеръ на една мисълъ? — Когато приемемъ, че този, който говори, има нѣкаква тенденция, насочена къмъ насъ, ние придаваме на мисълта личенъ характеръ. Съ това ние си врѣдимъ, затова трѣбва само да констатираме, дали мисълта е права, или не — нищо повече! Така сжщо трѣбва да констатираме, кои страни на мисълта сж прави, и кои не сж прави.

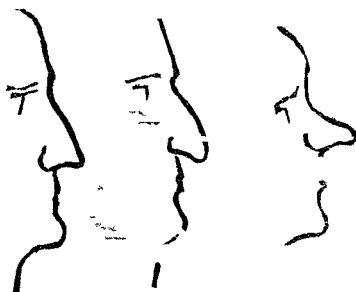

И за себе си можемъ сжщо тъй да констатираме, че въ нѣкое отношение сме прави, а въ друго не сме прави,

Да допуснемъ сега друго положение въ ромба, а именно, че странитѣ му почватъ да се отклоняватъ отъ правия пжтъ¹(чъртежаст41). Какво заключение ще направите тогава? Прѣдставете си, че A е живо сжщество, което има свой опрѣдѣленъ пжтъ AC . Обаче това сжщество при всѣко движение все прави извѣстно отклонение отъ пжтя си AC и се намира въ полсжженіето Ah , Ah_1 , Ah_2 , Ah_3 и т. н. Какво ще произлѣзе отъ това? — Едната страна на ромба ще се увеличи. И ние казваме тогава: имало е нѣкакви външни причини, които сж дѣйствували на това сжщество да си измѣни пжтя. Такива линии на отклонение ще забѣлѣжите и въ човѣшкото лице. Послѣ, човѣшкитѣ очи не сж симетрични. Ако погледнете повнимателно, ще забѣлѣжите, че едното око е по-големо, а другото по-малко. Всѣко измѣнение на вашето лице има и свои причини. Запримѣръ, ако чувството на милосърдие се увеличи въ васъ и стане потикъ въ вашитѣ дѣйствия, върховетѣ на тѣзи два ромба ще се Л съединятъ и ще образуватъ една правилна крива линия O . Този чъртежъ прѣдставлява човѣшкото лице. Двата ромба, това сж дѣсната (Д) и лѣвата (Л) страна на лицето.

Въ този случай горната част на лицето (О) израства. Сжщо става и когато се развива въображението у човѣка. Щомъ пѣкъ развивате ващата чувствителностъ, носътъ ви долу ще се развие, ще стане широкъ. Щомъ ставате много сдържанъ, носътъ ви ще се сплесне. Когато чувствата сж добръ развити, дихателната система взима по-голъмо участие, и носътъ се развива. Когато чувствата не сж развити, дихателната система работи по-слабо, и вслѣдствие на това носътъ се сплесква. И у всички слабогрждни хора дупкитѣ на носа сж сплескани. На нѣкои хора носътъ прѣдставлява права линия — англичанитѣ го наричатъ чипъ носъ. На други носътъ е гърбавъ (а), на трети за-

а б с

витъ надолу (б), а на нѣкои вдигнатъ нагорѣ (с). Това не е нищо друго, освѣнъ отклонение на енергията въ човѣшкия организъмъ. Запримѣрь, когато у човѣка се е появило чрѣзмѣрно желание да разглежда чуждитѣ нѣща, носътъ му се е

вдигналъ нагорѣ. Това е навикъ, придобитъ отъ животнитѣ. Най-напрѣдъ човѣкътъ, като животно, е ходилъ да подушва всичко. И тази енергия, като се е събирала много на носа, издигнала го е нагорѣ. Това е станало у любопитнитѣ хора. Такъвъ човѣкъ, като имашъ да му казвашъ нѣщо, ще ходи около тебе день, два, три, ще те пита, ще те разпитва, докато най-послѣ го удовлетворишъ. Кажешъ ли му го, той си мисли, че е научилъ много. Има и друга крайностъ: срѣщатъ се хора крайно скрити — у тѣхъ носътъ е завитъ. У пессимиститѣ носътъ е завитъ надолу.

Ще знаете слѣдното: всички енергии, които се проявяватъ като качества у човѣка, указватъ извѣстно влияние върху нѣкои органи на лицето. Тѣзи енергии все ще оставятъ свой отпечатъкъ. Ако тази енергия е хармонична, на лицето ще се появи хармонична чѣрта; ако е нехармонична, на лицето ще се появи нехармонична линия. Вие не можете да избегнете това. Веднѣжъ тази енергия е сложила своя отпечатъкъ на лицето ви, тази промѣна ще се отрази и върху мозъка ви. Тази линия ще прѣдизвика извѣстни сили, или ще привлѣче извѣстни елементи, които нѣкой пжтъ сж полезни за вашето развитие, а нѣкой пжтъ сж крайно дисхармонични и тогава ще внесатъ отрова въ живота ви.

Та всичкитѣ линии — и разумни и неразумни — вървятъ по извѣстни геометрически форми. Всички хармонични сили на доброто се движатъ по правилни линии, които показва геометрията.

Линиитѣ на злото пѣкъ спадатѣ къмѣ дисхармоничнитѣ линии въ геометрията. Затова, вие ще се стремите най-първо къмѣ хармонични мисли, чувства и дѣйствия. Ще се спрешѣ въ себе си и ще си кажешѣ: моята мисълѣ трѣбва да бжде права! Какво значи това? — Правата линия е най-малката единица мѣрка, съ която може да мѣри-те всичко. Тогава ще си кажешѣ: Мисълѣта ми трѣбва да бжде права! Чувствата ми трѣбва да бждатѣ прави! Дѣйствията ми трѣбва да бждатѣ прави! Това трѣбва да си казвате винаги. Азѣ трѣбва да бжда правѣ, и всичкитѣ ми прояви трѣбва да бждатѣ прави!

Отрицателнитѣ нѣща у насѣ трѣбва да стоятѣ като нѣща чужди, наслѣдствени, атавистически. Има много неджзи на миналото, които се прѣ-повтарятѣ периодически. Тѣ не се придобиватѣ сега. Вие се намирате сега на земята при завър-шване на своята еволюция, и трѣбва да изправите всички форми, въ които сте сгрѣшили. Сега ви прѣдстои една важна задача за създаване на ха-рактерѣ и за правилно мислене. Не считайте, че можете да мислите, каквото искате. Не, човѣкъ не трѣбва да мисли, каквото иска. Той трѣбва да мисли, каквото не иска. При сегашното ви развитие това е правилото: да мислишѣ, каквото не искашѣ! Казвашѣ: не искамѣ да уча, не ми е приятно. Не, ти трѣбва да научишѣ урока си! Тогава именно ще постъпишѣ съгласно новото правило: — ще учишѣ безѣ да искашѣ. Другѣ пжѣ не искашѣ да

направишъ добро, а при това трѣбва да го направишъ. Ще го направишъ безъ да искашъ.

Слѣдователно, ако правимъ това, което не искаме, ние сме на правата посока. Дѣ sedi противорѣчието на тази мисль, да правишъ това, което не искашъ? То значи, че у тебе има едно сщество, което не иска нѣщо, а има и друго, по-голъмо, по-висше, което иска да му го наложи. Тогава, това, което нисщето сщество иска, висшето ще му го откаже, а това, което нисщето не иска, висшето ще му го наложи по всички правила на приятелското изкуство.

За въ бждеще ще имате новъ поздравъ:

Азъ ще ви кажа: „Любовъта ражда доброто“.

Вие ще отговорите: — Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Когато употребявате тази формула общо, ще казвате „за насъ“, а когато я употребявате за себе си, ще казвате: „Доброто носи за менъ животъ, свѣтлина и свобода“. Ние подразбираме Божественото добро, Божественото благо.

2 - ра лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя, на 26. X. 1924 година.

3 - ТА ЛЕКЦИЯ.

.....

Възпитателната сила на страданията.

„Любовта ражда доброто.“
— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Отношението между психологията, логиката и етиката“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема № 2: „Първата отличителна чърта на мисълта.“
Върху тази тема, по която писахте, ще ви задамъ нѣколко въпроси:

Граматиката ли се е образувала по-рано или рѣчъта?

Логиката ли се е образувала по-рано или първото сжждение?

Моралътъ ли се роди по рано или отношени-
ята на човѣшката душа?

Значи, граматиката, сама по себе си, не е сжществувала прѣди човѣшкия духъ, който е създалъ рѣчъта. Човѣшкиятъ духъ е създалъ граматиката. Всѣка рѣчь трѣбва да се изкаже по единъ или по другъ начинъ; думитѣ трѣбва да се нареждатъ по единъ специаленъ начинъ. Между всички прѣдмети въ свѣта трѣбва да има извѣстно отношение, или извѣстно съпоставяне. Двѣ гра-

матики има въ свѣта: едната е граматика, въ която рѣчта свободно се изразява, съ каквито думи иска, наредени съвсѣмъ свободно, по духъ. Другата граматика е на буквата. Тамъ думитѣ вървятъ въ строгъ редъ, една слѣдъ друга, както войницитѣ вървятъ послѣдователно и по опрѣдѣленъ редъ. Но този редъ не е еднакъвъ въ всичкитѣ народи. Въ българския езикъ обикновено глаголътъ се поставя въ началото, а има езици, въ които глаголътъ се туря на края. Въ нѣмски езикъ, на примѣръ, слѣдъ като изкажешъ едно дълго прѣдложение, накрая ще туришъ глагола. Питамъ: защо, споредъ българската граматика и рѣчь, глаголътъ се туря отпрѣдъ, а споредъ нѣмската — накрая? Разбира се, и тамъ има изключения. Ще кажете: това е свойствено на езика. Какъ мислите, защо на единъ езикъ е свойствено да туря глагола въ началото, а на другъ езикъ е свойствено да туря глагола накрая? (— Защото едниѣ първо мислятъ и послѣ дѣйствуватъ, а другитѣ първо дѣйствуватъ и послѣ мислятъ). — Значи, българитѣ първо дѣйствуватъ и послѣ мислятъ, а германцитѣ първо мислятъ и послѣ дѣйствуватъ. Всички съгласни ли сте съ това? (— Фактически германцитѣ повече дѣйствуватъ, отколкото българитѣ.) Но германцитѣ сж бил и философски народъ. Тѣ послѣ, по примѣра на англичанитѣ, взели ново направление и се отказали отъ философията. И, може-би, за въ бждеще, граматиката имъ пакъ ще се измѣни.

Забѣлѣжете друго: въ английската граматика

има навикъ, стремежъ думитѣ да се съкратяватъ, когато германцитѣ разширяватъ думитѣ. Питамъ: защо между англичанитѣ и германцитѣ, които сж отъ една и сжща раса, сжществува това различие? Това сж въпроси, които можемъ да си зададемъ, безъ, обаче, да ги рѣшимъ сега. Има и други въпроси. Знаете ли коя дума се е появила най-първо въ човѣшката рѣчь? Има ли нѣкой отъ васъ, който е челъ нѣщо по това? (— Споредъ науката най-първо се явили съюзитѣ, или подражателнитѣ звуци). Тѣй, съврѣменнитѣ научни изслѣдвания показватъ, че когато човѣкъ почне да заболѣва, най-първо той изгубва сжществителнитѣ имена. Туй показва, че тѣ сж отъ по-новъ произходъ. Слѣдъ туй той изгубва прилагателнитѣ, послѣ глаголитѣ, а въ рѣчта му оставатъ само съюзитѣ. И когато човѣкъ почне да оздравява, думитѣ се възвръщатъ пакъ по сжщия начинъ, по сжщия редъ. Когато човѣкъ не може да употрѣби сжществителнитѣ, той употрѣбява глаголитѣ; напр., вмѣсто да каже „сѣкира“, той казва: това, което сѣче и т. н. И дѣйствително, първата рѣчь на човѣка е била едносложна, отпослѣ е станала двусложна. (— Кой е първиятъ слогъ, който е билъ произнесенъ?) — Той е като първата дума, съдържалъ е въ себе си всичкия смисълъ на живота.

Вие сте изучавали въ геометрията тригълниците, нали? Всички тригълници, които сжществуватъ въ геометрията и които има още ненаписани, вие знаете, че носятъ въ себе си една първична идея, точно опрѣдѣлена. Сжщо и всички

криви линии, които съществуватъ въ свѣта, отъ какъвто характеръ и да сж, иматъ смисълъ въ висшата жива геометрия, въ която всичко е осмислено. Тамъ, по отклонението на жглитъ, на каквито и да е линии, въ даденъ случай може да се сжди за характера на разумното дѣйствие. Да кажемъ, че едно същество прави отклонение на 1^0 , друго — на 2^0 , трето — на 3^0 . Какво заключение ще направимъ за движението на туй същество? Или, ако хвърлите въ пространството едно тѣло съ голѣма бързина, какво ще стане съ него, ако срещне нѣкакво съпротивление въ срѣдата, въ която се движи? Прѣди всичко, числото на градуситъ ще покажатъ силата, съ която се движи тѣлото. Колкото повече сж градуситъ, толкова силата е по-голѣма и бързината е по-голѣма. Отклонението пъкъ ще зависи отъ срѣдата, въ която се движи тѣлото. Щомъ отслабне силата, по сжщия начинъ и отклонението ще изчезне. Но и силата, съ която се хвърля този прѣдметъ въ пространството, и тя трѣбва да има извѣстна идея. Ако ние хвърлимъ едно тѣло въ пространството, и то не срещне никакво съпротивление, какъвъ ще бжде пжтътъ му? (— Въ физиката законътъ на енергията казва, въ какъвъ случай тѣлото се движи праволинейно и равномерно). — Да, съврѣменнитъ физици сж прави, но така е само въ Божествения свѣтъ. Само тамъ всичко е въ хармония — нѣма никакво противодѣйствие.

Сега, вие сте млади, нали? Можете ли да пишете върху темата: „Една отъ основнитъ чѣрти

на младия“. По какво се отличава младия човѣкъ? (— Младиятъ има голѣмъ ентузиазъмъ и вѣра за осъществяване идеитѣ и свѣтлитѣ нѣща въ живота, а стариятъ човѣкъ си казва: тѣзи работи сж неосъществими въ този животъ). Другъ въпросъ: Кое прави човѣкътъ младъ? (— Стремежътъ). Не е стремезътъ. Стремежътъ на младия е както стремежа на една граната. Въ тази граната има взривно вещество. Значи, у младия има заложени енергии, които го правятъ младъ; а понеже у стария тия енергии сж изразходвани, той е старъ. Но и младиятъ може да остарѣе за 24 часа: ако хипнотизираме единъ младъ, т. е. ако му внушимъ, че е старъ, той може да остарѣе; и ако туримъ стария човѣкъ въ единъ дълбокъ хипнотически сънъ въ пета степенъ и му внушимъ, че е младъ, и той може да се подмлади. Въ новата психология трѣбва да се пазите отъ слѣдното: ако не разбирате законитѣ на природата, то дълбокитѣ прѣживявания, дълбокитѣ морални сътресения, изживѣни неправилно, могатъ да ви застарятъ прѣждеврѣменно и да ви лишатъ отъ енергията на вашата младостъ. Когато пъкъ стариятъ прѣживѣе една радостъ правилно, той се подмладява, добива нови енергии.

Второто положение: и младиятъ, и стариятъ мислятъ, но има разлика въ тѣхното мислене. Ето дѣ седи разликата. Да кажемъ, че прѣдъ менъ има една ябълка, добрѣ развито 10-годишно дърво, съ своитѣ плодове, а въ ржката си държа една ябълкова сѣмка. Питамъ: сѣмката ли е по-голѣма, или

ябълковото дърво? — Сѣмката. Въ тази сѣмка има скритъ смисълъ, идея има въ нея. Младиятъ човѣкъ, въ това отношение, е една сѣмка, която трѣбва да се развие. Той още не е проявенъ въ своя животъ. Мисълта у стария човѣкъ се е проявила и реализирала въ живота; неговитѣ енергии сж изразходвани, станали сж кинетически. Ако той дѣйствително е изразходвалъ своитѣ енергии и затова е остарѣлъ, пита чъ тогава: споредъ закона на прѣраждането, той, слѣдъ като мине въ другия свѣтъ и послѣ отново се роди, като младъ, отдѣ ще вземѣ енергии? Не, старостта е нѣщо посторонно за човѣшката душа, то е нѣщо външно. И наистина, всички стари чувствуватъ, че сж млади, а само тѣлото имъ е остарѣло отвънъ. На душата не е свойствено да остарѣва; това сж вторични състояния. Тѣ сж наложени на хората чрѣзъ внушение. Съ хиляди години хората си внушавали, че сж стари, и остарѣватъ; че и другитѣ хора около тѣхъ ще остарѣятъ, и остарѣватъ. Затова, човѣкъ като мине 45, 50, 60 години идатъ при него мислитѣ на хилядитѣ поколѣния и мука ватъ: ти си вече старъ. И то ѣ казва: хайде да бжде, както вие казвате. За да не остарѣешъ, ти трѣбва да бждешъ гений, да се боришъ съ тѣзи мисли. Но тогава вашата работа ще мяза на тази, която направилъ единъ турски ходжа. Донесли на този ходжа едно дѣте да го кръсти по православенъ начинъ, понеже въ това врѣме попове нѣмало, всички били забѣгнали. Той взелъ дѣтето, потопилъ го въ водата и казалъ: „Тѣй да бжде, както ващиятъ

попъ кръщава!“ Извадилъ дѣтето отъ водата и пакъ го потопилъ, като повторилъ сжщото. Направилъ това три пжти и така кръстилъ дѣтето.

Законътъ на внушението има тази мощна сила, че много пороци въ свѣта, както и много добродѣтели, се подържатъ отъ него. Тѣхниятъ потикъ иде отъ внушението. Нѣкой пжтъ човѣкъ казва: азъ ще извърша едно прѣстѣпление. И той чувствува, като че нѣщо подобно е заложено въ него. Но това не е негова мисль, това е внушение отъ нѣкои нисши сили. И обратното се случва: нѣкой пжтъ човѣкъ иска да направи добро нѣкому. Това е пакъ внушение на нѣкои добри хора, или на добри сжщества — висши сили. Въ какво седи възпитанието? — Винаги да се внушава доброто, винаги да се подържатъ внушенията на добритѣ сили и да се пази връзката съ тѣхъ.

Вие, като ученици на тази школа, има да се борите съ нѣкои наслѣдствени мисли, които трѣбва да прѣдолѣте. Разбира се, мжно е човѣкъ да се бори съ тѣхъ, но ако разбира закона, все-таки ще може да си помогне. По това има много научни данни. Въ геометрията запримѣръ, има опрѣдѣлени чърти, съ които може да се прѣдстави извѣстенъ порокъ. Но ако ви покажа нѣкоя линия на даденъ порокъ, при сегашното ви състояние, вие ще мислите само за него и порокътъ ще се залѣпи при васъ като кърлежъ. Запримѣръ, случвало ви се е, като говорите на нѣкой човѣкъ нѣщо, той направи една гримаса съ устата си, извади горната си устна

малко навънъ, а долната постави малко навжтръ, при което се образува една крива линия. Но голѣма опасностъ прѣдставлява за васъ това, да сждите за човѣшкия характеръ по тия положителни (въ низходяща степенъ) данни. Вие нѣмате право да се произнасяте за нѣкой човѣкъ. Можете да сждите за характера на човѣка само геометрически и математически. Човѣкъ има на лицето си данни, които сж постоянни, и за тѣхъ той може да се произнася. Азъ мога да опрѣдѣля характера на човѣка отъ голѣмината на неговото око, на неговия носъ, отъ дебелината, голѣмината и дължината на неговата уста, отъ дължината на неговитѣ уши, отъ широчината и височината на неговото чело, отъ голѣмината и формата на неговата брада и т. н. Това сж основнитѣ чѣрти въ всѣки човѣкъ.

Сега, ако разглеждаме едно голѣмо ухо, ще забѣлѣжимъ, че то има и добри, и лоши страни. Наблюдавано е, че хора съ голѣми уши сж щедри, а хора съ малки уши сж стиснати; сжщеврѣменно хора съ голѣми уши обичатъ широкия животъ. Това е съвпадение на една добра и една лоша чѣрта. Тѣ сж вѣроятности, математически вариации, но чрѣзъ редъ наблюдения може да се установи единъ положителенъ законъ. Има извѣстно съотношение между ухото и главата. Правилното ухо трѣбва да бжде толкова голѣмо, колкото е голѣмината на носа; правилно е и вѣждитѣ да бждатъ почти толкова голѣми, колкото е дължината на носа. Послѣ, челото трѣбва да прѣдставлява $\frac{1}{8}$ отъ голѣмината на цѣлото лице; носътъ

сжщо $\frac{1}{2}$, отъ лицето, брадата сжщо $\frac{1}{2}$. Това е въ правилното лице. Тази правилностъ не зависи стъ стремежитѣ ви, но зависи отъ онази разумна връзка между вашитѣ чувства и мисли.

Сега, ние говоримъ за правата мисълъ. Може ли нѣкой отъ васъ да ми каже, съ какво се отличава правата мисълъ? Правата мисълъ има ли нѣкои отличителни чѣрти, съ които се характеризира въ дадения случай, като права или не? И най-послѣ, можете ли да изкажете една права мисълъ съ каква и да е дума?

Първичниятъ езикъ на човѣчеството е билъ образенъ: щомъ произнесешъ нѣкоя дума, въ тебе изпжква единъ образъ. Вземете, напримѣръ, думата „рѣка“. Щомъ я произнесете, тя извиква въ ума ви единъ живъ образъ. Източнитѣ езици сж били образни, въ тѣхъ идеята е изпжвала ясно. Вземете, напримѣръ, съврѣменнитѣ езици. Има много думи въ тѣхъ, които не произвеждатъ почти никакъвъ образъ. Ако, обаче кажете: „гладенъ съмъ, жаденъ съмъ, боленъ съмъ“, тѣзи изрази винаги произвеждатъ образи въ насъ. Силни думи сж тѣ. И тогава, колкото думи намѣрите въ единъ езикъ, които да произвеждатъ образи, тѣ сж силнитѣ думи. Другитѣ думи сж вторични. За да разберемъ тѣхния вжтрѣшенъ смисълъ, ние ги тълкуваме. Единъ день и тѣ ще добиятъ образи. Има шансъ и за тѣхъ. Една дума, която нѣма образъ, е напримѣръ думата „шансъ“. Какво означава тази дума? „Има възможность да бѣда назначеъ“, това значи шансъ. Тия думи, които иматъ образи, сж

разумни. Думитѣ „пѣя“, „плача“ сж образни. Ние трѣбва да се стремимъ да изработимъ единъ образенъ езикъ. Всѣка дума да има живъ образъ, защото, когато всѣка дума има или придобива образъ, тогава езикътъ става понятенъ и разбранъ за насъ. Има единъ живогински или прѣдметенъ езикъ, той е материаленъ езикъ, само на задоволяване. Такъвъ е езикътъ на вълка. Нему трѣбва само овцата, за да я изяде. Послѣ, има единъ идеенъ езикъ на хората, на човѣцитѣ. Той е различиятъ езикъ, който е отривистъ. Въ него вече проличава идея. Той обхваща живота, свѣтлината и свободата на човѣка. Има и единъ трети езикъ, разуменъ, съзнаготелъ, езикъ на ангелитѣ, който сжщо тъй е образенъ. Той включва Любовта, Мъдростта и Истината.

Често ние говоримъ за добрия животъ. Казваме „добъръ животъ“, но въ какво? Понятието „добро“ за васъ не е опрѣдѣлено. Какво нѣщо е добъръ човѣкъ? Въобще българинътъ подъ добъръ човѣкъ подразбира човѣкъ, който може въ даденъ случай да ти помогне, да те нахрани и да ти услужи. Подъ лошъ човѣкъ се подразбира този, който въ даденъ случай не ти прави никаква услуга, не те приглежда, не те нахранва.

И тъй, въ какво седи правата мисль? Срещна те и казвамъ: искамъ да ми кажешъ една права мисль, азъ се нуждая отъ нея. Ето какъ ще кажете една права мисль. Допуснете, че нѣкой минзва покрай васъ и ви казва: слушай, приятелю, искамъ да ми дадешъ единъ съвѣтъ. Взелъ съмъ

тази тояга и иисля да набия съ нея единъ човѣкъ, но ще направя това, което ти ми кажешъ. Да го бия, или да не го бия? Ако ти му кажешъ да го набие, понеже неговата честъ е накърнена, та за другъ пътъ да не си позволява да говори по неговъ адресъ, ти си казалъ една мисль, която не е права. Защото нѣкоя вечеръ той пъкъ ще набие приятеля ти, а може да набие и тебе. Значи, ти давашъ единъ съвѣтъ, който води къмъ лоши послѣдствия. Не, кажи му: защо трѣбва да го биеш! Остави го, тази работа ще се оправи сама по себе си, ти имашъ сега по-важна работа. Съ това ти му казвашъ една права, една трѣзва мисль.

Ще ви задамъ другъ въпросъ: трѣбва ли да причиняваме на хората страдания, или не? (— Вие казахте: нито увеличавайте, нито намалявайте страданията на хората. Онзи, който знае да причинява страдания, нека причинява, но не и всѣки). Сега, забѣлѣжете, има извѣстна зона на земята, която почти обхваща цѣлата бѣла раса, дѣто страданието е прѣувеличено по причина на силно развитата имъ нервна система. Да стрзда човѣкъ, това е голѣма привилегия. Природата гледа много благосклонно къмъ всички сжщества, които страдатъ. Тя не е благосклонна къмъ онѣзи, които не страдатъ. Радоститѣ сж само послѣдствия на страданията. Тѣ сж плодъ на страданията. Човѣкъ, който не е страдалъ, не може да има този плодъ — радостта. Ние говоримъ, обаче, за разумнитѣ страдания, защото има и неразумни страдания. Ра-

зумнитѣ страдания въ природата сж една привилегия. Ще знаете, туй е единъ законъ. Затова ще се радвате на тази привилегия, която ви дава невидимия свѣтъ. Ако вие отидете въ една кръчма да се напиете и нѣкждѣ си пукнете главата, а слѣдъ това страдате, туй не е разумно страдание. Но когато страдашъ вжтрѣшно, морално, за нѣкаква идея, и въ резултатъ на това изгубишъ всичкото си богатство, общественото си положение, това вече е една привилегия за тебъ. И споредъ закона, това страдание ще ти донесе радостъ. Вие трѣбва да провѣрявате този законъ. Когато вие страдате по този начинъ, считайте, че това е една привилегия, дадена ви отъ природата. Природата или Богъ винаги изявява своята благосклонность къмъ васъ чрѣзъ страданието. И първиятъ актъ на Бога, първото проявление на Бога — ограничението — Му създава вжтрѣшни страдания. Той усѣща въ себе си такова страдание, за което вие нѣмате понятие. Но Той знае, че плодътъ на това страдание ще бжде за благото на човѣчеството, за което Той създава тази привилегия. Той счита въ своята прѣмждрость, че туй Му е потребно.

Слѣдователно, разумното страдание лежи въ основата на живота. Има нѣкои отъ васъ, за които, като влѣзоха въ школата, започнаха разумнитѣ страдания. Тѣ казватъ: значи, тази работа не е за насъ. Ами тогава коя работа е за васъ? Полека работа за човѣка отъ страданието нѣма. За страданието не се изискватъ никакви разноси:

нѣма да му наемешъ отдѣлна стая, го ще живѣе съ тебе заедно. То казва: азъ съмъ отъ благороднитѣ, ще живѣя въ дома ти и нищо нѣма да харчишъ заради мене, азъ съмъ много скромень. При това, туй вжтрѣшно морално страдание придава дълбочина на човѣшката душа и широчина на ума. Защото, човѣкъ, когато страда, мисли. Туй страдание не парализирва човѣка, но му дава потикъ да мисли. (Трѣбва ли да причиняваме страдания на другитѣ?) — Не имъ причинявайте, но не ги лишавайте отъ тѣхнитѣ страдания. Защото, ако ги лишите отъ страданията имъ, тогава именно ще имъ причините страдания. Защо? Щомъ прѣмахнете онова страдание, което природата имъ е дала, вие ги лишавате отъ тѣхнитѣ необходими естествени страдания, а имъ причинявате други, изкуствени страдания. Не разбирамъ да бждешъ хладнокрѣвенъ къмъ чуждото страдание, но да не го чоплишъ. Ако имашъ такова едно страдание, и азъ дойда у дома ти, нѣма да правя никакъвъ въпросъ за твоето страдание, то е нѣщо свещено, но нѣма и да го бутамъ, за друго ще се разговаряме. Въ духовнитѣ страдания винаги има една връзка, една непрѣривностъ, а въ физическитѣ страдания тази връзка не сжществува. Запримѣръ, вие боледувате и си казвате: само да оздравѣя, ще бжда благодарень на Бога. Но като мине болестъта, вие забравяте Бога. Значи, въ страданията ви нѣма духовна връзка. Вземете, напримѣръ, живота на пияницитѣ. Колко бой сж яли, колко тегло е прѣнесла тѣхната глава за това пи-

яноство, но всичко забравятъ и пакъ пиятъ! И дълго време още трѣбва да ги биятъ, за да извадятъ една малка поука. Това не е страдание, това е животинско състояние. Страданието е нѣщо разумно, то спада къмъ Божествения свѣтъ.

Сега ще ви задамъ другъ въпросъ: трѣбва ли да злоупотрѣбяваме съ довѣрието на единъ нашъ приятелъ? А слѣдъ като злоупотрѣбите, какъвъ е цѣрътъ, съ който може да се възстанови довѣрието? (— Явно е, че не трѣбва). Не само, че не трѣбва, но довѣрието трѣбва да считате като нѣщо свещено. Азъ говоря за онова довѣрие, когато нѣкой приятелъ си отвори душата къмъ васъ и счита, че въ всички случаи ти ще постъпишъ съ него тъй, както би постъпилъ съ себе си. Значи, не само, че не трѣбва да злоупотрѣбявате, но неговото довѣрие спрямо васъ трѣбва да считате като нѣщо свещено. Туй е едно правило за всинца ви, което трѣбва да си запишете. У всѣки човѣкъ има една физическа личностъ и друга духовна. У всѣки едного отъ васъ има единъ Божественъ човѣкъ, който всѣкога говори Истината. У него всѣкога има стремежъ къмъ Истината. Ще каже нѣкой: у менъ нѣма нищо Божествено. Да, но ти страдашъ, а туй, което страда въ тебе, то е Божественото, което изпитва туй морално страдание. Отъ външния свѣтъ вие нѣма защо да се тревожите. Всички трѣбва да подкрѣпите Божественото, което се развива у васъ.

Сега, какъвъ е цѣрътъ, за да се възстанови това довѣрие отново? Да кажемъ, че единъ вашъ

приятелъ ви се е довърлил напълно, но вие сте злоупотребили съ неговото довъррие. Сега, за да възстановите изгубеното довъррие, вие ще му се довъррите напълно, ще му дадете той да разполага съ васъ тъй, както съ себе си. Ето ви църтъ. По-рано той ви е далъ пълно довъррие, безъ да иска вашето; сега по обратния пътъ, за да възстановите туй довъррие, което сте нарушили, вие ще му дадете довъррие, той да разполага съ васъ. Само да не попаднете въ положението на онзи германски професоръ, който правилъ психологически наблюдения и опити за изваждане двойниците на хората отъ тѣлата имъ. Той често правилъ такива опити съ единъ свой ученикъ. Единъ день професорътъ рѣшилъ да направи слѣдния опитъ: да извади своя двойникъ и да го тури въ тѣлото на ученика си, а двойникътъ на ученика да влѣзе въ неговото тѣло, но като направилъ този опитъ, ученикътъ се забъркалъ въ тѣлото на професора и не могълъ да излѣзе навънъ. Но и професорътъ, въ това младо тѣло, не могълъ да помогне на своя ученикъ. Разбира се, слѣдъ дълги усилия, той сполучилъ да се оттегли, но трѣбвало да мине прѣзъ голѣми страдания. Сега правя сравнение съ стария и новия моралъ: това сж студента въ тѣлото на професора, и професорътъ въ тѣлото на студента. Това е единъ отъ опаснитѣ опити. Тамъ се забатачватъ хората. Старииятъ професоръ да влѣзе въ тѣлото на младия студентъ, иди-дойди; но младиятъ студентъ да влѣзе въ старото тѣло на професора, това е тежко. Въ природата има извѣстни

стари идеи и когато човѣкъ дойде до извѣстна възраст, тѣ се явяватъ, изпжкватъ въ съзнанието му и лицето му става вече старо. Забѣлѣжете у евреитѣ, като дойдатъ до извѣстна възраст, всички заприличватъ на расата си: по своя типиченъ носъ, по очитѣ си и др.

Може ли нѣкой отъ васъ да даде опрѣдѣление на думата „довѣрие“? Кога имате довѣрие? Прѣдставете си, че ви гонятъ, а вие сте на брѣга на една рѣка и трѣбва да я прѣплувате. Въ рѣката има една лодка съ лодкарь. Сега вие ще се спрете ли да видите, кой е този човѣкъ, че послѣ да му се довѣрите? Не, вие веднага влизате въ лодката и си казвате: каквото Господъ даде. Въ неговата лодка вие се чувствувате сигуренъ. Тѣй че нѣкой пжтъ довѣрието ви се налага. Ти влизашъ въ лодката, не знаешъ, какво може да стане, но отъ лодкаря зависи — той може да те прѣдаде на този, който те гони, и може и да те запази. Но човѣкъ при извѣстни случаи напълно може да се довѣри на другъ човѣкъ. Въобще, въ такъва случаи, когато човѣкъ напълно и изведнѣжъ се довѣри на нѣкого, той не остава излѣганъ, освѣнъ съ малки изключения. Въ душата има едно качество, тя схваща интуитивно, че въ всѣки едно има една добра страна. И ако ти се довѣришъ напълно на нѣкой човѣкъ, рѣдко сж случитѣ, дѣто той може да злоупотрѣби съ тебе. Ако се довѣришъ на нѣкой човѣкъ напълно и изведнѣжъ, изключенията сж много рѣдки, но ако му се довѣришъ съ разсжждения и умувания, из-

ключенията сж повече. Запримѣръ нѣкой те гони. Ти влизашъ въ една кѣща и веднага имашъ пълно довѣрие на хората въ нея, защото нѣма другъ изходенъ пътъ. Тия хора на часа ти помагатъ. Въ дадения случай това се дължи на довѣрието, което имашъ къмъ тѣхъ; то ги кара да ти помогнатъ. Довѣрие има даже и у животнитѣ. Ако човѣкъ има вѣра, и тѣ спазватъ този законъ. Единъ свещеникъ ми разправяше за една своя котка. Той ималъ пълно довѣрие въ нея, че тя, въ негово отсъствие, нѣма да направи никаква пакостъ. Сутринъ, когато свещеникътъ излизалъ на работа, тя отивала на вратата да го изпрати, и докато той се върнѣлъ, тя не бутала нищо, освѣнъ ако той ѝ остави нѣщо. Тя съзнавала, че иматъ довѣрие на нея и не бутала, не исала да злоупотреби съ довѣрието, което ѝ се давало. Това е една характерна чѣрта. У всѣки човѣкъ има добро. У всички хора има по една добра чѣрта. Не мислете, че сега трѣбва да придобиете доброто. Не, то е вложено въ васъ, изисква се само врѣме, т. е. благоприятни условия, за да се прояви. Създаването на тия условия пѣкъ зависи отъ васъ.

„Любовьта ражда доброго“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

3-та лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 2. XI, 1924 год.

Л Е К Ц И И

на

Младежкия окултенъ класъ.

4, 5 и 6.

4 - ТА ЛЕКЦИЯ.

.....

Условия лежащи въ три- жгълника.

„Любовта ражда доброто.“

—Доброто носи за насъ животъ,
свѣтлина и свобода.

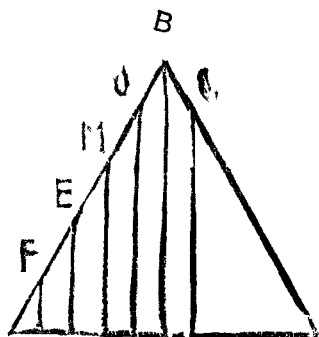
Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Първата отличителна чърта на мисълта“.

За слѣдния пжть тема № 3: „Основнитѣ мисли на първата лекция отъ тази година“. Всѣки ще извади отъ лекцията тия основни мисли, които намира за важни. Да излѣзе нѣкой отъ васъ да начъртае на черната дъска единъ равностраниенъ трижгълникъ, по всичкитѣ правила на чъртането.

Какъ мислите, този трижгълникъ ABC може ли да означава движението на човѣка, или пжтя, по който той върви? Раздѣлете страната AB на петъ равни части и отъ всѣка точка на дѣлението спуснете петъ перпендикуляра къмъ основата AC, а именно: FK, EL, MN, OP и BD. Тия линии иматъ ли извѣстно отношение въ своята дължина? (Всѣка линия е по-малка отъ друга). Дѣ сж най-добритѣ условия за животъ? Допуснете сега, че тия линии прѣдставляватъ живи същества. Линията KF с едно

малко същество, което се ражда при точка К и умира при точка F. То живее само 20 години. Другото същество се ражда при точка L и умира при точка E. Значи, то живее само 40 години. Третото се ражда при N, а умира при точка M на 60 години. Четвъртото се ражда при точка P, а умира при точка O на 80 години. Последното се раж-

A K L N P D P₁ C

да при точка Д, а умира при В на 100 години. Да кажемъ, че 100 тѣ години сж крайниятъ прѣдѣлъ на живота. Какво ще стане съ това живо същество, ако живѣе повече? То ще започне да слиза по другата линия AC, като изминава пжтя O₁P₁. Или можемъ да вземемъ, че това живо същество се ражда въ точка А, въ точка В достига най-високото положение

на своя правиленъ животъ, а въ точка С достига до 100 години — крайния прѣдѣлъ на живота. Питамъ ви, обаче, защо това живо същество умира на 20 години?

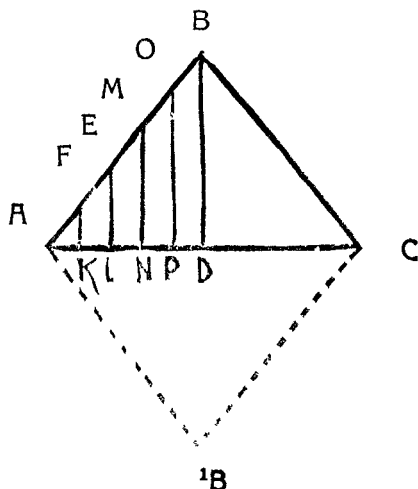
Прѣдставете си сега друго разсѣждане. Имате линията АВ, раздѣлена на петъ части. Едно лице трѣгва отъ точка А, достига до точка F и тамъ спира. Друго лице трѣгва отъ точка А и спира до точка Е. Трето лице трѣгва отъ точка А и спира до точка М. Четвърто лице трѣгва отъ точка А и спира до точка О. Пето лице трѣгва отъ точка А и спира до точка В и т. н. Питамъ: защо тия лица се спрѣха, първото отъ тѣхъ до точка F, второто до точка Е, третото до точка М и т. н.? Нали трѣбва да се измине пѣтятъ АВ? Кои сж причинитѣ за това? Ние можемъ да кажемъ, че първото лице е дѣте съ хилаво тѣло, което, като не може да издържа на външнитѣ условия, умира рано. Другото лице има по-здроаво тѣло, затова умира по-късно. Слѣдователно, само ония тѣла сж здраво съградени, които могатъ да извървятъ цѣлия пѣтъ АВ или пѣтя АВС въ тригълника. Това сж съотношения между линиитѣ въ тригълника. Линията АВ прѣдставлява външнитѣ условия, АС — почвата или условията, при които животътъ се проявява. Философски погледнато, какви причини може да има въ дадения случай, че първото лице е умрѣло на 20 години? — Три причини може да има: първата причина може да се крие въ бащата и майката; втората — въ обществото, а третата причина въ самото дѣте. То самѣ е скжсало ниш-

ката на живото си. Причината може да се опредѣли още и по закона на математическитѣ вѣроятности. Ще обясня сжщото нѣщо по другъ начинъ. Вие хвърляте единъ камъкъ. Той се издига до извѣстна височина и спира до точка *F*. Значи, вие сте го хвърлили съ малка сила. Слѣдниятъ пжтъ хвърляте камъка по-силно, и той достига до точка *E*. Послѣ до точкитѣ *M*, *O* и т. н. и като достигне до точка *B*, това ще бжде най-голѣмата сила, съ която сте хвърлили този камъкъ нагорѣ. Слѣдователно, ще знаете, че пжтьтъ *ABC* е правилниятъ цикълъ на движението.

И тъй, като схема на всичко досега казано, ще знаете, че трижгълникътъ е пжтьтъ, по който човѣкъ се качва. Линията *AB* прѣдставлява пжтя на младостта; точката *C* служи за връзка съ духовния свѣтъ, тя не се вижда. И точка *A*, като начална, е невидима, виждатъ се само другитѣ точки. Когато движението стигне до точка *C*, пжтьтъ продължава нататъкъ и се образува другата половина на трижгълника *CB¹A*. По този начинъ получаваме ромба *ABCB¹*. Какво значи думата ромбъ, провѣрихте ли? (— Играчка, пумпалъ, фарфалакъ). Значи, той изразява движение. Въ този ромбъ ние виждаме само едната му страна, единия трижгълникъ, а другата му страна, другия трижгълникъ *AB¹C* не се вижда.

Ако на ржката ви има астрологически бѣлѣгъ, че слѣдъ десетъ години ще заминете за другия свѣтъ, и ако вие знаете тоза, питамъ ви: ще можете ли да продължите живота си? (— Ще

можемъ, но ако е нѣкое дѣте, нѣма да може). Но има и разумни дѣца. Сега ние ще приложимъ закона другояче. Дотукъ въпросътъ се отнасяше до вашия физически животъ. Прѣдставете си сега другото положение. Вие постъпвате въ една окултна школа. Най-първо вие сте въ точката А,

нищо не знаете. Въ края на първата година дойдете до точка F и си излѣзете. Колко ще знаете? Изминали сте пѣтя AF. Другъ ученикъ продължава пѣтя си и въ края на втората година стига до точка E, трети ученикъ стига до точка M, четвърти до точка O и напушатъ училището.

Питамъ: кой ще бѣде истинскиятъ ученикъ отъ всички тия ученици? — Който завърши цѣлия цикълъ. Ето единъ новъ начинъ на разсѣждане, съ който вие още не сте запознати. Запримѣрь, вие говорите за тригълници, но не знаете идеята, която тригълникътъ крие въ себе си. И колко идеи има още скрити въ тригълника!

Азъ ви навеждамъ сега на тия мисли, за да имате постоянство, като почнете нѣщо, да го изкарате докрай. Сега мнозина отъ васъ нѣматъ това постоянство. Запримѣрь, забѣлѣзвамъ, че всички не си пишете темитѣ. Ония пъкъ, които пишатъ темитѣ си, започватъ да ги пишатъ петъ минути прѣди да дойдатъ въ класъ. Тогава мислятъ, какво да пишатъ. Това е криво разсѣждане. Ти можешъ да мислишъ върху темата си прѣзъ цѣлата недѣля, за да стане ясна въ съзнанието ти. Ти можешъ да вършишъ, каквато и да е работа, и пакъ да мислишъ за темата си. Не можете ли да отдѣлите петъ минути свободно врѣме прѣзъ деня да помислите върху темата си? Всѣки день по петъ минути, това сж 30 минути за шестъ деня. Толкова ви е достатъчно. Колко минути мислите вие върху една тема? Трѣбва да знаете, че всичкитѣ теми, които се развиватъ тукъ, сж за усиляване на вашия характеръ. И когато човѣкъ развива извѣстни мисли въ свѣта, едноврѣменно съ своята мисль той спомага въ мисльта и на всички хора. Не мислете, че съ вашата мисль не помагате на човѣчеството. Защото вие не сте сами въ свѣта, но имате връзка съ цѣлото човѣчество. И

ако искате да бждете учени хора, трѣбва да мислите! Никога не трѣбва да казвате: азъ нѣмамъ врѣме. Послѣ, които отъ васъ посѣщаватъ класа, трѣбва да бждатъ много редовни. Човѣкъ постъпи ли веднѣжъ въ единъ окултенъ класъ, той трѣбва да бжде много редовенъ. По това се познава, дали имате характеръ. Ще помните слѣдното: като дадешъ веднѣжъ обѣщание, ти си задълженъ вече да го изпълнишъ, нищо не може да те извини. Небето не обича залъгалки. Никой не те свързва, но дадешъ ли обѣщание за себе си, нищо вече не може да те извини. Ще изпълнявате обѣщанията си! Ако вие съзнателно пропуснете да напишете каквато и да е тема, или си кажете, че можете и да не отидете въ класъ, вие скоро ще платите съ живота си. Затова отъ всички ви се изисква да бждете абсолютно редовни. И живата природа изисква голѣма редовностъ. Ако спазвате тази редовностъ, вие ще забѣлжите, че ще настане една промѣна въ живота ви. Азъ бихъ желалъ всички да рѣшите въ себе си да бждете редовни и изправни.

Сега, мнозина отъ васъ мислятъ, че свободата на човѣка седи въ това, да мисли каквото си иска. Не, свободата на човѣка седи въ туй, да мисли по това, за което не иска. А кое нѣщо човѣкъ не иска? Запримѣръ, като гледашъ една топла, хубава баница, да не я пожелаешъ. Въ какво седи волята? — Да не ядешъ баницата. Повикай другъ нѣкой отъ улицата и го покани да яде баницата прѣдъ тебе, а ти само гледай.

Това е воля! Това значи да направишъ ти, което не искашъ. Въ това седи и свободата на човѣка. Има случаи пъкъ, когато баницата е приготвена за тебе, а другъ я изяжда, защото твоятъ стомахъ е разваленъ. Въ този случай ти ще живѣешъ съ мисълта на онзи, който яде. Ти само ще го гледашъ и ще се радвашъ, че той яде.

Въ науката има извѣстни положения, които трѣбва да изучавате. Запримѣръ, вие още не сте се спрѣли, като гръцкиѣ философи, да се запитате, какво прѣдставлявате като индивидъ. Вие казвате: „Азъ съмъ“. Кой си ти? Казвате: „Ама азъ мога да мисля“. Като можешъ да мислишъ, кажи, какви задачи можешъ да рѣшавашъ? Или кажи, въ какво седи тази мисль? „Ама азъ се самосъзнавамъ“. Много добрѣ, въ какво се самосъзнавашъ? Щомъ се самосъзнавашъ въ тѣлото си, азъ казвамъ: излѣзъ изъ тѣлото си да се поразговоримъ малко! „Какъ тъй?“ Първото нѣщо за единъ човѣкъ, който се самосъзнава, е да излѣзе изъ тѣлото си навънъ, и при това всѣкога да бжде господарь на тѣлото си. Казвашъ: „Не мога да излѣза изъ тѣлото си навънъ“. — Тогава ти си творникъ, ти мислишъ съ своитѣ окови, а не мислишъ като свободенъ човѣкъ. Дотогава, докато човѣкъ е свързанъ съ своя личенъ животъ, или, докато той е свързанъ съ своя сѣмеенъ животъ, или съ общественъ животъ, или съ човѣшкия животъ, той е все ограниченъ. Това сж четири положения, които трѣбва да надраснете. И всички школи на древността сж имали научни методи за

прѣвъзможване на редъ прѣпятствия, чрезъ които тѣ трѣбвало да усъвършенствуватъ своя характеръ.

Сега, да се върнемъ къмъ трижгълника. Когато човѣкъ умира младъ, затова може да има три причини. Първата причина може да бжде самата почва — основата на трижгълника — AC. Втората причина може да бжде обществото — AB, а третата причина може да бжде самиятъ индивидъ — KF. Тия три различни положения въ човѣка могатъ да бждатъ въ сжщностъ умътъ, сърцето и волята му, които трѣбва да вървятъ винаги заедно. Вие никога не можете да раздѣлите у човѣка ума, сърцето и волята му. Тѣ сж недѣлими.

Имайте прѣдъ видъ слѣдното правило: никога външната срѣда не може да бжде по-силна отъ насъ. (Какъ да си изяснимъ факта, че като дойдатъ извѣстни течения въ живота, едни издържатъ на тѣхъ, а други не издържатъ?) — Причината е въ самия индивидъ. (Тогава трѣбва да приемемъ, че външнитѣ условия сж еднакви за всички. При хвърляне на едно тѣло сжщо тъй има три причини: съ каква сила се хвърля тѣлото, въздѣйствието на срѣдата — дали е въздухъ или вода, и земното притегляне).

Когато говорите за съпротивления, трѣбва да знаете, че тѣ сжществуватъ само въ физическия свѣтъ. Съпротивленията въ умствения свѣтъ сж отъ другъ родъ; съпротивленията въ чувствения свѣтъ сжщо тъй сж отъ друго естество. Запримѣрь, какви съпротивления може да има въ умъ

ствения, или въ чувствения свѣтъ на човѣка? (— Съпротивление въ умствения свѣтъ прѣдставлява тъмнината, кривото разбиране на нѣщата). Прѣдставете си, че вие се намирате въ единъ идеаленъ свѣтъ, както е било първоначално. Питамъ ви тогава: какъ могатъ да се родятъ противорѣчия между хора, които живѣятъ въ единъ такъвъ свѣтъ? Ние знаемъ, че първоначално всички хора сж излѣзли отъ едни и сѣщи условия, а днесъ виждаме да сжществуватъ между тѣхъ такова голѣмо различие!

Ще ви обясня друго едно явление. Питамъ ви: дѣ ще се спре човѣкъ, който обича да яде? — Въ нѣкоя гостилница. Дѣ ще се спре човѣкъ, който обича знанието? — Въ нѣкое училище. Дѣ ще се спре човѣкъ, който обича да се моли? — Въ нѣкоя църква. Ами дѣ ще се спре онзи, който обича хорцето? — На хорището, дѣто хорото се върти. Всѣки човѣкъ ще спре тамъ, дѣто неговото вжтрѣшно желание го води. Възможноститѣ за всѣки човѣкъ сж еднакви, но строежътъ въ всѣки човѣкъ не е еднакъвъ, защото всѣки е задълженъ самъ да строи. И вслѣдствие на това ние казваме, че едни индивиди сж използвали условията на живота добръ, а други не сж ги използвали, както трѣбва.

Сега, вашиятъ умъ се намира въ слѣдното заблуждение: вие взимате прѣдъ видъ вашитѣ бащи и майки, а отъ друга страна—обществото — и казвате, че тѣ сж причина за вашия успѣхъ или неуспѣхъ. Добръ, прѣдставете си, че вие живѣете

въ врѣме, когато нѣма бащи и майки, нито общества, както е било първоначално, и живѣте самъ и като индивидъ, и като майка, и като баща, и като общество. Тѣй живѣе клѣтката и днесъ, тя сама се размножава, сама се дѣли. (— Да, но за да се яви човѣкъ, макаръ и като клѣтка, все е съществувала нѣкаква природа около него). Не, вие трѣбва да разсждавате математически. Частъта не може да се извади отъ своето цѣло. Вие математически и логически може да я дѣлите, да я изваждате, да туряте дроби, но въ природата никога не можешъ да дѣлишъ частъта отъ цѣлото. Математически вие може да дѣлите дробитѣ, колкото искате, но въ природата такава дѣление нѣма. Цѣлото се проектира въ своитѣ части. Тукъ цѣлото съдържа частитѣ въ себе си. Всѣка частъ е зависима отъ другитѣ. Ако вие сте частъ отъ едно цѣло, тогава ще кажете: условията сж такива. Нѣма никакви условия. Това, което дѣйствува въ васъ е самата идея, т. е. цѣлото. И тогава, въ духовния свѣтъ всѣка частъ има условията на цѣлото въ себе си, т. е. тя може да се развива сама, а може да дойде и въ противорѣчие съ цѣлото. Въ края на краищата частъта трѣбва да се примири съ цѣлото, тя не може да излѣзе извънъ него.

И сега, всичката борба на съврѣменното общество седи въ това, че хората искатъ да излѣзатъ отъ цѣлото. Това, обаче, е невъзможно. Всѣка частъ има извѣстно отражение. И като казвамъ, че ние по умъ се различаваме единъ отъ другъ,

разбирамъ, че общиятъ умъ, който дѣйствува въ насъ, е единъ и сжщъ. Но умътъ на цѣлото не може да се побере въ своята частъ. Въ висшата окултна математика частта може да бжде равна на цѣлото, но не може да стане по-голѣма отъ цѣлото. Това е едно положение. Цѣлото пъкъ може да бжде по-голѣмо отъ частта. Това е второто положение. Ето дѣ е разликата. Тукъ се крие великата необходимостъ, която ограничава частитѣ, и тѣ трѣбва да се подчиняватъ. Това е единъ вжтрѣшенъ законъ на битието. Тѣй че ние можемъ да бждемъ каго цѣлото, но не можемъ да бждемъ по-голѣми отъ цѣлото. Слѣдователно, всѣки човѣкъ трѣбва да се движи въ рамкитѣ на това цѣло. Схванайте ли сега разликата? Вие нѣма да разсждавате съ ума на обществото и съ ума на съврѣменнитѣ хора. Той е кривъ умъ, понеже се е спрѣлъ на извѣстна стадия въ своето развитие. Съврѣмениото мислене е резултатъ на цѣлокупната човѣшка мисль. Защото, за да мислимъ право, трѣбва да съберемъ всички хора отъ създанието на свѣта досега, както и ония, които ще дойдатъ за въ бждеще. Това е цѣлото. А сега ние имаме една малка частъ, наречена общество, но тя не съставлява цѣлото. Теософитѣ прѣдполагатъ, че има около 60 милиарда човѣшки души, които образуватъ цѣлото. А за сега на земята има около единъ и половина милиардъ, или най-много два милиарда. Значи, въ невидимия свѣтъ има повече души, които вие не взимате прѣдъ видъ. И дисхармонията, която се забѣлѣ-

Зва сега е само по отношение на нашия животъ, но не и по отношение на цѣлокупния животъ. Мислите ли, че цѣлото, което е по-голѣмо отъ частъта, ще позволи на своята частъ да си играе съ него? Немислимо е. Най-първо хората мислятъ, че знаятъ много, че сж всесилни и затова въ младинитѣ си ставатъ безвѣрници, повече уповаватъ на своята сила. Като минатъ 45 — 50 години, ставатъ набожни, а къмъ 80-та година всички се прѣдаватъ на Бога и вѣрватъ въ невидимия свѣтъ. Това е една слабостъ на човѣшкия умъ. (Всички души едноврѣменно ли сж създадени?) — Не, тѣ сж излѣзли при разни условия. (Тогава различието е напълно обяснимо). Всички сж влѣзли въ битието въ единъ опрѣдѣленъ цикълъ, но послѣдователно. (Възможно ли е човѣкъ да се роди по всѣко врѣме?) — Има дати, въ които е невъзможно да се роди човѣкъ. За всѣко раждане има точно опрѣдѣлени математически дати. Това е доказано астрологически.

Астролозитѣ взиматъ подъ внимание само планетитѣ, а при това всички звѣзди, които сжществуватъ, указватъ голѣмо влияние върху човѣка. Слѣдователно, разнообразието седи въ това, какво влияние указва всѣка звѣзда. И това, че хората се различаватъ, се дължи на звѣздитѣ, които сж безброй. Оттамъ сжествува и разнообразието между хората. Това е едно упражнение за ума ви, съ което се хвърля една по-свѣжа мисль, за да знаете, че всичко въ свѣта не е атавистически, или, както турцитѣ вѣрватъ, че всичко въ живота

е фатализъмъ, т. е. че всичко е прѣдопрѣдѣлено. Дѣйствително, нѣщата сж точно опрѣдѣлени, но въ това опрѣдѣление на живата природа сжествува една абсолютна справедливостъ и свобода.

То значи: като излѣзешъ въ пжтя на живота си, не трѣбва да закѣснѣвашъ! Закѣснѣешъ ли веднѣжъ, мжно можешъ да намѣришъ пжтя на своята срѣда. Ти вече излизашъ вѣнъ отъ тая струя, и дълго врѣме трѣбва да чакашъ, докато те турятъ на твоео мѣсто. Тамъ е всичката опасностъ. Затова ти трѣбва да пазишъ своя пжть и да не се отклонявашъ. Човѣкъ може да загуби пжтя си по причина само на едно свое мимолѣтно желание. Такова желание е въ сила да те изкара изъ пжтя ти. Веднѣжъ излѣзълъ изъ пжтя, течението си върви, а ти самъ, съ своята сила не можешъ да влѣзешъ на друго мѣсто, освѣнъ ако те турятъ. Ето защо, всички трѣбва да бждете много внимателни. Нѣкой пжть вие излизате изъ пжтя си и казвате: послѣ пакъ ще влѣза. Не, не можешъ да влѣзешъ, както и да е и когато и да е. Вие можете да мислите, че сждбата ви е такава, но коя е причината дѣто ви сждятъ? Ти като направишъ едно прѣстѣпление, ще те сждятъ, разбира се. И можемъ да кажемъ, че 50% човѣкъ си е самъ причина да го сждятъ.

Сега ще турите въ ума си мисълта да се учите правилно и да мислите правилно. Всички трѣбва да имате въ основата си правилна мисълъ. Ако тази мисълъ е въ пжтя, по който вървите и не ви отклонява, тя е правилна, затова дръжете я

въ ума си. Ако тази мисъл ви отклонява, тя не е правилна, не я приемайте въ ума си. Дайте ходъ на всѣка мисъл, която ще ви помогне въ пжтя, по който вървите. Не давайте мѣсто на всѣка мисъл, която може да ви отклони отъ вашия пжтъ. Тя е чужда, не е ваша мисъл. Сжщото се отнася и до желанията ви.

Защо много хора боледуватъ? Какъ схващате това? Кои сж причинитѣ за явяването на толкова много болести въ свѣта? — Причината за това е, че човѣкъ влиза въ извѣстна срѣда, която не е за него. Прави сте, до извѣстна степенъ е така. Всички съгласни ли сте? Азъ ще ви дамъ единъ примѣръ: нѣкои баща и майка много искатъ да иматъ дѣге. Създаватъ му добри условия. Като се роди, тѣ го гледатъ много добрѣ, треперятъ надъ него, но при всичко това, слѣдъ 4-5 години дѣтето умира. Коя е причината? — Три възможности има: първото прѣдположение е, че Любовта въ този домъ е малка. Ако пѣкъ дѣтето се ражда глухаво, че не може да се учи, Мждростъта въ този домъ е малка. Ако пѣкъ дѣтето се ражда хилаво, че не е свободно въ живота си, Истината въ този домъ е малка. Тѣй седи въпросътъ. Втората причина е, че обществото, въ което дѣтето живѣе, нѣма Любовь, Мждростъ и Истина. И третата причина може да бжде у самия индивидъ. Любовьта е сила въ природата, безъ нея се явяватъ болести.

Може да направите слѣдния опитъ: нека най-здравиятъ отъ васъ излиза всѣка вечеръ, една

седмица наредъ, при залѣзъ слънце и да си казва: азъ ще се разболѣя! Другъ пъкъ, който е малко боленъ, да става рано и да излиза въчъ, въ продължение на една седмица, когато слънцето изгрѣва и да казва: азъ ще оздравѣя, азъ ще бъда здравъ! И слѣдъ една седмица провѣрете, какъ сж подѣйствували сутриннитѣ и вечернитѣ сили върху двата индивида.

Сега, външнитѣ промѣни въ живота често ви спѣватъ. Азъ забѣлѣзвамъ, щомъ нѣкои отъ васъ срещнатъ прѣпятствие въ живота си, тѣ искатъ или да излѣзатъ отъ тази срѣда, да я промѣнятъ, или да умратъ. Младиятъ не иска да живѣе, иска да измѣни срѣдата си. Но вие можете да измѣните тази срѣда само по единъ разуменъ начинъ. При нѣкои неуспѣхи пъкъ вие желаете смъртъта. Има една разумна смъртъ, а не тази глупава смъртъ, да не знаете защо умираете. Нѣма по-жалко нѣщо отъ това. Нѣкой казва: искамъ да умра! Защо?—Дотегна ми живота. Това е глупаво умира-не. И другъ нѣкой казва: искамъ да умра! Защо?—Искамъ да уча музика, пъкъ нѣмамъ условия на земята, горѣ ще ида. Казвамъ му: тогава върви по-скоро! Трети нѣкой казва: искамъ да уча до-бротъ, но понеже тукъ нѣма условия за него, искамъ да замина за другия свѣтъ. Хубаво, но ще дадешъ за това едно прошение. И ако има вакантни мѣста въ туй училище, въ което искашъ да постъпишъ, ще идешъ; ако пъкъ нѣма вакантни мѣста, ще чакашъ година, двѣ, петъ, десетъ и като те приематъ, нито минута нѣма да се ба-

вишъ. Но нѣма по-ужасно нѣщо отъ това да умрете прѣждеврѣменно и да чакате нѣкъдѣ немили-недраги, защото нѣмало мѣсто за васъ. Има ли мѣсто, желайте да умрете! Нѣма ли мѣсто, небързайте! Вие ходили ли сте въ онзи свѣтъ да видите, какво е да живѣете безъ тѣло, ако не сте приготвени за това? Училището на земята е необходимо за всинца ви днесъ.

И тъй, ако вие не пишете темитѣ си тукъ, какъ ще ги пишете горѣ? Ако вие тукъ сте нередовни, като отидете въ другия свѣтъ, вашитѣ работи съвсѣмъ ще се объркатъ. Ако тукъ сте мързеливи, и тамъ ще бждете мързеливи. Каквито качества има човѣкъ тукъ, и тамъ ще има сжщитѣ. Тукъ човѣкъ по-скоро се поправя. Смъртта не измѣня човѣка, тя само го ограничава и всичко у него си остава потенциално. Тамъ човѣкъ нѣма стомахъ, но желанието за ядене и пиене остава. Желанията у него оставатъ, но органи нѣма. И тамъ ще го научатъ, че не трѣбва да пие, понеже нѣма органъ. Това е лошото, именно, че онѣзи хора, които умиратъ съ много желания, като нѣматъ органи, съ които да задоволяватъ желанията си, влизатъ въ други хора и усиловатъ въ тѣхъ желанието за пиене. И така се създаватъ много прѣстѣпленія въ свѣта. Затуй, щомъ нѣкой пжтъ ти се пие винце, не пий, защото туй прѣсилено желание не е твое. Ще кажешъ на този твой приятель: ти можешъ и безъ винце.

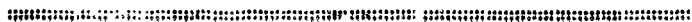
Да се върнемъ къмъ мисълта си. Всички трѣбватъ да усвѣтѣ правидния равностраникъ три-

жгълникъ. Всѣки трѣбва да тури въ ума си идеята да стане единъ равностраненъ трижгълникъ и да владѣе всички линии на този трижгълникъ. Вие трѣбва да бждете сами на себе си господари! Вие трѣбва да разбирате перпендикуляритѣ, които могатъ да се спуснатъ въ единъ трижгълникъ, а тѣ сж всичко три вида; сжщо тъй трѣбва да владѣете и тритѣ вида перпендикуляри. Сега ние разгледахме само перпендикуляритѣ, спуснати къмъ почвата, но има още два вида перпендикуляри. Въ друга лекция ще се спремъ да видимъ, какво значи перпендикуляръ. (Най-късото разстояние между точка и права). Значи, перпендикулярътъ е една проява въ живота. Той е силова проява, понеже всички сили се движатъ по права линия. Тѣ образуватъ перпендикуляръ, или най-късото разстояние на движението. Значи, перпендикулярътъ е пътъ на силитѣ въ живота.

Размишление.

Любовта ражда доброто.
— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

4-та лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 9/XI 1924 г.

5 - ТА ЛЕКЦИЯ.

Ролята на противорѣчиата. Влияние на планетитѣ.

„Любовѣта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размѣтване

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Основнитѣ мисли отъ I-та тазгодишна лекция.“

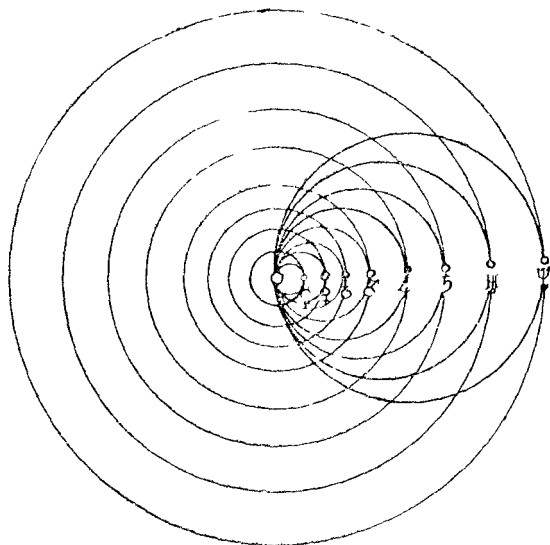
Съ какъвъ математически законъ бихте изразили противорѣчиата? (— Ние можемъ да си послужимъ съ знака на опозицията $o-o$. Какъ бихте изразили математически съгласието? (— Съ слѣдния знакъ: $o=$ или съ знака на равенството $(=)$).

Каква роль играятъ противорѣчиата въ природата? Всѣко противорѣчие играе извѣстна роль въ природата и въ живота. Дѣ се раждатъ противорѣчиата? — При еднаквитѣ сили. Обикновено двѣ положителни сили биватъ въ противорѣчие. Щомъ се срещнатъ, тѣ се отблъскватъ. И въ електричеството има двѣ положителни течения: едно-то течение иде отъ центъра на слънцето, а другото иде отъ центъра на земята. Когато се срещнатъ, тѣ се отблъскватъ, понеже електричеството,

което иде от слънцето, иска да протече центъра на земята и да направи единъ кръгъ също тъй и електричеството, което иде от центъра на земята, иска да направи единъ кръгъ и като се срещнатъ, тѣ се спиратъ въ своитѣ дѣйствия. Защо? — Противорѣчие има между тѣхъ. Тогава, въ помощъ на тоза противорѣчие идватъ други двѣ магнетични течения: едното иде отъ слънцето, а другото отъ земята. Тѣ отклоняватъ теченията на електричеството. Едното отклонява електрическото течение на слънцето въ дѣсно, а другото отклонява електрическото течение на земята въ лѣво. И ние казваме тогава: положително съ отрицателно се съединяватъ. Схващате ли каква е идеята? Ще вземете туй обяснение като една математическа вѣроятностъ. Вие сами ще мислите върху тия течения. Азъ ги поставямъ въ закона на математическитѣ вѣроятности. Вие трѣбва да работите, понеже въ окултната наука никогата не се приема нѣщо, което не е доказано, а вие можете да провѣрите всѣко нѣщо въ себе си.

И тъй, тия течения, които идватъ отъ слънцето, проникватъ и въ цѣлата слънчева система. Отъ слънцето излиза единъ кръгъ, който минава прѣзъ центъра на Меркурий. Послѣ излиза другъ кръгъ, който минава прѣзъ центъра на Венера и т. н. Значи, отъ слънцето излизатъ кръгове, които минаватъ прѣзъ всичкитѣ центрове на планетитѣ. Това сж все електрически течения, които правятъ тия кръгове. Но много рѣдко се случва такова съчетание, при което всички планети да

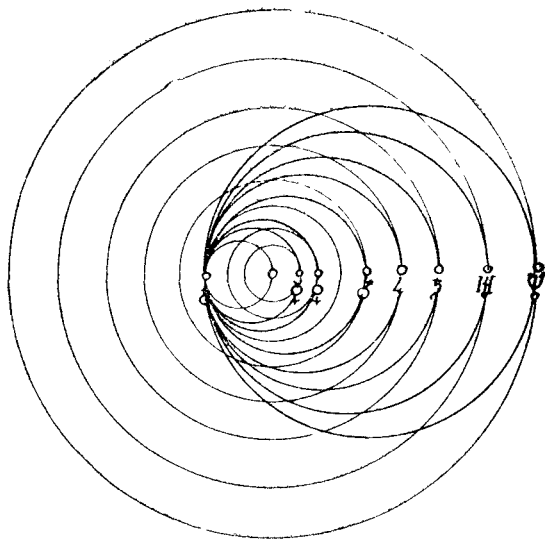
обждать на една права линия. Обикновено гѣ сж въ разни положения. Знаете ли тогава, какво влияние ще укажатъ гѣ върху земята? Значи, има раз-

Теченията на слънчевите енергии до всички планети,

ни течения отъ слънцето, които отиватъ къмъ всички планети, но има и други течения отъ разнитѣ планети къмъ земята. Да допуснемъ, че нѣкой

отъ васъ е подъ влиянието на Юпитеръ, който е 432 милиона мили далечъ отъ слънцето. Такъвъ човѣкъ нѣма да бжде горещъ темпераментъ, нѣ-

Теченията на енергиитѣ на различнитѣ планети до
земята,

ма да има темперамента на Венера, защото електрическитѣ и магнетически течения, които идватъ отъ Юпитеръ се различаватъ отъ тия токове, кои-

то излизатъ отъ слънцето — не сж едни и сж-
ици. Това сж течения, които идватъ отъ други
сфери, отъ другия свѣтъ. Може да се нарисува
и друга картина, да видите, какъ слънцето съста-
вява частъ отъ друго едно слънце, около което
сжщо тѣй има течения, но тѣ сж по-интенсивни
въ своитѣ трептения. И тѣй, теченията на на-
шето слънце сж вторични. Тѣ сж, които влияятъ
на хората. Ако нѣкой човѣкъ е накрая на слън-
чевата система, питамя: за колко врѣме ще дойде
свѣтлината до него? Слънчевата свѣтлина иде на
земята за осемъ минути. Тогава за колко минути
ще отиде до Юпитеръ? — Приблизително за 40
минути. Тѣй че слънчевата свѣтлина ще употреби
около 4 $\frac{1}{2}$ часа, докато стигне до най-отдалечена-
та планета въ вселената. Ако вие се намирате
подъ влиянието на Юпитеръ, то слънцето, или та-
зи интелигентна свѣтлина ще повлияе другояче
върху вашето развитие. Тя ще повлияе само вър-
ху нѣкои части отъ вашия мозъкъ. Какъ ще ви по-
влияе Юпитеръ? — Той ще повлияе на личнитѣ ви
чувства, а донѣкждѣ и на милосърдието. Негово-
то влияние нѣма да се отрази върху цѣлото ви
развитие. Затова, всички планети трѣбва да влияятъ
върху васъ. И така е въ дѣйствителность. Всѣка
планета указва по-голѣмо или по-малко влияние
върху васъ. Това сж слънчеви течения. И вие сте
единъ фокусъ, дѣто всички тия течения отъ цѣ-
лия козмосъ се събиратъ въ васъ. И ако ви по-
гледне нѣкой ясновидецъ, ще види много кржго-
ве около васъ. Това сж все различни влияния,

различни течения. И вие мязате на мушица, омотана отъ главата до петитѣ въ паяжина, съ хиляди нишки. Така сте опасани и вие отъ много кржгове на разни планети. И това сж все влияния, които даватъ погикъ на вашитѣ чувства и дѣйствия. Вие трѣбва да пазите всичкитѣ тия идеи. Ако нѣкой пжтъ скжсате една отъ тия нишки, ще дойдатъ сжщества, които ще ви спратъ въ еволюцията. И вие не ще можете да се развивате, докато не дойдатъ други сжщества да съединятъ скжсаната нишка. Тѣй че, щомъ нѣкой човѣкъ скжса една отъ тия нишки, той се спира въ своето развитие, спира се и цѣлата раса, всичко около него е въ застой.

Като ви казвамъ, че трѣбва да живѣете добрѣ, съ това подразбирамъ, да не кжсате тия нишки. Като не знаете тази дълбока наука, щомъ скжсате една отъ тия нишки, развитието ви ще спре. Нѣкои казватъ: азъ мога да скжсамъ една нишка. Можешъ, защо не, но трѣбва да знаешъ, че нишката се кжса лесно, а мжчно се вързва. И въ тази смисълъ, може да се каже, че човѣкъ е изтъканъ. Цѣлиятъ козмосъ тече. Всички тия течения изтъкаватъ човѣка.

Сега, азъ ви давамъ тази идея, за да бждете сериозни въ живота си, да пазите това, което ви е дадено. Ще кажешъ: азъ нѣма да загубя това, което Богъ ми е далъ! Азъ искамъ да ви дамъ тази мисълъ за вашето сериозно развитие. Вие ще бждете всѣки день подъ влиянието на разнитѣ планети. Човѣкъ постоянно се движи и попада подъ раз-

нигъ влияния на планетигъ, вслѣдствие на което постоянно се мѣни. Всички хора се движатъ въ различни посоки: едни отиватъ къмъ слънцето, други се връщатъ оттамъ. И тъй, има постоянно движение на хората въ различни посоки. Да кажемъ, че сутринъ сте подъ влиянието на Меркурий. Слѣдъ това може да попаднете подъ влиянието на Венера или на Юпитеръ и т. н. Прѣзъ цѣлия день, обаче, влиянията на всички планети ще минатъ прѣзъ вашия организъмъ. И вечерно врѣме, като заспите, вашиятъ астраленъ двойникъ ще бжде пакъ подъ влиянието на тия течения, само че въ друга форма. Тѣй щото, и когато сте будни, и когато спите, цѣлата природа работи върху васъ. Законътъ на развитието поставя човѣка въ хармония съ влиянията на слънчевата система. Щомъ се скжсатъ нѣкои отъ тия нишки, у човѣка става подпушване и се явяватъ извѣстни кармически послѣдствия. Запримѣръ, ако влиянията на Марсъ станатъ господствуващи въ живота на нѣкой човѣкъ, той ще стане воененъ, ще мисли само за войни и за бой. И тогава, какво трѣбва да направимъ, за да измѣнимъ такъвъ човѣкъ, т. е. да го освободимъ отъ тия влияния? — Трѣбва да го туримъ подъ влиянието на друга планета. Като дойдатъ върху него влиянията на Юпитеръ, до извѣстно врѣме той ще бжде благоразуменъ, ще се самовлада, но щомъ тия влияния взематъ надмощие, той става горделивъ и започва да се смѣта като главния Богъ Юпитеръ — на всички заповѣдва. За да го освободимъ отъ тия влияния, трѣбва

да го поставимъ на други, по-благоприятни. Нѣкои отъ планетитѣ дѣйствуватъ върху религиознитѣ чувства на човѣка, но ако прѣкара дълго врѣме тамъ, неговиятъ умъ може да се разшири много, той ще се зарази отъ нѣкои ексцентрични религиозни вѣрвания. Затова ще го измѣстимъ и оттамъ. Човѣкъ трѣбва постоянно да отива къмъ слънцето и оттамъ къмъ нѣкоя планета, но винаги ще трѣбва да прави движения къмъ слънцето. Но затова се изискватъ строги правила. Който не знае тѣзи правила, може да влѣзе въ нѣкой тренъ и да го закара тамъ, дѣто не трѣбва и дѣто не е мислилъ. Значи, трѣбва да знаемъ тарифата, за да пжтуваме, а да не вървимъ произволно. Като влѣзешъ въ тия течения, трѣбва да бждешъ много точенъ, защото иначе можешъ да влѣзешъ въ друго нѣкое течение и да останешъ тамъ, дѣто не трѣбва.

Та влиянията на всички тия планети образуватъ слънчевата система. Нѣкои влияятъ положително, други отрицателно и тѣй съграждатъ темперамента на човѣка. Всѣки темпераментъ е лошъ, когато не е съграденъ добръ. Когато сангвиническиятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво нѣщо отъ това нѣма. Когато нервниятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво нѣщо отъ това нѣма. Когато холеричниятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво нѣщо отъ това нѣма. Когато флегматическиятъ темпераментъ е доброкачественъ, по-хубаво нѣщо отъ това нѣма. Слѣдователно, тѣ се балансиратъ помежду си. Първи-

тѣ два темперамента отиватъ съ положителнитѣ течения, а другитѣ два отиватъ съ отрицателнитѣ течения и между тѣхъ става едно прѣплитане, една обмѣна на енергия. Всѣки темпераментъ си има извѣстенъ органъ, който е най-силно развитъ. Тия органи сж центъръ на сили, които функциониратъ въ живата природа. Всички вие сте подъ влияние на тия сили.

Сега, вие може да кажете: не ми трѣбва астрология, азъ нѣма да се занимавамъ съ нея. Ти можешъ да не се занимавашъ, но небето се занимава съ тебе. Това е все едно, нѣкоя дѣтска топка да каже на дѣтето: азъ нищо не искамъ да зная за тебе. Дѣтето, обаче, казва: азъ искамъ да се занимавамъ съ тебе. Топкитѣ трѣбва да разбиратъ магнетическото влияние на цвѣтоветѣ. Ако една топка е червена, то за да се избави отъ дѣцата, трѣбва да измѣни цвѣта си. Щомъ не е червена, тѣ ще я захвърлятъ, и тя ще е свободна. Следователно, вие трѣбва да разбирате влиянието на планетитѣ, защото, като ви взематъ въ своя кржгъ, вие ще бждете за тѣхъ като една топка и ще скачате, но послѣ ще се научите, че трѣбва да разбирате астрологията.

Астрологията се занимава съ физиологическия процесъ на човѣшкото развитие. Вие трѣбва да знаете тѣзи процеси. Това е едно основно знание въ окултната наука. И всѣки, който иска да има нормаленъ умъ, едно нормално сърце, трѣбва да разбира влиянията на планетитѣ. Знаете ли, какво нѣщо е нормаленъ умъ? Азъ нари-

чамъ нормаленъ умъ този, който не се стрѣска отъ мжчнитѣ задачи въ живота. Нормално сърце наричамъ пкъъ това, което не се дразни отъ малкитѣ работи. Сърцето трѣбва да чувствува. Можешъ да чувствувашъ болка, можешъ да страдашъ, то е въ реда на нѣщата, но да се стрѣскашъ, това не е позволено. Въ природата нѣма стрѣскане. Ние произвеждаме стрѣскането. Въ природата има интензивни страдания, но стрѣскане нѣма. Стрѣскането е единъ опасенъ процесъ на отскачане, на прѣкъсване, а туй прѣкъсване е опасно нѣщо. Нѣкой седи, стрѣска се и казва: какво ще стане съ менъ? И като се стресне веднѣжъ, дважъ и повече пжти, най-послѣ нищо не остава отъ него. Сътресенията, стрѣсканията, сж удари за човѣка. Затуй ще избѣгвате стрѣсканията, а за да се избегнатъ, човѣкъ трѣбва да има вѣра въ великия законъ, който работи въ Божествения свѣтъ. Всички планети прѣдставляватъ една разумна система. Тѣ сж образувани отъ разумни сжщества, затова тѣзи течения сж подъ строгия контролъ на тѣзи сжщества и чрѣзъ тѣхъ тѣ влияятъ на хората прѣзъ пространството. Когато единъ възвишенъ духъ иска да ви повлияе въ една насока, той ще бутне извѣстенъ бутонъ и ще изпрати тия течения — чрѣзъ тѣхъ ще ви помогне; когато пкъъ иска да ви спре въ пжтя, ще бутне другъ бутонъ и ще ви прати противоположествуваше влияние. Тѣй щото, тѣ си служатъ съ тѣзи течения или да ви подтикнатъ къмъ добро, или да спратъ направлението на вашата мисль,

или на вашето желание.

Та ще се съобразявате съ онзи великъ законъ на козмоса, който дѣйствува хармонично въ всички направления. Ще си турите за задача да се хармонирате астрологически. Всѣки за себе си трѣбва да знае отъ кои планети се влияе повече. Тогава, съобразно тази система, трѣбва да се нареждате на мѣстата си въ класа. Ще се научите отъ астрологията, кой съ кого се допълня, кои си противодѣйствуватъ и кой трѣбва да влѣзе помежду имъ, за да се примирятъ. Тѣй искамъ да бждете наредени въ класа.

Сега ще ви дамъ една задача: за слѣдния пжтъ да се наречите астрологически. Колко души отъ васъ разбиратъ отъ астрология? На тия, които разбиратъ, ще имъ дамъ работа. Всѣки отъ васъ трѣбва да знае приблизително подъ какво влияние спада. Венера съ кого върви? — Съ Марсъ. Меркурий? — Съ Юпитеръ. Слънцето? — Съ Меркурий и Луната. Сатурнъ? — Съ Юпитеръ. Ще се опитате по такъвъ начинъ да се хармонирате, да видимъ, какъ ще трѣгне работата. Ще направимъ единъ опитъ. Тогава ще можете ли до слѣдния пжтъ всѣки отъ васъ да знае, подъ чие влияние спада? Типоветъ трѣбва да се опрѣдѣлятъ точно. Хармонията помежду ви може да се постигне и по другъ начинъ. Ако всѣки седне до този, когото обича, пакъ ще можете поне приблизително да си хармонирате. Но понеже и вашата обичъ се мѣни постоянно, често ще си мѣните мѣстата. Слѣдъ извѣстно врѣме ученицитѣ

отъ първитѣ чинове ще намѣрите на послѣднитѣ мѣста, а тия отъ послѣднитѣ чинове ще дойдатъ на първитѣ мѣста. Такива ученици ще наречете малко ексцентрични. Това се дължи на желанието у тѣхъ да намѣрятъ нѣкого, съ когото да си хармониратъ. Това е единъ вжтрѣшенъ стремежъ. Ние ще направимъ този опитъ, за да се избегне това натегнато състояние, което често се заражда между васъ въ класа. Натегнатото състояние седи въ това, че извѣстни стари идеи, които носите въ себе си отъ свѣта, се сблъскватъ съ новитѣ идеи, които влизатъ въ вашия умъ. Ние не искаме да става никакво сблъскване въ васъ, затова въ вашия умъ трѣбва да има мѣсто за всѣка нова идея. Щомъ идеитѣ се сблъскватъ, тѣ не могатъ да произведатъ този хармониченъ резултатъ, който се очаква при новитѣ идеи. Този начинъ на разсуждение ще ви повлияе, за да се образува въ васъ едно хубаво настроение на духа.

Често онѣзи, които слѣдватъ окултната наука, но не сж запознати съ разнитѣ клонове на тази наука, като астрология, хиромантия, френология и др., не могатъ да си помогнатъ, когато ги нападне меланхолия или обезсърдчение или една рѣзка промѣна отъ едно състояние въ друго. Напримѣръ, ако нѣкой минава отъ едно религиозно състояние въ едно негативно състояние на Сатурна, той веднага ще се обезвѣри и за да се отклони ума му отъ тѣзи отрицателни мисли, върху него трѣбва да дѣйствуватъ магнетичнитѣ влияния на слънце-

то, и той ще се хармонира. Нѣкой казва: не вѣрвамъ въ нищо. Но щомъ го извадите отъ това течение, ще каже, че се е заблуждавалъ. Защото въ свѣта има едно перспективно отклонение: можемъ да видимъ нѣща, които никакъ не съществуватъ и да ги считаме за реални. Тамъ е опасността. А когато виждаме и самитѣ реалности, нѣма никаква опасностъ.

Понеже вие сте още млади, крѣпки, вашиятъ организъмъ не е въ състояние да издържа. Вашитѣ мозъци не сж тъй гѣвкави, за да могатъ да издържатъ ония силни движения, които нѣкой пжтъ ставатъ въ природата. Постоянно трѣбва да се калявате, но правилно да се калявате. Мозъкътъ ви трѣбва да се кали, да стане гѣгъкавъ, еластиченъ, издържливъ, за да можете да използвате теченията въ природата, та като влѣзете въ живота, да бждете приготвени за всички противорѣчия, които може да срещнете и да излѣзете побѣдители, а не побѣдени. Като влѣзете въ свѣта, нѣма да ви посрещнатъ съ финиксови вѣйки. Много пжти ще ви посрещнатъ недружелюбно, а при такива случаи трѣбва да разбирате, какъ да постъпвате.

Нѣкои казватъ: да се изолираме! Какъ ще се изолирате? Казвате: азъ ще стана постникъ. Лесно е да се изолирате при майка си и три баща си, но опитайте да се изолирате въ нѣкое село. Влѣзете въ нѣкое чуждо село, нѣмате работа, нѣмате пари, огладнѣли сте, питамъ ви: какъ ще се изолирате сега? Нѣмате срѣдства, не сте свикнали

да просите, какъ ще постъпите? Да кажемъ най-послѣ, че сте заставени да влѣзете въ нѣкой чуждъ дворъ. Хубаво, по какъвъ начинъ ще си поискате хлѣбъ? Ако сте цигуларь, ще извадите цигулката си и ще свирите; или пъкъ, ако знаете нѣкое изкуство, ще влѣзете въ нѣкой домъ, ще видите отъ какво се нуждаятъ тия хора тамъ и ще имъ услужите. По този начинъ и тѣ ще ви нахранятъ. Пъкъ ако нѣмате никакво изкуство, ще постъпите прямо, ще си кажете, че имате нужда отъ сръдства, че сте гладни — нищо повече. Все-таки трѣбва да знаете едно изкуство. Изкуствата произтичатъ отъ планетитѣ. Меркурий ще ви научи на търговия. На какво може да ви научи Юпитеръ? Кое изкуство поддържа той? (—Висшата търговия, финанситѣ, дипломацията). Сатурнъ? (—Той е добъръ за началникъ на отдѣление, за дребни занаяти, като обушаръ и пр.) Слънцето пъкъ има отношение къмъ изкуствата. (Хора, които сж подъ неговото влияние, ставатъ държавници, придворни, изобщо заематъ все по-блѣстящи служби.) Първичната идея, която сжществува въ козмоса, подразбира движение къмъ Божественния дворъ, къмъ Божествената държава. Понеже хората сж забравили Божествената държава, тѣ гледагъ на свѣтската държава, създадена отъ хората. Първичното чувство е къмъ Божествената държава, къмъ Бога. Трѣбва да знаете, че въ козмоса всичко има съвсѣмъ друго прѣдназначение, отколкото тукъ на земята.

Сега, които отъ васъ искатъ, могатъ да на-

рисуватъ чъртежа за планетитѣ съ краски, да се различаватъ кръговетѣ единъ отъ другъ. Можете да употребите 7-тѣ цвѣта на джгата. Можете да турие тѣзи цвѣтове на планетитѣ вмѣсто на кръговетѣ.

И тъй, да се върнемъ къмъ противорѣчията. Противорѣчията въ свѣта сж възможноститѣ, чрѣзъ които вие можете да се развивате. Междинитѣ пѣкъ въ живота, това сж мѣстата, дѣто човѣшкиятъ умъ и човѣшкото сърце могатъ да се развиватъ и да растатъ. Всѣко противорѣчие прѣдставлява една възможностъ за развитие у човѣка.

Щомъ се роди едно противорѣчие въ живота ти, това противорѣчие ще ти донесе една нова мисль. Значи, то крие въ себе си една нова възможностъ. Противорѣчия сжществуватъ и въ науката, но това сж възможности за ученитѣ хора, да се родятъ въ тѣхъ нови идеи. Тѣ прѣдставляватъ възможностъ за нови изслѣдвания. Противорѣчия сжществуватъ и въ духовния свѣтъ. Тѣ сжществуватъ и въ невидимия свѣтъ и даватъ възможностъ за истини, които намъ сж потрѣбни. Вие ще считате естественитѣ противорѣчия, като възможности за постигане на нѣщо ново, затова нѣма да се оплаквате отъ тѣхъ. Най-първо ще разгледате туй противорѣчие обективно, и ако не може да ви донесе нѣкаква полза, то не е противорѣчие. Защото естественитѣ противорѣчия въ природата всѣкога носятъ полза. Използвайте тия противорѣчия! Тѣ даватъ възможностъ за растене. А тамъ, дѣто сжествува хармония, човѣкъ може

вече да се прояви. При хармонията и при радостта човѣкъ е свободенъ, тамъ той може да прояви своята воля. Противорѣчията пъкъ му даватъ само възможностъ да прояви една идея. При хармоничнитѣ съвпадения тия противорѣчия астрологически ни даватъ възможностъ да се проявимъ като разумни същества, като свободни същества. Това сж само моменти, защото трѣбва да знаете, че въ закона на свободата нѣма врѣме и пространство. Духовниятъ и физическиятъ свѣтъ се отличаватъ по двѣ нѣща: въ духовния свѣтъ врѣмето и пространството е несъизмѣримо, а въ физическия свѣтъ е съизмѣримо. Слѣдователно, нашето врѣме и пространство не съществуватъ въ духовния свѣтъ, понеже тѣ сж съизмѣрими величини. Несъизмѣримитѣ нѣща въ духовния свѣтъ сж само отражения.

Какви сж възможноститѣ на едно същество отъ духовния свѣтъ? Всѣки отъ васъ може да бжде разгледанъ като физическо същество, но може да бжде разгледанъ и като духовно същество. Като физическо същество, човѣкъ не може да отиде на плачетитѣ, а само може да ги наблюдава и да си мисли за тѣхъ. Като духовно същество, човѣкъ може да отиде на всичкитѣ планети, да ги разгледа и да се върне. Това ще му отнеме най-много два часа. Тѣй щото, въ възможноститѣ на духовния и на физическия човѣкъ има разлика. Това се отнася за всинца ви. Когато духовниятъ човѣкъ се върне отъ своята разходка по планетитѣ, той разправя на физическия човѣкъ,

какво има тамъ. Физическия човѣкъ го слуша и казва: не те разбирамъ. Духовния му казва: нѣма нищо, по послѣ ще се разберемъ. Духовния човѣкъ всѣки день дохожда при физическия и по единъ или другъ начинъ се старае да му открие това, което е видѣлъ и научилъ горѣ. Понеже той разполага съ несъизмѣримо врѣме и пространство, у него има търпѣние. Че ти си разбралъ малко, той и на това е доволенъ. Слѣдъ дълго постоянство на духовния човѣкъ, физическия човѣкъ започва най-послѣ да се радва, вдъхновява се и казва: дойде ми нѣкаква идея. Това е резултатъ на поетическия гений у човѣка. Всѣки има по единъ такъвъ гений, трѣбва само да го долови. Това не е нѣщо фиктивно, но дѣйствителностъ, една истина. Нѣкои го наричатъ ангелъ хранителъ. Той е толкова интелигентенъ, съ толкова свѣтло лице, съ такъвъ нѣженъ гласъ, съ такива висши трептения наоколо си, че отъ всѣка негова клѣтка диша животъ. И когато иде той, всѣкога се усѣщате радостни, всичко наоколо ви е свѣтло, но щомъ си заминете, ставате неразположени, чувствувате стѣснение въ сърцето си. Нѣкой пжтъ духовния човѣкъ ви запитва „Кажете ми сега вие нѣщо изъ вашия животъ“. И вие почвате да му разправяте за вашитѣ тѣжги и скѣрби, а той ви слуша и почва да мисли, какъ да ви помогне. Той бутне едно бутонче, и веднага теченията въ васъ се измѣнятъ и ви свѣтва. Но дълго врѣме ще му разправяте, безъ да го лѣжете. Той ви изслушва внимателно и казва: право говорите.

И слѣдъ това си записва всичко, каквото му казвате. Ако казвате право, и резултатътъ ще бжде правъ. Ако казвате криво, и резултатътъ ще бжде кривъ. Га невидимиятъ или духовниятъ свѣтъ взима живо участие въ живота на разумнитѣ хора. Тѣ посѣщаватъ всѣки день тия, които разбиратъ. Затуй и ние искаме да приготвимъ условия за васъ, да разбирате вече небесния езикъ. Ангелътъ говори отлично на твоя езикъ, той те разбира много добрѣ. Той, като дойде при тебе, нѣма да те кара да учишъ неговия езикъ, но ти като идешъ горѣ, нѣма да го разбирашъ и ще трѣбва да учишъ неговия езикъ.

Сега, да направимъ едно малко упражнение. Прѣдставете си, че ржцѣтъ ви сж въ слънцето. Ще направите единъ малкъ кръгъ да обхванете първата система — Меркурий. Послѣ ще направите вторъ кръгъ, малко по-голѣмъ и ще си прѣдставите, че обхващате Венера. Третиятъ кръгъ ще бжде още по-голѣмъ, ще обхванете земята и т. н. Кръговетѣ ставагъ все по-голѣми: Марсъ, Юпитеръ, Сатурнъ, Уранъ, Нептунъ. (Ржцѣтъ на прѣдъ!)

Послѣ ще произнесете думитѣ: Всичко, каквото Богъ е вложилъ въ вселената; благото, което е опрѣдѣлилъ за насъ, да дойде и да се реализира въ нашата душа!

Ще правите кръгове съ ржцѣтъ си и ще кажете: Аминъ — тъй да бжде!

Думата „аминъ“ значи: всичко да бжде тъй,

както е написано. Аминъ е дума, която не може да се прѣведе; тя е свещена дума, която включва всичко хубаво и Божествено въ себе си.

5-та лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 16/IX, 1924 година — София,

6 - ТА ЛЕКЦИЯ.

.....

Свѣтлина и знание. Музика.

„Любовта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода!

Размишление.

Тема за слѣдния пътъ № 4: „Основнитѣ мисли отъ II-ра тазгодишна лекция.

Трѣбва да знаете, че въ всѣка лекция има само три основни мисли. Всѣка една отъ тия мисли може да се раздѣли на още три. Тѣ могатъ поотдѣлно да се раздѣлятъ по на още три и т. н. Но въ всѣка лекция има само три основни мисли, само толкова ще търсите, не повече. Туй ще ви служи като правило.

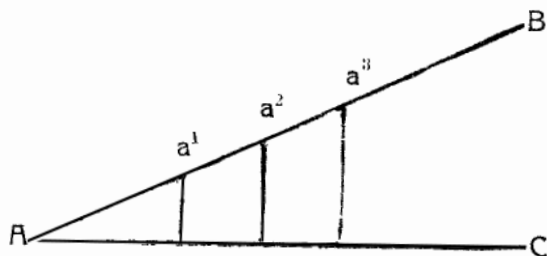
Ще ви запитамъ сега: коя е основната мисль на живота? Или коя е основната мисль въ живота на човѣка? Вие ще кажете, навѣрно, че основната идея въ живота на човѣка е Богъ. Не, при сегашното състояние за човѣка на земята основната мисль не е Богъ. Туй не е отричане, но казвамъ: основната мисль, която трѣбва да ви занимава, това е мисльта за вѣрата, а вѣрата носи съ себе си знание. Вие ще намѣрите Бога само по пътя на знанието. Азъ не говоря за обикнове-

ното знание, но за знанието, което хвърля свѣтлина въ умоветъ на хората и ги просвѣщава. За да разглецате една вѣщь подъ микроскопъ, трѣбва да имате достатъчно свѣтлина. И тогава, колкото е по-малкъ прѣдметътъ, толкова повече свѣтлината трѣбва да се увеличи. Слѣдователно, за отвѣлченитѣ идеи се изисква по-силна свѣтлина, по-голѣмо знание.

И тъй, вие трѣбва да имате знания! Съвременнитѣ хора считатъ за знание, да прочетатъ една книга, или да я научатъ наизустъ. Това не е знание, това е помнене. Ти прочетешъ една книга и казвашъ: азъ зная това нѣщо. Не, то е помнене. Ти си събралъ въ торбата си отъ разни мѣста това-онова и послѣ казвашъ, че знаешъ. Знанието е резултатъ на човѣшкия умъ, който трѣбва да роди нѣщо отъ себе си. Умътъ на човѣка трѣбва да се запали, т. е. самъ по себе си трѣбва да даде свѣтлина на човѣшката душа. Най-първо ви е необходимо знание, което отъ старо врѣме още наричали знание на разумното сърце. Азъ съмъ ви говорилъ и другъ пѣтъ, че ви трѣбва единъ умъ, не обикновенъ, какъвто животнитѣ иматъ, но разуменъ. Обикновениятъ умъ не разбира нѣщата въ природата.

На чъртежа имате жгѣла ВАС. Какво означава жгѣлъгъ въ обикновената геометрия? Кое наричаме жгѣлъ? — Пространство, заградено съ двѣ линии, които се прѣсичатъ въ една точка. При това, въ физиката тия жгли показватъ посоката на движението. Но този жгѣлъ има дълбокъ

вжтръшенъ смисълъ. Прѣдставете си, че точкитѣ А, В, С сж живи сщества, които иматъ отношение помежду си. Страната ВС е отворена. Тия три сщества А, В, С иматъ двѣ посоки, а нѣматъ равчодѣйствуваща линия. Това показва, че тия сщества се лутатъ, нѣматъ идеалъ въ живота си. Жгълътъ всѣкога означава сщества, които живѣятъ безъ идеалъ — нищо повече. Ще кажете: какво значи да бждешъ безъ идеалъ? Ще ви опрѣдѣля, какво значи да бждешъ безъ идеалъ. Перпендикуляритѣ, спуснати отъ АВ къмъ АС не образуватъ никакви трижгълници, тѣ сж въобра-

жаеми линии, проекции. Тѣ сществуваатъ само въ мисълта, затова сж мислови линии, но сщеврѣменно иматъ влияние върху А, В и С. Линиитѣ АВ и АС сж въ физическия свѣтъ, защото сж видими.

Сега, да обяснимъ въпроса за жгъла ВАС, както е поставенъ въ физическия свѣтъ. Това пространство е една отворена долина, въ която

се вливатъ малки рѣкички. Значи, може да се прѣдполага, че тукъ, при точка А подпушванията ставатъ по-лесно, понеже напорътъ, или напръжението, което иде отвънъ е голѣмо. Слѣдователно, тия води, колкото и голѣми да ставатъ, или колкото по-голѣми сж перпендикуляритѣ, толкова и енергията, която трѣбва да употребимъ, за да подпушимъ водата, ще бжде по-голѣма.

И тъй, малкитѣ погрѣшки се поправятъ по-лесно въ началото, отколкото въ тѣхното отдалечаване. Значи, още въ самото си начало всѣка погрѣшка прѣдставлява единъ отворенъ жгълъ. Затова, още въ самото начало вие можете да опрѣдѣлите, съ каква сила ще можете да изправите извѣстна ваша погрѣшка. Вие можете да съставите едно математическо уравнение, споредъ което ще изчислите, че колкото повече перпендикулярътъ се продължава, толкова по-мжчно се изправятъ погрѣшкитѣ. Значи, странитѣ АВ и АС на жгъла ВАС въ дадения случай сж елементи, които показватъ, по кой начинъ можемъ да изправяме своитѣ погрѣшки. Сжщеврѣменно жгълътъ ВАС има и друго значение. Той е уредъ, който показва интелектуалната сила, съ която всѣки човѣкъ разполага въ даденъ случай. Слѣдователно, вашата интелигентностъ ще зависи отъ перпендикуляра, спуснатъ отъ АВ къмъ АС. Ако турите върха А на жгъла ВАС подъ ухото и теглите линията АВ къмъ горната частъ на носа, а другиятъ лжчъ АС да минава подъ носа, ще се образува дадениятъ жгълъ ВАС. Слѣдователно, въ този

жгълъ ще помѣстите всички същества, които ще иматъ разни перпендикуляри, спуснати отъ челото къмъ долната частъ на носа. Тѣхната интелигентностъ ще зависи отъ дължината на тѣзи перпендикуляри. Колкото е по-голѣмъ този перпендикуляръ, толкова и интелигентността е по-голѣма; колкото е по-малкъ перпендикулярътъ, толкова и интелигентността е по-малка. Тѣй че интелигентността на човѣка не се опрѣдѣля отъ дължината на носа, а отъ дължината на перпендикуляра, спуснатъ отъ челото надолу. Носътъ показва само относителна интелигентностъ. Жгълътъ ВАС означава една погрѣшка, направена на физическия свѣтъ. Тогава въ умствения свѣтъ трѣбва да се изработи единъ начинъ, по който ще можемъ да изправимъ своята погрѣшка. Да кажемъ, че нѣкой човѣкъ се напилъ, но другъ го удря по носа и го поврѣжда. Пияниятъ не знае законитѣ, съ които ще може да възстанови тия клѣтки на носа и затова ще ходи съ нараненъ носъ. Но явява се единъ ученъ човѣкъ, който разбира отъ присаждане и ще поправи носа му. Той ще опрѣдѣли, каква частъ кожа трѣбва да се отрѣже отъ ржката му, или отъ гърба му, за да направи носа. Но само умниятъ човѣкъ може да направи това.

Когато перпендикуляритѣ излѣзатъ извънъ линиитѣ АВ и АС, грѣшката е непоправима вече. Тия линии сж крайниятъ прѣдѣлъ, додѣто дадена погрѣшка може да се проточи, а сжщо тѣй крайната възможностъ, при която тази погрѣшка мо-

же да се поправи. Затова, за всѣка погрѣшка направена на физическия свѣтъ, се изисква единъ периодъ отъ четири поколения, за да се изправи. Поправянето не може да се продължи повече отъ четири рода. Точкитѣ a^1 , a^2 , a^3 и т. н. сж периоди на живота — 20 год., 40 год., 60 год., 80-100 години; това сж възможности да се поправи тази погрѣшка.

Да допуснемъ, че вашиятъ носъ намѣсто да върви отвѣсно и да раздѣля лицето на двѣ симетрични части, е малко накривенъ или налѣво или надѣсно. Защо е така? Ще кажете: тъй ме е родила майка ми. Или: законътъ въ природата е такъвъ. Не, природата е направила нѣщата отлично. И ако вашиятъ носъ е кривъ, причината за това е въ васъ. Коя е причината, че носътъ ти се е изкривилъ? Казвашъ: съ кривъ носъ не мога ли да живѣя? — Можешъ, но все ще ти липсва нѣщо. И ако вие останете съ този кривъ носъ цѣли четири поколения, безъ да поправите тази погрѣшка на врѣме, върху послѣдното поколение ще дойдатъ много нещастия. Защото удоветѣ, които сега имате — вѣждитѣ, носа и др. — това сж уреди, съ които ще си служите да познавате вашия вжтрѣшенъ животъ. Запримѣръ, вие имате единъ уредъ „топломѣръ“, съ който си служите въ нѣкои случаи. Така сжщо и носътъ е единъ уредъ за васъ, който, както компасътъ, ви показва накъдъ се движите. Компасътъ е необходимъ за паравода въ океана. Ще кажете: параводътъ може да се движи накъдѣто иска. Ако се движи накъдѣто

иска, работата нѣма да излѣзе на добъръ край. Сжщото нѣщо е и въ знанието, и въ пжтя на съзнанието, и въ учението. Не мислете, че като тръгнете въ новото учение, можете да се движите, както искате и нажждѣто искате.

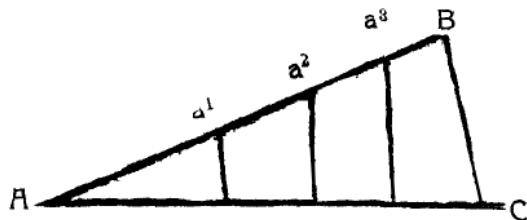
Нѣкойказва: азъ мога да мисля за всичко. Кажете ми тогава: какво е имало прѣди сжществуването на тази вселена, отдѣ е изпжкнала тя? Казвамъ: било е врѣме, когато тази вселена не е сжществувала. Какво е било тогава? Вие ще кажете: тъмно е било. Отдѣ знаете, че е така? Какви данни имате затова? Другъ пъкъ ще каже, че свѣтлина е било. Кой сж научнитѣ ви данни, отдѣ знаете, че е било свѣтлина или тъмнина? Тъмнината е едно наше субективно схващане. Въ реалния животъ, въ абсолютния животъ нѣма нито тъмнина, нито свѣлина. Какво има тогава? Виждате ли какъ може да се забърка човѣкъ? Туй отричане показва, че сжществува нѣщо извънъ тъмнината и свѣтлината. отъ което тъмнината и свѣтлината сж само резултатъ. Тогава ние не знаемъ, какво е това нѣщо. Тѣзи въпроси сж само гимнастика на ума. До какво заключение ще ви доведатъ такъвъ родъ разсжждения? — До никакви заключения. Нѣкой казва, че можемъ да мислимъ за всичко, Питамъ този човѣкъ: можемъ ли тогава да съберемъ всичката вселена на върха на една игла и да държимъ тази игла на ржката си? Хайде, мислете затова! Значи, не ти е позволено да мислишъ всичко. При мисленето вие имате едно рационално число, точно опрѣдѣлено. Затова, ще

мислите само за онова, което въ дадения случай може да ви ползува, което въ този животъ може да донесе извѣстно благо за ума ви. Слѣдователно, не можете да мислите за всичко. Нѣкой пжтъ може да ви се навѣятъ нѣкои посторонни мисли, то е другъ въпросъ, но вие, по ваше желание, не можете да мислите за всичко, каквото искате.

Сега, какво значение може да има този жгълъ В А С, или странитѣ А В и А С? Той нѣма равностѣйствуваща линия, нали? (— Да, той има само два лжча). Казватъ, че слънцето изпраща тия лжчи. Питамъ: какво търсятъ тия лжчи? Каква нужда имаме ние отъ слънцето? Може-би слънцето да има нѣкакъвъ интересъ отъ насъ? (—То не се интересува отъ насъ). Хубаво, ами тази лампа интересува ли се отъ нашия класъ? (—Не). Тогава кой я запали? (—Ние). Значи, тя изпълнява вашата воля. Отдѣ иде кредитътъ ѝ обаче? (Отъ слънцето). Вие взели ли сте разрѣшение отъ слънцето? (—Понеже учимъ, полага ни се). Тѣй че, ние сме взели извѣстна енергия отъ слънцето и съществата отъ слънцето измѣрватъ, колко енергия ще изразходвате и колко ще научите, и послѣ правятъ единъ балансъ: класътъ В А С е изгорилъ толкова калории и толкова е научилъ. Слѣдователно, ще знаете, че природата обича да прави точенъ балансъ за всичко. Тя е много щедра, но държи и много точни смѣтки: прощава, но не забравя. Тя ще ти прости, но ще пише въ книгата си: „Не туряйте това своенравно дѣте на тази работа. И

като дойде редъ до сжщата работа, тя казва: „Това дѣте не е за тази работа“. Тя дава своята прѣпорѣка за всички. Вие като отидете при нея, тя ще ви каже, вие сте много добъръ, но ще почакате малко, ще бждете търпеливи. Тя ще ви утѣши, но нѣма да ви назначи. Природата е много възискателна и търпелива. Ако днесъ не ви назначи, тя пакъ ще ви търпи, понеже единъ день ще станете нейнъ чиновникъ. Азъ ви казвамъ, какви сж нейнитѣ отношения. Тя не е груба, но не се церемони: ще те извади на дъската и ще види каква работа можешъ да вършишъ. (Каква работѣ можемъ да вършимъ въ природата?) Единъ день ще ви дадатъ кормилото на земята да го управлявате. (Нѣщо по близко?) — Ще ви дадатъ да управлявате българския народъ. (Нѣщо още по-близко до насъ?) — Ще ви дадатъ да създадете новата поезия, новото изкуство, новата музика, новата литература. Или ще ви дадатъ да изучите ония материали, които сж скрити въ природата и съ тѣхъ да си съградите хигиенични жилища, защото въ сегашната черна материя сж внесени черчитѣ лжчи, които повече задържатъ свѣтлината и затова е врѣдна. А има елементи отъ тази жива материя, които съдържатъ повече свѣтлича и сж здравословни. Тази материя за въ бждеще може да се извади отъ природата и отъ нея да се приготвятъ жилища за човѣка. Само така човѣкъ ще бжде здравъ. Въ тия жилища нѣма да има влага, нѣма да има никакви микроби. Приятно ще бжде въ тѣхъ за живѣне.

Какво означават страните на този жгълъ ABC? Страната BA е единъ лжчъ, който излиза отъ ума на човѣка. Той зависи отъ интензивността на неговата мисль. Лжчтъ AC прѣдставлява интензивността на неговитѣ чувства. Тази е причината, задѣто се е образувалъ този жгълъ BAC. Лжчтъ AB прѣдставлява по-разредена енергия, а лжчтъ AC прѣдставлява по-гъста енергия. Слѣдователно, тия енергии не могатъ да вървятъ въ една и съща посока. Между тѣхъ ще се появи раздвояване. За да разрѣшимъ въпроса въ този жгълъ, трѣбва да спуснемъ равнодѣйствуваща сила BC, която затваря жгъла и по този начинъ се образува трижгълника ABC. Този трижгълникъ се движи около

центъра C и при въртенето си около него, ще опише една окръжностъ. Тогава прѣдполагаме, че радиусътъ опрѣдѣля дѣятелността на човѣка. Той знае какъ трѣбва да се постъпи въ даденъ случай. И тъй, AC означава материалния свѣтъ; AB — умствения свѣтъ, а BC — духовния свѣтъ. Слѣдователно, ония сили въ насъ, които се събуж-

датъ, когато ние мислимъ и чувствуваме, се движатъ около извѣстенъ центъръ и образуватъ единъ кръгъ. Напримѣръ, когато вие мислите за нѣкой вашъ приятелъ, първо проектирате ума си къмъ него, при което вашата мисълъ прави една обиколка и послѣ се връща пакъ назадъ. Стариятъ човѣкъ постъпва така. Той казва: когато бѣхъ 5-годишно дѣте, прѣдставяхъ си, че слѣдъ туй ще бѣда на 10 години, че ще ходя на училище, послѣ въ гимназия, послѣ въ университетъ и най-послѣ ще се върна пакъ въ първото си положение. Този човѣкъ почти е направилъ единъ кръгъ и се е върналъ пакъ до себе си. Стариятъ човѣкъ, като дойде до извѣстна възраст, спира. Той не може да проектира мисълта си напредъ. Умътъ му се връща все назадъ и затова старитѣ хора все разправятъ за своето минало; младиятъ разправя за своето бъдеще, безъ да мисли за нѣкаква поука. По този начинъ и единиятъ, и другиятъ се балансиратъ. Слѣдователно, ние знаемъ до колко стариятъ човѣкъ е реализиралъ своя животъ.

Ще кажете: азъ съмъ прѣживѣлъ тия и още работи. Не, това е едно субективно прѣживѣване. Ако туй, което човѣкъ е прѣживѣлъ дълбоко въ себе си, може да стане основа въ живота му, отъ което да се ползватъ и другитѣ, тогава този човѣкъ е ималъ едно реално прѣживѣване. Нѣкой казва: азъ имамъ прѣживѣвания. Да, но отъ неговитѣ прѣживѣвания не може да се ползува никой. Това е частично прѣживѣване, т. е. до извѣстна степенъ и то само заради него. Сега,

ако вашиятъ носъ се изкриви налѣво, причината за това е вашето сърце. Ако вашиятъ носъ се изкриви надѣсно причината за това е вашиятъ умъ. Ако носътъ ви се завърти надолу, причината за това е взшето физическо тѣло, волята ви е изопачена. Значи умътъ, сърцето и волята могатъ да се изопачатъ и тогава природата ви показва, че вие сте направили въ живота извѣстно отклонение. Вие можете да поправите туй отклонение още въ началото. (Какъ може сърцето да се прояви лошо?) — По свивачето на мускулитѣ се познава, дали умътъ или сърцето се е отклонило отъ правия си пътъ. Когато умътъ работи, мускулитѣ се свиватъ по единъ начинъ; когато сърцето работи, мускулитѣ се свиватъ по другъ начинъ и когато волята работи, мускулитѣ се свиватъ по трети начинъ. Тѣзи свивания се различаватъ по дължината си. Едни мускули се свиватъ отъ една страна, а отъ друга се продължаватъ и съ това става изкривяване. Туй показва, че силитѣ между ума и сърцето не дѣйствуватъ равномѣрно. Тогава ще се върнете назадъ въ съзнанието си, тамъ да изправите грѣшката си. Изкривяването на носа ви се дължи или на вашитѣ дѣди, или на вашитѣ прадѣди. У тѣхъ е имало една лоша мисль, или едно лошо чувство. Като прѣмахнете туй лошо чувство, или тази лоша мисль, носътъ ви пакъ ще се изправи, ще дойде въ своето нормално състояние.

Туй знание сега е потребно за васъ, за да може природата да ви се открие и да направите нѣщата въ самата нея интересни. Само поетътъ

може да ви разкрие, какво нѣщо е ябълката. Вие може да гледате ябълката и да не видите нищо въ нея, но поетътъ като види една ябълка, много нѣщо написва за нея. Вие като прочетете написаното върху нея, чудите, се отдѣло е взелъ. Той като седне при нѣкой изворъ, пакъ пише много. И вие казвате: отдѣло намѣри всички тия нѣща? Гледашъ нѣкой ученъ човѣкъ, седналъ прѣдъ една бубулечица и отъ нея изучава живота. Той е направилъ тия малки същества толкова интересни, че въ тяхъ вижда цѣла наука. Учениятъ човѣкъ вижда нѣща, които обикновениятъ човѣкъ не вижда. Има известни съотношения, известни прѣоблѣсвания, които само той схваща. И вашето съзнание трѣбва така да се проясни, че да схващате нѣща които въ даденъ случай други не биха схванали.

Вие имате много желания, нали? Азъ ви казвамъ, че има само единъ начинъ за постигане на вашитѣ разумни желания: трѣбва да имате абсолютна вѣра! Много въпроси могат да ви безпокоятъ, но ще имате една опорна точка, отъ която никога нѣма да се отдѣляте. Отъ тази точка ще разглеждате всички нѣща въ живота си. Щом сте на опорната точка, всички въпроси ще могат да се разрѣшаватъ; откъснете ли се отъ тази опорна точка, тогава ще изгубите и мѣрката. Следъ като придобиете абсолютната вѣра въ себе си, тогава ще дойдете до втория законъ: л ю б о в ъ к ѣ м ъ Б о г а! Този законъ ще създаде въ вас труда, прилежанието, работоспособността, науката и др. Всичко това иде отъ втория законъ. Значи,

най-първо ще минете прѣзъ дисциплината, послѣ ще дойдете до втория законъ. Тукъ ще ви освободятъ отъ всички ограничения. Въ Божествената Любовь ще научите закона на свободата. При сегашнитѣ условия, щомъ излѣзете навънъ да изучавате любовта на обществото или на ближния, безъ да прилагате Божия законъ, нѣма да дойдете до никакви резултати. Ако изучавате любовта на робството, какво ще научите? Робството е създадо самото робство.

Какво прѣзвяха американцитѣ, напримѣръ, когато имаха нужда отъ повече работници? Като създадоха много плантации, за които нѣмаха работници. започнаха да отиватъ въ Африка и оттамъ да си докарватъ негри роби, заедно съ женитѣ и дѣцата, за да имъ работятъ. Но съ това тѣ си създадоха една мжчна проблема—въпросътъ за чернитѣ — която не можаха да разрѣшатъ. Днесъ робитѣ сж свободни. Слѣдователно, ако ние първо не разрѣшимъ този важенъ вжтрѣшенъ законъ на вѣрата, която се отнася къмъ индивидуалния вжтрѣшенъ животъ на човѣка, и послѣ втория основенъ законъ — л ю б о в ъ т а к ѣ м ѣ Б о г а, а се заемемъ да изучаваме третия законъ, любовта къмъ обществото и къмъ ближния, ние сме на опасно мѣсто. Щомъ обикнешъ единъ народъ или едно общество, ти ще се вплетешъ въ извѣстни грѣхове. За да не се вплиташъ, не трѣбва да си създавашъ тѣсна вжтрѣшна връзка съ когото и да било; ти трѣбва да бждешъ свършено безкористенъ: да правишъ добро, безъ да

си задълженъ. Щомъ обикнешъ когото и да е и се свържешъ съ него, непременно ще паднешъ гъ грѣхъ. Въ Америка има говедари, които, обаче, не мязатъ на българскитѣ. Нашитѣ говедари ходятъ пѣшъ и съ своитѣ криваци, но тѣ иматъ само 200-300 говеда, когато говедаритѣ въ Америка ходятъ съ коне и носятъ вжжета, защото тѣ пасятъ около 10 20,000 говеда. Нѣкой пжтъ тия говеда се подплашватъ и хукватъ да бѣгатъ въ извѣстна посока. Говедаритѣ, като видятъ това, и тѣ прѣпускатъ съ конетѣ си, гонятъ ги, искатъ да ги стигнатъ; ако не бѣгатъ, говедата могатъ да бждатъ завлѣчени отъ нѣкого, и нищо да не остане отъ тѣхъ. Единъ народъ въ своитѣ стремежи може да мѣта на тия подплашени говеда. Нѣма какво да ви доказвамъ това. Вие имате прѣсни факти, доколко съврѣменнитѣ народи сж мощни и морални. Това ви е извѣстно.

Слѣдователно, вие ще започнете съ основния законъ на вѣрата. Послѣ съ основния законъ на Любовта къмъ Бога и тогава ще се върнете къмъ основния законъ на надеждата. Той е най-опасниятъ законъ. Азъ включвамъ въ надеждата материалния свѣтъ, отношенията, които сжществуватъ въ него. Хората мжно могатъ да се оправятъ въ този законъ. Запримѣрь, вие седите единъ до другъ, но не сте разположени. Нѣщо ви притѣснява, мжчи ви. Вие мълчите, защото благоприличието изисква това. Има причини, задѣто не сте разположени. Вибрациитѣ на всички хора не сж еднакви, а това създава и дисхармонията

между тях. Вие не сте наредени хармонично. Когато пожелае да седна нѣкждѣ, азъ ще кажа: приятелю, позволявашъ ли да седна до тебъ? Ще хармонирамъ ли съ тебе? Ако не съмъ въ хармония съ даденъ човѣкъ, азъ ще седна на друго мѣсто. Ще мѣня мѣстото си, докато намѣря човѣкъ, на когото вибрациитѣ сж въ съгласие съ моитѣ.

Та сега основно ще проучавате вътрѣшнитѣ енергии. Ще правите наблюдения, но ще бъдете искрени спрѣмо себе си. Като седнете единъ до другъ, най-първо ще видите, дали имате еднакви вибрации; послѣ ще провѣрите, дали и въ чувствата ви има хармония. И на трето мѣсто, дали енергиитѣ на ума ви вибриратъ еднакво. Тогава, ако помежду ви има еднакви вибрации, въ ума ви ще се зародятъ нови идеи, нови мисли. Така и двамата ще се разговарятъ приятелски, ще размѣнятъ мисли и най-послѣ ще се раздѣлятъ. И единиятъ ще бжде доволенъ, и другиятъ ще бжде доволенъ. И сега ще се стремите къмъ правилни отношения и нѣма какво да се сърдите. Ако седнете до одного, съ когото не вибрирате хармонично, ще седнете при другъ нѣкой. Прѣдставете си, че имате два инструмента, двѣ арфи, напримѣръ, обаче нагласени на два различни ключа. Какъ ще свирятъ тѣ? — Ще произведатъ дисхармония. Казвамъ: тия арфи сж различно нагласени. Ако ти не знаешъ какъ да нагласишъ тия арфи, ще повикашъ нѣкой майсторъ, който може да ги нагласи на еднакъвъ ключъ, и тѣ ще вибриратъ хармони-

чно. Най-първо ще се научите да нагласявате тѣлата си хармонично. Тѣй както ви виждамъ сега, всички сте нагласени на разни гами. Не е зло въ дисхармонията, но казвамъ, че ако искате да работите заедно, трѣбва да нагласите и ключоветѣ си въ една гама. И тогава всѣки ще свири своята частъ и ще има пълна хармония. Не е необходимо всинца да мислите еднакво. Всѣки ще мисли, ще чувствава и ще дѣйствува разнообразно, но пакъ ще има хармония. Нали така е и въ музиката? Тамъ има много пѣсни на единъ ключъ.

Има ли въ природата музика? (—Има). Ние пѣемъ тѣй, както мислимъ. Нашето пѣние не е и пѣнието на природата; нашето свирене не е и свиренето на природата. Ако влѣзете въ нѣкоя гора, и тамъ ще чуete тонове, но трѣбва да имате много деликатно ухо, за да схванете тия трептения. Музикалното ухо може да схваща шумоленето въ всѣки листъ и да различава тоноветѣ. Често става унищожаване на различнитѣ вибрации и тогава се чува малкъ шумъ. Сегашната музика изразява степенъта, до която ние сме стигнали. Вземете, напримѣръ, тона „do“. Той звучи съ още много тонове, които го придружаватъ; едни сж по-високи, други по-низки. Въ всѣки тонъ има три качества: тонътъ има трептения или колебания, които сж физични; той има още интензивностъ и най-послѣ смисълъ. Когато човѣкъ пѣе безъ вдъхновение, той пѣе механически, но когато е вдъхновенъ, въ гласа му се забѣлѣзва едно малко трептение, което нѣкои наричатъ тремолиране на

гласа; други го наричатъ вдъхновение, или вливане на чувствителностъ въ тона. Съ трептенията се прѣдава една малка лекота въ тона. Тогава и въ чувствата има музика, и въ мислитѣ има музика. Мисълта е висша музика; чувствата сж сжщо висша музика. И когато въ вашитѣ чувства нѣма музика, вие усѣщате свиване. Когато пъкъ чувствата ви сж музикални, вие усѣщате разширение. Въ хармоничната музика винаги има разширение, съчетание на тоноветѣ, които даватъ обемъ и широчина на мисълта. И когато мисълта ви е музикална, по сжщия законъ има разширение и свѣтлина въ ума. Чувствата ви трѣбва да бждатъ музикални. Щомъ сж музикални, тѣ внасятъ приятна, живогворна топлина въ душата. А тъй, както сега пѣте, това още не е музика. Когато човѣкъ почне да мисли, да чувствува и да пѣе музикално, само тогава той е музикантъ. Запримѣръ, като ви слушамъ да пѣте въ недѣля, прави впечатление, като че нѣкоя топка отскача. Въ пѣнието ви се забѣлѣзва студенина. Туй не е пѣние. Пѣешъ пѣсенята „Богъ е Любовь“, а сжщеврѣменно казвашъ „гладенъ съмъ“, Пѣешъ едно, мислишъ друго. Пѣешъ едно, чувствувашъ друго. Въ пѣнието и чувствата, и мислитѣ трѣбва да бждатъ музика. Тамъ е всичката тайна на живота. Който може да прѣведе своя умъ, своето сърце и своята воля въ музика, той създава въ себе си силно движение, срѣщу което никой не може да противостои.

Сега, вие ще турите като основа на живота си ключа на вѣрата. По този начинъ искамъ въ

всинца ви да се яви вдъхновение. Безъ вдъхновение никой не може да работи. Всѣки ученикъ, като влѣзе въ какъвъ и да е класъ, трѣбва да има вдъхновение. Нищо друго не трѣбва да го занимава. Ученикъ безъ вдъхновение е мъртавъ. Това, че си нѣмалъ шапка, обуца, туй сж второстепенни работи. Това нищо не значи за ученика. Или пъкъ, че си билъ боленъ, че си ималъ сърцебиене, и това нищо не значи. Вдъхновение имашъ ли, тамъ е силата на ученика: и обуца ще дойдатъ, и дрѣхи ще дойдатъ. Изгубишъ ли вдъхновението, ти си мъртавъ човѣкъ. Тогава всѣки може де те погребе. Имашъ ли вдъхновение, всичко се разтваря прѣдъ тебъ. Въ природата сжествува този законъ. Вижъ, напримѣръ, какъ затвореното зърно пробива яката земя. Вдъхновение има въ него! Туй сѣменце развива по физически и биологически начинъ своитѣ химически сили. Всички сили въ него сж съсредоточени къмъ една и сжща цѣль — да покълне — затова и почвата се разтваря. И погледнешъ, не се минава много врѣме, и туй сѣменце пробило земята. Ако въ него нѣмаше вдъхновение, то щѣше да се изгуби въ почвата, щѣше да изгние. И когато ученикътъ има вдъхновение дѣто и да го зървите вие, той пакъ ще излѣзе отгорѣ, ще покълне. Тѣй щото, този законъ трѣбва да дѣйствува у всички ви.

Сега, първото нѣщо, за 10 деня наредъ, като ставате сутринъ отъ леглото си, ще кажете: **в д ъ х н о в е н и е !** — (3 пжти). На обѣдъ прѣди ядене пакъ ще произнесете думата три пжти и

тогава ще ядете. И вечерно време като си лѣгате, пакъ ще я произнесете три пѣти. Всичко деветъ пѣти на день. И тъй, ще произнасяте думата вдѣхновение десетъ дни наредъ, по деветъ пѣти. Ще си направите едно малко тевтерче и въ него ще си отбѣлѣзвате опита. Отъ този опитъ ще спечелите нѣщо по-малко отъ просено зърно, но туй, което спечелите, е толкова цѣнно, че съ милиони не можете да го купите. За да добиете единъ грамъ отъ първичната материя, отъ която е създаденъ сегашния свѣтъ, трѣбва да работятъ всички фабрики по цѣлия свѣтъ въ продължение на 5000 години. Тогава колко милиона ще струва единъ грамъ? Вие зна-те ли какви чудеса може да извърши този грамъ? Вие ще добиете много малко, но то ще бжде истински цѣнното нѣщо въ васъ. То е всесилно. Само чрѣзъ него за въ бждеще вие ще си положите здрава основа въ живота.

Често ви слѣдя, какъ изпълнявате упражненията, които ви давамъ. Вие казвате: може и безъ това упражнение. Не, не може безъ него, не се лѣжете. Упражненията, които ви давамъ, вървятъ по единъ опрѣдѣленъ законъ въ природата. Това не сж глупави работи, тѣ сж умни нѣща. Когато произнасяте думата „вдѣхновение“, ще спуснете силно ржцѣтъ си надолу и ще го почувствувате издълбоко. Послѣ силно ще отпратите тази дума къмъ ума си, да почувствувате това вдѣхновение. И най-послѣ трети пѣтъ пакъ ще произнесете думата съ чувство и съ мисль. Трѣбва да

почувствувате, че въ васъ се влива сила. Ще правите упражнението сами, никой да ви не вижда. Ще ви запитамъ: съ какво качество се отличава истинскиятъ ученикъ? — Истинскиятъ ученикъ е вдъхновенъ! Затуй той се благославя. Вдъхновението е необходимо за него тъй, както свѣтлината, както животътъ и както Любовта.

Сега ме разбрахте, нали? Всички ще правите това упражнение. Като станете сутринъ, тъй ще го направите, че атмосферата да се разтърси дори, и азъ да почувствувамъ въ моята стая, че дѣйствително между ученицитѣ има вдъхновение. Нѣма да викате високо. Не, тихо, само за себе си ще произнесете думата „вдъхновение“. Въ тихото говорене има музика, която силно дѣйствува върху душата. Силно ще концентрирате мисълта си, но тихо ще произнасяте думата. Щомъ я изговаряте високо, вдъхновението се губи. Затуй, тихо ще я изговаряте и ще бждете доволни сами отъ себе си. Ще правите упражнението съ вѣра. Не се смущавайте отъ това, дали имате вдъхновение, или нѣмате. По който начинъ и да го правите, все-таки вие ще придобиете вдъхновение. Само по този начинъ могатъ да се образуватъ красиви чувства, красиви мисли, които сж необходими за съграждането на вашия животъ. Това е необходимо и за вашето бъдеще. Прѣдъ васъ седи едно бурно море, което трѣбва да прѣминете. Прѣдъ васъ седи единъ животъ, който е пълечъ съ мжчнотиин. И за да можете да побѣдите и прѣвъзможнете всички тия мжчнотиин, трѣбва ви вдъхновение.

И тъй, щомъ дойдете до нѣкоя мжнотия, ще се спрете малко и ще изговорите думата „вдѣхновение“. И като вдѣхновишъ мжнотията, тя казва: азъ отстѣпвамъ прѣдъ вдѣхновението. Тогава тя отваря пѣтя ти, и ти минавашъ напрѣдъ. Дойде нѣкоя друга прѣграда, ти пакъ произнасяшъ въ ума си тази дума, и прѣградата казва: прѣдъ вдѣхновението и азъ отстѣпвамъ. И ти пакъ минавашъ напрѣдъ. Нѣма ли вдѣхновение, всички мжнотии, всички прѣгради казватъ: ние не признаваме хора безъ вдѣхновение. Тѣ не ви пущатъ да минавате, и вие се събирате единъ до другъ, седите и плачете. Нѣкои питатъ: кои сж тѣзи хора тамъ? Отговарятъ: тѣзи сж плачушитѣ хора, които нѣматъ вдѣхновение. Защо седятъ тамъ? — Да се научатъ да придобиватъ вдѣхновение. Щомъ се вдѣхновятъ, и тѣ ще трѣгнатъ напрѣдъ.

Ииайте прѣдъ видъ, азъ дълго врѣме съмъ търсилъ такава дума на български езикъ. Тя е силна дума. И всѣка дума, за да бжде силна, трѣбва да съдържа три елемента въ себе си. Думата „вдѣхновение“ има тия три елемента въ себе си. Думата „любовъ“ нѣма тия елементи. Думата „вѣра“ има тѣзи три елемента. Тя е силна дума. Думата „надежда“ нѣма всички елементи. Самата дума надежда на български е слаба, тя има само два елемента. Думата „обичъ“ има сжщо тъй само два елемента; думата „благодѣ“ е силна дума, съдържа и тритѣ елемента, но такива думи сж малко. Думата „вдѣхновение“

е силна по своитѣ вибрации. Ако можете да схванете тия три елемента, вие ще почувствувате нейнитѣ трептения. Тази дума ще внесе нѣщо ново въ васъ, и то гѣкмо туй, което искате. Сега ме разбрахе вече. Ще произнасяте тази дума за десетъ деня. Ще имате едно приятно упраж'ение.

„Любовьта ражда доброто“.

— Доброго носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

6-та лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 23. XI. 1924 год.

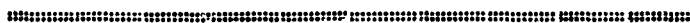
Л Е К Ц И И

на

Младежкия окултенъ класъ.

7, 8 и 9.

7 - МА ЛЕКЦИЯ.

Съсърѣдоточение.

„Любовѣта ражда доброто.“
— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Основната мисль отъ II тазгодишна лекция“.

Искамъ десетъ души отъ васъ да се заематъ да пишатъ върху темата: „Разлика между подсъзнателнитѣ, съзнателнитѣ и самосъзнателнитѣ дѣйствия“. Или, върху темата: „Хармоничнитѣ чърти на подсъзнателнитѣ, съзнателнитѣ и самосъзнателнитѣ дѣйствия“. Вие нѣма да философствувате, но ще намѣрите примѣри отъ подсъзнателни, съзнателни и самосъзнателни дѣйствия въ природата. Като дойдете до свърхсъзнателнитѣ дѣйствия, тѣхъ ще оставите.

Азъ бихъ ви задалъ и друга тема: „Отношението на растенията, животнитѣ и човѣка въ тѣхнитѣ движения“. Каква е разликата въ движенията имъ? Растенията се движатъ перпендикулярно надолу, животнитѣ се движатъ хоризонтално, а човѣкъ се движи перпендикулярно нагорѣ. Това зависи отъ тѣхнитѣ стремежи. И тогава ние правимъ слѣднитѣ изводи: растенията сж сжщества,

които се намиратъ въ своето слизание; тѣхнитѣ идеи, мисли постоянно се ограничаватъ. Човѣкътъ постоянно се разширява въ своитѣ мисли и въ движението, а животнитѣ заематъ срѣдно положение между човѣка и растенията. Защо ви привеждамъ тази мисль? Когато ви навеждамъ на извѣстна мисль, азъ имамъ прѣдъ видъ нейното най-широко приложение въ живота. Сега много хора вегетиратъ, като растенията — слизатъ надолу. Тѣ сж хора - растения, понеже тѣхнитѣ идеи ставатъ постепенно все по-дребни, стѣсняватъ се. Тѣзи хора слизатъ перпендикулярно надолу, като растенията. Дѣ ще слѣзатъ най долу? — Въ ада. Адътъ, това е най-гжстата материя, до която хората могатъ да слѣзатъ. Той прѣдставлява най-ограниченитѣ условия, дѣто човѣкъ не може да се развива. Свѣтлината тамъ е черна, като катранъ — нищо повече. По-право тамъ нѣма свѣтлина, но по-напрѣдналитѣ сжщества между тѣхъ изваждатъ по малко отъ свѣтлината си, защото я нѣматъ въ голѣмо количество, та не обичатъ да я изразходватъ; тѣ пазятъ свѣтлината си. Като я добиятъ, пазятъ я, както ние пазимъ скжпоцѣнитѣ си камъни, или, както се казва още, пазятъ я като зеницата на окоето си, понеже имъ трѣбва за важни случаи. Като си свършатъ работата, тѣ я затварятъ и пакъ живѣятъ въ мрачина.

Сега, да оставимъ това настрана, то е вметнато прѣдложение въ рѣчъта. Ще знаете, че човѣкъ, на когото идеитѣ не се разширяватъ, е само едно растение. И той трѣбва да спре тамъ,

дѣто растенията спиратъ, да не отива по-долу. Растенията се отличаватъ съ едно цѣнно качество, а именно, нѣматъ умраза: тѣ изкупватъ грѣховеѣ си, като се самопожертвуватъ — даватъ плодовеѣ си. У тѣхъ се забѣлѣзва още и голѣма до-вѣрчивостъ, която не е достояние на човѣка. Растението ти дава първо заплатата, като казва: „Първо ме изяжъ, а послѣ сѣмето ми посѣй!“ А кой човѣкъ плаща днесъ, прѣди да си му свършилъ нѣкаква работа? Когато растенията плащатъ прѣди да се върши работата имъ, тя или ще се свърши, или не. Хиляди и милиони плодове до днесъ сж изядени, безъ да ги е посѣлъ нѣкой. Въ свѣта сжществува слѣдния законъ: всѣка круша изядена отъ тебе, те ангажирва да я посѣешъ. Казвашъ: крушата е дадена даромъ. По отношение на растенията е тѣй, но по отношение на тебъ тя не е дадена даромъ. Веднѣжъ си я изялъ, ти си длъженъ да я посѣешъ. Турцитѣ казватъ: Богъ дава всичко. Така е, но за всичко, което човѣкъ получава, има задължения, макаръ и микроскопически, които той трѣбва да изпълни.

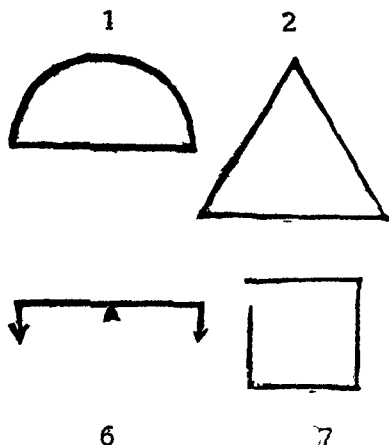
Та сега вие присжтствувате въ школата. Азъ ви говоря, но въпросъ е, дали вашиятъ умъ присжтствува, или не. Всѣки ученикъ, който присжтствува въ класа, но умътъ му е раздвоенъ, той е наполовина ученикъ. И тогава може да се опрѣдѣли математически, съ колко отъ вашитѣ способности вие присжтствувате въ класъ. Човѣкъ има около 40 чувства и способности. Съ колко отъ тѣхъ присжтствувате въ класъ? Ще спазвате

слѣдния законъ: каквато работа и да започвате въ даденъ моментъ, умътъ ви трѣбва да присъствува изцѣло. Не казвамъ, че трѣбва да присъствувате въ врѣмето и пространството, но само въ момента. Само тъй ще добиете навикъ да се концентрирате. Запримѣръ, вие седите въ класъ и си казвате: дано се свърши по-скоро часътъ! Съвременното обучение въ отдѣленията, въ гимназията и въ университета е методъ за концентриране на човѣшката мисль, за да разработите вашитѣ способности. Онѣзи, които не разбиратъ този законъ, гледатъ да свършатъ училището по-скоро, да взематъ дипломъ. Това не е свършване. Да свършишъ, значи да научишъ закона да контролирашъ ума си и своитѣ способности. Туй е най-голѣмата придобивка отъ учението. То е сжщинското прѣд-назначение на училището. Тъй е било и въ старо врѣме въ школитѣ. Днесъ се дава само знание, или по-право потикъ за знание, но и то не е лошо.

Сега, нека излѣзатъ на дѣската десетъ души единъ слѣдъ другъ и всѣки да напише по една геометрическа форма. (Написаха се слѣднитѣ фигури, прѣдставени на чъртежитѣ на стр. 135).

Тази азбука има ли нѣкакъвъ смисль сега? Този, който начърта първата фигура, полукръга, каква мисль имаше въ себе си? (— Мислихъ да начъртая единъ полукръгъ). Значи, тукъ е работило подсъзнанието. Този полукръгъ показва движение на нѣщо. Но какво е това движение? Можеби движение на нѣкое неорганическо тѣло, а можеби движение на нѣкое разумно сжщество. Този

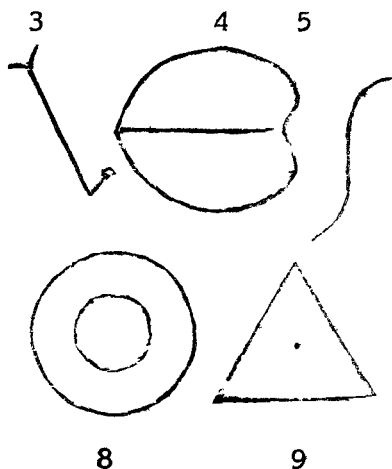
ученикъ въ подсъзнанието си казва: човѣкъ трѣбва да има чисти и благородни мисли и желания. Полукръжгѣтъ прѣдставлява челото. Значи, Божественото у него казва: всѣки човѣкъ трѣбва да има и благородни мисли и желания.

Какво показва трижгълникътъ? Каква бѣше мисълта на този, който начърта трижгълника? (—Стремежъ нагорѣ). Тукъ свѣрхсъзнанието казва: човѣкъ трѣбва да има чисти чувства. Отъ него се изисква Божественъ умъ, Божествено сърце и Божествена воля, които да сж насочени нагорѣ.

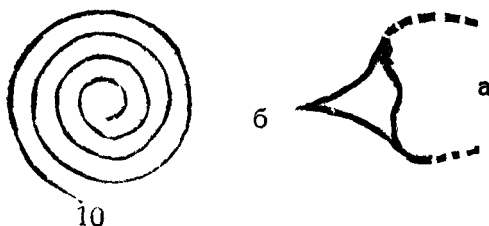
Третата фигура е знакътъ на слънцето. Тя прѣдставлява нѣщо като лула, като духало. Тази лула,

както е поставена въ физическия свѣтъ, има единъ наклонъ нагорѣ, който показва, че Божественитѣ нѣща трѣбва да се раздухвватъ главно въ физическия свѣтъ. Все трѣбва да има нѣщо

въ васъ, което да ги раздухва. Съ какво става раздухването? (— Съ скърби). Скърбитѣ и страданията сж духалото. Скърбѣта е отгорѣ на тази лула, която гори. Тя сжщеврѣменно е и огнището. Значи, третата фигура показва, че нѣщата трѣбва да се раздухвватъ, а за да се раздухвватъ, човѣкъ трѣбва да слѣзе надолу въ материята и слѣдъ това да започне възкачването си нагорѣ.

За какво мисли този ученик, който начърта четвъртата фигура? (Аз съм работил върху тази фигура, но още не съм дошъл до едно окончателно разрешение за нея.) Тази фигура наподобява човешкото сърце. (Има нещо несъизмеримо въ тази величина). Тази фигура е несъизмерима,

защото въ нея има една малка вгълбнатина. На какво се дължи тази вгълбнатина „а“? Тя се дължи на известни сили, които сж оттеглили правилното ѝ движение навътръ. Противоположното движение на тия сили ще бжде навънъ. То е обратното движение на тази вгълбнатина, при което се образува издадената частъ „б“. Несъизмеримата частъ е тази между „а“ и „б“. Туй движение не може да се измъри. Слѣдъ колко милиона години движението „а“ ще се обърне въ „б“? Запримъръ ние имаме туй движение въ човешката ржка отъ палеца и показалеца. Слѣдъ колко милиона години то ще се върне въ другата ржка? И тукъ има сжщото нещо. Значи, въ свѣта става едно прѣповторение на нещата, само че тогава

човѣкъ нѣма да бжде сжиятъ, но обратното на това, каквото е билъ. Защо начъртахте тази фигура на западъ, а не я начъртахте перпендикулярно? (— Така се образува отъ окръжността). Тѣй както е тукъ поставено сърцето, самото му положение разрѣшава въпроса. Вгълбнатината е къмъ западъ, а острата му частъ — къмъ изтокъ. Това показва, че стремежътъ на сърцето е къмъ изтокъ. Когато човѣкъ желае много материални работи на земята, той става материалистъ, и бедрата му започватъ да растатъ, да се разширяватъ. Когато материалното взима надмощие у човѣка, бедрата му ставатъ широки. Ако духовното въ човѣка прѣобладава, раменѣтъ му ставатъ широки. Щомъ Божественото започва да прѣодолява въ човѣка, главата му става правилна. Такова е отношението на частитъ въ тѣлото на човѣка. Когато измѣрвамъ височината на човѣка, като срѣдна величина взимамъ 165 см. При тази височина, колко широки трѣбва да бждатъ бедрата, раменѣтъ и главата? Тѣй че тази фигура наподобява сърцето. Значи, на човѣка е необходимо сърце, кждѣто да става обмѣна на Божествената енергия. Сърце има и въ Бога.

Какво означава тази крива линия? — Тя означава закона на вѣчността. Всички нѣща могатъ да станатъ извънъ врѣмето и пространството, т. е. само въ вѣчността. Тамъ се извършватъ великитѣ работи. Тази линия казва на човѣка: не се обезсърдчавай, защото въ вѣчността има условия и възможности за всичко. Нѣма погрѣшка, която

да не може да се поправи въ вѣчността. Туй, което е непостижимо въ врѣмето и пространство, е постижимо въ вѣчността. Затова не се обезсърдавайте въ живота си!

Каква бѣше идеята на този, който рисува вѣзнитѣ? — Че въ живота има равновѣсие, което, обаче, често се нарушава. Въ живота има ту радости, ту скѣрби, които се колебаятъ, както вѣзнитѣ, докато се уравниава. Кое въ природата мяза на вѣзни? (— Ржцѣтѣ). Въ тази фигура имате три дѣйстващи сили въ разни посоки. Какъ ще намѣрите тѣхната равнотѣйстваща? Има ли нѣкой инженеръ отъ васъ да направи изчислението? (— Първо ще намѣримъ равнотѣйстващата сила на двѣтѣ сили, послѣ ще намѣримъ равнотѣйстващата на получената и на третата сила. Тази, която получимъ сега, тя ще бжде тѣрсената равнотѣйстваща сила). Значи, шестата фигура показва, че силитѣ у човѣка трѣбва да се уравниава, т. е. човѣкъ трѣбва да има уравниава, добъръ организъмъ.

Какво показва квадратътъ?—Той показва бойно поле, мѣсто на противодѣйстващи сили. Човѣкъ трѣбва да бжде герой, за да издържа на това мѣсто. Ако те обстрѣлватъ отъ всѣка точка, какъ трѣбва да се оттеглишъ? Такова обстрѣлване може да стане и въ психическия свѣтъ. И вие трѣбва да знаете закона, да намѣрите равнотѣйстващата сила на квадрата. Тогава вие можете да се избавите отъ мжчното положение, въ което се намирате. Квадратътъ, това сж мжчно-

тиитѣ на физическия свѣтъ. Значи, той прѣдставлява мжнотиити отъ материаленъ характеръ. Въ духовния свѣтъ квадратъ нѣма. Тамъ квадратътъ е само една страна.

Какво тълкуване бихте дали на тия концентрични кржгове? (— Понеже става дума за концентриране, това е знакътъ за концентрирането). Тия два кржга показватъ, че човѣкъ трѣбва да разбира законитѣ, по които клѣткитѣ се развиватъ; или трѣбва да разбира ембрионалното състояние на своитѣ мисли и чувства. Това означаватъ двата кржга. (Думата е за кржга на стр 136).

Какво означава трижгълникъ съ точка? — Че силата на човѣка трѣбва да бжде въ самия него.

Тази фигура, която прѣдставлява нѣщо подобно на охлювъ, показва, че човѣкъ отъ хаоса трѣбва да създаде хармония. Дѣцата, въ своитѣ игри, правятъ такива спирални линии. Тѣ иматъ пражки, въ които турятъ камъче, и послѣ, като въртятъ пражката, образува се едно спирално движение. По този начинъ камъкътъ не може да излѣзе извънъ пражката. Единиятъ край на пражката има една малка дупчица, въ която е прокаранъ единия прѣстъ, а другиятъ край е свободенъ и когато пражката се завърти, той се отпуска. За да излѣзе този камъкъ навънъ, единиятъ край на пражката трѣбва да се отпусне. Кой е единиятъ край? Въ живота си ти си хваналъ тия два края: единиятъ край е краятъ на небето, а другиятъ край — този на земята и ги въртишъ на прѣста си. Казвашъ: какво да направя въ туй

безисходно положение? — Ще пуснешъ края на земята и ще отидешъ на небето — нищо повече. Значи, ако известна идея те спъва и не знаешъ какъ да я разрѣшишъ, ще пуснешъ единия ѝ край, камъкътъ ще излѣзе, а другиятъ ѝ край ще държишъ. Камъкътъ, това сж твоитѣ желанія. Тѣ трѣбва да отидатъ по нѣкаква посока, а пражката трѣбва да седи въ тебе. Тази връвъ ти е потрѣбна. Въ този случай тя прѣдставлява твоя мозъкъ, който е заченалъ известни мисли. Ти нѣма да изхвърлишъ навѣнъ мозъка си, той ти е необходимъ, но мислитѣ трѣбва да излѣзатъ навѣнъ.

Тия фигури, които нарисовахте на дъската, бѣха въ подсъзнанието ви. Значи, тия идеи не сжществуватъ още въ самитѣ ви дѣйствия.

За слѣдния пжтъ ще ви дамъ да пишете върху тема № 6: „Защо природата е създала благоуханието у цвѣтята“? Или: „Каква роль играе благоуханието у цвѣтята? А сжщитѣ 10 души, които нарисоваха 10-тѣ фигури на дъската, ще пишатъ и върху подсъзнанието, съзнанието и самосъзнанието.

Като се говори за благоуханието на цвѣтята, казвамъ: щомъ природата е вложила туй благоухание у тѣхъ, тя има прѣдъ видъ известна своя задача. Естественицитѣ ще кажатъ, че благоуханието у цвѣтята е създадено, за да се привличатъ малкитѣ мушици. Не е само за това. (Благоуханието има и друго прѣдназначение: то показва скръбта имъ.) Да, така е, но сжщеврѣменно благоуханието образува въ цвѣтята дреха, чрѣзъ която

тѣ се запазватъ отъ студъ. И забѣлѣзано е, че сутринъ и вечеръ, прѣзъ пролѣтѣта, когато е по-студено, цвѣтята издаватъ и по-силна миризма.

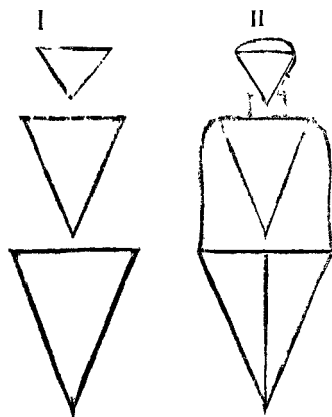
И тъй, първото важно нѣщо за васъ е да се учите на концентриране. Вие трѣбва да знаете, че туй, което учите въ даденъ случай, дѣто и да сте, е най-важното. Не казвамъ, че трѣбва да прѣнебрегнете другитѣ нѣща, но за всѣки даденъ случай ще бъдете заети само съ една идея. Послѣ човѣкъ не може да концентрира за дълго врѣме ума си върху едно и сѣщо нѣщо, защото тъй ще се хипнотизира. Но концентрирашъ ли въ даденъ случай ума си въ една посока, ти ще можешъ да разрѣшишъ задачата си по-лесно. Лесното и правилното рѣшение на всѣка задача зависи отъ концентрирането на ума. Ако можешъ да концентрирашъ своитѣ мисли и чувства всецѣло въ една посока, ти ще разрѣшишъ скоро своята задача. Ако не можешъ да се концентрирашъ, въ тебе ще има борба, колебание и ще мине дълго врѣме, безъ да разрѣшишъ нѣщо. Вие, като ученици, трѣбва да имате способността да се концентрирате. Ще започнете съ малкитѣ нѣща; ще правите микроскопически опити. Има малки задачи за концентриране на ума. Тѣ играятъ важна роль въ живота на ученика. Както воениятъ безъ револверъ, пушка и шашка не е воененъ, както химикътъ безъ лаборатория, безъ химикалии и безъ уреди не е химикъ, както свещеникътъ безъ епатрахилъ, безъ одежди, безъ кандилце, безъ тръбикъ не е свещеникъ, така и ученикътъ безъ

концентриране на ума не е ученикъ. Всѣки човѣкъ, за да извърши нѣкоя работа, трѣбва да има извѣстни пособия. Концентрирането е необходимо за всинѣа ви.

Първо ще се стремите чрѣзъ концентриране да се справяте, да елиминирате, т. е. да отстранявате всички кармически неджзи отъ себе си. Когато човѣкъ изправи всичкитѣ си неджзи, неговата воля ще уякне. Затова именно му сж дадени тѣзи неджзи. Тѣ сж силови линии, дадени на човѣка за усилване на волята. Той трѣбва да постави всичко въ себе си въ хармония. Значи, концентрирането на ума е потрѣбно за всинѣа ви. Когато концентрирането е слабо, хората лесно заболѣватъ, защото се плашатъ; когато пѣкъ концентрирането на ума е силно, страхътъ е изключенъ.

Сега, нека нѣкой отъ васъ, който има художнически способности намѣсти тия десетъ фигури тѣй, че да образува отъ тѣхъ човѣкъ. Това е една по-сложна задача. Азъ ще ви дамъ схема, какъ може да се разработи идеята. Фигура I прѣдставлява схемата, по която ще се ръководите, за да нарисувате човѣка. Главата е горниятъ тригълникъ, гърдитѣ — вториятъ тригълникъ, а бедрата и краката — третиятъ тригълникъ. Фигура II прѣдставлява физическия човѣкъ. Духовниятъ човѣкъ не е тукъ, той е на друго мѣсто. Понеже всички тѣзи тригълници сж съ върха надолу, затова прѣдставляватъ физическия човѣкъ. Дѣ ще гърсите духовния човѣкъ? Какви сж признацитѣ на духовния човѣкъ? Движението въ духовния човѣкъ

трѣбва да върви нагорѣ. Въ носа имате зародишъ на духовность: тамъ широчината е долу, а острата частъ е горѣ. Значи, духовниятъ човѣкъ е въ носа. Тамъ движението е нагорѣ. Засега, въ тѣлото на човѣка, геометрически разгледано, само

носѣтъ е широкъ долу, а горѣ тѣсенъ. Виждате, значи, колко малъкъ е духовниятъ човѣкъ въ сравнение съ физическия, или колко малъкъ е носѣтъ въ сравнение съ цѣлото тѣло на човѣка. Трижгълниците показватъ направлението на силитѣ въ физическия свѣтъ. Вие виждате, че всички тия грамадни сили слизатъ къмъ земята, а само една малка частъ, силитѣ на носа, отиватъ нагорѣ. Въ

Писанието не се казва, че Богъ вдъхналъ животъ въ устата на Адама, но се казва: „Богъ вдъхна дихание на първия човѣкъ чрѣзъ ноздритѣ.“ Защо? Не можа ли да се вдъхне животъ чрѣзъ устата? Значи, носътъ е Божественото, духовното у човѣка. Оттамъ започва мисълта, оттамъ започва и духовния живогъ у човѣка. Тази малка частъ — носътъ — единъ денъ ще се развие, и цѣлото устройство на човѣка ще се измѣни.

И тъй, вие имате сега схемъ за човѣка. По сжщия законъ ще наредите и другитѣ фигури. Това е задача, ребусъ, който трѣбва да изработите. Азъ употребихъ първата фигура, направихъ отъ нея челото. На другитѣ фигури вие сами намѣрате мѣсто. Дѣ ще турите възнитѣ? (— Въмѣсто ржцѣ). Тѣй, човѣкъ трѣбва да има воля. Това означавагъ възнигѣ. Та ще се постараете да съчетаете тѣзи части. Това ще бжде едно упражнение за васъ, да се научите да уподобявате нѣщата. Ще почнете отъ външното уподобление и тогава ще разглеждате вжтрѣшния смисълъ на всѣки знакъ.

„Любовта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

7 - ма лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя, на 30.XI. 1924 год.

8-МА ЛЕКЦИЯ.

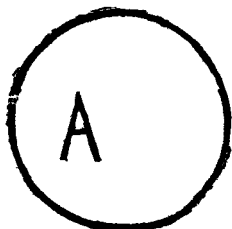
Великата погрѣшка.

„Любовта ражда доброто!
— Доброто носи за насъ животъ,
свѣтлина и свобода“.

Размишление.

Прочетоха се работигѣ върху темата: „Хармоничнитѣ чѣрти на подсъзнателнитѣ, съзнателнитѣ и самосъзнателнитѣ дѣйствия.“

За слѣдния пжть пишете върху тема № 7:
„Ролята на свърхсъзнанието“.

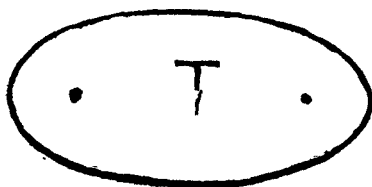

(фиг. 1).

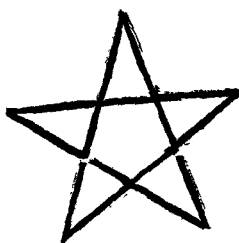
Да излѣзатъ трима души на дѣската да напишатъ три геометрически фигури и три букви.

(Три ученика начъртаха: кръгъ, елипса и пентограмъ и три букви: А, Т, и Д.

Въ миналото упражнение бѣхте начъртали трижгълникъ съ точка. Какво означава трижгъл-

(фиг. 2).

Д

(фиг. 3.)

никъ съ точка? Гледанъ отгорѣ, той прѣдставлява пирамида, а тя означава човѣка въ своето проявено естество. Тржгълникътъ, самъ по себе си, показва движение, проявление и посока на своитѣ

сили. Трижгълникъ съ точка пъкъ винаги показва проекция на пирамида гледана пакъ отгорѣ.

Сега, като ви погледне човѣкъ, вие се безпокоите, да не би да се разгадаятъ тайнитѣ, които се криятъ въ васъ. Не, азъ гледамъ на васъ само като на една проекция. Носътъ ви, запримѣръ, е само една проекция, вие не сте въ носа си. Челото ви е пакъ една проекция. Челата на нѣкои хора сж голѣми, а на други — малки. Носътъ у нѣкои хора е голѣмъ, а у други — малъкъ. Защо? Защото нѣкои хора сж се проявили повече, а други помалко. Тия хора, на които носътъ е малъкъ, сж още въ движение. Слѣдователно, само една малка частъ отъ тѣхъ се е проявила. Тѣй щото, за да види човѣкъ, какво прѣдставлява въ сжщностъ, изискватъ се много сжществувания. Затова астролозитѣ поставятъ всички хора въ единъ голѣмъ човѣкъ, когото наричатъ Адамъ Кадмонъ.

Значи, всѣки човѣкъ на земята не прѣдставлява нѣкакъвъ съвършенъ образъ, а само едно малко отражение на голѣмия човѣкъ. Вземете, напримѣръ, едно млѣкопитающе — една крава или единъ волъ — тѣ прѣдставляватъ ли човѣка? Въ извѣстно отношение само тѣ прѣдставляватъ нѣщо подобно на човѣкъ, а именно: волътъ има двѣ очи, и човѣкътъ има двѣ очи; волътъ има носъ, и човѣкътъ има носъ; волътъ има уста, и човѣкътъ има уста; волътъ има двѣ уши, и човѣкътъ има двѣ уши. Волътъ, обаче, има роги, човѣкътъ — нѣма. Вземете коня. По какво се отличава отъ човѣка? Конятъ нѣма ржцѣ, но има копита. Въ всички млѣ-

копитаючи има нѣщо, по което се отличаватъ отъ човѣка. Начинътъ, строежътъ на челото у коня не е такъвъ, какъвто е строежътъ на челото у човѣка. При това, конътъ има опашка, човѣкътъ нѣма. Каква роля играе опашката у животнитѣ? Какво ще кажатъ естественицитѣ за това? (— Тя спомага на движението). Опашката у животнитѣ е свързана съ грѣбначния стълбъ. Слѣдователно, когато тя се раздвижва, мозъчнитѣ течения се регулиратъ и съ това се спомага за правилното имъ движение. Тя е регулаторъ. Когато нѣкое животно изгуби присѣтствието на духа, то свива опашката си; когато мисли, опашката се движи нагорѣ и надолу. Това показва, че животното е въ отлично настроение на духа. Не мърда ли опашката си, то е болно. Този регулаторъ у човѣка е прѣминалъ отпрѣдъ на лицето му. Той се съсредоточава въ носа. Животното мисли съ опашката си, т. е. неговата дѣятелностъ се регулира чрѣзъ опашката, понеже то върви хоризонтално съ земята. Посоката пъкъ, въ която човѣкъ се движи, е обратна на тази у животнитѣ, затова той регулира своитѣ мозъчни течения чрѣзъ носа си. Ако се махне носа на човѣка, той вече не може да мисли правилно. Чрѣзъ носа се проектиратъ извѣстни сили отъ духовния свѣтъ. Интелигентността на човѣка, обаче, не седи въ самия носъ. Ако направятъ изкуственъ носъ на нѣкой човѣкъ, той ще бжде ли интелигентенъ? — Не, носътъ трѣбва да бжде живъ, да бжде създаденъ отъ свѣрхсъзнанието на великия човѣкъ. Запримѣрь, много

отъ вашитѣ носове сж въ проекция още, тѣ сж въ ембрионално състояние, т. е. още не сж развити.

Послѣ, челата ви сжщо тѣй се намиратъ въ ембрионално състояние. Значи, прѣдъ васъ седи дългъ периодъ отъ врѣме, прѣзъ който духътъ ви трѣбва да работи, за да формира едно добръ и правилно развито тѣло. Азъ наричамъ правилно развито тѣло онова, което издържа на всички мжнотии и не се подава на слабости. Страхътъ, запримѣръ, се дължи на тѣлото. Ти чувствувашъ, че ще те набиятъ и се уплашвашъ. Тогава, къмъ коя категория ще турите страха, къмъ подсъзнателнитѣ, къмъ съзнателнитѣ или къмъ самосъзнателнитѣ сили? Когато човѣкъ хуква да бѣга, той съзнава ли това? (— Не съзнава). Съзнанието се явява отпослѣ. У човѣка има и съзнателенъ страхъ, но тукъ влиза вече разсждението, а първоначално страхътъ е въ подсъзнанието. Напримѣръ, като ти кажатъ „пожаръ“, ти хуквашъ да бѣгашъ, не мислишъ много. Ти не съзнавашъ пожара, но самата дума „пожаръ“ дава вече потикъ въ твоето подсъзнание. Слѣдъ като помислишъ малко, виждашъ, че при дадени условия пожарътъ е несъвмѣстимъ, и страхътъ изчезва.

Сега, защо искамъ да развиете темата за съзнанията? Често въ вашия животъ се заражда обезсърдчение. Нѣкой пжтъ вие се считате гениални, мислите, че ще разрѣшите всички въпроси. Седите въ стаята си, разхождате се, махате ржцѣтъ си натукъ-натамъ, като че всичко можете да направите. Питамъ ви: откъдѣ е дошло това със-

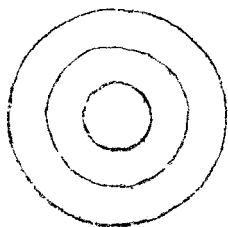
тояние? Вие не знаете, но се разхождате смѣло нагорѣ, надолу доволенъ сте отъ себе си. Мине, обаче, извѣстно врѣме и състоянието ви се измѣня, вие се посвиете малко въ черупката си, казвате: тази работа не е за менъ! Значи, дошло е самосъзнанието, което ви казва: ти си дребнавъ човѣкъ. Най-първо иде подсъзнанието — ти се разпускашъ. Послѣ иде съзнанието — ти се посвиешъ малко. Най-послѣ иде самосъзнанието, при което ти ставашъ на запетая и казвашъ: що ми трѣбва това нѣщо! Я да си гледамъ своето положение. Питамъ ви: какъ се явяватъ тия психологически състояния? Ще кажете, че идватъ отъ подсъзнанието. Но кой бута тия бутончета? Най-послѣ ти не спирашъ и тукъ. Ти влизашъ въ една област на обезсърдчение. Обезсърдчишъ се, обезвѣришъ се, изгубвашъ посоката и на подсъзнание-то, и на съзнанието, и на самосъзнанието и се намѣришъ въ мъгла. Въ коя област влиза човѣкъ слѣдъ като напусне самосъзнанието? Азъ ще си послужа съ една математическа вѣроятностъ. Когато чувствувате състояния на обезсърдчение, азъ ги уподобявамъ на единъ плодъ, прѣждевръменно откъснатъ отъ вѣтѣра и седи долу при корена си. Всѣка ваша неузрѣла мисль, като падне на земята, трѣбва веднага да се трансформира и отново да се подеме отъ коренитѣ на живота, да ѝ се даде нова форма, новъ животъ. Вие като не разбирате закона, като не съзнавате тази работа, казвате: все ще излѣзе нѣщо отъ този плодъ. Но дойде нѣкоя малка буря, раздруса дър-

вото, и плодътъ пада долу. Вие не можете да си обясните това, защото не можете да чуете вѣтъра, глухъ сте малко, но виждате ябълката паднала долу при дънера на дървото. Вие виждате вашия идеалъ падналъ на земята и казвате: отиде идеалътъ ми! Не считайте, че това, което е горѣ е идеалъ. Идеалъ може да бжде само узрѣлиятъ плодъ! И този идеалъ никога не пада отъ вѣтъра. Той е живъ и ще чака вие сами да го откъснете.

Та казвамъ: тъй падатъ и нѣкои отъ вашитѣ мисли и желания, вслѣдствие на което вие се обезсърдчавате. Вземете куклата на едно малко дѣте, и то ще се обезсърдчи. Защо? — Нѣма съ какво да се занимава. Сжщиятъ законъ се забѣлѣзва и у възрастния човѣкъ. У човѣшкия умъ, у човѣшкото сърце трѣбва да има мисли и желания, които да останатъ на дървото на живота, каквито и бури да се явятъ.

Какво означава начѣртания кржгъ (фиг.1), на какво е емблема кржгътъ? (— Той прѣдставлява единъ завършенъ цикълъ). Вземете, запримѣръ, когато хората се годяватъ, турятъ имъ по единъ прѣстенъ, т. е. по единъ кржгъ на ржката. Питамъ: тѣхната работа завършена ли е? — Не. Кржгътъ, въ този смисълъ, означава впрѣгане въ нѣкаква работа. Значи, кржгътъ всѣкога означава една опрѣдѣлена дѣятелность на човѣка. Добрѣ е, когато мислитѣ ви сж разхвърляни, да си чѣртаете малки кржгчета. (фиг.4). Тѣзи кржгчета означаватъ, че дѣятелността на човѣка постепенно се разширява.

Какво означава буквата А, написана въ кръга?—Този знакъ на фиг. 5 е взетъ отъ египетската азбука. Той показва, че египтянитѣ, които сж тръгвали

фиг. 4

фиг. 5

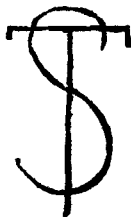
въ пѣтя, сж били изправенъ народъ. Буквата „А“ всѣкога означава самосъзнание. Казва се „азъ“, то значи: азъ, който опрѣдѣлямъ своята дѣятелность, мога да мисля, самосъзнавамъ се.

Какво означава буквата „Т“, написана въ елипсата (фиг. 2)? Защо написахте тази буква именно? (—Азъ харесвамъ тази буква. А за елипсата мисля, че тя е резултатъ на движение, защото и планетитѣ се движатъ въ елипса). Човѣкътъ има елипсообразна форма. Буквата „Т“ произтича отъ знака означенъ на фиг. 6. Ако този знакъ се обърне нагорѣ, той прѣдставлява буквата „Т“, само че тукъ двата странични края сж по-къси. Това е едно материалистическо противодѣйствиe на невидимия свѣтъ. Буквата „Т“ пѣкъ показва примирение. Тогава у човѣка дѣйствува самосъзнанието, кое-

то измѣня живота му. Затова на буквата „Г“ турятъ една змия, фиг. 7. Това значи: самосъзнанието хваща нисшия умъ на човѣка, разпѣва го и казва:

Фиг. 6.

Фиг. 7.

„Слушай, ти вече нѣма да ми бждешъ господарь. Досега ти си заповѣдвалъ, но отсега нататѣкъ азъ ще заповѣдвамъ, а ти ще слушашъ. Каквото ти се заповѣдва, това ще вършишъ!“

И тъй, елипсата показва, че човѣкъ не трѣбва само да се съзнава като мисляще сжщество, но неговата дѣятелность трѣбва да бжде опрѣдѣлена. Туй сжщество трѣбва да изправи една своя велика погрѣшка, защото нисшиятъ умъ е свързанъ съ човѣшкото сърце, а оттамъ започватъ всички пороци и погрѣшки. (Може ли една погрѣшка да бжде велика?) — Всѣка погрѣшка е велика, когато човѣкъ помисли, че може да живѣе безъ Бога. Човѣкъ, като е придобилъ живота отъ Бога, казалъ: азъ мога да живѣя и безъ Бога. Това се дължи на нисшия умъ у човѣка.

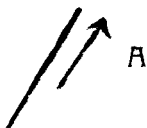
Такава мисъл е една велика погрѣшка. Обаче, човѣкъ като достигне до едно по-високо положение, започва да разбира, че частъта извънъ цѣлото не може да живѣе. Човѣкътъ е частъ отъ цѣлото. Слѣдователно, човѣкъ може да се развива и съществува само въ цѣлото. Той самъ не е цѣла единица. По-нататкъ има и други нѣща, които нѣма да зачекваме. Въ ума има и друго едно естество, което е достояние на по-висшитъ свѣтове. Умътъ има двояко естество. Той съдържа въ себе си два принципа: единиятъ принципъ е принципътъ на великитъ мистерии, на Божественото, а другиятъ, нисшиятъ, засега прѣдставлява плътъта у човѣка. Отдѣ е взелъ човѣкъ нисшитъ склонности и слабости, които днесъ проявява? Окултната наука по това мълчи, нищо не разкрива. Казва се, че падналитъ духове сж причина за това. Тия сж само врѣменни обяснения. Казваме, че човѣкъ има известни погрѣшки. Отъ какво произтичатъ погрѣшкитъ? Защо нѣкой човѣкъ прави погрѣшки, а другъ не прави?

И тъй, първата мисъл, която създаде грѣха е, че човѣкътъ като излѣзаль отъ Бога, помислил, че може да живѣе и безъ Него. Така той се отдѣлил отъ цѣлото и поискаль да живѣе единъ самостоятеленъ животъ. И човѣкъ, като е живѣль по такъвъ начинъ, създалъ си е хиляди злини. Та елипсата показва, че човѣкъ трѣбва да изправи своята погрѣшка. У човѣка има два центъра, сърце и умъ, които трѣбва до се хармонизиратъ.

Третиятъ чъртежъ, пентограмата, прѣдста-

влява разрѣшение на задачата (фиг.3). Тя прѣд-
ставява човѣкътъ, който работи, който трѣбва да
бжде въ движение и да служи на Бога. Пентогра-
мата прѣдстава малкия свѣтъ. Значи, всички
разумни сили и всички добри желанія у човѣка
трѣбва да бждатъ впрегнати за изкупуване, за из-
правяне на неговитѣ погрѣшки. Само въ петожгъл-
ника има правила и образци, чрѣзъ които можемъ
да изправимъ една погрѣшка.

Да допуснемъ, че си робъ, но искашъ да се
освободишъ. Туй робство, обаче, не е материално,
то е духовно. Какво трѣбва
да направишъ тогава? Какво
движение ще направишъ? – Ще
направишъ движението А, фиг 8,
т. е. ще отправишъ ума си нагорѣ
къмъ Бога и послѣ ще свалишъ
ржката си надолу (В), фиг. 9.

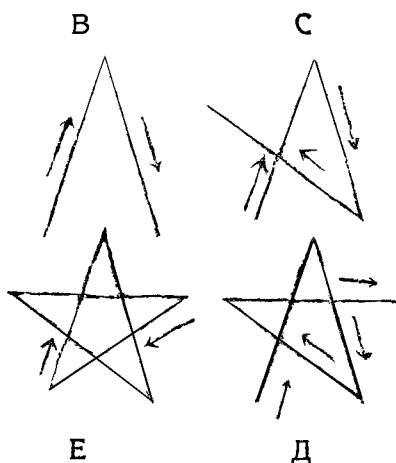

фиг. 8

Ржката прѣдставлява женския принципъ, дви-
жение на волята. Значи, за да се освободишъ, ти
непрѣменно трѣбва да отправишъ и ума си, и
сърцето си къмъ Бога. Първиятъ потикъ на ума
трѣбва да бжде къмъ Бога. Не направишъ ли та-
ка, може да мислишъ колкото искашъ, но всич-
кото мислене ще отиде на вѣтъра. Съединишъ ли
се, обаче, съ Бога по умъ, сърце и воля, ти вед-
нага ще почнешъ да пѣплишъ нагорѣ като охлювъ.

Петожгълникътъ започва съ движение нагорѣ
(А), послѣ слиза надолу (В), което движение прѣд-
ставява рефлексия на първото. Послѣ иде тре-
тото движение, отдѣсно къмъ лѣво (С). Слѣдъ туй

и четвъртото движение, хоризонтално, отлѣво къмъ дѣсно (Д), най-послѣ петото движение надолу, отдѣсно къмъ лѣво (Е) Първото движение показва закона на Истината, но само външната страна. Слѣдъ каго направите тѣзи пет движения, тамъ нѣма да спрете, но ще направите едно вжтрѣшно движение, единъ кръгъ око-

Фиг. 9.

ло петожгълника. Това подразбира, че вие трѣбва да се съедините въ всички ваши чувства и мисли съ Бога, съ първия източникъ, отъ Когото сте излѣзли. Туй трѣбва да направите всички. Значи, всички вие ще мислите за Бога, че е единъ

принципъ, едно същество, разлѣто изъ цѣлия козмосъ, не въ видимия свѣтъ, обаче, защото видимото е само сѣнка на невидимото, което е и същественото. Вие ще се стремите да се съедините съ тази жива идея, за да се създаде въ васъ вжтрѣшенъ стремежъ къмъ Бога. Като правите този опитъ, може да нѣмате веднага резултатъ, но това да не ви обезсърдчава. Ако вие сте единъ каменаръ и вдигате чука си, удряте съ него нѣкоя скала, можете ли да имате резултатъ още отъ първия ударъ? Като ударите първи пжтъ скалата, чукътъ отскача и нищо не отчупвате. Нѣкой пжтъ вие трѣбва да ударите 500 пжти едно слѣдъ друго, за да имате единъ малъкъ резултатъ.

Та като дойдете до великитѣ идеи, които искате да разберете, по сжщия начинъ и вашиятъ чукъ отскача. И вие трѣбва да ударите най-малко 500 пжти, за да имате и най-малъкъ резултатъ, но вие веднага се обезсърдчавате и казвате: тази работа не е заради мене! Не, ще чукате, докато отчупите нѣщо. И слѣдъ като отчупите едно малко парче отъ този камъкъ, или отъ тази скала, ще го вземете съ себе си и като се върнете у дома си, ще го разгледате хубаво и ще го проучите.

Слѣдователно, у васъ трѣбва да се създаде постоянство, чѣрта, която липсва у мнозина. Кой човѣкъ е постояненъ? Въ туй отношение ученитѣ хора сж успѣли донѣкждѣ въ постоянството. Много отъ тѣхъ, за да дойдатъ до нѣкои малки резултати, сж работили по 20-30 години върху извѣстни задачи. Това вече е посто-

янство. И благодарение на туй постоянство тѣ сж сполучили да откриятъ нѣщо. Впрочемъ, тѣ сами не сж открили нищо, но слѣдъ като сж хлопали дълго врѣме съ своя ключъ на вратата на природата, най-послѣ тя имъ даде нѣщичко, и тѣ казватъ: открихме нѣщо ново! Сега и вие можете да приложите този законъ въ вашия животъ. Когато искате да развиете една добра чѣрта въ вашия характеръ, прѣди всичко трѣбва да имате постоянство! Може да се изчисли, на колко удара се равнява сегашното ви постоянство. Слѣдъ като ударите стотина пжти, вие напущате работата си, ржцѣтъ ви заболяватъ, откъсватъ се отъ умора, волята ви отслабва, но вие трѣбва да се научите, какъ да чукате. Има единъ начинъ за удряне. Като удряте, никога не бързайте. Знаете ли какъ да удряте? Когато ударишъ, движението на чука не трѣбва да се прѣнася въ ржката ти. Изкуството е, като удряшъ, сътресението отъ чука да не се прѣнася въ мускулитѣ, а произведената отъ удрянето енергия да се поляризира навънъ. Има майстори, които знаятъ какъ да удрятъ: колкото и да чукать, ржцѣтъ имъ всѣкога оставатъ здрави. При неестественитѣ удари се произвеждатъ дразнения.

Нали вие често се дразните? Може ли нѣкой да опрѣдѣли, какво нѣщо е дразнене? Нѣкой пжтъ у васъ има желание да се дразните едни други, умишлено правите това: говорите едно, а разбирате друго. Напримѣръ, казвате нѣкому: слушай, ти си много уменъ човѣкъ. Въ сжщностъ, подъ думата „уменъ“, разбирашъ, че този човѣкъ не

е съ ума си. Или, казвате нѣкому: ти си отличенъ поетъ! При това, вие знаете, че този човѣкъ не е отличенъ поетъ. Това сж дразнения. Ти говоришъ едно, а подрабирашъ друго. Дразнене може да има въ погледа, а може и съ устата си да направите една подигравателна усмивка. Това сж все разни начини на дразнения. Всички вие сте физиономисти, гледате хората въ лицето имъ и при всѣко тѣхно движение си съставяте извѣстно понятие. Нѣкой пжтъ казвате, че извѣстно лице не се държи сериозно къмъ васъ. Въ какро седи сериозността? Кой сж чъртитъ, които сарѣдѣлятъ несериозността на даденъ човѣкъ? Вие не можете да ги опрѣдѣлите.

Нѣкой-си българинъ поканилъ единъ свой приятелъ на гости. Той приготвилъ за обѣдъ чорба отъ риба, която имала много кости. Хазяинътъ на къщата поканилъ гостенина да седне на трпезата сѣщущу него. Когато гостътъ почналъ да яде, тѣй се забравилъ, че като плювалъ коститѣ отъ рибата, тѣ отхвърквали въ лицето на хазяина. Той не се сѣщаль дори, че плюе въ лицето на другия. Тогава хазяинътъ му казва: „Разбирамъ да ядешъ риба, но защо ме плюешъ?“. Гостътъ, обаче, задълбоченъ въ себе си, да не погълне нѣкоя костъ, постоянно плювалъ. Азъ наричамъ „дразненето“ ядене на риба, която има много дребни кости. Ние постоянно плюемъ коститѣ, а онѣзи, които сж около насъ, се дразнятъ. Нѣкой пжтъ туй става несъзнателно, а нѣкой пжтъ съзнателно. Вие трѣбва да изхвърлите

тѣзи чърти отъ себе си. Човѣкъ всѣкога трѣбва да бжде изправенъ прѣдъ съвѣстѣта си. Вие трѣбва да бждете доволни отъ характера си, да се проявявате естествено, такива, каквито природата ви е създала. Азъ наричамъ естествено положение това, човѣкъ да бжде доволенъ самъ отъ себе си. Туй е едно Божествено положение, което ние наричаме милосърдие. И въ обноскитѣ, и въ погледа, и въ думитѣ, и въ постѣпкитѣ, и въ движенията си, въ всичко човѣкъ трѣбва да бжде естественъ, прѣмъ, никога да не изразява двѣ нѣща.

Значи, отъ тѣзи три чъртежа изваждаме слѣдното заключение: на човѣка трѣбватъ три нѣща въ живота. Запримѣръ, буквата „А“, която написхте, означава, че човѣкъ трѣбва да бжде изправенъ въ постѣпкитѣ си. Буквата „Т“ означава, че човѣкъ трѣбва да изправи своята погрѣшка. Буквата „Д“ означава плодъ, т. е. човѣкъ трѣбва да узрѣе. Тази буква прѣдставлява чашката на цвѣта, обърната надолу. Думи, които започватъ съ буквата „Д“ сж, напримѣръ: добро, добродѣтель. Кажете други думи, които започватъ съ буквата Д! (—Дружба, дума, духъ). Буквата Д означава сили, които помагатъ за узрѣване на извѣстни плодове въ човѣшката душа. Тя прѣдставлява движение на тия сили. Първото движение върви отгорѣ-надолу, като извива налѣво. Послѣ имате друго движение отлѣво надѣсно. Слѣдъ това отдѣсно налѣво, послѣ свършва пакъ къмъ дѣсно. Значи, буквата „Д“ показва, че каквото човѣкъ започне, трѣбва да го свърши. Можещъ да вървищъ и на-

лѣво и надѣсно, но работитѣ си трѣбва да свършишъ. Работи, които започватъ съ буквата Д, свършватъ добръ. Тия работи започватъ денемъ, а не нощемъ. Буквата Н изразява законъ на противорѣчие. Хоризонталната линия въ тази буква прѣдставлява мостъ, който съединява два брѣга, но този мостъ може да се разруши. Какъ ще примирите двѣ противоположни страни? — Ще теглите една линия между тѣхъ.

Фиг. 10

И тъй, буквата „Д“ е законъ, чрѣзъ който се даватъ условия за узрѣване на плодетѣ. Какъ се произнася буквата „Д“? Дѣ се поставя езика? — На горното небце. Горната частъ на небцето означава активностъ на волята. Значи, ти трѣбва да бждешъ активенъ. Тогава, между горната челюсть и езика се образува една празнина, единъ трижгълникъ. Слѣдователно, напрѣжението, което се образува при изговарянето на тази буква, се връща къмъ горната. Това показва, че доброто трѣ-

бва да бжде разумно, да се изрази навѣнъ. Ние трѣбва да намѣримъ една подходяща форма, въ която да вложимъ своята енергия. Но докато намѣрите една подходяща форма въ живота си, вие ще се спъвате. Човѣкъ, който иска да извърши едно добро, трѣбва да намѣри затова единъ образецъ. Безъ учителъ въ сѣта, въ каквото и да е направление, не може. Вземете, наприкладъ, музиката. Ако искате да се проявите като музикантъ, най-малко майка ви и баща ви трѣбва да бждатъ музиканти; тѣ трѣбва да бждатъ първитѣ ви учители. Все трѣбва да има нѣкой, който да е вложилъ нѣщо въ васъ. Това е законъ. (Човѣкъ не иде ли съ своитѣ дарби?). Първото нѣщо, което трѣбва да знаете е, че човѣшкитѣ дарби сж отъ Бога. Иначе, ако кажете „моитѣ дарби“, вие ще приличате на онзи човѣкъ, който казва: ти знаешъ ли кой съмъ азъ? Кой си? — Петко Стояновъ. Пъкъ ти знаешъ ли кой съмъ азъ? Кой си? — Драганъ Ивановъ. Ако разсждавате така, вие ще мязате на онзи запасенъ полковникъ отъ Русе, който като отива въ една кантора по работа, казва на служащия тамъ: „Ти знаешъ ли кой съмъ азъ?“ Кой си ти? „Азъ съмъ еди-кой си запасенъ полковникъ“. „Ами ти знаешъ ли кой съмъ азъ?“ Кой си ти? „Азъ съмъ еди-кой си запасенъ ефрейторъ“. И започватъ двамата да се смѣятъ. И вие, които сте дошли на земята, сте все въ запасъ. Единъ отъ васъ е полковникъ въ запасъ, другъ нѣкой е ефрейторъ въ запасъ, но не сте на дѣйствителна служба.

Най-първо ще съзнаешъ, че дарбитѣ ти сж вложени въ тебе, но до извѣстна степенъ ти си се спъналъ нѣкъдѣ въ миналото. Сега трѣбва да направишъ връзка съ Бога. Послѣ ти трѣбва да напраившъ връзка съ всички добри, умни и гениални хора по лицето на земята. И тогава ще влѣзешъ въ връзка съ цѣлото човѣчество, съ всички сжщества и то не само съ тия, които живѣятъ сега но и съ тия, които сж живѣли въ миналото, както и съ тѣзи, които ще живѣятъ за въ бждеще. Защото тѣзи, които сж живѣли въ миналото, живѣятъ и сега, а ще живѣятъ и въ бждеще. Трѣбва да влѣзете въ връзка съ всички! Тѣй е за човѣка, който иска да изправи живота си. Той трѣбва да влѣзе въ връзка съ всички напръднали братя. Безъ това вашиятъ успѣхъ е невъзможенъ. За вашитѣ мисли, за вашитѣ чувства се изисква просторъ. За да се облагородятъ вашитѣ чувства, трѣбва да ги проектирате навсѣкждѣ. Така тѣ ще добиятъ и сила. Затуй, когато човѣкъ се подпушва, нѣма условия за растене, за развиване, за облагородяване.

Първото нѣщо за всѣки духовенъ човѣкъ е да отправи ума и сърцето си къмъ Бога, за да не се подпушва. Свѣтътъ отвънъ иска да ни подпуши. Той казва: вие сте будали, глупави хора, не трѣбва да вѣрвате въ Бога. Ако ги послушате, вие ще унищожите вѣрата си къмъ Бога. Но скоро слѣдъ това и обществото ще ви изпжди навънъ. И тогава, като нѣма накъдѣ да отидете, падате въ отчаяние: или се самоубивате, или се прѣдавате на развратъ. Не, вие ще се държите за

Бога и ще кажете: този свѣтъ е направенъ заради менъ — нищо повече. Дотогава, докато вие вѣрвате въ Бога, никой не може да ви изключи. Българитѣ могатъ да ви изключатъ, или другъ нѣкой народъ може да ви извади отъ своето мѣсто, но това нищо не значи. Вие ще отидете въ другъ народъ. Нали много славяни отидоха въ Америка? Защо? — Тамъ има по-добра почва за работа. Ние не трѣбва да се ограничаваме само на едно мѣсто. Ако българитѣ не ни приематъ, ще отидемъ на друго мѣсто. Божественото седи по-високо отъ всичко друго.

Та нѣма да туряте прѣграда между свѣта и васъ, но ще се съедините съ Бога въ вашитѣ мисли и чувства. Така ще имате желание да се проявите въ пълния смисълъ на думата. Не да казвате: ти знаешъ ли кой съмъ азъ? Не, у васъ трѣбва да се зароди дълбоко желание да проявите всичко най-възвишено и благородно. И тогава всички отрасли на науката ще ви служатъ като помагала въ живота. Но първото нѣщо: трѣбва да образувате една вжтрѣшна, солидна връзка съ Бога, безъ всѣкакво колебание. И като дойде нѣкой приятелъ при васъ, ще му кажете: слушай, азъ имамъ една свещена идея. Ако можешъ да вложишъ единъ малкъ потикъ къмъ моята идея, добръ, но ако не можешъ, не искамъ да ми говоришъ нищо лошо. Има нѣкои идеи, които вие трѣбва свещено да пазите въ себе си. Нѣкой път може да ви мине мисълта, дали съществува Богъ или не. Тази идея не е на вашия умъ, тя е идея на хиляди хора извънъ васъ.

При сегашнитѣ условия, въ които се намирате, нужна е срѣда, въ която да се развива разумното, Божественото начало у васъ. Вие трѣбва да мислите за Бога, а не да чакате Той да дойде при васъ. Не, като отидете при Бога, вие не трѣбва да разсжждавате. Нѣкой ще каже: защо да не разсжждаваме? Ако ви прѣподава нѣкой учителъ по висша математика, какво ще разсжждате? Най-първо вие трѣбва да слушате. А сега, нѣкои отъ васъ първо разсжждатъ, а не слушатъ. Прѣдставете си, че има да рѣшите слѣдната задача:

$$\frac{(a+b)^2}{10} - (c-d-p)^2. \text{ Какво ще разсжждате тукъ?}$$

Какви ще бждатъ разсжжденията ви? — Все ще можете да кажете нѣщо. Ами ако изтрия всичкитѣ знакове въ формулата, ще можете ли да разсжждате още? Ами ако прѣмахна и буквитѣ? Тогава какво ще остане? Дѣ ще останатъ разсжжденията ви? Това сж математически отношения. Тѣзи числа сж символи на извѣстни истини. Ако можешъ да схванешъ тѣзи отношения, тогава ще може да разберешъ и формулата. И когато отиваме при Бога, това е необходимо, за да научимъ отношенията на нѣщата. Цѣлиятъ нашъ животъ прѣдставлява все такива отношения. Всички вие прѣдставлявате математическа задача, подобна на дадената. Азъ виждамъ нѣкои отъ васъ сж величина, повдигната въ квадратъ; други въ кубъ; отъ нѣкои се извлича квадратенъ коренъ, отъ други — кубически; нѣкои ги събиратъ, други умножаватъ, трети дѣлятъ, четвърти сж въ извѣстна

пермутация; други пъкъ спадатъ къмъ задачитѣ на математическитѣ функции; едни спадатъ къмъ рационалнитѣ числа, други — къмъ ирационалнитѣ числа; едни къмъ цѣлитѣ числа, други — къмъ дробитѣ и т. н. Обаче, всѣки отъ васъ е на мѣстото си. А това, дали е дробъ или цѣло число, е безразлично. И тогава, най-мжчната задача въ свѣта е всички хора, всички числа да се приведатъ въ редъ и порядъкъ, съобразно развитието на бигието. Божествениятъ Духъ ни потиква къмъ това. Той работи у насъ отъ хиляди години, учи ни на всичко полезно за насъ. Знаете ли още колко има да ни учи? Азъ ще ви напиша приблизително числото на годинитѣ. Това число е слѣдното: 31,014,000,000,000. При това, туй сж слънчеви години! Можете ли да прочетете това число? Прѣдставете си, какви ще бждете, слѣдъ като се учите още толкова врѣме.

9 9 9	2 7	9	Какво означаватъ тия числа?
8 8 8	2 4	6	Тѣ означаватъ категории
7 7 7	2 1	3	на разни идеи. Тукъ имате
6 6 6	1 8	9	числото 666? То означава чо-
5 5 5	1 5	6	вѣкътъ антихристъ. Какво
4 4 4	1 2	3	означава числото 777? Какво
3 3 3	9	9	означава числото 888? Ами
			числото 999? Нѣкой пжтъ
			азъ ще се спра по-подро-

бно върху тѣзи числа, но казвамъ ви, че това сж различни идеи, турени въ форма на числа.

Въ втората колона пъкъ имате самитѣ числа, умножени три пжти. Колко прави 3 по 9? — 27.

Три по 8? — 24. Какво значи 8? То значи, че лошият човѣкъ може да се поправи. Какъ? Той трѣбва да прѣмине прѣзъ числото 8. Лошиятъ човѣкъ може да се изправи само отъ числото 8, то е най-голѣмата майка, живата природа. Числото 9 е цѣлиятъ човѣкъ. Знаете ли, колко врѣме трае числото 8? — То е единъ дълъгъ периодъ на страдание. Два принципа трѣбва да работятъ върху човѣка: Божествениятъ принципъ и живата природа. Значи, човѣкъ трѣбва да мине прѣзъ много страдания. Числото 8 означава най-голѣмитѣ страдания, които сж допустими за човѣка.

Въ третата колона пъкъ имаме събиране цифритѣ на числото 15, $1+5=6$; послѣ на числото 12, $1+2=3$ и т. н. Туй е вече изправление. За числата има извѣстна литература. Вие наблюдавали ли сте, при кои числа и въ кои дни ви се случватъ добри нѣща? Има цѣла наука за числата.

За слѣдния пътъ ще донесете една бѣла макара, най-малко отъ 200 ярда, една дълбока паница, неупотрѣбявана, и една нова лъжица, съ които ще направимъ единъ опитъ.

Размишление.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

9 - ТА ЛЕКЦИЯ.

.....

Що е единица. Числа и дѣйствия.

„Любовъта ражда доброто!“

— „Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Защо благоухаятъ цвѣтята?“

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №8:

„Прѣдназначението на грѣбначния стълбъ въ човѣшкия организъмъ.“

Ще ви задамъ слѣднитѣ два въпроса: коя е първата дума, съ която се пробужда човѣшкия умъ? И коя е първата дума, съ която се пробужда човѣшкото сърце? Върху тѣзи въпроси само ще мислите, безъ да пишете нѣщо.

Какво подразбирате подъ думата „отстжи-пи“? Може да отстжиши мѣстото, което държиши; може да отстжиши въ нѣкое свое прѣд-приятие; може да отстжиши отъ нѣкоя своя мисль и т. н. Допуснете, че вие искате да прѣминете една рѣка. Ако тя е слабо текуща и водата ѝ е едва до колѣнѣ, вие ще можете да я прѣгазите лесно, но дойдете ли до една дълбока и бързо-

текуща рѣка и безъ мостъ, какво ще правите тогава? — Ще се спрете и ще отстѣпите. Речете ли да прѣгазите тази рѣка, ще се удавите. Ако човѣкъ отстѣпи въ извѣстно направление по единъ начинъ, трѣбва ли да отстѣпва въ всички начини? — Не. Значи, ще отстѣпишъ само въ единия начинъ, но ще употрѣбишъ другъ начинъ, другъ методъ за прѣминаване на рѣката. Кой е вториятъ методъ, чрѣзъ който може да се прѣмине рѣката? (— Чрѣзъ плаване.) Да, но не знаете да плавате. Кой е тогава третиятъ начинъ? (— Мостъ ще направимъ). Да, тази рѣка може да се прѣмине прѣзъ мостъ, съ лодка и т. н. Знаете ли защо ви задавамъ този въпросъ? Какво отношение има прѣминаването на рѣката къмъ вашия животъ? Все трѣбва да има нѣкаква връзка между едното и другото. Значи, ако не можешъ да постигнешъ извѣстна своя благородна мисль по единъ начинъ, ще употрѣбишъ втори, трети, четвърти, пети, докато намѣришъ онзи методъ, който е най-подходящъ за тебе. Ако не можешъ да прѣгазишъ рѣката, ще я прѣплавашъ; ако не можешъ да плавашъ, ще вземешъ лодка; ако не можешъ да си намѣришъ лодка, ще потърсишъ друго нѣкое средство, но все ще минешъ рѣката! Може да я прѣминешъ съ балонъ или съ аеропланъ, но все ще я минешъ. Ако пъкъ можешъ да си направишъ мостъ, още по-добрѣ.

Този въпросъ има приложение въ психическия свѣтъ. Често съврѣменнитѣ хора губятъ, хаятъ свояга енергия въ празни усилия да постиг-

натъ нѣкоя своя цѣль, но избранигѣ отъ тѣхъ методи не съотвѣтствуватъ на цѣльта, Тѣ не сж избрали сгодно врѣме, нито подходящи методи, чрѣзъ които да си въздѣйствуватъ.

Другъ въпросъ: какво трѣбва да бжде състоянието ви, за да постигнете една своя възвишена цѣль? (— Да имаме чистота). Друго? (— Да бждемъ готови да плаваме, да хвърчимъ и т. н.). И туй е добрѣ.

Трети въпросъ: кога трѣбва да се огледвате, когато морето е развълнувано, или когато е тихо? (— Когато е тихо.) Слѣдователно, когато искате да се огледвате, трѣбва ли да имате силна воля? (— Да). Значи, за да се огледвате, морето трѣбва да бжде тихо. Това сж редъ въпроси, които ние още не свързваме, но само изнасяме за размишление. Когато се оглеждате, изисква ли се нѣкакво усилие? Ако искашъ да се оглеждашъ, морето не трѣбва да е само тихо, но и прозрачно. Сжщото нѣщо е и съ човѣка. Когато той иска да разбира, какво трѣбва да бжде неговото състояние? Сърцето му непрѣменно трѣбва да бжде тихо, а не развълнувано. Развълнуваното сърце прѣпятствува на човѣшкия духъ да види своя образъ. Щомъ ние не можемъ да се оглеждаме, ние губимъ посоката на своето движение. Когато човѣкъ се оглежда, азъ не разбирамъ само външния му образъ, но и вжтрѣшния, разумния образъ.

Сега ще се спремъ малко върху числата. Вземете числата 1, 2, 3, 4. Като съберемъ тия числа, ще получимъ числото 10. Съгласно Питаго-

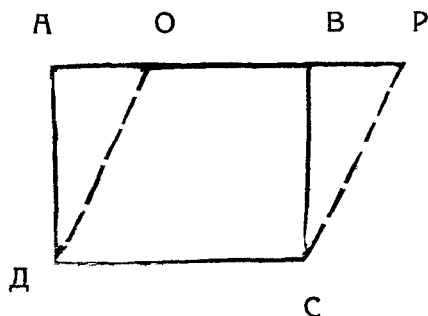
ровата теория за числата, числата 1, 2, 3 и 4 сж най-важнитѣ числа, а числото 10 е свещено число. Какво показва това число? — То показва, че всички точки, които образуватъ даденъ кръгъ, сж дошли въ съприкосновение съ външния свѣтъ. Кръгътъ пъкъ показва, че всѣка точка отъ него сжщо тъй е дошла въ съприкосновение съ външния свѣтъ. Числото 4 показва едно пълно завъртане на живота. Въ числото 1 има дѣление; въ 2 — умножение; въ 3 — изваждане, а въ 4 — събиране: (:1), ($\times$ 2), ($-$ 3), ($+$ 4). Тия числа прѣдставляватъ закони въ живота. Ако искате да дѣлите, т. е. да разрѣшите единъ въпросъ въ живота чрѣзъ дѣление, вие ще употребите единицата; ако искате да умножавате, ще работите съ закона на 2-тъ; ако искате да изваждате, ще употребите третия законъ, законътъ на тройката, или ще работите съ числото 3; и най-послѣ, когато искате да събирате, ще употребите закона на числото 4. Като раздѣляте човѣка, дѣ ще поставите единицата? — Единицата ще поставите въ ума на човѣка, тамъ е истинското дѣление, чрѣзъ което ще можете да разрѣшавате мжчнитѣ въпроси. Вие не можете да умножавате единицата, нито да я изваждате, нито да я събирате. Тя не е производителна, но като се раздѣли сама на себе си, става производителна. Човѣкъ първоначално е билъ единица. Това е основниятъ законъ. Първоначалниятъ, козмическиятъ човѣкъ, който се наричалъ Адамъ Кадмонъ, прѣди грѣхопадането е билъ единица, която впоследствие се е раздѣлила и отъ това дѣление се

образувалъ ума и сърцето въ човѣка. Така е произлѣзло и числото 2. Съ туй диференциране започва слизането на духа. Слѣдователно, слизането на духа подразбира отдалечаване отъ Бога. Първобитниятъ човѣкъ доброволно е трѣбвало да слѣзе, за да научи единъ основенъ законъ, който дотогава не е знаялъ. Значи, отъ четиритѣ закона той трѣбва да научи, че човѣкъ трѣбва да се раздѣля, да се умножава, да се изважда и да се събира, докато най-послѣ се върне при Бога. По този начинъ човѣкъ ще направи единъ цѣлъ кржгъ. Това е еволюция. Първитѣ два процеса, дѣление и умножение, сж процеси на слизание, а другитѣ два процеса, изваждане и събиране, сж процеси на възлизане. Дѣлението е процесъ на смаяване, а умножението показва, че даденъ човѣкъ, слѣдъ като се е смаявалъ, слѣдъ като се е раздробявалъ, неговитѣ частици най-послѣ се умножили. Умножението всѣкога подразбира прѣдварителенъ процесъ на раздробление. Да се умножишъ, значи да се раздобишъ — нищо повече. Вие мислите, че човѣкъ, който се умножава, се увеличава. Не, той не се увеличава, но се раздробява. Тогава, споредъ тази философия, какъ мислите вие, Богъ, като създалъ човѣка, по-голѣмъ ли е станалъ, или по-малкъ? Това е единъ вжтрѣшенъ процесъ. Нѣкой мисли, че има много идеи. Не, вашата основна идея се е раздобила, затова изглежда, че идеитѣ ви сж много. Въ всѣки човѣкъ има само една основна идея — нищо повече. Въ даденъ случай, въ всѣки човѣкъ прѣобладава само една

основна идея. Напримѣръ, въ даденъ случай вие сте гладенъ. Единственото нѣщо, което занимава ума ви, това е мисълта да се нахраните. Когато сте боленъ, единствената мисълъ, която занимава ума ви, е да бждете здрави. Когато слѣдватъ въ нѣкое училище, главната мисълъ е да свършите и т. н.. Само една основна идея има въ ума ви, а останалитѣ идеи сж извънъ врѣмето и пространството.

Нѣкой пжтъ ви се струва, че вие мислите за много работи, но това сж само части на едно цѣло, части на една обща идея. Вие искате да бждете здравъ, да имате служба, но всички тия нѣща вкупомъ съставляватъ едно цѣло, една обща идея. Каква е общата идея? — Общата идея въ дадения случай е, че вие искате да бждете щастливи, нищо повече. Ще кажете: ама азъ мисля за благо то на човѣчеството. Това сж само думи, само тѣй се говори, но въ даденъ случай, всѣки подразбира своето щастие. Когато нѣкой се моли на Бога, и той има своето щастие прѣдъ видъ. Каквото и да прави човѣкъ, мисълта за щастieto е основната мисълъ, отъ която той не може да се освободи. И когато нѣкой даже се самопожертвува, пакъ мисли за своето щастие. Щомъ човѣкъ забрави себе си, тогава въпросътъ съ него е свършенъ. Какво подразбирамъ подъ това? — Ще ви обясня. Да забрави човѣкъ себе си, значи да се върне отъ своя кривъ пжтъ — нищо повече! Туй значи да забравишъ себе си. Онзи, който не разбира окултния езикъ, не знае,

какво значи да забрави себе си. Въ този чъртежъ имате едно постоянно отклонение на линиитѣ. Надѣсно линията АД се отклонява въ линията ДО, а надѣсно ВС се отклонява въ линията РС. Тѣзи линии показватъ ума и сърцето, които постоянно се отклоняватъ отъ първата посока на своето движение. Слѣдователно, така се ражда у човѣка едно раздвояване въ съзнанието. По та-

къвъ начинъ се явяватъ двѣ мѣрки за нѣщата. Питамъ ви: какъ ще приведете нѣщата къмъ закона на единицата? Ще дойдете до първото положение и ще кажете: азъ съмъ единица, която нито се умножава, нито се изважда, нито се събира. Единицата се подчинява само на единъ процесъ—на дѣлението. Послѣ ще дойдете до второто положение и ще кажете: азъ съмъ двойка, която се дѣли и умножава. Двойката има свойството да се дѣли и умножава. Слѣдъ това ще кажете:

азъ съмъ тройка, която се дѣли, умножава и изважда. И най-послѣ ще кажете: азъ съмъ четворка, която се дѣли, умножава, изважда и събира. Слѣдователно, съ четворката ще разрѣшите общия въпросъ. То значи, че ти си на дъното на физическия свѣтъ. Най-мжчнитѣ въпроси се разрѣшаватъ съ числото четири. Небеснитѣ, идейнитѣ работи пъкъ се разрѣшаватъ съ единицата. И като дойдете до единицата, трѣбва да разсждавате идейно. Затуй подъ понятието „единица“, ще туримъ въ ума си Бога. Богъ е единицата у насъ. Той е първоначалниятъ изворъ, отъ който ние пиемъ. Двойката прѣдставлява Божиятъ Духъ, Който умножава нѣщата. Тройката е Неговото разумно слово, което изважда човѣка отъ погрѣшкитѣ му. Четворката прѣдставлява материалния свѣтъ, въ който човѣкъ събира опитности. Слѣдователно, материалниятъ свѣтъ е подложенъ на всички процеси, на които сж подложени и единицата, и двойката, и тройката. Тѣ всички влияятъ на четворката.

И тъй, какво разбрахте сега? Коя е основната мисль отъ всичко казано досега? (— Че единицата не може нито да се умножава, нито да се изважда, нито да се събира, а само се дѣли.) При това, въ процеса на това дѣление тя се смалва, раздробява се. Двойката може да се умножава. Може да се направи слѣдното сравнение: струната е една, и ако тя се раздѣли на двѣ и се дръпне, трептенията ѝ ще се умножатъ два пѣти, затова двойката прѣдставлява умножение. Тогава на какво ще улудобите тритѣ? (— На са-

мия тонъ, който се изважда отъ трептенията). Единицата може да се уподоби на духа, двойката — на душата, тройката — на ума, а четворката, която събира всичко въ себе си — на сърцето. Сега вие можете да направите провѣрка въ себе си съ законитѣ на тия числа. Вие можете да прѣмахнете извѣстни мжчнотии въ себе си чрѣзъ закона на дѣлението; други мжчнотии можете да прѣмахнете чрѣзъ закона на умножението; трети мжчнотии — чрѣзъ закона на изваждането и четвърти — чрѣзъ закона на събирането. Това сж четиритѣ закона, чрѣзъ които може да правите опити, за да прѣмахнете извѣстни ваши мжчнотии. И обратното е вѣрно: вие може да усилите извѣстни ваши добродѣтели чрѣзъ закона на дѣлението; други добродѣтели може да развиете въ себе си, чрѣзъ закона на умножението; трети — чрѣзъ закона на изваждането и четвърти — чрѣзъ закона на събирането. Сжщо така вие може да усилите и способноститѣ си, пакъ съ тия методи. Запримѣръ, вие може да усилите вашата паметъ или съ закона на дѣлението, или съ закона на умножението. Едноврѣменно вие може да употребите и четиритѣ метода, но това прѣдставлява вече единъ сложенъ процесъ.

На първо мѣсто ще знаете, че законитѣ иматъ сила само когато се направи единъ малкъ опитъ съ тѣхъ, а тъй, както сж дадени сега, това сж само възможности. Може да е така, може и да не е така. Това сж само вѣроятности. Опитайте се да видите, можете ли да прѣмахнете чрѣзъ

дѣление първата мжнотия, която срещнете. Ако не успѣте, турете умножението, изваждането, събирането. Това сж все методи, да правите опити, да знаете, коя мжнотия съ кой процесъ ще се наддѣлѣ. Вие ще считате тия числа за живи сили, съ тѣхъ ще работите. Не считайте единицата за мъртва сила. Тя е жива сила въ природата. Значи, единицата сама себе си дѣли. Тя е мѣрка за себе си. Тази мисъл за васъ е още твърда, та се разтопява мжно. Наистина тя е една отъ най-сладкитѣ мисли, но слюнка ви трѣбва, и водаца ви трѣбва. За да се разтворятъ всички сладки нѣща, течностъ се изисква. Само така ще усѣтите тѣхниятъ вкусъ. И затова, за всѣки даденъ случай се изисква съотвѣтенъ животъ. Умътъ трѣбва да е готовъ да възприеме и асимилира тази възвишена мисълъ. За да схванете приложението на тия четири закона, изисква се съзнание. За единъ обикновенъ човѣкъ, за едно обикновено съзнание тия закони сж неприложими.

Какво е значението на квадрата въ окултенъ смисълъ? (— Той показва противорѣчие.) Азъ говоря за ония квадрати, които сж поставени на лицето у човѣка. Такива квадрати има и на ржцѣтѣ. Ако ги наблюдавате дълго врѣме, ще видите, че тия квадрати се движатъ, промѣнятъ мѣстото си. Това показва, че въ цѣлия човѣкъ става едно вжтрѣшно движение. Отъ това движение се видоизмѣнятъ и всички останали форми. Запримѣрь, въ ранната дѣтска възраст, вѣждитѣ иматъ особена форма. Когато човѣкъ почне

да остарѣва, вѣждитѣ се видоизмѣнятъ. У човѣка всичко се измѣня по причина, че неговитѣ мисли, неговитѣ чувства, неговитѣ силови линии, неговата дѣятелностъ изобщо, не е тъй хармонична, да може да запази онази правилностъ, която природата изисква. Вслѣдствие на това, тѣзи квадрати се измѣнятъ така, че понѣкога образуватъ дисхармонични геометрически форми.

Какво е движението на носа у човѣка? (— Надолу). Най-първо носътъ върви право перпендикулярно надолу. Той има една опрѣдѣлена плоскостъ на движение въ умстеното поле, обаче слиза само донѣкждѣ. Може ли да слѣзе по-долу отъ устата? (— Не може). Когато носътъ се продължава, мислите ли, че лицето остава въ сжщото положение? — И цѣлото лице прѣтърпѣва едно измѣнение. Ние можемъ да отбѣлѣжимъ, съ колко се увеличава дължината на носа, каква е широчината му и най-послѣ, можемъ да провѣримъ, дали носътъ се развива правилно или малко се закривява. Сжщото е и съ челото. Нѣкой пжтъ извѣстна частъ отъ челото се вглѣбява. Разбира се, тия вжтрѣшни видоизмѣнения не сж само физиологически. Това е резултатъ на редъ разумни сили, които работятъ въ човѣка. Тѣ сж линии на четвъртото измѣрение. Малкитѣ кубчета, малкитѣ квадрати, отъ които човѣкъ е образуванъ, постоянно се видоизмѣнятъ, и тѣ ни опрѣдѣлятъ, какво е състоянието на човѣка. Можемъ да считаме, че човѣкъ е направенъ само отъ кубове. Въ центъра имъ има единъ централенъ кубъ, а около него сж

наредени всички останали кубове, които се намират въ постоянно движение. Тия кубове се мѣстятъ по извѣстни закони. Щомъ се измѣни централния кубъ, може да се изчисли математически, какво положение ще заематъ и другитѣ кубове. На това движение може да се уподоби и движението на идеитѣ въ човѣка. Човѣкъ има една обща идея и всички други идеи се нареждатъ около нея. Щомъ човѣкъ се измѣня отвжтрѣ, непрѣменно ще се измѣни и отвънъ. Човѣкъ не може да изневѣри на себе си по никой начинъ. Ако изневѣри на себе си, той ще се самоунищожи. Въ дадения случай, когато човѣкъ направи една погрѣшка, неговото съзнание е надъ тази погрѣшка. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не съзнава своята погрѣшка. Неговото съзнание е винаги будно. Той знае, че е направилъ погрѣшка. Може да не знае всичката си погрѣшка, но поне отчасти той знае, че е направилъ нѣкаква погрѣшка.

Тѣй щото, основната идея у човѣка никога не може да се изгуби. Ако тя се загуби, ако човѣкъ изневѣри на себе си, той свършва съ своя животъ и се обезличава. Такова изчезване можемъ само да допуснемъ, обаче никой човѣкъ не може и не иска да изчезне. Това сж само метафизически допускения. Изучавайте психологията на хората. Нѣкой казва: азъ искамъ да умра и никой да не знае за това. При това заржчва да му направятъ голѣмъ паметникъ. Значи, той има извѣстна идея въ себе си, иска да напишатъ името му, поне то да остане слѣдъ него. Другъ умира нѣкъдѣ, но

написва причинитѣ за своята смъртъ. Защо остава това писмо? Значи, у всѣки човѣкъ, каквото и да направи, има една скрита мисль, да остави нѣщо отъ себе си. Нѣкой казва: дотегна ми животътъ, искамъ да умра, безъ да ме знае нѣкой. Не си правете илюзии! Вие не можете да изчезнете безслѣдно. За такива случаи турцитѣ казватъ: това е празна дума, бошъ-лафъ. Какво означава това, че нѣкой човѣкъ не иска да живѣе? — Това значи, че този човѣкъ иска да се освободи отъ ония мжчноти, които сж непоносими за неговия животъ. Всѣки иска да умре, да не го познаватъ неговитѣ кредитори. Нѣкой пжтъ човѣкъ иска да надхитри сждбата си.

Значи, когато нѣкой човѣкъ иска да умре, това подразбира, че той иска да се скрие отъ кармическия законъ. Ти си живѣлъ съ нѣкоя душа, задлъжнѣлъ си по отношение на нея, и слѣдъ като минатъ хиляда години, двѣ хиляди години, мислишъ, че тя е забравила този дългъ. Не, тази душа не прѣстава да те прѣслѣдва. Случва се, че ти си долу, тя горѣ; послѣ тя слѣзе, ти се качвашъ, но тя постоянно те търси, не те забравя. Нѣкой пжтъ може да имашъ не само една душа кредиторъ, но много кредитори могатъ да те прѣслѣдватъ. Тѣ се научаватъ отгорѣ, че ти си въ България, напимѣръ, и тѣ слизатъ, носятъ своитѣ полици и ти причиняватъ най-голѣмитѣ нещастия. Ти не можешъ да се избавишъ отъ тѣхъ и казвашъ: да умра по-добрѣ, че да се скрия нѣкъдѣ. Но и като умрешъ, тѣ пакъ ще трѣгнатъ

по петитъ ти. Единственото спасение е да се изплатишъ по правилния начинъ. Туй подразбира Божествената Правда, която ние трѣбва да вложимъ въ нашия животъ — да започнемъ да живѣемъ правилно. Да не мислите, че може да минете лесно, безъ да си платите дълговетъ. Не, природата е поставила за всички такива сита, които не ще можете избегна. Тѣ все ще ви хванатъ нѣкъдѣ. Кармическиятъ законъ ще ви хване и ще ви застави да си платите. Чрѣзъ него работятъ разумни същества, които ще ви спратъ въ пѣтя и ще ви научатъ, че като сте яли и пили, трѣбва да платите. Вие трѣбва да съзнаете въ себе си, че не може да бждете по-умни отъ тѣхъ. Съзнаете ли това, вие ще завършите своята еволюция тѣй, както Богъ е наредилъ въ свѣта. Всички вие трѣбва да схващате живота по този начинъ.

Когато ви нападнатъ меланхолични мисли и не искате да живѣете, отъ това азъ подразбирамъ, че не искате да плащате дълговетъ си. Живѣе ви се, но дългове имате. Азъ засѣгамъ тия въпроси заедно съ науката, понеже науката може да ви бжде полезна само при единъ разуменъ животъ. Искамъ да вложа у всинца ви мисълта, да знаете, че не може да живѣете какъвто животъ искате. Отъ всички ви искамъ да водите единъ съзнателенъ животъ, да имате, по възможность, най-високия идеалъ. Дали ще го постигнете или не, то е другъ въпросъ, това да не ви смущава. Всѣки единъ отъ васъ трѣбва да има най-възвишения идеалъ. Въ това седи вашето

достоинство. И нѣма съмнѣние, че животътъ ви тогава ще има другъ изразъ. И въ такъвъ случай, ако нѣкой пжть дойдатъ смущения въ самитѣ васъ, тия нѣща лесно ще се уредятъ.

Сега, вие като млади, нали нѣкой пжть имате смущения? Какво нѣщо сж смущенията? Нѣкой казва: азъ се смущавамъ. За да се смущавате, все трѣбва да има нѣкой да ви е смутилъ. Човѣкъ не може самъ себе си да смущава. Щомъ нѣкой другъ го е смутилъ, той трѣбва да провѣри, доколко тия сили, които го смущаватъ, сж вѣрни. Да допуснемъ, какво у васъ дойде мисльта, че отъ васъ нѣма да стане човѣкъ, и вие се смущавате. Казвате: отъ менъ човѣкъ нѣма да стане. Тази мисль се загнѣздва у васъ, и вие напущате училището. Права ли е тази мисль? Ще имате прѣдъ видъ слѣдното правило: всѣко отричане на една истина е едно потвърждение на тази истина. Когато нѣщо ви казва, че отъ тебе човѣкъ нѣма да стане, това показва, че именно отъ васъ човѣкъ ще стане. Това е най-вѣрното! Ще ви дамъ едно тълкуване. Казвате: отъ менъ човѣкъ нѣма да стане. При каквито физически противорѣчия и да се намѣрите, вие все така мислите. Буквата „Н“ е законъ на противорѣчие. Какво означаватъ думитѣ „отъ тебе човѣкъ не може да стане“? Това показва, че нѣкое разумно същество ти казва: докато не прѣдоложишъ мжнотиитѣ въ живота си, ти не можешъ да сполучишъ. Противорѣчията, това сж мжнотиити въ живота, които като минешъ, ще успѣешъ. Да кажемъ, че противорѣчието е

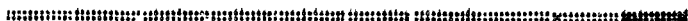
една рѣка. Какъ ще я прѣминешъ? — Докато не туришъ единъ мостъ, не можешъ да я прѣминешъ. Не че въобще е невъзможно да я прѣминешъ, но условията, при които сега се намирашъ, сж невъзможни. Трѣбва да знаете, обаче, че у васъ има възможностъ да прѣодолѣете всички мжнотии. Значи, ще мислите за тѣхъ. Думитѣ: „отъ тебъ нѣма да стане човѣкъ“ не означаватъ тѣхния абсолютенъ смисълъ, но подразбиратъ, че трѣбва да прѣодолѣете извѣстни слабѣсти, извѣстни мжнотии въ себе си. И затуй отричането на една истина всѣкога показва потвърждаване на тази велика истина, която е заложена въ душата ви. Вие схващате буквално думитѣ, че отъ васъ нѣма да стане човѣкъ.

Ще ви разправя единъ случай изъ живота на ученицитѣ. Учителтъ казва на единъ отъ най-мързеливитѣ си ученици: „Слушай, ти си една гарга, отъ тебе човѣкъ нѣма да стане. Излѣзъ отъ училището и не си губи врѣмето!“ Ученикътъ се замисля. Въ него се събужда една активна мисль и казва: „Какъ, азъ да съмъ гарга! Не, ще докажа на учителя си, че не съмъ гарга!“ И той се стѣга, казва на учителя си: „Ще ми дадете една година срокъ, прѣзъ което врѣме ще ви докажа, че азъ не съмъ гарга. Досега бѣхъ гарга, но отсега нататкъ нѣма да бжда гарга.“ И наистина той става единъ отъ отличнитѣ ученици. Думитѣ на учителя създадоха въ ученика единъ голѣмъ стимулъ. Какъ ще обясните това? — Събудане става у него. Той е разсждавалъ правилно.

Учителят му казва: ако вървишъ по този начинъ, както досега, отъ тебе нищо нѣма да излѣзе! Това не значи, че ученикътъ е гарга или неспособенъ, но той има да прѣвъзмогне нѣкои прѣчки въ себе си, и ако не може да употреби за тази цѣль благата, които Богъ е вложилъ въ него, той ще остане една гарга, т. е. дѣятелността му ще остане слаба. Този ученикъ разбралъ учителя си правилно и обърналъ посоката на своя пжтъ. Тия думи на учителя се явяватъ като динамическа сила за ученика, и той измѣня своя животъ. Много пжти нѣкое противорѣчие въ живота ви може да произведе една динамическа сила, която е въ състояние да ви повдигне. Този ученикъ казва: не, азъ ще докажа противното. И въ скоро врѣме го доказва. Тия думи сж киселини, които дѣйствуватъ въ живота. Тѣй че, когато дойдатъ извѣстни противорѣчия въ живота ви, трѣбва да знаете, че тѣ сж една сила за васъ. Тѣ събуждатъ скрититѣ сили, които сж заложени въ човѣшката душа. И вие ще проверите, че туй е вѣрно. Азъ ви говоря вѣрни нѣща, за единъ законъ, който за менъ е вѣренъ 101 %. Не казвамъ, че този законъ е вѣренъ за менъ 100 %, но даже 101 %. Това може да го опитате и вие сами.

„Любовьта ражда доброто.“

—Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

ЛЕКЦИИ
на
МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ОТЪ УЧИТЕЛЯ.
1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА.
II томъ.
10, 11, 12, 13 и 14.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София — 1927

10 - ЛЕКЦИЯ.

Божественото буталце.

„Любовта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Прочегоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Ролята на съзнанието“.

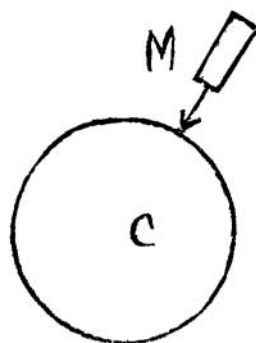
Прочете се резюме отъ темата: „Защо благоухаятъ цвѣтята“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема № 9: „Защо човѣкъ се ражда и умира?“

Прѣдставете си, че тази вечеръ единъ благодѣтель ви завѣщае една сума отъ 10 милиона лева злато. Въ какво бихте ги употѣбили? (— Азъ бихъ си платилъ дълговетѣ, а останалитѣ бихъ раздалъ на други, които иматъ дългове). Всички съгласни ли сте съ това? (— Азъ бихъ се отказалъ отъ тия пари). И това не е лошо. Има нѣща, отъ които ние можемъ да се отказваме, но има нѣща, отъ които не можемъ да се отказваме. Запримѣрь, кой отъ васъ би се отказалъ отъ това, да му подарятъ единъ добъръ животъ? Ако бащата и майката ви дадатъ единъ отличенъ животъ, това вече е голѣмъ капиталъ.

Сега, каква е вашата прѣдстава за живота?

Азъ не ви питамъ, какво е философското схващане за живота, но ви питамъ, какво вие мислите за живота, какво прѣдставлява той отъ ваше гледище? Вие трѣбва да си съставите една ясна прѣдстава за живота. Допуснете, че кръгътъ С, на чъртежа, прѣдставлява единъ затворъ, въ който вие сте херметически затворенъ още отъ дѣ-

тинство, безъ каквото и да е съобщение съ хората. Въ това положение вие нито виждате, нито чувате, нито помирисвате, нито чувствувате, а само съзнавате, че сте затворени. Прѣдставете си, че у васъ има единъ вжтрѣшенъ копнежъ да излѣзете вънъ отъ този затворъ, но нажждѣ, не знаете. Какъ ще разрѣшите задачата? Допуснете слѣдъ това, че извънъ този затворъ едно малко същество би побутва чрѣзъ едно малко буталце

М, и вие почувствувате за пръв път това бугане. Какво впечатление ще ви произведе първото побутване? Англичанитѣ казватъ въ такива случаи: това ще бжде юбилеенъ день. за мене. Това е най-голѣмата радостъ, която вие можете да почувствувате въ тази черупка. То ще бжде такава радостъ, толкова скачане, каквото човѣкъ не може да си прѣдстави. Когато човѣкъ очаква нѣщо и го получи, това състояние ние уподобяваме на пробуждане на съзнанието. Тия нѣща вие постоянно ги изпитвате. Нѣкой пжтъ се намирате въ такава херметически затворена черупка и чувствувате отчаяние, изолирани сте отъ цѣлия свѣтъ. И слѣдъ това чувствувате, като че нѣкой ви побутва съ прѣста си само. Тогава въ съзнанието ви влиза извѣстна свѣтлина, и вие се ободрявате. Чрѣзъ 5 - тѣ си чувства човѣкъ е свързанъ съ 5 - тѣ различни свѣта. Прѣзъ тия чувства интелигентни същества ни побутватъ. Бутнатъ ли ни тѣ, ние се радваме и веселимъ. Щомъ не ни побутнатъ, ние се чувствуваме изолирани, скръбни, нещастни. Чувствата у човѣка сж това нѣщо, чрѣзъ ксето Божествениятъ животъ, Божествената свѣтлина постоянно тече.

Прѣдставете си, че вие излизате навънъ отъ този затворъ. Като излѣзете отъ него, какво ще бжде първото ви дѣйствие? Едно американско магаре, слѣдъ като прѣкарало 10 години въ рудницата, изкарали навънъ. То излѣзло на бѣлъ свѣтъ, започнало да се търкаля, да реве. Защо?—Почувствувало, че на свѣтлината е по-хубаво; то

оцѣнило това. Вие ще кажете: какво може да оцѣни това магаре, като знае само да реве и да се търкаля? Магарето казва: „Ужасенъ затворъ бѣше моятъ животъ долу въ земята!“ Питамъ: какво нѣщо е свободата? По нѣкой пжтъ и вие се смѣете на магарето, но често влизате въ такива дълбоки рудници, като него, и прѣкарвате по цѣли 20 години въ рудокопачество. Това е животътъ на „човѣка-машина“, който се отдалечилъ отъ Божествената свѣтлина. Подъ „Божественото“ азъ разбирамъ туй, що осмисля живота. Безъ Божественото, обаче, човѣкъ идва до пълно отчаяние.

Та казвамъ: въ сегашното си положение всички вие трѣбва да се стремите да имате единъ вжтрѣшенъ опитъ. Самиятъ животъ безъ опитъ не върви въ права посока. Трѣбва да имате най-малко единъ, два, три и повече опити, които да бждатъ ржководеща звѣзда въ живота ви. На тѣхъ ще можете да разчитате. Такива опити всѣки отъ васъ може да има. Запримѣръ, колцина отъ васъ имате опитността, да знаете, че нѣкъдѣ извънъ земята, имате единъ добъръ приятель, единъ ржководителъ, единъ ангелъ-хранителъ, или, както нѣкои го наричатъ азъ-тъ? Той е оно-ва сщество, което взима голѣмо участие въ вашия земенъ животъ. Той се интересува отъ всичко около васъ и всѣкога, въ най-голѣмитѣ мжчноти, ви идва на помощъ. Той е първиятъ и послѣденъ приятель въ живота ви. Това нѣщо мнозина отъ васъ приематъ като едно философско

гвърдение, като една вѣроятностъ, но дали е абсолютна Истина, не знаете.

Вие ще кажете: ние сме още млади, не сме остарѣли, за да имаме такива опитности. Не, младитѣ виждатъ повече отколкото старитѣ. Споредъ моитѣ наблюдения, очитѣ на младитѣ виждатъ по-надалече, отколкото очитѣ на старитѣ хора. „Старъ човѣкъ“ въ окултенъ смисълъ е проявениятъ човѣкъ. Когато нѣкой мисли, че трѣбва да бжде по-възрастенъ, за да го признаятъ за по-уменъ, това е криво разсуждение. Да не мислите, че като прѣминете повече години, ще станете по-знаещъ. Който чака да стане на 33 години, за да поумнѣе, това значи да изгуби врѣме. Това е състояние на „изгубена Станка“. Не трѣбва да мислите, че слѣдъ като остарѣете, ще станете по-умни. Азъ искамъ да имате положителна философия за живота, да разсуждавате положително. Ще бждете умни още сега! Ако не, никога нѣма да бждете умни. Това зная азъ. Сега, или никога! Ако азъ се силя да докажа, че нѣкои нѣща ще станатъ за въ бждеще, тѣ сж станали вече. Ако азъ не посѣя сѣмето днесъ, какъ ще го дочекамъ да изникне утрѣ? Значи, туй, което е станало днесъ и утрѣ ще стане. Това е непрѣривностъ на нѣщата.

Та въ вашия умъ идеитѣ всѣкога трѣбва да бждатъ положителни. Когато дѣйствуватъ окултнитѣ сили, тѣ дѣйствуватъ сега, веднага, днесъ. Отложите ли за утрѣ, работата е свършена, т. е. никога нѣма да я направите. Вие може да про-

вѣрите този фактъ. Нѣкой пжть сънувате много хубавъ сънъ, събуждате се, искате да го запишете, но отлагате за другия день. Отложите ли, всичко е забравено вече. Сжщото нѣма да се яви втори пжть. Ако трѣбва, ти веднага ще станешъ и ще запишешъ съня си. Този законъ дѣйствува навсѣкждѣ въ живота. Като ти дойде една добра мисль, приеми я, не казвай: ще я изпълня, когато имамъ повече врѣме. Не, ако сега не я запишешъ, ако сега не я изпълнишъ, ти нѣма да я изпълнишъ никога, ти нѣма да я запишешъ никога. Напиши, не отлагай, защото нѣщата трѣбва да се завѣржаватъ едноврѣменно и въ третѣ свѣта. Всѣка свещена мисль се проявява въ свѣта на мисльта, послѣ въ астралния свѣтъ и най-послѣ на физическия свѣтъ. Слѣдъ като ѝ се даде форма, тя придобива сжществуване. Тя дойде днесъ, ти казвашъ: днесъ не съмъ разположенъ, утрѣ ела! Утрѣ вече тя намира друго мѣсто. Втори пжть не се връща при тебъ. Законътъ дѣйствува много рѣзко, затуй трѣбва да бждете внимателни.

И тъй, настоящето е Божественото. Значи, Божественитѣ идеи дѣйствуватъ въ настоящето. Богъ ни говори въ настоящето, но Той никога не повтаря. Той говори веднѣжъ на ума, втори пжть на сърцето и трети пжть — на волята. Ти ако не си слушалъ, ако не си възприелъ, въпросътъ е свършенъ. Тази идея ти не можешъ да възприемешъ другъ день. Тя е само за днесъ. За другъ день друга идея: за трети день — трета идея и т. н. Въ края на краищата, като съберешъ

всички Божествени идеи, които си възприелъ въ единъ цикълъ на животъ отъ 50 — 60 години, отъ тѣхъ ще може да се оцѣни, какъвъ е билъ твоятъ характеръ на земята. Пита нѣкой: какъ да прогресирамъ? Казвамъ: доколко си прогресиралъ, ще познаешъ по това, колко Божествени идеи си възприелъ отъ Бога и колко отъ тѣхъ си реализиралъ. Въ това седи цѣнността на човѣшкия характеръ. Качествата на идеитѣ и броятъ имъ опрѣдѣля характера ти. Дойде ли при тебе една Божествена идея, това е единъ знаменитъ день, това е единъ великъ день, ако я възприемешъ. Нѣма по-велико нѣщо отъ това. Тази идея може да се разрасне дотолкова, че да направи отъ тебе една велика душа.

Днесъ всички вие страдате отъ немарливостъ и отлагане на нѣщата. Каква е разликата между немарливостъ и отлагане? Немарливиѣтъ казва: и безъ това може. Онзи, който отлага, казва: сега съмъ много заетъ, но като свърша работата си, тогава ще го направя. Не, не е така. На Божественитѣ идеи, които проникватъ въ нашата душа, трѣбва да отдадемъ всичкото си внимание, докато ги реализираме. А сега, като проникне въ вашия умъ една такава идея, вие я написвате и казвате: азъ написахъ тази идея. Вие не признавате, че тази идея е дошла отнѣкъждѣ, не признавате авторитета ѝ, а мислите, че е излѣзла отъ вашия умъ и тръгвате да се хвалите съ нея, но не се минава една - двѣ седмици, показватъ ви, че тая идея не е израснала отъ вашия умъ. Зна-

чи, всѣкога трѣбва да различаваме Божественитѣ нѣща въ себе си и да признаваме, че сж отъ Бога. Само тогава тѣ ще бждатъ Божествени. И за тѣхъ трѣбва да имаме особено мѣсто въ душата си. Дойде ли такава идея въ ума ви, трѣбва да бждете готови да жертвувате заради нея всичко. Дойде ли до Божественото, за насъ не сжествува въпросътъ „да“ или „не“. Въпросътъ е рѣшенъ вече. Значи, за Божественото човѣкъ трѣбва всѣкога да е готовъ да жертвува живота си. Не казвамъ да го изгуби, но да го пожертвува. Защото, пожертвуванъ ли е животътъ ви за една Божествена идея, той се усилва, става поинтенсивенъ. И всички велики хора и герои както на миналото, така и днесъ, дължатъ своето геройство и величие на този принципъ именно. И тѣ нѣкога сж били затваряни херметически.

Сега всички вие се намирате въ една гжста материя и страдате. Кой отъ васъ не страда? Нѣкой не е разположенъ духомъ. Защо не е разположенъ? Ако азъ взема едни клѣщи и съ тѣхъ ви стегна ржката, ще бждете ли разположени? Ако азъ взема една игла и ви бодна съ нея, ще бждете ли разположени? Ако азъ изгоря една ваша хубава книга, която обичате, ще бждете ли разположени? Въобще, ако ви отнема нѣщо, което вие обичате и съ което сте свързани, вашето настрояние веднага ще се измѣни. Прави сте. Човѣкъ трѣбва да бжде свободенъ. Всѣки обича свободата, но и всѣки самъ трѣбва да пази свободата си.

Отговорете ми сега, защо ви навеждамъ къмъ тия мисли? Вие сега сте въ Египетъ, при Йосифа. Казвамъ ви: ще има седемъ плодородни години. Съйте и прибирайте жито! Пълнете вашитѣ житници, понеже ще дойдатъ седемъ гладни години. Та когато имате благоприятно врѣме, събирайте Божественото богатство. Утрѣ, когато дойдатъ годинитѣ на страдания и изпитания, а тѣ ще дойдатъ, трѣбва да имате единъ голѣмъ запасъ, да можете да издържите глада. Изпитанията ще дойдатъ и трѣбва да ги издържите. Като ви се говори за изпитания, нѣкои казватъ: неприятни нѣща сж тия, да бжде човѣкъ на изпитания. Не, не сж неприятни. Човѣкъ самъ даже трѣбва да се изпитва. Ами ако азъ не изпитвамъ себе си, мога ли да ѣе позная? Ако азъ само кажа, че мога да плавамъ, но не се опитвамъ да плавамъ, това знание ли е? Ако нѣкой ми каже да направя единъ опитъ, и азъ веднага се бухна въ рѣката, мога да се удавя. Значи, въ менъ има съмнѣние, неувѣреностъ, че мога да плавамъ. Затова азъ трѣбва да направя единъ малъкъ опитъ, да влѣза въ рѣката единъ, два, три, четири, петъ и повече пѣти, докато най-послѣ се хвърля въ водата и прѣплавамъ рѣката. Така ще добия вѣра въ себе си. Каго прѣплавамъ веднѣжъ, два до три пѣти, ще добия силна вѣра въ себе си и тогава ще мога да кажа: азъ мога да прѣплавамъ тази рѣка. Ако азъ седя до рѣката и казвамъ, че мога да я прѣплавамъ, безъ да съмъ правилъ опити, и се върна въ кѣщи, къмъ кои числа спада това мое знание?

(—Къмъ въображаемитѣ числа). Нѣкои казваѣ: наистина, азъ мога да прѣплавамъ рѣката. Какъ? — Мислено само. Като дойде до опита, тия хора казватъ: азъ потънахъ въ водата. Какъ тъй? — Схванаха ми се краката. Не, трѣбва да си говоримъ Истината. Такъвъ неопитенъ човѣкъ трѣбва да каже: азъ прѣплавахъ тази рѣка мислено само. Въ живота всинца имате този опитъ. На мнозина се схващатъ ржцѣтъ и послѣ трѣбва да имъ помагаме. Нали сте били ученици въ училището? Нѣкой учи до трети класъ, но оставя училището, напуска го и казва: и безъ знание мога, и безъ учение мога. Можешъ безъ учение, разбира се. Другъ нѣкой казва: Господъ ми даде двѣ очи. Защо ми сж двѣтъ? И съ едно око мога. Изважда едното. Имамъ двѣ ушѣ! Защо ми сж и двѣтъ? Отрѣже едното си ухо. Послѣ казва: имамъ два крака. Защо ми сж и двата? И съ единъ кракъ мога. Питамъ: на каква карикатура ще замяза човѣкъ съ такива разсжждения? Нѣкой казва: човѣкъ не трѣбва да бжде многонабоженъ. Смѣшни сте! Набожността е качество на човѣка, тя е едно благородно чувство. Другъ казва: човѣкъ не трѣбва да бжде и уменъ. Да, може да не бжде и уменъ, но на какво ще се обърне тогава? Това, обаче, не е правиленъ начинъ на разсжждение.

И тъй, какви изводи може да направите отъ всичко това? Туй не сж лични забѣлѣжки, но това сж принципиални нѣща, начини за разсжждение. Значи, вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ,

които сж ви пратили тукъ, искатъ да бждете духовни и религиозни; вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ искатъ да бждете умни, да бждете силни, да притежавате всички добри качества, да издържате изпититѣ си, да бждете носители на Божественитѣ идеи, да прѣскате свѣтлина, да утѣшавате страждущи, бѣдни, немощни, да си състрадавате единъ другъ. И още хиляди други работи тѣ изискватъ отъ васъ. И когато вие се съгласите съ всичко това и започнете да изпълнявате тѣхнитѣ изисквания, вие ще почувствувате една вжтрѣшна радостъ. Душата ви ще се разшири, умътъ ви сжщо. Ще забѣлѣжите, като че нѣщо таинствено става у васъ, чувствувате се като нѣкоя птичка, която се вдига нагорѣ съ крилата си. Това показва, че имате благоволенieto на тия висши приятели. Тѣ ви казватъ: вървете напредъ, и ние ще ви помагаме! Пъкъ щомъ не изпълнявате тѣхнитѣ изисквания, вие се разклащате, разстройвате се и животътъ ви се обезсмисля. Нѣкой седи, не знае, какво да прави и казва: не зная, какво да правя.

Ще ви запитамъ, обаче: младитѣ какво трѣбва да правятъ? Наблюдавайте ги! Ако идете въ нѣкое село, ще видите, че младитѣ моми и момци играятъ на хоро. Тѣ играятъ, а единъ кавалджия или гайдарджия влиза въ срѣдата на хорото, свири имъ. Тѣ правятъ опити, търсятъ се единъ другъ. Но слѣдъ като се ожени нѣкой отъ тия млади, не ходи вече да тропане на хорото. Защо по-напредъ е ходилъ, а сега прѣстава? Казва:

това сж глупави работи. Значи, ти вече си поумнѣлъ. Питамъ: отъ глупаво нѣщо може ли да се роди умно? Кое взима най-голѣмо участие при хорото? (— Краката). Какво означаватъ въ този случай краката? Младиятъ казва: съ краката си азъ мога да направя всичко. Но слѣдъ като се ожени, казва: азъ криво съмъ разсждавалъ. Не само съ краката трѣбва да се тропа, но и съ главата трѣбва да се мисли. Това значи, че всѣка постѣпка на човѣка трѣбва да бжде разумна. Всѣко упражнение, всѣко движение, всѣко дѣйствие, каквото и да е то, трѣбва да е разумно, да е обосновано на нѣкакъвъ законъ.

И тъй, щомъ сте въ Божествения свѣтъ, ще се стремите къмъ слѣдния законъ: вие трѣбва да реализирате всичко онова, което е опрѣдѣлено отъ Бога. Всѣки трѣбва да разбира защо е дошълъ. Изпълнете програмата, която е дадена за васъ и не се бойте! Сами не си правете никаква програма. Изпълнете вашата програма, която е опрѣдѣлена отъ природата, и животътъ ви ще тече по медъ и масло. Мнозина се спиратъ прѣдъ идеята, защо сж се родили на земята. Споредъ мене, това е смѣшенъ въпросъ. Отивамъ въ училището да се уча и пигамъ, защо съмъ дошълъ. — Да уча, разбира се. Имамъ геометрия. Първиятъ пѣтъ не разбирамъ нищо, вториятъ пѣтъ сжщо, но третиятъ пѣтъ вече започвамъ да разбирамъ. Съ какво започва учителятъ геометрията? (— Съ точката). Да, но азъ не знаая нищо. Това не е срамота Второ нѣщо: учителятъ казва, че

отъ движението на точката се образува правата линия. Правата линия пъкъ образува плоскостта; плоскостта образува куба и т. н. Този учител е белалия, не се спира само на точката, линията и куба, ами туря и букви а, в, с, туря и знаци плюсь и минусъ. Той дѣли, умножава, туря скоби, но всичко е само за развиване на ума. Тѣй щото, цѣлиятъ животъ се състои все отъ математически закони и задачи. Ако вие всѣки день се съсрѣдоточавате, ще намѣрите една по-велика задача въ живота си. Значи, и геометрията, и математиката сж напълно приложени въ нашия организъмъ. Химията е сжщо тѣй приложена въ живота на човѣка. Въ човѣшкия организъмъ ставатъ не само химически процеси, но тамъ има и чудна лаборатория! Човѣшкиятъ мозъкъ е такава лаборатория, каквато никждѣ въ свѣта нѣма. И всичкитѣ химикалии, всячкитѣ елементи сж тамъ. Пъкъ и всички инструменти тамъ сж толкова деликатни, за всичко ги бива. Да създадатъ такава лаборатория тукъ на земята, трѣбва да похарчатъ нѣколко милиарда лева.

Тѣй щото, вие трѣбва да влизате по-често въ тази лаборатория. Да кажемъ, че имате една неприятна мисль, която искате да изпждите. Какво правите тогава? Вие махате съ ржка, мислите, че може да я изпждите. Казвате: излѣзъ, де! Тя не излиза. Не, ти ще влѣзешъ въ лабораторията, ще разгледашъ отъ каква категория е тази мисль и слѣдъ това ще я хванешъ съ щипцитѣ си. Само така тя ще се подчини и ще излѣзе навънъ.

Има известни киселини, отъ които като капнешъ върху тази мисль, ще я изпждишъ навънъ. Наука трѣбва тукъ! А ти махашъ съ ржка, казвашъ: не искамъ да мисля за тебъ. Въпросътъ не е тамъ, дали ще мислишъ, или не. Ще мислишъ, но положително, правилно ще мислишъ. Ще кажешъ: дойде ми на умъ една неприятна мисль, но лесно ще се справя съ нея. Какъ? — Ще влѣза въ своята лаборатория, въ еди-кое си шкафче имамъ една киселина, ще взема отъ нея, ще капна върху мисльта, ще отворя вратата и ще ѝ кажа: излѣзъ навънъ! Слѣдъ това ще запиша точно деня и часа, когато тази мисль е излѣзла. Та ще учите, ще мислите. Вие още не сте започнали да мислите. Вие отъ немислене дойдохте до това положение. Казватъ за нѣкого, че полудѣлъ отъ много мислене. Не, хората полудяватъ отъ малко мислене. Отъ много мислене човѣкъ никога не полудява. И отъ много учене човѣкъ никога не се съсипва. Нѣма такъвъ примѣръ въ историята. Отъ малко учене, обаче, отъ невѣжество много хора сж полудявали. Онзи, който е ученъ, той знае закона, не го е страхъ, той има условия по всѣкакъвъ начинъ да избегне мжнотиитѣ. Невѣжиятъ човѣкъ, като не знае по кой пжтъ да мине, уплашва се и умътъ му се взима.

Та сега на всинца ви трѣбва силенъ и крѣпкъ духъ, че като влѣзе една свѣтла Божествена идея въ ума ви и се отправи къмъ васъ, както буталцето (М), да я приемете. Не отлагайте, прие­мете я веднага. Прие­мете всички свещени идеи

който проникватъ въ васъ. Бждете всѣкога трѣз-
ви, да ги използвате. И тогава, учението, което
сега придобивате, ще можете да го реализирате.
За всинца ви е потрѣбно и материалното учение.

Сега всички ще се стремите да развиете
духъ на будностъ, да имате бодъръ и веселъ духъ.
Всички трѣбва да бждете вътрѣшно бодри и ве-
сели, да побѣждавате мъжнотиитѣ, които ви до-
хождатъ. Корабътъ, който върви въ океана, не
трѣбва да се плаши отъ вълнитѣ, които идатъ
отлѣво и отдѣсно. Той трѣбва само да гледа
къмъ своята посока и да върви напредъ. Всѣки
човѣкъ трѣбва да прилича на единъ хубавъ ко-
рабъ, който отива по пътя на своето прѣдназ-
начение, безъ да обръща внимание на вълнитѣ,
отъ какъвъ характеръ сж тѣ.

„Любовта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

10 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя, на 13.XII. 1924 год.

11 - ЛЕКЦИЯ.

Законъ за внушение и законъ за равновѣсие.

„Любовта ражда доброто!“
— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Прѣд-
назначението на гръбначния стълб“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема № 10:
„Произходъ на съзнателнитѣ и подсъзнателнитѣ
движения у човѣка“. Ще опишете движенията у
човѣка.

Какъ пази човѣкъ своето физическо равно-
вѣсие? Запримѣръ, главата на човѣка е тежка.
Какъ седи тя на раменетѣ му? Спокойно ли седи
човѣшката глава, или постоянно се движи? (—Дви-
жи сѣ). Въ какво направление се движи тя? У
човѣка има двѣ течения. Забѣлѣзали ли сте, ко-
гато пжтувате по планинитѣ, когато правите ек-
курзии, или вървите по пжтя, щомъ вниманието
ви се отвлѣче, значи въ ума ви се раждатъ двѣ
противоположни мисли, и вие веднага падате
или на лицето си, или надѣво, или надѣсно. За-

що падате? Вие трѣбва да правите тия наблюдения. Причината за вашето падане се крие въ подсъзнанието ви. Напримѣръ, ходите съ нѣкого и питате: защо животътъ на еди - кой си господинъ е тъй нередовенъ? Като запитате това, падате на едната или на другата страна. Туй падане е свързано съ човѣка, на когото въ случая оцѣнявате характера. Защо еди - кой си човѣкъ води нередовенъ животъ, това нѣщо отъ чисто наслѣдствено гледище е ясно. Да допуснемъ, че вие се раждате като членъ въ фамилията АВС. Какъ дѣйствува закона за наслѣдствеността по отношение на вашия животъ? Да кажемъ, че вашиятъ дѣдо е А. Нѣкога той се е разгнѣвилъ и намислилъ да удари нѣкой човѣкъ по пжтя и да му пукне главата. Той само е проектиралъ тази мисълъ, но не я реализиралъ. Защо? — Случило се, чз се разболѣлъ и умрѣлъ. Тази негова мисълъ само се е отложила, но е останала въ неговото подсъзнание. Дѣдо ви има синъ, който се оженва и нему се ражда синъ, да кажемъ В. Този синъ ще изпълни желанието на дѣдо си по внушение. Той ще срещне на пжтя онзи човѣкъ, когото дѣдото искалъ да бие, и ще му пукне главата. Така у васъ се ражда по нѣкой пжть желание да биете нѣкого. Вие сте заблѣзали, какъ нѣкои дѣца, като играятъ на пжтя, взиматъ единъ камъкъ и удрятъ съ него нѣкой старецъ. Защо? — Това сж външни мисли, отъ миналото, на които тѣ се подаватъ.

Сега азъ ви навеждамъ на този великъ законъ,

за да разбирате нѣщата, да знаете, защо ставатъ по единъ, или по другъ начинъ. Вие мислите, че е безразлично, какво мисли човѣкъ. Не, не е безразлично. Вие или вашето поколѣние ще извърши извѣстно дѣйствиe, което се е зародило въ ума на нѣкой вашъ дѣдо или прадѣдо. Ето защо, вие трѣбва да търсите причинитѣ за всички ваши постѣпки. Тогава какво математическо отношение ще има между А и В? — Причината за дадена постѣпка е А, а въ В се изразява идеята. Тѣй щото, много ваши състояния се дължатъ на миналото. Запримѣрь, вие сте неразположени духомъ и по нѣкой пѣтъ ви иде на умъ да извършите нѣкоя лоша постѣпка. Тази мисль, или това желание е вложено отъ нѣкой вашъ дѣдо или прадѣдо, може-би прѣди 100, прѣди 200 или прѣди 300 години, а вие сте изразителъ на тази негова мисль. Слѣдователно, за да не бждете изразителъ на такива стари идеи, вие ще имъ противопоставяте контра-идеи. Какъ? — Ще се върнете назадъ до А. Въ този случай С е само резултатъ, но не и причина. Ако синътъ на А е билъ добъръ човѣкъ, ще апелирате къмъ него. Значи, отъ него ще почерпите сила, за да регулирате мисльта, прѣдадена ви отъ А.

Ще ви изясня мисльта си. Да допуснемъ, че имате единъ канапъ или една връвь, или едно вжже. Вие хващате само единия край, а другиятъ край хващатъ други двама души. Туй вжже е завъртяно около ржцѣтъ ви, и вие не сте свободни. Тѣ теглятъ, и вие теглите. Внушението

отъ тѣхна страна е по-силно, затова тѣ ви завличатъ. Какво трѣбва да стане, за да не ви завлѣкатъ? — Трѣбва да дойде другъ нѣкой да хване вжжето при васъ, за да се балансиратъ двѣтѣ сили. Затуй трѣбва да учите закона на равновѣсието. Не трѣбва да се самообълщавате, че всичко може да направите самъ. Въ дадения случай човѣкътъ самъ е слабъ. На физическия свѣтъ трима души могатъ да биятъ едного, но и единъ може да бие трима, па даже и 10 души, но за послѣдното се изисква голѣма срѣчностъ. Отъ цѣлата история азъ помня само единъ такъвъ случай. Той е слѣдниятъ: единъ американски проповѣдникъ набива 10 души. Какъ? — Цѣла тайфа пияни влизатъ въ молитвеното събрание на този проповѣдникъ, искатъ да развалятъ събранието. Той слиза отъ амвона, набива ги хубаво, вързва ги и ги оставя долу прѣдъ амвона, качва се отново и си довършва проповѣдта. Накрая на проповѣдта, главатарътъ на бандата се обръща къмъ Бога. Въ такъвъ случай трѣбва да имате присѣствие на духа. У васъ, младитѣ, често липсва присѣствие на духа. Когато сте въ класъ, тогава сте много срѣчни, но когато сте сами, тогава трѣбва да се опитате. Обаче, законътъ на внушението работи единично.

Та най-първо трѣбва да различавате всички потици, които работятъ върху васъ. Затова ще правите наблюдения. Има мисли, които дѣйствуватъ върху задната частъ на главата ви. Вие трѣбва да се освободите отъ тѣхъ. Нѣкои мисли дѣйствуватъ по наслѣдство върху стомаха ви, и вие

слушате нѣщо постоянно да ви казва: хлѣбъ, ядене! Вие се подавате на това внушение и постоянно мислите за ядене. Не, не е време сега за ядене. Тази мисълъ иде отдолу, тя е наслѣдствена. Други мисли идатъ чрѣзъ внушение отъ подъ лъжичката. Тѣ сж по-благоредни внушения. Трети мисли идатъ отъ прѣдната частъ на главата. Тѣ не сж опасни. По нѣкой пжтъ идатъ внушения отъ слѣпитѣ очи. Тогава ще почувствувате силно притискане на главата. Сега именно трѣбва да знаете да трансформирате вашитѣ енергии и да ги прѣкарате нагорѣ къмъ прѣдната частъ на главата си, къмъ разумната частъ на мозъка.

Най-главното въ живота за всинца ви е да имате единъ идеалъ. Всички трѣбва да сте свързани съ нѣкой човѣкъ, който седи по-горѣ отъ васъ, който има мораленъ стабилитетъ. Азъ наричамъ този човѣкъ „човѣкъ съ мораленъ устой“. Този човѣкъ може да бжде нѣкой вашъ добъръ дѣдо, тукъ, или въ Америка, да е живъ, или да е заминалъ. И когато се намѣрите въ нѣкое противорѣчие, веднага си спомнете за него, защото приятелътъ е необходимъ тъкмо въ такъвъ случай. Приятелитѣ сж нужни. Ето защо, сега ще се заемете да изслѣдвате тия енергии. Като ги изслѣдвате, да не започнете да мислите само за тѣхъ, защото има друга опасностъ, човѣкъ може да си самовнуши. Самовнушението може да дойде отъвнѣ, чрѣзъ различни впечатления. Запримѣрь, вървите по пжтя и виждате нѣкой човѣкъ падналъ и си счупилъ крака. Това прави силно

впечатление не вашето подсъзнание. Следъ една година може да се яви у васъ сжщата болка на крака, безъ да знаете коя е причината. Има много болести, които нѣматъ никаква органическа причина, а усѣщате болка. Послѣ, може да сте забѣлѣзали друго нѣщо: вървите по софийскитѣ улици, които сж пълни съ разни мисли и ги възприемате нѣкой пжтъ, затова не ви се иска да минете направо прѣзъ нѣкоя улица, по която имате работата, а обикаляте. Защо? Като чувствителенъ човѣкъ, вие усѣщате, че влиянията тамъ не сж приятни и не искате да минете по тази улица. Но човѣкъ не трѣбва да се подава на влияния отъ улицитѣ. Въ такъвъ случай, ако сте слаби, минете прѣзъ друга улица. Причината за лошитѣ влияния по улицитѣ сж лошитѣ мисли на нѣкой човѣкъ, който е миналъ прѣди васъ. Ако вие не сте достатъчно концентриранъ, тия лоши мисли ще намѣрятъ мѣсто въ васъ.

Тази сутринъ видѣхъ едно лице, при това свещеникъ, което тѣй много се огрубило, че нищо свещеническо не е останало у него. Отъ какво се е толкова много огрубило? — Външнитѣ влияния сж му подѣйствували. И на васъ прѣдстои да се борите съ редъ противоположни сили въ свѣта, но трѣбва да бждете разумни, т. е. трѣбва да разбирате закона на внушението. Този законъ изисква чистота на мисълта. Всѣкога трѣбва да имате чиста и ясна мисълъ. Никакво раздвояване на ума! Раздвояването ще дойде, но не го допущайте да взе-

ме мѣсто у васъ. Въ момента, въ който допуснете раздвояването, ще изгубите своето равновѣсие. Питамъ: какъ минаватъ акробатитѣ по тънки вжжета? — Тѣ иматъ присѣствие на духа. Авиатори, които се качватъ на 3, 4, 5, 7, 8 клм. нагорѣ въ въздуха, сжщо иматъ присѣствие на духа. Прѣдставете си, че единъ страхливъ човѣкъ се качи на аеропланъ. Какво ще стане съ него? — Ще изгуби присѣствие на духа и може да падне. У всички истински авиатори центърътъ на страха е слабо развитъ. Страхливъ човѣкъ авиаторъ не става. Авиаторитѣ сж смѣли. Нѣкои хора трѣбва да употребяватъ голѣми усилия, да се борятъ противъ страха. Запримѣрь, нѣкога вие изпитвате страхъ, но употребявате волята си, за да покажете, че не ви е страхъ. Нѣкой пжтъ ви е страхъ, а се прѣструвате, че не ви е страхъ. Не, вие трѣбва да бждете естествени, да покажете, че ви е страхъ, нищо повече. Обаче, като хора, вие не трѣбва да давате мѣсто на страха. Въ животинското царство, у по-низшитѣ животни, страхътъ си има мѣсто, но за човѣка, който е тръгналъ въ Божествения пжтъ, страхътъ често ще бжде спѣнка. Отъ какво произтича колебанието у човѣка?—Пакъ отъ страха.

И тъй, вие трѣбва да ликвидирате съ всички наслѣдствени прояви и мисли, които се зараждатъ въ ума ви. Най-малко 50 % отъ тѣзи прояви сж наслѣдствени и по закона на внушението вие може да ги изхвърлите. Какъ? Запримѣрь, нѣкой день нѣмате разположение на духа и каз-

вате: не ми се учи днесъ. Седни и учи! Настроението ще дойде. Седни прѣдъ масата си — нищо повече! Че не ти се учи, това е внушение, законъ на повторение. Ти си отлагалъ много пжти и днесъ казвашъ: нѣмамъ настроение да уча. Не, ще седнешъ да учишъ, безъ да чакашъ настроение! Срѣщу това внушение и вие употребете едно ваше внушение. Да кажемъ, че нѣмате разположение да отидете нѣкъждѣ. Какво трѣбва да направите? Повтаряйте цѣлъ часъ наредъ: ще отида, ще отида. . . Като повтаряте тѣзи думи цѣлъ часъ наредъ, най-послѣ ще отидете на това мѣсто. Послѣ, направете другъ опитъ. Имате силно желание да отидете нѣкъждѣ, но това отиване нѣма да ви ползува никакъ. Кажете си тогава: нѣма да отида, нѣма да отида. . . И ще видите, че нѣма да отидете. Слѣдъ като повтаряте една дума нѣколко пжти, ще имате резултатъ. Колко пжти трѣбва да се повтори една дума? — Има известни числа: 100, 200, 300 и повече пжти. Това повтаряне прѣдставлява единъ цикълъ около васъ и съ това се образува една сила, която дава потикъ да бжде движението ви з а или п р о т и в ъ, т. е. или въ положителенъ или въ отрицателенъ смисълъ, което е за ваше добро.

Азъ казвамъ: природата има два метода, съ които си служи. Когато тя дѣйствува съ своитѣ положителни сили, всѣкога произвежда въ насъ негативни състояния; когато пъкъ дѣйствува съ своитѣ негативни сили, тя всѣкога произвежда въ насъ положителни състояния. Туй трѣбва да знае-

те. Едно негативно състояние у васъ се дължи на положителнитѣ влияния отъ дѣйствиата на природата. И обратно, когато природата дѣйствува съ своитѣ негативни сили, у човѣка се произвеждатъ положителни състояния. Какъ ще примирите минуса съ минуса и плюса съ плюса? Човѣкътъ и природата могатъ ли да се примирятъ? Когато природата работи, човѣкътъ ще възприема, той ще плаща. Когато природата стои негативна, тогава тя ще плаща. Човѣкътъ и природата ще си въздѣйствуватъ взаимнообразно. Всѣкога, обаче, трѣбва да знаете, че когато дойде едно негативно състояние у васъ, природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили, които сж разумни. Това ни най-малко не е признакъ, че вие сте извънъ законитѣ на природата. Тѣй че, когато не сте разположени, трѣбва да знаете факта, че природата дѣйствува върху васъ съ своитѣ положителни сили. Това е за добро. И когато вие сте въ най-добро разположение на духа си, трѣбва да знаете, че природата тогава работи съ своитѣ негативни сили. Трѣбва да знаете, че и въ единия и въ другия случай, това е за ваше добро.

И тѣй, имаме четири случаи на движение на енергиитѣ. При първия случай природата е положителна, човѣкътъ отрицателенъ. При втория случай обратно. При третия случай и човѣкътъ, и природата сж отрицателни. При четвъртия случай и човѣкътъ, и природата сж положителни. Значи, при третия и четвъртия случай енергиитѣ трѣбва да се кръстосатъ. И дѣйствително така е: енер-

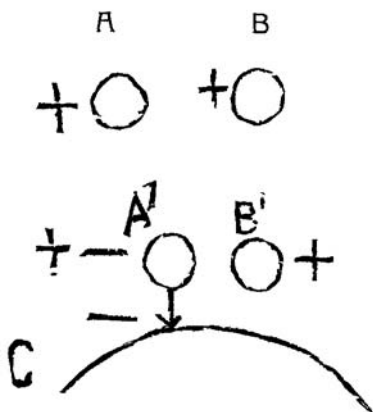
гииѣ отъ лѣвото полушаріе отивагъ въ дѣсното и обратно. Изобщо, казва се, че лѣвата страна у човѣка е отрицателна, а дѣсната е положителна. Но често става смѣна на тия сили. Запримѣръ, лѣвата ржка, въ която дѣйствуватъ отрицателнитѣ сили, въ горната си часть е положителна, а въ долната, въ вжтрѣшната си часть, дланѣта, е отрицателна. Дѣсната ржка пѣкъ, която е положителна по отношение на лѣвата, въ горната си часть е положителна, а въ долната часть — отрицателна. И тогава имате слѣднитѣ знаци за двѣтѣ ржцѣ: $л = +$; $д = -$. Знаете ли какъ се съ-

- - + +

единяватъ значитѣ? Става пакъ сжщото прѣкрѣстосване. Отрицателната часть на ржката е всѣкога гладка, по нея не растатъ никакви косми, а на положителната часть на ржката има косми. Двѣтѣ устни сж отрицателни, но горната часть на устата е положителна — тамъ се образуватъ мустациѣ. Въ такъвъ случай, горната часть на устата е положителна, а долната отрицателна.

Когато дѣйствува закона на внушението може да се случи слѣдното нѣщо: природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили върху васъ, но и вие искате да бждете положителни. Тогава вие влизате въ стѣлкновение съ нея и се образуватриене, вслѣдствие на което се явяватъ мозъчни сътресения, и хората плудяватъ. Всѣки, който се бори съ природата, полудява. И всѣки, който се бори съ Бога, полудява — нищо повече! Значи, природата не обича да се борятъ съ нея. Ти

ще отстжипишъ прѣдъ нея, но не отъ страхъ, само ще използвашъ силитѣ ѝ. Когато тя работи, ти ще почивашъ; когато тя прѣстане да работи, ти ще започнешъ да работишъ. Слѣдователно, ние и природата не трѣбва да бждемъ два положителни знака. Плюсъ и плюсъ какво даватъ? (Отблъскватъ се). Какво означава отблъскването? Въ какво направление отиватъ силитѣ тогава?

Да допуснемъ, че имате двѣ топки А и В. И двѣтѣ сж положителни. Най-първо между тѣхъ ще се яви желание да се приближатъ (A^1 , B^1), но послѣ пакъ се отблъскватъ. Отново се приближаватъ и послѣ пакъ се отблъскватъ. Какъ ще обясните това явление? (— Електричеството става разнородно. Щомъ се приближатъ двѣтѣ

топки, едното електричество се неутрализира, и топките се отблъскват и т. н.) Въ първия случай и при двѣтъ топки имате знака плюсъ (A, B). Въ втория случай имате минусъ и плюсъ ($A^1 B^1$), топките се привличатъ. Послѣ пакъ се отблъскватъ. Кждѣ отива отрицателното електричество? (— Отрицателното електричество отива въ земята — C . И на мѣстото му се явява пакъ положително електричество, поради което топките пакъ се отблъскватъ.) Това е единъ геологиченъ законъ. Такива промѣни ставатъ и въ клѣтките. Какво отношение има земята къмъ тия двѣ топки? Ние допускаме, че тѣ сж съзнателни, живи същества.

Въ живота, запримеръ, вие означавате извѣстни величини съ минусъ, а други съ плюсъ. Вземете -5 и $+5$. Тия двѣ величини равни ли сж? (— Като алгебрически величини не сж равни, но по абсолютна стойность, безъ знакъ, тѣ сж равни. Ако термометърътъ показва $+5^0$ или -5^0 , това едно и сжщо нѣщо ли означава? — Не. Защо? Прѣдставете си слѣдното положение: имате жена ($ж$), която е негативна въ природата (минусъ), и мъжъ ($м$), който е положителенъ въ природата (плюсъ). Обаче тази жена бие мъжа си и физически, и по умъ. Какъ ще си обясните това нѣщо? Дѣйствително, туй е вѣрно, но относително вѣрно. Тия разсждения сега сж извънъ науката. Нека тѣ не бъркатъ на вашата наука. Вие трѣбва да ги държите отвънъ. Тѣ сж посторо-

ненъ капиталъ, а вие трѣбва да държите вашия капиталъ, който имате.

Какъ бихте означили настроението, положително ли е то, или отрицателно? Кой е създалъ настроението, мъжетъ или женитъ? (— Женитъ). Подъ думата „жена“ вие ще разбирате живота. Кой е създалъ негативнитъ сили, животътъ или умътъ? Подъ думата „мжжъ“ ние винаги ще означаваме ума въ неговата цѣлокупность, а подъ думата „жена“ ще разбираме живота въ неговата цѣлокупность. Животътъ и жената сж близки. Жената и мъжътъ се различаватъ само по едно качество. Жената, въобще, е символъ на животъ, тъй щото, тя не засѣга формата на сегашнитъ жени. Отъ кого или отъ що сж създадени положителнитъ сили? Запримѣръ, на какво се дължи смѣлостта? На човѣшкия умъ ли се дължи? — Не, тя не се дължи на ума. Думата „интенсивность“ на какво се дължи, на ума, или на сърцето? (— На сърцето). Прагете наблюдения. Щомъ мислите и въ васъ има извѣстно безпокойство, то винаги се дължи на сърцето. Когато сърцето ржководи, въ мислитъ винаги има безпокойство. Когато умътъ работи, тогава въ човѣка има чистота, той е тихъ, спокоенъ и невъзмутимъ. Всичко това повдига човѣка.

Та ще знаете: когато умътъ работи самъ, човѣкъ всѣкога е тихъ, а когато сърцето ржководи, човѣкъ всѣкога се намира въ едно трѣвожно състояние. Той ту едно рѣшава, ту друго рѣшава: едно прѣдприеме днесъ, утрѣ го смѣни.

Той все прави нѣщо и все го недоправя. Казва: еди - колко си книги ще прочета, туй ще направя, онуй ще направя. Въ края на краищата, обаче, нищо не направя. Всѣки день смѣнява хиляди желанія, докато най-послѣ, ако го попитатъ, защо не изпълни всичко това, казва, че нѣмалѣ условия. Азъ наричамъ сърцето дѣте, което знае само да яде. Ако майка му е сготвила нѣщо, то изяжда всичко. Не е ли приготвила нѣщо, цѣлиятъ день ще има само плачъ и хленчене. Англичанитѣ наричатъ сърцето „мѣсто на постоянно безпокойство“. Когато дойдатъ такива състояния, ще ги познавате, тѣ сж състояния на сърцето. Тѣ сж дѣтински, своенравни състояния. Отъ нищо и никакви нѣща, които не струватъ ни петъ пари, ти си въ състояние да вдигнешъ цѣлъ скандалъ. Това сж дѣтински работи.

Та всички трѣбва да се владате, т. е. да не се подавате на такъвъ дѣтински устремъ. Вие ще употребите за сърцето си онзи примѣръ за циганката, на която дѣтето се разболѣло, та казвало на майка си: „Мамо, геврече искамъ!“ — „Ще купимъ, мама, ще купимъ!“ „Халвица, мамо!“ — „Ще купимъ, мама, ще купимъ!“ Смокини, орѣхи, ябълки — всичко искало то, и тя все му казвала: „Ще купимъ, мама, ще купимъ!“ Най-послѣ то умрѣло, и циганката казала: „Е, мама, поне отъ всичко си хапна!“ Като дойде едно такова фалшиво желание въ сърцето ви, кажете: ще бжде, ще бжде! — и тамъ го оставете. И като умре вашето циганче, това показва, че вашето по-низше състояние се

е трансформирало въ по-висше. Тогава ще си кажете: дѣйствително, всичко постигнахъ. Това значи, че си постигналъ да трансформирашъ своитѣ желанія. Смъртъта означава трансформиране на едно състояние въ друго, минаване отъ единъ образъ въ другъ. Въ този случай смъртъта не е страшно нѣщо. Тя не е ограничение. Тѣй трѣбва да схращате нѣщата. Разбирате ли ги така, ще бждете близо до Истината. Щомъ ви дойдатъ нѣкои неприятности, вие ще се спрете и ще си кажете тихичко: ще бжде, ще бжде! и ще си отминете. Не се противопоставяйте на вашитѣ желанія! Голѣма погрѣшка е да се противопоставяте на желаніята си. Никога не влизайте въ борба съ себе си. Ще ви дамъ слѣдното правило: Не се бори съ себе си! Какво ще постигнете, ако се борите съ себе си? Изслушай себе си, добрѣ разсждавай и извади поука, но не се бори. Запримѣръ, нѣкой казва: нѣма да направя това нѣщо. Не, не се бори съ себе си! Изслушай спокойно, не разрѣшавай въпроса прѣдварително. Това желание не е твое. Двама души се разговарятъ нѣкъждѣ, а азъ ги слушамъ, мисля си, че това нѣщо е за менъ, но си казвамъ: нѣма да участвувамъ въ тѣхния разговоръ. Прѣди всичко това не се отнася до менъ. Азъ само ще ги изслушамъ. Тѣ може да искатъ да отидатъ на разходка, това не ме засѣга. А ние се вплитаме въ чуждитѣ работи и казваме: това се отнася до менъ, азъ нѣма да го направя, или пъкъ онова ще направя и т. н. Нито едното ще направишъ, нито

другото. Първото нѣщо: не се борете съ себе си! Щомъ видишъ една погрѣшка, вземи я, поглади я, потупай я, кажи ѝ: ти си много разумна, ще бждешъ тѣй добра, да не ми правишъ много пакости. Поговори ѝ мѣничко, тя разбира. Колцина отъ васъ, които сж рѣшавали, че това нѣма да направятъ, или онова нѣма да направятъ, сж успѣли въ туй отношение? Правила ли сте опити? Нѣкой иска да изкорени единъ лошъ навикъ отъ себе си. Отдѣ ще го изкорени? Този навикъ почти нѣма реално съществуване, той е само една илюзия на вашия умъ. И онзи, който иска да корени своитѣ навици, азъ го уподобявамъ на човѣкъ, на когото лицето е очернено. Той почва да се оглежда въ огледалото и казва: очисти се, де! Ще се очисти ли нѣкога? — Никога. И вие сега се оглеждате въ едно такова огледало. Огледалото никога нѣма да очисти черното ви лице. Ако се оглеждате само, вие по никой начинъ не можете да го очистите. Тогава какво правите? Разсърдвате се и хвърляте огледалото на земята. Ще се очисти ли черното ви лице сега? Мислите ли, че вашитѣ петна ще се махнатъ, ако счупите огледалото? Може би туй дегизиране, въ дадения случай е потрѣбно за васъ. Да допуснемъ, че нѣкой ви гони. Дойде другъ при васъ и ви нацапва хубаво. Като сте така очернени, нѣма да ви познаятъ. Нѣма ли да се зарадвате въ този случай, че сте черни? Туй дегизиране въ случая е на мѣстото си. Защо ще снимашъ маската отъ лицето си? Туй е по отношение на ония неприятни състояния,

които вие, може би, ще опитате. Не считайте, че тѣ сж нещастия за васъ. Като станете сутринъ и изпитвате едно неприятно състояние, спрете се, погледнете на природата и знайте, че въ слѣдния моментъ вашето състояние ще се смѣни на добро. Такъвъ е законътъ.

И тѣй, като станете сутринъ, ще си кажете слѣдното: азъ нѣма да се боря съ себе си, но ще бжда въ хармония съ себе си. Азъ нѣма да бжда въ противорѣчи: съ природата, но ще бжда въ хармония съ природата. Азъ нѣма да бжда въ противорѣчие съ Бога, но ще бжда въ хармония съ Бога. Произнесете тѣзи думи и ще видите, че вашето състояние веднага ще се измѣни. Произнеси тихичко въ себе си тия думи 2 — 3 пѣти. Само така човѣкъ може да създаде въ себе си великъ характеръ. Само така ще разберете, колко красива е природата сама по себе си.

Въ всѣки даденъ моментъ вие имате работа съ интелигентни същества около васъ, които сж минали вашия пѣтъ и го познаватъ много добрѣ. И тѣ сж готови да ви услужатъ тѣй, както нѣкой виденъ професоръ помага на своитѣ студенти въ лабораторията си. Правете опити и работете! Ако опитътъ ви не излѣзе сполучливъ, помолете професора си, да ви покаже, какъ се прави този опитъ. Той ще започне да работи съ васъ и ще ви даде всички наставления, които ви сж необходими. Той ще ръководи опита, а вие ще рабо-

тите. Следователно, когато вие се намърите въ противорѣчие съ живота, ще повикате на помощ едно отъ тия разумни същества, които сж ваши приятели, но ще ги слушате. Ще бждете много внимателни при опита, който правите. Този опитъ става въ васъ. Вие сте една лаборатория, а вашитѣ мисли и желанія сж елементитѣ въ нея. Като постъпвате така, ще видите, че животътъ е приятенъ. Затрудните ли се, ще повикате професора и съ всичкото смирение ще внимавате, ще го слушате и ще отбѣлѣзвате всичко, което той прави. Ще отбѣлѣзвате въ книжката си, кое шишенце на кое мѣсто се намира. Трѣбва да бждете внимателни къмъ себе си! При това, ще приложите и вашата вжтрѣшна опитностъ. Тя ще даде стабилностъ на характера ви. Туй ще създаде онази вжтрѣшна чистота, която е потрѣбна за развитието на ума ви. Защото има нѣща, които се разбиратъ само при една вжтрѣшна чистота на съзнанието. Ако искате да развиете ума си, непременно трѣбва да имате чистота. Какво се подразбира подъ думата „чистота“? — Чистота въ кръвта, чистота въ всички сили, които дѣйствуватъ въ васъ. Значи, всички сили въ васъ трѣбва да бждатъ първични, а не смѣсени. Съ тѣхъ трѣбва да работите сега. И тия сили хората изразяватъ съ думитѣ „да се обичаме, да бждемъ разумни“ и т. н. Всички тия термини трѣбва да се прѣведатъ на единъ строго наученъ езикъ. Като казвамъ „наученъ езикъ“, не подразбирамъ науката, защото днесъ тя не може да ни даде потикъ, но казвамъ, че тия нѣща трѣ-

ѳва да се направяѳъ достѳпни за единѳъ положи-
теленѳъ животѳъ, отѳ който да добиете увѳреностѳъ
въ вашия вѳтрѳшенѳъ животѳъ, да знаете, че има
единѳъ великѳъ законѳъ, съ който може да се работи.

Сега ще работите съ закона на внушението
въ себе си. Ще казвате: ще ида, ще ида, ще ида;
ще се моля, ще се моля, ще се моля и т. н.
Взимайте редѳ силни думи и ги повтаряйте много
пѳти. Ето какво ще направите прѳзъ слѳдната
седмица: ще си изберете една дума за понедеѳл-
никѳъ. Каква дума ще бѳде тя? Понедеѳлникѳъ е
денѳ на мѳсечината. Въ вторникѳъ ще вземете дру-
га дума. Въ срѳда — трета; въ четвѳртѳкъ — чет-
вѳрта; въ петѳкъ — пета; въ сѳбота — шеста и
въ недеѳля ще свѳршите. Ще повтаряте много
пѳти тия думи, които вие сами ще си изберете.
Азѳ искамѳ да видя, какви думи ще изберете. Ще
започнете упражнението отѳ сутринѳта. Избраната
отѳ васѳ дума ще я произнасяте сутринѳ 100 пѳ-
ти, на обѳдѳ 100 пѳти и вечерѳ 100 пѳти. Вие
още не сте започнали съ закона на внушението.
Какѳ ще си изберете думата? Ето какѳ: ще се
спрете въ себе си тихо и спокойно, безѳ колеба-
ние, и, като се успокоите, въ съзнанието ви ще
изпѳкне една дума. Тази дума е за васѳ. Тя ще
ви се понрави. Запримѳрѳ, ако азѳ правя упраж-
нението, въ понедеѳлникѳъ ще повтарямѳ думата:
„ще чистя“. На прѳсти ще броите 100 пѳти.
Природата обича точността. Тя не си играе. И
ако ти не произнесешѳ думата точно 100 пѳти, а
само 99 пѳти, тя ще те хване за ухото. Ще брои-

те точно 100 пжти. Всички нѣма да изберете думата „чистя“, но ще изберете други нѣкои думи, напимѣрь, „ще нареждамъ“, „ще пълня“, „ще изпразвамъ“, „ще мия“. По-добръ е да употребяватѣ нѣкакъвъ глаголъ. Въ вторникъ ще употребите думитѣ „ще воювамъ“, „ще изправямъ“ и т. н. Може ли думата „ще уча“? — Въ вторникъ не се учи. Ученицитѣ много добръ знаятъ тази философия. Впрочемъ, прѣзъ всѣки день има опрѣдѣлени нѣколко часа за учене. За вторникъ подхождатъ думитѣ „ще побѣждавамъ“, „ще прѣвъзмогавамъ“, „ще напѣдвамъ“, „ще ставамъ“ и др. За срѣда подхожда думата „ще уча“ и други подобни. Всѣки самъ ще си избере думитѣ. Тѣзи думи трѣбва да сж силни въ съзнанието ви. Ще си ги поясните и ще ги запишете въ едно тевтерче. Значи, всѣка дума ще произнасяте по 300 пжти. Седемъ деня по 300 пжти, правятъ 2.00 пжти.

Това сж малки опити, които, ако изпълнявате добръ, ще имате добъръ резултатъ. Тѣ сж подготвление за голѣмата работа, която ви прѣдстои за въ бждеще.

„Любовьта ражда доброто!

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

11 - лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 20/XII 1924 год.

12 ЛЕКЦИЯ.

Направление на енергиитъ.

„Любовта ражда доброто“.
— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочетоха се резюмета отъ темитѣ: „Ролята на свърхсъзнанието“ и „Прѣдзначението на грѣбначния стълбъ.“

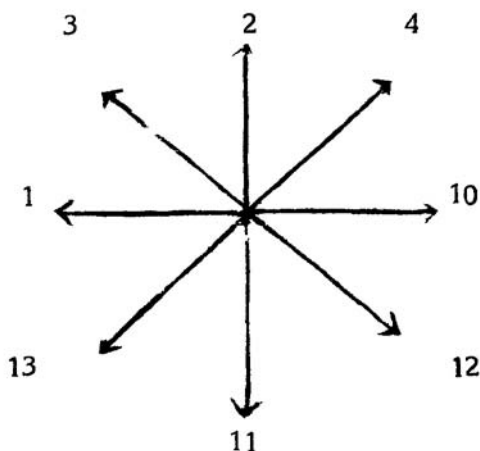
Четоха се работитѣ върху темата: „Защо се ражда и умира човѣкъ?“

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №11: „Какво зная азъ“? Ще си зададете този въпросъ на себе си, и ще си отговорите философски, въ прикрита форма. Какво е казалъ Цезарь? — Дойдохъ, видѣхъ, побѣдихъ. Какво е писалъ на римския Сенатъ? — Туй, което е знаялъ.

И тъй, ще мислите върху темата, „Какво зная азъ“ и ще пишете само същественото отъ това, което знаете. Нѣма да пишете върху това, какво сте учили, или какво сж ви казали, или какво сте запомнили, но само това, което вие знаете. Темата е дадена въ най-добрата си форма.

Слѣдъ тази тема ще пишете върху тема №12: „Тритѣ стълба на знанието“.

Между написаните числа на чъргежа има ли някакво сходство, или някакво съотношение? Числото 1 на кое друго число съответствува? (— На числото 10). Числото 2 на кое число съответствува? (— На числото 11). Числото 3 на кое съответствува? (— На числото 12). Ами числото 4 на кое съответствува? (— На числото 13). Да до-

пуснемъ сега, че ви се дава изборъ, да си избере-
 рете едно отъ тия числа, кое число ще си избра-
 ре всѣки отъ васъ? Изборътъ е свободенъ, но
 едно нѣщо трѣбва да знаете, че всѣки не избира
 това число, което самъ пожелава, но макаръ и не-
 съзнателно, при избора той се подчинява на из-
 вѣстни закони. (Защо?) Допуснете, че азъ ви да-

вамъ една обикновена игла за шевъ и ви накарамъ да вденете въ нея едно вжже, по-дебело отъ пръста ви и дълго една педя. Ще можете ли да вденете това вжже въ иглата, тъй както си е? — Не можете. За да се вдене това вжже въ иглата, изисква се мисълъ. Вие трѣбва да обмислите, какъ може да се вдене вжжето. Какъ ще го вденете? — Ще го разнищите на малки, тънки нишки и така ще го прѣкарате постепенно прѣзъ иглата.

Тѣзи числа съществуватъ въ природата, наредени по сжщия начинъ. Тѣ се срѣщатъ и въ живота, но вие не можете да избирате, което число искате. Ще ме питате, защо да не може да имате свободенъ изборъ? Прѣдставете си, че вие сте една положителна личностъ, значи плюсъ сте, но избирате числото 1. Този изборъ свободенъ ли е? — Не. Защо? — Понеже и числото 1 е положителна величина, каквато сте и вие, а това ще произведе у васъ едно неприятно състояние. Азъ говоря за живитѣ сили въ природата. (— Тогава ще изберемъ числото 13). — Това е още лошо число. Числата 1, 4, 10 и 13 сж все положителни. Числото 2 е отрицателно. Слѣдователно, когато вие сте положителни, можете да изберете числото 2. Изберете ли числото 2, може да и берете и 12. Числото 12 е законъ на резултати. Какъ е създадено това число? Това число показва, какъ може една положителна енергия да се прѣвърне въ отрицателна. Има законъ, който показва, какъ могатъ да се прѣвърщатъ силитѣ. За да прѣ-

върнешъ една енергия въ друга и да можешъ да я използвашъ въ всички нейни проявления, трѣбва да се направи едно обръщение, единъ цѣлъ кржгъ, да се мине прѣзъ 12 - тѣ зодии. Та вие може да изберете числата 2 и 12, но трѣбва да разбирате законитѣ на 12 - тѣ, защото въ това число единицата е положително число и ще се сблъскате съ нея. Затова енергията на единицата трѣбва да се прокара въ числото 2. Това число показва закона, метода и начина, съ който трѣбва да дѣйствуваме.

Ще ви запитамъ слѣдното нѣщо: какъ трѣбва да говорите въ даденъ случай, меко или остро? Кой говоръ е по-добъръ, мекия или острия? (— Мекия). Да, когато говоришъ отблизо, трѣбва да говоришъ меко, но когато говоришъ отдалечъ, отъ единъ километъръ разстояние, ще говоришъ остро, високо. Тѣй че, подъ остро и високо говорене се разбира говорене отдалечъ. И тогава, докато рѣчта на онзи, който говори отдалечъ, стигне до опрѣдѣленото мѣсто, вълнитѣ на говора постепенно отслабватъ, и този, който слуша, чува мекичъкъ гласъ. Та когато нѣкои хора ви се виждатъ много мекички, то е защото говорятъ отдалечъ, а когато се приближавате къмъ тѣхъ, гласътъ имъ става по-силенъ, по-високъ, и вие казвате за тия хора, че говорятъ грубо. Сжщото нѣщо се забѣлѣзва и въ природата. Нѣкои отъ нейнитѣ тонове сж силни, а нѣкои — слаби. Когато природата ни говори отдалечъ, тя е много тиха, нѣжна, затова пѣкъ ние не трѣбва да измѣняме своята дистанция по отношение на нея. За да чуемъ нѣкои отъ нейнитѣ тонове, трѣбва

да сме близо до нея. Тогава тя ни се вижда страшна.

И тъй, числото 1 е положително. То показва посоката, отдѣто идватъ енергиитѣ. Числото 2 показва посоката, накждѣто отиватъ енергиитѣ. Числото 3 показва работата, която сж извършили тия енергии въ даденъ случай. Такива числа, като тройката, ние наричаме срѣдни, неутрални. Тия числа не сж нито на едната, нито на другата страна. Само едно неутрално число може да се тури за директъ, за подпора на нѣщо, защото то не се мѣсти. Всичката устойчивостъ въ живота се дължи на неутралнитѣ числа.

Когато се говори за положителни и за отрицателни числа, питамъ ви: знаете ли кои дни прѣзъ годината сж положителни, кои отрицателни и кои неутрални? Онѣзи отъ васъ, които се занимаватъ съ астрология, трѣбва да прѣгледатъ, колко дни прѣзъ годината сж положителни, колко отрицателни и колко неутрални. Това ще бжде една малка забава, едно упражнение за ума.

Въ окултната наука се изискватъ отъ ученика нѣколко условия (сили). Най-първо той трѣбва да има не само силна воля, но и благородна, устойчива и разумна воля. Защо му е такава воля? — Нѣма ли такава воля, той не ще може правилно да прояви силитѣ, съ които дѣйствува. Има ли тази воля, всѣка сила, която ще прояви той, ще прѣдставлява единъ чукъ, употребенъ разумно на своето мѣсто и врѣме. А вие знаете, че всѣки чукъ може да произведе своя ефектъ

само въ една разумна и силна ржка. Иначе нѣ-
кой може да вземе този чукъ отъ ржката ти и съ
него да ти разбие главата. Чукътъ, или каква
да е сила въ ржката на слабия човѣкъ, е
въ неговъ ущърбъ. Ние виждаме това нѣщо и
въ съвременната култура. Мнозина хора, на кои-
то умоветъ не сж приготвени, като добиятъ мал-
ко знания, не могатъ да ги използватъ, и това
знание вече е въ тѣхенъ ущърбъ. Ето защо, вие
трѣбва да се стремите да разширявате съзнанието
си и чрѣзъ него да калите волята си, да бжде сил-
на, устойчива и разумна. Имате ли такава воля,
вие ще я прилагате за изправяне на своитѣ ми-
нали погрѣшки. Всички имате погрѣшки, лични и
наслѣдствени, които трѣбва да изправите. Нѣкои
отъ тия погрѣшки се виждатъ, нѣкои не се виж-
датъ; нѣкои се знаятъ, нѣкои не се знаятъ. Вие
трѣбва постоянно да работите върху себе си съ
волята си, както единъ скулпторъ постоянно ра-
боти върху своята статуя, защото отъ тази работа
зависи благо на вашия животъ. За да прѣкара-
те единъ разуменъ животъ на земята, за да бж-
дете по възможностъ щастливи, трѣбва да имате
силна воля. Силната воля е пкъ разумната воля.
Въ това отношение, вие трѣбва да изучавате ма-
тематиката. Не казвамъ, че трѣбва да бждете ма-
тематичи, но трѣбва да мислите математически,
защото математическата мисълъ е точно опрѣдѣ-
лена. Нѣкой може да мисли, че нѣщата въ мате-
матиката ставатъ по нѣколко начина. Не, тамъ
нѣщата не могатъ да ставатъ по нѣколко начина,

Напримѣръ, тъй както е поставена единицата, тя не може да се замѣни съ друго нѣкое число. Вие може да турите въ нея другъ символъ, но като количество, като сила, вие въ даденъ случай не може да я замѣните съ нищо друго. Освѣнъ съ математиката, вие трѣбва да си служите и съ геометрията, да прѣвършате математическитѣ величини въ най-красиви геометрически форми. Безъ това нѣщо вашата воля ще остане за винаги слаба.

Ще ме питате: какъ можемъ да уякчимъ волята си? Ще ви дамъ единъ умственъ начинъ за уякчаване на волята. Напримѣръ, страхъ ви е отъ мечка. За да се калите, не трѣбва да отидете въ гората, да ви срещне нѣкоя мечка, че да изгубите и ума, и дума, но ще си прѣдставите мислено, че мечката иде у дома ви. Вие ще си прѣдставите, че я гладите по главата. При този опитъ, страхътъ, който се поражда естествено у васъ, започва постепенно да се възпитава. Послѣ, направете другъ опитъ. Страхъ ви е отъ сиромашия. За да надделѣте този страхъ, прѣдставете си, че сте богатъ човѣкъ, че имате на разположение 10 милиона лева, замѣкъ, кжща, градина, но започвате постепенно да губите това - онова, докато станете послѣденъ голакъ, безъ петъ пари въ джоба. При това положение стремете се да бждете спокойни между хората, да не губите равновѣсие. Ако не можете да правите тия опити, тия маневри мислено въ живота си, то като се сблъскате съ дѣйствителния животъ, нѣма да издържите, ще се уплашите. Военнитѣ правятъ такива

маневри прѣди война, та като се отвори нѣкоя война, да бждатъ подготвени. Ето защо, и окултниятъ ученикъ трѣбва да прави редъ маневри, за да кали волята си. Прави такива умствени маневри срѣщу това, отъ което най-много те е страхъ.

Трети опитъ. Вие се гнѣвите много. Какъ ще въздѣйствувате върху този гнѣвъ? Ще си прѣдставите мислено, че дохожда нѣкой у дома ви и ви обижда. Вие сега ще се стараете да не се разгнѣвите. Тия упражнения, тия маневри сж много приятни. Вие ще ги правите, когато нѣмате друга работа. Слѣдъ като сте учили днесъ 2—3 часа и сте се уморили, ще изживите 20 минути или половинъ часъ най-много за такова едно упражнение. Слѣдъ това ще се почувствувате освѣженъ, като че сте придобили нѣщо. Прѣпоръчвамъ тия упражнения на всички, защото тѣ сж много ефикасни. И безъ това въ живота ви ще се явятъ много спѣнки и мжноти, а по този начинъ поне ще ги посрещнете по-спокойно. Съ тия маневри ще бждете подготвени, та като дойдатъ тия случаи въ живота ви, ще знаете, какъ да постѣпвате.

Четвърти опитъ. Да кажемъ, че ви е страхъ отъ змия. Какъ ще прѣмахнете този страхъ? — Ще намѣрите нѣкъдѣ една умрѣла змия и ще я хванете съ ржка. Ще я подържите малко, ще я погладите, докато свикнете съ нея. Слѣдъ това ще се опитате да уловите нѣкоя жива змия. По този начинъ ще добиете извѣстна опитностъ. (Ами ако не ухае?). — Вие ще в емоите единъ чаталъ, ще

я натиснете съ него по главата, ще я погладите по тѣлото и послѣ ще я пуснете. Ще ѝ кажете: азъ съмъ малко страхлива, искамъ да се каля въ страха, затова правя този опитъ. Тѣй ще каже ученичката, която иска да се калява, но сжщото ще каже и ученикътъ, и той ще признае, че е страхливъ. Този опитъ ще направите първо умствено, защото, когато човѣкъ дойде до положителнитѣ опити, трѣбва да бжде много внимателенъ, да не пострада. Змиитѣ сж много пѣргави, затова и човѣкъ трѣбва да бжде много сръженъ, за да се запази отъ тѣхъ. Змиитѣ сж хитри, но не дотолкова, колкото вие си мислите.

Тия упражнения, които ви давамъ, дѣйствуватъ благотворно върху човѣка и служатъ за каляване на мисълта. Нѣкои отъ васъ се плашите отъ паякъ, други отъ мишка, трети отъ жаба и т. н. Правете тия маневри, за да надвиете страха. Дойде ли ви нѣкоя отрицателна мисълъ, правете тия упражнения.

Ще ви дамъ друго обяснение за говора отблизо и говора отдалечъ. Когато гласътъ иде отблизо, той е отъ сърце. Когато пѣкъ нѣкой говори за недостатъцитѣ на хората, гласътъ иде отдалечъ. Или, ако вие сте банкеръ и давате пари подъ лихва, можете да говорите тихо. Казвате на длѣжника си: „Ти направи ли смѣткитѣ?“ Длѣжникътъ сжщо говори тихо, казва: „Ще почакашъ малко, слѣдъ нѣколко деня ще уредя смѣткитѣ си“. Банкерътъ ви говори тихичко, но въ сжщото врѣме изпраща свои агенти, да видятъ има-

те ли имущества и какви сж тѣ, за да се осигури. Това тихо говорене не е отъ сърце. Този гласъ иде отдалечъ. Хората, които говорятъ отдалечъ, не сж хора на сърцето. Щомъ единъ човѣкъ прави добро съ нѣкаква задна цѣль, той говори отдалечъ. Когато пъкъ нѣкой човѣкъ прави добро, безъ да очаква нѣкакво лично благо, то е по простата причина, че това е една Божествена постѣпка. Такъвъ човѣкъ говори отблизо. Въ такъвъ случай, този човѣкъ като прави добро, радва се за постѣпката си, безъ да има прѣдъ видъ нѣкаква облага.

Казвамъ: вие трѣбва да правите разлика между вашето естество и вашето съзнание, т. е. вашето „азъ“. Въ естеството на човѣка има много неорганизирана материя, т. е. много сили, управлението на които не зависятъ отъ васъ. Има нѣкои прояви, които сж волеви и зависятъ отъ васъ; има, обаче, нѣкои дѣйствия въ вашия организъмъ, които не сж волеви и не зависятъ отъ васъ. Какъ се наричатъ тия дѣйствия? (— Автономни). Напримѣръ, биенето на сърцето не е волевъ актъ. Та когато кажемъ, че можемъ да направимъ нѣкои нѣща, подразбираме, че тѣ сж волеви дѣйствия, а когато кажемъ за нѣкои нѣща, че не можемъ да ги направимъ, подразбираме дѣйствия, които не сж волеви. Запримѣръ, ако ви кажа да прѣнесете Витоша отъ едно мѣсто на друго, или да прѣхвъркнете отъ земята на мѣсечината, тия нѣща сж невъзможни за васъ. Но въ даденъ случай има нѣща възможни за васъ. При

сегашнитѣ условия, когато говоримъ за воля, трѣбва да знаемъ, че има единъ кръгъ на дѣйствия, които сж възможни. Значи, тѣ сж волеви движения. Но има и единъ външенъ кръгъ на дѣйствия, които засега сж условни и не зависятъ отъ насъ. Тѣ не сж волеви движения. Тѣй щото, когато говоримъ за волеви дѣйствия, разбираме тия, които сж подъ контрола на нашата воля. А тия, които не сж волеви дѣйствия, тѣ сж подъ контрола на чужда воля, подъ контрола на чужди сжщества, които седятъ по-високо отъ насъ; и тѣ отъ своя страна се подчиняватъ на други сжщества. Ангелитѣ, запримѣръ, които седятъ по-високо отъ насъ, разбиратъ законитѣ на растителното царство, но не разбиратъ живота и законитѣ на животинското царство. Единъ ангелъ не може да направи една коза, напримѣръ. Туй изкуство владѣятъ арахангелитѣ. Тѣй щото, всички сжщества иматъ свой районъ на дѣйствие, споредъ своята разумность и възможность. Разбира се, дѣйността на ангелитѣ въ свръзка съ тази на човѣка е по-обширна, но въ сравнение съ тази на по-висши отъ тѣхъ сжщества е ограничена. Слѣдователно, като завладѣемъ всички волеви дѣйствия, всички сили, които сж вложени въ нашето естество, тогава ще пристѣпимъ и къмъ възможноститѣ на външния кръгъ. Въ окултната наука сжществуватъ редъ разумни методи за проява на волевата сила у човѣка.

У п р а ж н е н и е . Всички прави!

Лѣвата рѣка надолу, дѣсната рѣка настрѣна.

Дясната ржка се поставя върху китката на лъвата, послъ се движи нагоръ по сжщата ржка, надъ главата, надъсно, настрана и надолу.

Когато се прави това упражнение, произнася се слъдната формула: „Азъ мога да направя всичко, което моятъ умъ ми продиктува“.

Сжщото упражнение се прави съ движение на лъвата ржка, като се произнася формулата: „Азъ мога да направя всичко, което моето сърце ми продиктува“. Туй упражнение е добро за концентриране, особено ако произнасяте формулитъ мислено. Това упражнение е необходимо за владане на мускулитъ и подобрене на кръвообръщението. Ще правите упражнението въ продължение на 10 деня. Но законътъ е: да не правите едновръменно движението съ двътъ ржцъ. Ако сте паднали духомъ, ще употребите първото упражнение, движение съ дъсната ржка. Понеже това упражнение е активно, ще пръвърне вашата пасивна енергия въ активна. Когато пъкъ сте много енергични, ще употребите второто упражнение, движение съ лъвата ржка. То ще урегулира натрупалитъ се у васъ енергии. Тъй че въ продължение на 10 деня всъки отъ васъ, споредъ състоянието си, ще употребява или едното, или другото упражнение. Ще правите тъзи упражнения, докато ви е приятно. Щомъ ви станатъ неприятни, ще спрете. Въобщо движенията съ дъсната ржка сж по-ефикасни,

по- мощни. Движенията съ лѣвата ржка се употребяватъ за възстановяване на силитѣ.

Упражнение. Всички прави! Ржцѣтѣ хоризонтално, настрана. Очитѣ затворени. Отправете мисълта си нагорѣ! Ржцѣтѣ затворени надъ главата, въ форма на трижгълникъ. Разтворени ржцѣтѣ и поставени хоризонтално. Ржцѣтѣ спуснати надолу.

„Любовта ражда доброто“
— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

12 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 4 януарий, 1925 г.

13 - ЛЕКЦИЯ.

.....

КВАДРАТУРА НА КРЪГА

„Любовта ражда доброто.
— Доброто носи за насъживотъ, свѣтлина и свобода“.

Размишление.

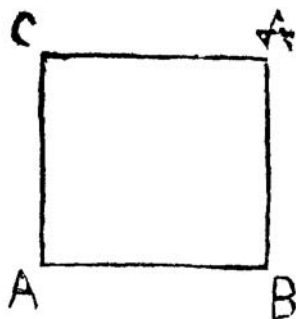
Прочете се резюме отъ темата: „Защо се ражда и умира човѣкъ“?

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Произходъ на съзнателнитѣ и несъзнателнитѣ движения.“

Какъ бихме отговорили на въпроса: коя е най-близката цѣль на човѣка въ живота? (— Слънцето). Ами за други, кое е най-хубаво? (— Небето.) За всѣки човѣкъ най-хубаво е това, което въ даденъ моментъ му липсва.

Сега ще ви задамъ единъ философски въпросъ: защо Питагоръ искалъ да намѣри квадратурата на кръга? Какви сж били неговитѣ съображения? Защо именно въ окултната наука се стремятъ да опрѣдѣлятъ квадратурата на кръга? Защо искатъ да намѣрятъ това, което не може да се намѣри? (— Това нѣщо, като проблема на геометрията, е невъзможно да се опрѣдѣли. То прѣдставлява символъ въ алхимията.)

Да допуснемъ, че квадратътъ прѣдставлява проекция съ четири точки, насочени нѣкъдѣ отъ пространството къмъ дадена плоскостъ. Ние можемъ да приемемъ, че тия четири точки на квадрата $ABCD$ сж проекции на физически сили, или на подсъзнателни сили, или на съзнателни сили. Мислите ли, че резултатитѣ на всички тия четири проекции на точкитѣ A , B , C и D ще бждатъ

еднакви? Всѣка линия показва възможноститѣ на дадена прсекция. Напримѣръ точката A има само двѣ възможности: отъ A къмъ B и отъ A къмъ C . Еднакви ли ще бждатъ възможноститѣ на проекцията B ? (— Тѣ сж еднакви само количествено).

Да допуснемъ, че точка A прѣдставлява единъ

изворъ, а точка В — другъ изворъ въ природата. На единия изворъ е построено едно динамо да освѣтлява града, а на другия изворъ е направена една воденица. По количество водата на тия два извора е еднаква, но разумнитѣ сили, които използватъ тази вода, не сж еднакви. Разумността зависи отъ широкото използване на външнитѣ сили. Слѣдователно, резултатитѣ на тия двѣ проекции нѣма да бждатъ еднакви.

Да приемемъ, че този квадратъ е образуванъ отъ четири рѣки, които сж еднакво голѣми по дължина и равни по количество на водата си. Да кажемъ, че едната рѣка е на сѣверния полюсъ, другата на умѣрения, третата на южния полюсъ, а четвъртата — въ самия екваторъ. Какъ мислите, еднакви ли ще бждатъ резултатитѣ на тия рѣки? (— Течението на водата ще бжде различно).

Сега ще ви обясня, какво показва квадратътъ. Той изразява законъ, споредъ който една погрѣшка може да се изправи въ четири поколѣния. Въ това отношение квадратътъ е мѣрка, съ която могатъ да се разрѣшатъ погрѣшкитѣ. Значи, ти можешъ да изправишъ една погрѣшка още при линията АВ. Ако изгубишъ този случай, ще можешъ па я изправишъ при линията СД. И най-послѣ, имашъ и четвърта възможностъ, да изправишъ погрѣшката си при линията Д В. Тя е крайниятъ прѣдѣлъ за изправяне на погрѣшкитѣ. Понататъкъ не можете да отидите. Всѣка погрѣшка трѣбва да се изправи въ четири поколѣния най-много. Затова, щомъ напишете единъ квадъ,

ратъ, ще знаете, че той означава законъ, споредъ който погрѣшките ви трѣбва да се изправятъ най-много до четири поколѣния. Това е вжтрѣшното значение на квадрата. Четиритѣ проекции на квадрата пѣкъ показватъ начинитѣ, смекчаващитѣ условия, при които можете да изправите погрѣшките си. Ето защо, вашитѣ мисли, чувства и дѣйствия прѣдставляватъ сили, съ които може да манипулирате при изправяне на погрѣките си. Когато Питагоръ нанасялъ квадрата въ окръжността и съ това искалъ да намѣри квадратурата на крѣга, той се стремѣлъ да намѣри условията, при които може да се изправи общия животъ на хората. Когато впишете квадрата въ крѣга, само тогава ще опрѣдѣлите, въ кое поколѣние ще може да се изправи една погрѣшка — дали въ първото, въ второто, въ третото или въ четвъртото поколѣние. Могатъ ли да се слѣятъ въ едно четиритѣ проекции на квадрата? (— Ако подложимъ квадрата на бързо движение, той ще ни се прѣдстави като права линия. Значи, четиритѣ му проекции ще се слѣятъ въ права линия, а правата линия при бързо движение ще се слѣе въ една точка. Та една погрѣшка може да се изправи съ бързината на свѣтлината, а това зависи отъ духовността на човѣка. Ако единъ човѣкъ е високо духовенъ, той може да изправи една своя погрѣшка още въ първото поколѣние. Нѣкога, между бѣлата и черната раса става прѣкрѣстосване: майката може да е отъ бѣлата раса, а бащата отъ черната. Като ще стане тогава? Коя раса

ще се прояви по-напрѣдъ?—Понеже бѣлата раса е по-силна, по-голѣма е възможността да се родятъ повече бѣли дѣца, отколкото черни. Всѣ пакъ ще има възможностъ поне прѣзъ едно отъ четиритѣ поколѣния да се прояви и бащата. Той може да се прояви още въ първото поколѣние. Ако не се прояви тогава, поне прѣзъ второто, третото или четвъртото поколѣние ще се прояви и съ това въпросътъ се свършва. Ето защо, квадратътъ е необходимъ за изправяне на извѣстна погрѣшка.

Когато става въпросъ за реализиране на добритѣ нѣща, тамъ вече квадратътъ не е необходимъ. Доброто се изразява съ кръга. Прѣдѣлътъ на доброто е по-голѣмъ. За да се реализира едно добро, изискватъ се 2500 години. Това показва, че ти не можешъ да реализирашъ едно добро нито въ първото, нито въ второто, нито въ третото, нито въ четвъртото поколѣние, а се изискватъ най-малко хиляда поколѣния. Значи, и слѣдъ хиляда рода, все пакъ ти се отдава случай да направишъ едно добро. Та виждате, колко широка е възможността да се направи едно добро. Като говоря за доброто, не разбирамъ обективно добро, но идейно добро. Напримѣръ, ти искашъ да направишъ едно добро нѣкому, да се пожертвувашъ за нѣкого, или да посветишъ живота си за нѣкого. Ако не успѣешъ да направишъ това добро още въ първото поколѣние, ще можешъ да го направишъ въ второто, или въ третото, или въ четвъртото поколѣние, или най-послѣ

слѣдъ хиляда поколѣния все ще имашъ възможностъ да реализирашъ това добро. Голѣмъ е срокътъ, прѣзъ който ще имашъ възможностъ да направишъ това добро. Значи, замисленото отъ тебе добро е валидно прѣзъ всичкото врѣме отъ хиляда поколѣния.

Питамъ сега: какво е отношението между срока за изправяне на погрѣшките, на злото и този за правене добро? Въ първия случай имате отношението 1 : 4, а въ втория случай 1 : 1000, Значи, злото работи само въ единъ свѣтъ, а доброто работи едновременно въ три свѣта. Всѣка нула въ числото 1000 прѣдставлява единъ свѣтъ. Когато погрѣшките засѣгатъ само физическия свѣтъ, тѣ се отнасятъ само до тѣлото, затова човѣкъ като пострада малко, всичко се ликвидира. За доброто, обаче, има по-голѣми условия, то се проектира въ нѣколко свѣта. Широкъ просторъ има за доброто. Когато човѣкъ иска да направи едно добро, той може да започне отъ физическия свѣтъ и да стигне до причинния свѣтъ, тамъ да направи доброто. Понеже доброто може да се направи въ нѣколко свѣта, затова силата на доброто е мощна. Грѣшникътъ или прѣстѣпникътъ не може да направи зло отъ духовния свѣтъ. Затова именно единъ добъръ човѣкъ е равенъ на хиляда лоши хора. Ако хиляда лоши хора направятъ хиляда злини, а единъ добъръ човѣкъ направи едно добро, доброто унищожаватъ тия хиляда злини. Нѣкои мислятъ, че злото е по-мощно. Не е така. Злото е по-мощно количествено, но по

своята интелигентност доброто всѣкога взима над-
мошие, то прониква злото. Затуй, когато дойде
злото, не трѣбва да се обезсърдчавате, ще знаете,
че то е на кората само, т. е. на повърхността.

Сега вие се очудвате, понеже не вѣрвате въ
това учение, не можете още да го разберете. Вие
казвате: какъ мога да повѣрвамъ, докато не опи-
тамъ нѣщата? Не, първо вие трѣбва да приемете
нѣщата, а слѣдъ това ще почнете да работите
върху тѣхъ. Това е нѣщо подобно на аксиомата
въ математиката. Най-първо ще допуснешъ нѣща-
та, а послѣ ще работишъ върху тѣхъ. Не мисле-
те, че като се съмнѣва човѣкъ, това е наука. Не,
първо нѣщата трѣбва да се допуснатъ, а послѣ
да се докажатъ. Като се върви по този начинъ,
пътътъ на ученика е безопасенъ. Ако само до-
пуснете нѣщата, безъ да работите върху тѣхъ,
тогава се излагате на изкушения. Запримѣръ, ти
допускашъ, че можешъ да станешъ музикантъ и
започвашъ да работишъ въ това направление —
пѣешъ, свиришъ, докато най-послѣ станешъ му-
зикантъ. Допуснешъ, че можешъ да станешъ ху-
дожникъ и започвашъ да работишъ въ това на-
правление. Ти трѣбва да постоянствувашъ дотога-
ва, докато реализирашъ това, което си допусналъ.
Обаче, човѣкъ не може да допуска всички нѣща.
Има едно ограничение въ допусканията, а именно:
допускатъ се само разумнитѣ нѣща. Ако допуснешъ
известна аксиома, това е разумно нѣщо. Въ природата
има единъ законъ, споредъ който ти не можешъ да
допуснешъ неразумни

нѣща. Запримѣрь, не може да се допуска, че човѣкъ съ празна глава, безъ мозѣкъ, може да мисли. Единъ глупавъ човѣкъ може да допусне това нѣщо, но единъ разуменъ човѣкъ, никога не може да допусне, че една празна глава, една чутура може да мисли. Разумниятъ човѣкъ никога не може да помисли, че житото може да расте върху леда, или че може да се съгради една къща върху окото. Тия нѣща можешъ да помислишъ, но не и да допуснешъ. Има нѣща, които законитѣ на разума не допускатъ. По-висшитѣ същества отъ тебе ще ти кажатъ, че не можешъ да допуснешъ това, което си реализиралъ. Ето защо, ние можемъ да оперираме въ живота само съ разумни сили.

Често казвате: азъ мога да направя всичко. Какво разбирате подъ тия думи? Въ това изречение ще прибавите нѣщо, защото не е пълно, липсва му нѣщо. Да кажете, че можете да направите всичко, това значи, че не разбирате закона. Ще кажете: азъ мога да направя всичко, което е разумно. Кажете ли така, законътъ работи отлично. И въ Писанието се казва: „Просите, но не получавате.“ Защо? Защото глупаво просите, глупаво говорите. Нѣкой казва: азъ мога да направя всичко. Не, не можешъ да направишъ всичко. На окото си къща можешъ ли да съградишъ? Въ въздуха палатъ можешъ ли да издигнешъ? Цѣлата земя отъ диамантъ можешъ ли да направишъ? Та като казваме, че можемъ да направимъ всичко, трѣбва да разбираме, че можемъ да направимъ

онова, което е разумно, което е въ кръга на възможноститѣ въ нашия животъ. Като разбираме така нѣщата, и законитѣ сж вѣрни за насъ, и ние можемъ вече да работимъ разумно.

Ще ви запитамъ слѣдното: коя мисль е по-силна въ сѣврѣменнитѣ хора, че тѣ сж лоши, или че сж добри? Нѣкои казватъ: ние сме добри хора. Други казватъ: ние сме лоши хора. Коя отъ двѣтѣ мисли прѣобладава въ свѣта? Нѣкои употребяватъ думата „лошъ човѣкъ“, въ смисль на добъръ човѣкъ. Кога именно? — Когато нѣкой човѣкъ иска да се похвали, той казва, че е лошъ човѣкъ, а подразбира, че е добъръ. Другъ казва, че е добъръ човѣкъ, а подразбира, че само въ извѣстни случаи е добъръ. Трети казва, че е отъ много добритѣ хора. Това подразбира, че въ извѣстни условия е добъръ.

Първото нѣщо: всѣки отъ васъ трѣбва да се стреми да научи закона на единството — единство на мисльта. Запримѣръ, ако ви кажа, че вие мислите много добръ, права ли е тази мисль? — Тя е права за случая, но ти нищо не можешъ да извършишъ съ тази мисль. Когато нѣкой ти каже, че мислишъ много добръ, и ти повѣрвашъ и се зарадвашъ, какъ мислишъ, на права посока ли си? Значи, ти досега не си вѣрвалъ, че мислишъ право, а трѣбваше отъ този моментъ да повѣрвашъ въ това. Тогава азъ ще те питамъ: вѣрно ли е това, на което ти отсега започвашъ да се радвашъ? Ето какъ гледамъ азъ на тия и на редъ други въпроси.

Седимъ двамата, азъ и приятельтъ ми, въ тъмна стая, държимъ книга въ ржка и никой отъ насъ не може да чете. Казвамъ на приятеля си: чети! — Не мога да чета. Той ми казва: ти чети! — И азъ не мога да чета. И двамата не можемъ да четемъ. Защо? Дали и двамата сме невѣжи? Но отварямъ свѣщъта и казвамъ на приятеля си: чети! Той започва да чете. Какъ стана това? Нима за толкова кратко врѣме той се научи да чете? Той ми казва: чети сега и ти! Азъ чета. И двамата можемъ да четемъ. Свѣтлината ли дава възможностъ да четемъ? Не, да четемъ, това е възможностъ, вложена у насъ, а свѣтлината е само условие, при което тази възможностъ може да се прояви. Слѣдователно, когато нѣкой ти казва, че мислишъ право, какво показва това? — Той иска да каже, че схващашъ нѣкъдѣ добръ въпроса. Значи, у тебе има свѣтлина, при която можешъ да четешъ. Въ твоята кжца има свѣтлина, затова отвори книгата си и чети! Туй трѣбва да разберете. Въ свѣта има само едно сщество, което може да мисли — то е Богъ. Всички други иерархии и сщества изразяватъ само великото, безличното. Ние само изразяваме Божиитѣ мисли. И ако кажешъ, че ти мислишъ, не си на правата посока. Само Богъ мисли, а ти изразявашъ Божията мисль. Богъ всѣкога мисли право — въ Него нѣма крива мисль. Слѣдователно, ти трѣбва да си кажешъ: азъ мога да мисля при свѣтлината, която Богъ ми дава. Или можешъ да кажешъ: Богъ въ менъ мисли право. Това трѣбва да ка-

жешъ въ себе си — нѣщо повече. Когато кажете, че можете да мислите право, това нѣщо има двойно значение. Ако въ тази мисль вие разбирате проявлението на великия безличенъ законъ, който се проявява навсѣкждѣ, тогава сте на права страна, но ако подъ това подразбирате своето индивидуално и лично сжщество, вие сте на крива посока.

Та ако се схващате като разумно сжщество, което изразява правата Божествена мисль и подразбирате това велико начало у васъ, това е другъ въпросъ. Ако, обаче, схващате, че човѣкъ мисли право, вие сте на крива посока, и нѣма да се мине дълго врѣме, сами ще се увѣрите, че не можете да мислите право. Вземете, запримѣръ, най-виднитѣ математици, които разбиратъ математиката до най-голѣми подробности, и ми кажете, дали сж изчислили, какво е разстоянието между земята и слънцето и съ колко милиметра е разликата въ изчисленията имъ. Азъ опрѣдѣлямъ $1\frac{1}{2}$ м. м. разлика. Доколко ще бжда сигуренъ въ тѣхнитѣ изчисления, че слѣдъ като пжтувамъ опрѣдѣленото отъ тѣхъ врѣме, съ разлика само 1 см., ще стпямъ право на слънцето? Ако излѣзе така, ще кажа, че тѣхната смѣтка е много права. Днесъ редъ окултисти сж изчислили по опитенъ начинъ, колко е разстоянието отъ земята до слънцето. Тѣзи адепти, като излизатъ отъ тѣлото си, ходятъ до слънцето, затова иматъ своя вѣрна мѣрка и точно знаятъ, колко врѣме имъ е нужно да отидатъ до слънцето. Тѣ знаятъ още и какви

празни мѣста има въ пространството. Това пространство, което дѣли земята отъ слънцето, не е съвсѣмъ празно. (Какво има въ него?) — Чудесии има, тамъ е цѣла 1001 нощъ.

Та казвамъ: въ свѣта може да се изчисли всичко. Съврѣменната наука си служи съ стари методи, но за въ бждеще ученитѣ хора ще отиватъ къмъ новитѣ, окултни методи, затова ще иматъ и по-правилни мѣрки. Сегашната математика, запримѣръ, се отнася повече до земята. Нейнитѣ изчисления иматъ своето приложение въ постройката на пжтища, при опрѣдѣляне движението и отклонението на планетитѣ, различнитѣ слънчеви системи и др. При тази си работа тѣ се домогватъ постепенно до все по нови методи. Това е едно упражнение за тѣхъ. Това сж задачи, които тѣ сами трѣбва да разрѣшатъ — никой другъ не може да имъ ги разрѣши. Великитѣ Учители знаятъ, колко е разстоянието отъ земята до слънцето, но не казватъ никому. Разбира се, най-първо се изучаватъ малкитѣ мистерии: напримѣръ, изучава се вжтрѣшното устройство на земята. Слѣдъ това се изучава вжтрѣшната страна на математиката и геометрията и най-послѣ се пристѣпва къмъ великитѣ мистерии на слънцето, къмъ изучаване разстоянието отъ земята до слънцето. Да знаешъ, какво е разстоянието отъ земята до слънцето, това е единъ лозунгъ, единъ паролъ. Това значи, че знаешъ една Истина, знаешъ какъ сж нѣщата въ природата. Щомъ произнесете тази дума, природата веднага ще ви отговори. Говори-

те ли на езика на природата, тя веднага обръща внимание на вас; не говорите ли на нейния езикъ, тя си мълчи, не ви обръща внимание. Затуй, когато изучаваме законитѣ на природата, когато изучаваме нейния езикъ, трѣбва да бъдемъ крайно внимателни. Тя е много строга. Нейниятъ езикъ е крайно изразителенъ и по форма, и по съдържание, и по смисълъ. Индуситѣ, напримеръ, изучаване законитѣ на природата, въ редъ поколѣния, сж придобили цѣнни методи. Като сж изучавали физиология, законитѣ на тѣлото, тѣ сж достигнали до слѣднитѣ резултати: единъ индусъ може да направи разрѣзъ на ржката и слѣдъ като положи здравата ржка върху болната, въ десетъ минути болното мѣсто е съвсѣмъ заздравѣло. Когато споредъ сегашнитѣ методи, за да се излѣкува този разрѣзъ, се изискватъ най-малко 3 — 4 мѣсеца, и пакъ раната нѣма да се прѣмахне напълно, все ще остане малкъ бѣлѣгъ.

Ще се стремите къмъ вътрѣшното знание, къмъ разбиране на природата. Когато дойдете до Божественото знание, то ще внесе въ душата ви вдъхновение, туй, което вие наричате ентузиазъмъ. Когато нѣкои хора губятъ куражъ, това се дължи на човѣшкото въ тѣхъ. Кога изгубвате куражъ? — Когато правите земята отъ диамантъ — когато градите кжща върху околото си. Значи, мислите за нѣща невъзможни. Вземете, напр. свърѣменнитѣ учени хора: тѣ не вѣрватъ въ Бога, а вѣрватъ въ невъзможни нѣща — на късметъ, на лотария и др. Нѣкой отъ тѣхъ вземе лотариенъ

билетъ и чака да спечели първа премия отъ 500,000 лв. Тегли веднъжъ, нищо не печели; тегли втори пътъ, пакъ нищо; тегли трети пътъ — празенъ номеръ, но все пакъ върва. Какъ се обяснява тази върва?

Прѣди двѣ години единъ господинъ ми разправяше слѣдното: отъ 20 години наредъ той се занимавалъ съ търсене на имане — заровени богатства, съкровища. Той си ималъ една голѣма книга, въ която били написани богатствата отъ древноста, заровени въ земята. Веднъжъ прокопалъ едно разстояние отъ половинъ километъръ да търси голѣми богатства. Цѣли 20 години той все копалъ. Казвамъ: ако бѣше си купилъ едно лозе и го копалъ редовно всѣка година, за 20 години той би спечелилъ 500,000 лв.. Но той още върва да намѣри заровено богатство въ земята. Казвамъ му: напусни тази върва, вземи си едно лозе, тия богатства въ земята не сж за тебе. Питамъ: отдѣ се е зародила въ неговия умъ мисълта, че той именно е лицето, което ще намѣри тѣзи съкровища? Той казва: „Ако намѣря тия пари, ще си оправя работата. Това сж 50—60 чувала злато!“ Това сж нѣща въроятни, възможни, но досега нито единъ човѣкъ не е намѣрилъ толкова голѣмо съкровище въ България. Туй злато, обаче, сжествува въ земята. Ако този човѣкъ би се занимавалъ малко съ развитието на своя организъмъ, той би намѣрилъ златото. Въ България има богати рудници и толкова много злато, че можешъ да натоваришъ съ него и десетъ хиляди катѣри,

но работа трѣбва. Каква гениалностъ се изисква отъ човѣка, да извади рудитѣ, да ги разтопи и да ги прѣкара прѣзъ огънь. Азъ ви привеждамъ този примѣръ, за да ви прѣдпазя отъ иманярство. Подъ това азъ разбирамъ, че този човѣкъ иска да се домогне до лесния пжтъ на живота. Не избѣгвайте онѣзи съчетания, които Богъ е прѣдвидилъ; не избѣгвайте възможноститѣ, които природата е вложила. Това сж най-красивитѣ нѣща въ живота. Не се плашете отъ мжчнотиитѣ. Всичко това ще се прѣвърне за ваше добро. Не се оплаквайте отъ сждбата си, но работете. Слѣдъ врѣме сждбата ви ще се усмихне. Това, което вие наричате сждба, прѣдставлява кармически законъ.

Всички се нуждаете отъ извѣстна опитностъ, която, за да добиете, трѣбва да минете прѣзъ страданията. Безъ страдания нѣма да имате опитностъ, а безъ опитностъ нѣма да имате знания. Свѣжитѣ Божествени мисли не могатъ да дойдатъ другояче, освѣнъ чрѣзъ страдания. Ако Христосъ не бѣше рѣшилъ да се жертвува, да страда, съврѣменниятъ културенъ свѣтъ щѣше ли да има тѣзи свѣтли мисли? Значи, страданията на човѣка отварятъ врата, потикъ на всѣчки ония души, които сж останали назадъ. Слѣдователно, страданията на този човѣкъ донасятъ хубавъ плодъ, отварятъ широкъ пжтъ, прѣзъ който сега мнозина минаватъ. Римскитѣ императори живѣха отличенъ животъ, пълненъ съ разкошъ и удобства, но какво остана отъ него? Тѣ не допринесоха нищо на свѣта.

Тѣй щото, този законъ работи надъ всѣкиго.

Ако нѣкоя ваша идея повидимому се разпъне, вие трѣбва да знаете, че тази ваша идея ще донесе блага за други нѣкои ваши идеи, които идатъ слѣдъ нея. Това сж закони, съ които трѣбва да боравите, за да прѣодолявате мжчнотиитѣ, съ които ще ви посрещнатъ въ живота. При сегашнитѣ условия, при гжстата материя, въ която се движите, при всѣка стѣпка изобщо, ще срещнете мжчнотиин. Често вие сте герои, но докато срещнете опасността. Запримѣръ, нѣкои казватъ: да видя мечка нѣма да се плаша. Като видишъ мечката, тогава ще се испиташъ, а не прѣди да си я видѣлъ. Това сж само изяснения на този законъ. Колко изкушения има да мине човѣкъ при условията, при които днесъ живѣе! Човѣкъ трѣбва да бжде много уменъ, за да надвива на изкушенията.

И тъй, при закона на квадрата имате числото 4. Въ него има една възможность — всѣка погрѣшка може да се изправи чрѣзъ закона на внушението. Значи, тукъ има само едно условие, при което може да се ликвидира съ старитѣ погрѣшки. При закона на кръга, обаче, имате числото 1000. Тукъ човѣкъ е по-свободенъ, защото неговитѣ възможности сж повече — той едновременно дѣйствува въ четири свѣта. Тукъ наслѣдственостъта е изключена. Доброто е творчески законъ. Погрѣшкитѣ влизатъ въ закона на наслѣдственостъта.

„Любовъта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

14 - ЛЕКЦИЯ.

ДВѢТѢ ВЪЗМОЖНОСТИ.

„Любовьта ражда доброто!“
— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Произходъ на съзнателнитѣ и несъзнателнитѣ движения у човѣка“.

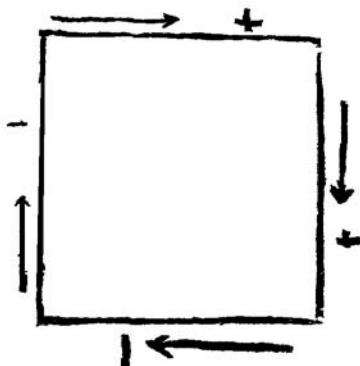
Прочетоха се работитѣ върху темата: „Какво зная азъ“?

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №13: „Най-важната буква въ азбуката.“ Ще вземете тази буква катс нѣкакъвъ символъ.

Съ какъвъ математически знакъ ще означите мисълта „азъ зная, че зная“? (Съ положителни знакове: $+$ $+$). Ами съ какъвъ знакъ ще изразите мисълта „азъ зная, че нищо не зная“? (Съ положителенъ и отрицателенъ: $+$ $-$). Съ какъвъ знакъ ще изразите мисълта „азъ зная, че излизамъ отъ Бога и се връщамъ къмъ Бога“? ($-$ Съ положителенъ и отрицателенъ: $+$ $-$). Какъвъ процесъ е връщането при Бога, положителенъ, или отрицателенъ? ($-$ Отрицателенъ). Тѣлата се връ-

щатъ, когато изгубятъ своята сила. Когато човѣкъ завърши своето развитие на земята, той оставя тѣлото си долу, а душата му отива при Бога.

Какви други идеи имаше въ темитѣ ви? Какво знае гладниятъ? (— Че е гладенъ). Какво знае ситиятъ? (— Че е ситъ). И наистина, гладътъ ангажирва всичкото внимание на човѣка, той е центъръ за него, но щомъ се насити, тогава се

намира въ състояние, противоположно на глада.

Колко положителни и колко отрицателни страни има квадратътъ? (— Ако се взематъ странитѣ като движение, той има двѣ положителни и двѣ отрицателни страни. Като окултни ученици, вие трѣбва да изучавате мозъка, който е едно

динамо, въ което се събиратъ разни видове енергии — положителни и отрицателни. Тия състояния на отпадналостъ, на апатия, които изпитвате понѣкога, се дължатъ на мозъка, или на излишнитѣ потенциални енергии. Тѣзи енергии се намиратъ на различни мѣста на главата и на ржцѣтъ. Горната, косматата частъ на ржката е положителна, а вжтрѣшната, гладката частъ на ржката е отрицателна. Двѣтъ устни сж отрицателни, вѣждитѣ сж положителни; горната частъ на челото, дѣто дѣйствуватъ висши, съзнателни или творчески енергии, е повече магнетична; въ горната частъ на главата, която е покрита съ косми, има повече положителни, морални енергии; долната частъ на лицето, при брадата, е положителна. Тѣй че на всѣка частъ на лицето можете да поставите различни знаци — плюсь или минусъ. Въобще, лицето е единъ трансформаторъ на енергии.

Въ човѣшкия мозъкъ има едно движение въ видъ на осморка. Сжщеврѣменно въ мозъка, или по-праго казано, въ етерния двойникъ на човѣка има друго едно движение, кржгообразно, което ни спомага да ходимъ право.

Понеже тѣлото на човѣка не е достатъчно устойчиво, то като дойде нѣкакво влияние отвънъ, което нарушава това движение въ човѣка, той изгубва своето равновѣсие и пада. Направете слѣдния опитъ: когато вървите изъ пжтя, помислете си за нѣкое лице, което седи по-долу отъ васъ, което е въ дисхармония съ васъ, ще забѣлѣ-

жите, че веднага ще изгубите равновѣсието си и ще паднете, или налѣво, или надѣсно, или напрѣдъ, или назадъ. Тѣзи дисхармонични мисли, които ще се явятъ въ ума ви, ще прѣдизвикатъ спирание на етерното движение въ васъ. И всѣкога, когато падате на земята, причината затова е, че мисълта за друго нѣкое лице заема първо мѣсто въ съзнанието ви. Вие падате още и по причина на това, че нѣкоя дисхармонична мисль е дошла отъ друго лице въ вашето съзнаніе, подсъзнание, или самосъзнание. Ако туй лице, което е прѣдизвикало вашето падане, е съ отрицателенъ характеръ, вие ще паднете на лицето си; ако неговитѣ енергии сж положителни, вие ще паднете на гърба си. Когато пъкъ помислите за нѣкое лице и не паднете, значи това лице е въ хармония съ васъ. Изобщо ще знаете, че когато пжтувате по високи мѣста, ще трѣбва да се пазите да мислите за слабоститѣ на нѣкой човѣкъ, а ще мислите само за възвишени и благородни нѣща. Не трѣбва да ви занимаватъ никакви посторонни идеи, но само живи идеи. Идеи за възвишеното, красивото и великото въ свѣта, трѣбва да движатъ вашия умъ. Тогава и движението на вашия мозъкъ ще бжде правилно. Не спазвате ли това нѣщо, много пжти при пжтуване ще бждете изложени на падания, които водятъ тежки послѣдствия. Много пжтници сж платили съ живота си при всѣко отклонение отъ правата и чиста мисль. (— Навѣрно, както земята запазва плоскостта на своето въртене, така и

това движение въ мозъка запазва равновѣсието на човѣка). — Да.

Ще ви дамъ единъ примѣръ за пояснение на мисълта си. Въ Сливенъ имаше единъ нашъ приятелъ, който бѣше слабъ физически и редъ години боледуваше. Нѣколко души отиватъ на разходка до върха Кутелка, и къмъ тѣхъ се присѣдинява и този нашъ приятелъ. Този връхъ е много стръменъ, затова всички вървѣли много внимателно и съсредоточено. Единъ господинъ отъ компанията си събува обувката, понеже тѣ му прѣпятствували на мисълта, а искалъ да бжде по-съсредоточенъ. И наистина, той прѣминалъ пжтя благополучно, но стигналъ върха цѣлъ уморенъ и въ потъ. Нашиятъ приятелъ, обаче, не свалилъ обувката си, понеже мисълта му била заета съ нѣщо по-възвишено и благородно, и затова стигналъ леко и бзпрѣпятствено на върха. Отъ този моментъ болезненото състояние го напуща, той се освѣжава и добива вѣра. Ето защо, при изкачване по високи планински мѣста, мисълта на човѣка трѣбва всѣкога да бжде съсредоточена, безъ раздвоение. Ако човѣкъ се занимава съ противоположни мисли, които нѣматъ нищо общо съ неговото развитие, той може да си пукне главата по софийскитѣ улици. Всѣкакви посторонни въпроси се разрѣшаватъ въ къщи, а не по улицата. Вървишъ ли по улицитѣ, или качвашъ ли се по високи мѣста, ще разрѣшавашъ идеални въпроси, за да бждатъ движенията на вашия мозъкъ правилни. Ако нѣкой отъ васъ съ съмнѣва въ това, може да го провѣри.

Направете единъ такъвъ опитъ. Значи, човѣкъ всѣкога трѣбва да мисли това, което е въ негова полза.

Да знае човѣкъ, че знае, това е една много далечна формула. Азъ бихъ поставилъ тази формула въ слѣдния смисълъ: азъ зная, че знанието седи въ незнанието. Второ положение: азъ не зная, че знанието седи въ знанието. Когато писахте върху темата „какво зная азъ“, на себе си ли писахте интимната идея? Това е най-лесната работа, която можете да направите. Нима е мжно да видя, колко пари имамъ въ касата си? Нима е мжно за единъ ученикъ да разбере, колко знае по математика, по геометрия, по химия и т. н.? Щомъ обърнешъ всички страници на учебника, ще видишъ, че всички формули, които не разбирашъ, не знаешъ, а всички формули, които разбирашъ, знаешъ. Можете ли да ми докажете, че водата дѣйствително се състои отъ водородъ и кислородъ? (— Ние знаемъ, че водата се състои отъ водородъ и кислородъ). Не, ние прѣдполагаме само, че е тъй, защото и ученитъ хора го прѣдполагатъ. Законътъ може да е вѣренъ, но туй, което ученитъ наричатъ кислородъ, единъ денъ може да се докаже, че не е такъвъ, какъвто днесъ го описватъ. Теорията за създаването на водата може да се обясни и по другъ начинъ, но и сегашното обяснение не е лошо. Разбира се, кислородътъ, като елементъ, има своитѣ бѣлѣзи; и водородътъ сжщо. Какви сж тогава признацитѣ на водата? (— Тя е течностъ). Водородътъ може ли да се прѣвърне

въ течност? (— Може). Човѣкъ може ли да ута-
ложи жаждата си съ течень водородъ? (— Не
може). Защо? (— Защото водородътъ се прѣ-
върща въ течностъ при много низка температура
и голѣмо налѣгане. При тази низка температура
човѣкъ може да замръзне). Какви свойства при-
дава кислорода на водата? (— Повече свѣжестъ).
Той придава още и топлина на водата. Кислоро-
дътъ, като положителенъ елементъ е активенъ,
усилва горението. Часть отъ водата се поглѣща
отъ организма и тамъ се разлага. Нѣкои части
отъ организма се нуждаятъ отъ водородъ; други
части се нуждаятъ отъ вода за промиване, а въ
нѣкои случаи водата се разлага на своитѣ състав-
ни елементи, които образуватъ нови съединения
въ тъканитѣ и въ трети случаи часть отъ водата
се изхвърля отъ организма. Сжщото нѣщо става
и съ другитѣ елементи.

Тази сутринъ ви говорихъ, че ако се вложи
въ организма на човѣка органическо желѣзо по-
вече, отколкото е нужно, човѣкъ съвършено
огрубѣва, става сухъ и се окислява. Всички по-
роци у човѣка се дължатъ на желѣзото. Неус-
тойчивостъта на човѣка се дължи на неорганиче-
ското желѣзо въ организма му. Това пъкъ, дѣто
човѣшката рѣчь понѣкога е жлъчна, язвителна,
се дължи на бакъра, на мѣдта. Тя образу-
ва въ организма различни отровни съединения.
На кой богъ е качество мѣдта? (— На Венера).
Значи, въ Любовта има мѣдъ, бакъръ. Съврѣмен-
ната любовъ на хората не съдържа злато. Ето

защо, въ бждеще хората трѣбва да научатъ закона, чрѣзъ който да привличатъ повече злато въ състава на любовта си. Какъ може да се изхвърли излишната мѣдъ и желѣзо отъ човѣшкия организъмъ? — Тия елементи трѣбва да се разложатъ по алхимически начинъ и така да се изхвърли излишъка отъ тѣхъ. Това вече е работа на алхимията. Тя се занимава съ прѣвръщане на всички неблагородни елементи въ благородни. Има много благородни елементи, които засега не сж познати на съврѣмнената наука. Всички елементи, които сжществуватъ въ природата, сжществуватъ въ извѣстно количество и въ човѣшкия организъмъ, обаче тѣ не сж разпрѣдѣлени навсѣкждѣ въ такова количество, въ какво е нужно, вслѣдствие на това въ организма се ражда една малка дисхармония, или една аномалия. Затова именно алхимията се занимава съ прѣвръщане на низшитѣ елементи въ благородни.

Какви ще бждатъ качествата на благороднитѣ елементи, които човѣчеството още не познава? (За да бжде една душа великодушна и щедра, какъвъ елементъ ѝ е необходимъ?) — Калай, като елементъ на Юпитера. Послѣ, нужни ѝ сж злато и платина. Имайте прѣдъ видъ, че всички алхимици подразбиратъ друго нѣщо задъ елементитѣ. Задъ тѣхъ се крие нѣщо друго. Названията мѣдъ, калай, желѣзо сж само за проститѣ хора, а за алхимицитѣ и за посветенитѣ хора въ тия елементи се крие нѣщо особено, което само тѣ разбиратъ. Ако тѣ бѣха изнесли прѣдъ свѣта вси-

чко това, както е въ действителностъ, биха ги изгорили на кладата.

Ще ви запитамъ: отъ какво произтичатъ честитѣ избухвания въ човѣка? — Вслѣдствие неправилното набиране на енергиитѣ въ организма на човѣка. Запримѣрь, ще забѣлѣжите, че нѣкоя частъ на лицето на човѣка, или носа му се движатъ. Защо? — Това показва, че на тия мѣста има събрана повече енергия, която иска да излѣзе навънъ. Понѣкога тия енергии се натрупватъ въ долната частъ на ухото, въ гънкитѣ на устата, въ скулитѣ на лицето и другадѣ. Въ такива случаи човѣкъ става индиферентенъ, като биволтъ. Той нѣма индеферентността на философа, но става своенравенъ, упоритъ. Това ние наричаме „глупавъ консерватизъмъ“. На това се дължи упадъка на атландската раса, когато въ бѣлата раса, обратно, енергията е положителна, влняе за разширение на мисълта.

За да опитате силата на волята си, трѣбва да правите редъ опити. Запримѣрь, опитайте се да заповѣдате на всѣки косъмъ отъ главата си да улегне хубаво и косата ви да стане по-мека, отколкото е била. Ако по този начинъ вие заповѣдвате на клѣткитѣ, отдѣто започватъ космитѣ, тѣ ще ви слушатъ. Можете да заповѣдате на тия клѣтки и така, че космитѣ ви да настрѣхнатъ. Това нѣщо можете да го направите лесно. Когато космитѣ щръкватъ, т. е. когато се изправятъ нагорѣ, това показва, че у човѣка има повече електричество. За да прѣмахнете това електри-

чество, трѣбва често да прѣкарвате ржцѣтъ по главата отгорѣ и да го отправяте чрѣзъ гѣлото си въ земята. По този начинъ именно ще се изразходва тази енергия. Отъ набирането на тази излишна енергия става скжсване или пукане на нѣкои мозъчни нишки. За да се погълне частъ отъ тази енергия, природата ни праща страдания. Понѣкога, за да не се скжса нѣкоя отъ мозъчните нишки, или да не се пукне нѣкой кръвоносенъ сждъ, когато вървимъ по пжтя невидимиятъ миръ ни създава извѣстни спѣнки, за да паднемъ на улицата нѣкждѣ, та по този начинъ да излѣзатъ навънъ частъ отъ тия излишни енергии. Прѣди да си падналъ, мислишъ това да кажешъ нѣкому, онова да кажешъ, ядосвашъ се, не си разположенъ, но слѣдъ като паднешъ, ставашъ веселъ, разположенъ и повече не се тревожишъ. Значи, земята е взела всичката излишна енергия отъ тебе и ти дохождашъ въ нормално състояние. Тогава, благодарете на невидимия свѣтъ, който ви помага така, защото иначе ще дойдатъ по-голѣми страдания.

Та вие мислите, че между малкитѣ нѣща, които ставатъ въ живота ви, нѣма никаква връзка. Не, всичко е свързано едно съ друго. Въ всичко има смисълъ. Дали вие съзнавате това нѣщо, или не, то е другъ въпросъ, но всѣко нѣщо си има своята причина и послѣдствие. Природата обича реда и порядъка, и ако вие създавате нѣкаква малка дисхармония, тя, за да даде ходъ на нови енергии, ще уравни всички сили у васъ,

които сж причина за тази дисхармония. Ако вие сте уменъ, оставете всичко на нея, тя ще урегулира всичкитѣ ви работи, тя ще урегулира напълно живота ви. Че вие ще пострадате малко, това нищо не значи за нея. Нѣкой пжтъ тя е много нѣжна къмъ васъ, казва ви: „Не бутай този ключъ, защото ще се опаришь!“ Щомъ ви даде 10 — 15 урока, вие пакъ не я слушате, тогава тя ще ви удари и ще ви разкаже, какви сж послѣдствията отъ вашето непослушание. Тѣзи сжщества, които дѣйствуватъ въ природата, сж умни, но ние като не разбираме езика имъ, почваме да се съмнѣваме въ тѣхъ, и отъ това се раждатъ полудяванията. Всичката опасностъ седи въ непослушанието. Щомъ се съмнѣвашъ въ своя вжтрѣшенъ гласъ, ти се намирашь между човѣка въ плътъ и своята душа. При тѣзи двѣ противоположни мисли ти ще бждешъ смазанъ. При такива състояния, именно, хората полудяватъ. Имашъ едно вѣрую, усъмнишь се въ него — полудявашъ; имашъ едно желание, което не можешъ да постигнешъ, усъмнишь се — полудявашъ. Затова, всѣкога считайте, че желанието ви е постигнато. Изгубите ли паритѣ си, считайте, че желанието ви е постигнато. Това ще даде потикъ на нови идеи у васъ, и вие ще познаете живота въ една нова форма. Всѣкога трѣбва да знаете, че задъ всѣка неприятностъ, или задъ всѣки неуспѣхъ, седи нѣщо по-велико. Имайте само една основна мисль въ ума си и всичко ще върви хармонично. Внесете ли, обаче, двѣ противо-

положни мисли въ ума си, непременно ще се разправяте съ единъ голѣмъ неприятель.

Сега разбрахте ли този основенъ законъ? Вие можете да правите опити и съ едното, и съ другото. Вие, младитѣ, въ тази си възраст, може да излѣзете лесно изъ релситѣ на вашия животъ. Въ това отношение старитѣ сж по-опитни. Привикнете да считате, че всѣко желание, било въ положителенъ, било въ отрицателенъ смисълъ, е реално. Трѣбва да знаете, че невъзможноститѣ за човѣка, сж възможности за Бога. Това е едно-то положение. Второто положение е слѣдното: невъзможноститѣ за Бога, сж възможности за човѣка. Какъ ще разрѣшите това противорѣчие? Кое е невъзможното за Бога? (— Грѣхътъ е невъзможенъ за Бога, а за човѣка е възможенъ). Кое пъкъ е невъзможното за човѣка? — Човѣкъ не може да бжде Любовь. (— Да, но човѣкъ може да прояви Любовьта). — Той проявява Любовьта, но не е Любовь. Любовьта е атрибутъ само на Бога. Слѣдователно, всички, които излизатъ отъ Бога, сж Любовь. Това подразбира, че Богъ, Който е въ хората, е Любовь. Човѣкътъ е нареченъ сщчество на мисълта, а не сщчество на Любовьта.

Всички тия нѣща прѣдставляватъ гимнастика за ума. Тѣ сж математически величини, които не трѣбва да считате за абсолютни; азъ ги наричамъ относителни разсждения на ума. Ако човѣкъ е невнимателенъ, може да изнесе отъ тѣзи разсждения отрицателни резултати. Вие казвате:

всичко е възможно за Бога. Ние сега говоримъ за невъзможното у Бога. Питамъ ви: възможно ли е Богъ да стане човѣкъ? Сега ние настѣпваме въ една област на противорѣчията. Какъ се явяватъ запримѣръ, противорѣчията у хората, които дѣлятъ богатството си? — Единъ взима повече, другъ — по-малко. Това е противорѣчие. Какво ни ползуватъ разсжденията, кое е възможно, и кое не е възможно за Бога? Ние се интересуваме отъ това, кое е възможно за насъ, и кое е невъзможно. За насъ хората е възможенъ грѣхътъ, а невъзможна Любовта. Но трѣбва да знаете, че да се прояви Божествената Любовь, трѣбва първо да се прояви грѣха. Ето защо, човѣкъ трѣбва да направи възможното, това, което Богъ не може да направи, за да направи Богъ възможното, това, което човѣкъ не може да направи. Значи, за да се прояви Божествената Любовь, човѣкъ трѣбва да направи възможното. А кое е възможното за човѣка?—Грѣхътъ. За да се прояви положителното у Бога, по-напрѣдъ трѣбва да дойде положителното у човѣка. Това сж само разсждения, които могатъ да бждатъ вѣрни, а могатъ да бждатъ и невѣрни. Ние, обаче, не можемъ нито да отричаме, нито да твърдимъ тия нѣща.

Ние виждаме, че Любовта въ живота се ражда при слѣдното положение: когато видимъ едно слабо сжщество, сърцето ни се отваря, въ насъ се заражда любовь. Когато се намѣримъ прѣдъ нѣкое силно сжщество, ние не можемъ да се смилимъ надъ него, не можемъ да го обичаме.

Обичатъ се само слабитѣ сжщества, защото тѣ не заематъ нито врѣме, нито пространство.

Сега, да оставимъ всички тия философски въпроси настрана. Ще спазвате слѣдното правило: въ мисълта си всички трѣбва да бждете искрени, да пазите извѣстно смирение въ душата си. Мисленето е великъ законъ. Когато рѣшавашъ извѣстна задача, трѣбва да знаешъ, че тя е свързана съ редъ други задачи. Имашъ една точка, трѣбва да знаешъ, че тя е свързана съ редъ други точки, които иматъ отношение една къмъ друга, образуватъ прави линии, плоскости, кубове, тесарактъ и най-послѣ тѣ влизатъ като проекции и въ самия човѣкъ.

Първото нѣщо: човѣкъ трѣбва да има въ себе си смирение, което ще му даде потикъ да се учи.

Ще направя една малка забѣлѣжка. Тия разсждения, които правимъ сега, нека не ви спъватъ. Не мислете, коя енергия дѣ прѣобладава. Всички вие сте подъ опекунството на невидимия свѣтъ. Тамъ имате наставници, които трѣбва да слушате. Ще се учите отъ тѣхъ и вечерно врѣме ще си давате отчетъ за всичко. Понѣкога вие мислите, че сте независими. Това не е право. Всички сте подъ настойничество. Нѣкой казва: човѣкъ не е ли свободенъ? —Свободата ще дойде слѣдъ врѣме за васъ, а сега сте подъ настойничество. Вашитѣ настойници сж възвишени сжщества, тѣ иматъ доброто желание къмъ васъ, да успѣвате. И ако носите въ себе си великата идея за Бога,

ще намърите Истината и ще познаете Бога още въ този си животъ. Вие ще се увърите, че наистина се намирате подъ разумното ръководство на същества, които сж завършили своето развитие. Тѣ иматъ добрата воля да ви направляватъ въ живота, доколкото това е необходимо за вашето развитие.

Та отъ всички тия мисли и разсждения, трѣбва да извадите основната идея, че сте подъ живота ръководство на великия Божественъ Духъ въ свѣта.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

14 лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя, на 18. I. 1925 г.

15 ЛЕКЦИЯ.

Изпититѣ на ученика. Житното зърно.

„Любовта ражда доброто“.
— Доброто носи за насъ животъ,
свѣтлина и свобода“.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Какво
зная азъ?“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Тритѣ
стълба на знанието“.

За слѣдния пжтъ пишете върху тема №14:
„Разлика между фантазия и въображение“.

Сега ще ви задамъ слѣдния въпросъ: кой е
най-силниятъ стимулъ, който подтиква ума къмъ
мисль? Прѣди това ще ви задамъ нѣколко по-
близки до васъ въпроси. Кой е най-силниятъ
стимулъ за стомаха? (— Гладътъ, хлѣбътъ). Кой
е най-силниятъ стимулъ за зрѣнието? (— Свѣтли-
ната). Тогава, кой ще бжде най-силниятъ стимулъ
за ума? (— Знанието, мисълта). Да, могатъ да
се дадатъ различни отговори. Кой е най-силниятъ
стимулъ за сърцето, да се събуждатъ чувствата въ

вашия животъ? За васъ е необходимо да си дадете правилни отговори на тия въпроси, защото бждещата култура, на която вие ще бждете носители, ще зависи отъ вашитѣ правилни разбирания. Като знаете, кой е най-важниятъ стимулъ въ живота ви, ще знаете и на кого трѣбва да се подчинявате.

Прѣдставете си, че ви прѣдлагатъ три служби въ живота — владика, пръвъ министъръ въ България и царъ. Коя отъ тѣхъ бихте избрали? (— Нито една). Добрѣ, азъ ще ви прѣдставя въпроса въ слѣдната форма: прѣдставете си, че вие се намирате въ затруднено положение, въ крайна мизерия, а вънъ е студъ, мракъ — тъмна, студена нощъ — и търсите нѣкъдѣ подслонъ. На пѣтя ви се изпрѣчватъ три стаи: едната е на владиката, втората — на първия министъръ въ България, а третата — на царя. Коя отъ тѣхъ ще прѣдпочетете? (— Стаята на царя). Добрѣ, вие влизате въ стаята на царя, но надъ леглото му виждате единъ ножъ така закаченъ, че отъ най-малкото побутване може да падне и да ви прободетъ. (— Ние ще легнемъ на земята). Да, но опрѣдѣлено е вие да спите непрѣменно на леглото. Законътъ е такъвъ. Какъ мислите, положението на царя свободнo ли е? — Не. Отговорността на царя е толкова голѣма, колкото и отговорността на всѣки, който би се опиталъ да мръдне ножа, поставенъ надъ леглото на царя. Защо? — Защото въ леглото спи човѣкъ, и ако вие не внимавате, ножътъ

ще го прободете. Този ножъ може всѣки моментъ да падне и да се забие въ тѣлото на човѣка. Ако пъкъ влѣзете въ стаята на владиката, ще намѣрите запалени кандила и мангалъ съ огънь, който отъ най-малкото побутване може да се разсипе и да прѣдизвика пожаръ, отъ който и вие да изгорите. Значи, и тукъ не сте сигурни за живота си. Остава стаята на министъра. Влизате вжтрѣ, готвите се да си легнете, но виждате надъ леглото една малка етажерка съ шишенца, които съдържатъ силни отрови. Бутнете ли случайно етажерката, шишенцата ще паднатъ, отровитѣ ще се разлѣятъ върху васъ, и вие ще пострадате. Както виждате, и въ-тъ лошо, и вжтрѣ лошо. Коя стая ще изберете? Вие ще кажете: като се намѣримъ въ това положение, тогава ще правимъ изборъ. (— Можемъ ли ние да заповѣдаме да се махне ножа?) — Споредъ законитѣ на това царство, туй нѣщо може да стане само при едно условие: царьтъ само може да махне ножа. Вие не можете да махнете ножа, нито етажерката съ отровитѣ, нито мангала съ огъня, защото сте гостъ. Единственото спасение за васъ седи въ слѣдното: като се намѣрите на кое и да е отъ тѣзи легла, да не мърдате. Всѣки човѣкъ, който се страхува, не може да влѣзе въ царската стая. Наистина, ако условията вънъ сж по-благоприятни, отколкото тия, които сж вжтрѣ, вие никога не бихте влѣзли въ царската стая. Но, ако условията вънъ сж по-лоши, отколкото вжтрѣшнитѣ,

вие ще влѣзете въ стаята, защото все има единъ шансъ да останете живъ. Вѣнъ е студено, вие рискувате да измръзнете, а като влѣзете вжтрѣ, ще си кажете: и тукъ има една опасностъ, но отъ мене зависи да се спася, внимателенъ ще бжда, да не бутна ножа — поне ще бжда на топло.

Прѣведете сега, какво означава ножа? — Ножътъ символизира човѣшкия езикъ. Той е най-остриятъ, най-страшниятъ ножъ, който рѣже навсѣкждѣ безпощадно. Който го бутне, за дълго време носи послѣдствията му. Той виси надъ царското легло. Всички вие сте спали въ това легло, имате опитността отъ ножа. Вие трѣбва да се научите да прѣвеждате символитѣ. Човѣшкиятъ езикъ, това е човѣшкото слово, човѣшката мисль. Отъ васъ зависи, какъ ще употребите въ даденъ случай вашия умъ.

Първото нѣщо: като легнете въ царското легло, ще бждете много внимателни — ще спите спокойно, безъ да мърдате. Ако легнете на дѣсната си страна, и сутринята трѣбва да се събудите на нея. И като станете сутринята, нѣма да се вдигнете изведнѣжъ, но ще ставате постепенно, полека, съ най-голѣмо внимание. Слѣдъ това ще благодарите на Бога, че не сте се мръднали прѣзъ ношъта. Въ какво седи помръдването?—Въ вашитѣ бързи, повърхностни рѣшения. Казвате: мисльта на този човѣкъ е бърза. Може ли мисльта да бжде бърза? (— Може). Да допуснемъ, че вие си прѣдставяте, какво вашата мисль е

отишла на слънцето. Питамъ: може ли мисълта ви да отиде на слънцето? (— Навърно мисълта ни не е отишла никъдъ). Тогава, какъ може да мислите, че сте тамъ, дѣто не сте? Обаче, вие често казвате: азъ съмъ на слънцето и мисля само за него. Какъ може мисълта ви да е тамъ, а вие да не сте? Споредъ законитѣ на мисълта, ти не можешъ да мислишъ за това мѣсто, дѣто никога не си билъ. При това, вие твърдите, че мисълта ви е на слънцето. Какъ ще примирите тѣзи двѣ противорѣчия? Това сж редъ софизми. Питамъ ви: знаете ли, какво има на слънцето? Вие може да докажете, какво има на слънцето, може да прѣдполагате, но знаете ли го сигурно? Ученитѣ хора иматъ начини, чрѣзъ които доказватъ, какво има на слънцето. Тѣ изслѣдватъ, какви елементи има на слънцето, дали има кислородъ, азотъ, вжглородъ и др.. Тѣ изслѣдватъ това чрѣзъ спектроскопа, но още нѣматъ уреди, нито начини, чрѣзъ които да опрѣдѣлятъ, има ли животъ на слънцето, или нѣма. Ученитѣ хора не сж опрѣдѣлили, даже и на най-близкитѣ планети, има ли животъ, или нѣма. Това нѣщо не може да се опрѣдѣли, понеже нѣма външни признаци, по които може да се познае. По свѣтлината на слънчевия спектръ би могло да се познае, има ли сжщества на слънцето, или нѣма.

Прѣди всичко, дѣто има разуменъ животъ, свѣтлината иде по особенъ начинъ. Напримѣръ, ако вие запалите една лампа, ще видите, че

трептенията на тази свѣтлина се разпространяватъ по единъ начинъ, а когато свѣтлина излиза отъ разумни същества и се смѣсва съ свѣтлината на лампата, тогава трептенията на послѣдната се разпространяватъ по другъ начинъ. Значи, има разлика между разпространението на свѣтливитѣ лъчи, които излизатъ отъ едно неразумно и отъ едно разумно същество — законитѣ сж различни. Да кажемъ, че вие наблюдавате слънчевия спектъръ прѣзъ една призма, като съсредоточавате ума си и сърцето си върху разнитѣ цвѣтове и слѣдите, дали въ тия цвѣтове на спектѣра се явява нѣкакъвъ съзнателенъ животъ, или не. Какво заключение може да извадите, ако полето на отдѣлнитѣ цвѣтове започне да се разширява, или стѣснява? Най-първо ще заключите, че нѣкаква физическа причина участвува въ опита ви, но щомъ се увѣрите, че причината не е физическа, тогава казвате, че нѣкаква психическа причина е взела участие. Слѣдъ това трѣбва да разберете, дали тази причина иде отъ слънцето, или нѣкъдѣ отъ пространството, чрѣзъ въздуха. Ако концентрирате ума си върху спектѣра на слънцето, ще забѣлѣжите, че портокалената краска става въ срѣдата си по-ярка, а въ двата края изблѣднява. Какво заключение може да извадите отъ това?

Ще ви дамъ слѣдния опитъ: нека двама отъ васъ взематъ двѣ стѣклени призми и въ опрѣдѣленъ часъ отъ деня, всѣки у дома си, да постави

призмата въ такова положение, че да получи слънчевия спектър. Следъ това, нека запомни добръ цвѣтоветъ, тѣхната интензивностъ и широчина на полето. Щомъ схване добръ това нѣщо, нека единиятъ отъ тѣхъ силно концентрира мисълта си върху нѣкой отъ цвѣтоветъ. Сжщото нѣщо да направи и другия у дома. Следъ извѣстно наблюдение, нека всѣки опрѣдѣли, дали е забѣлѣзалъ извѣстна промѣна върху нѣкой отъ цвѣтоветъ на спектѣра. Ако наблюдателността е силно развита и у двамата, тѣ ще забѣлѣжатъ извѣстна промѣна въ този цвѣтъ отъ спектѣра, върху който, именно, всѣки по отдѣлно е коцентриралъ мисълта си. Колкото по-силна е била мисълта, толкова и промѣната въ цвѣта ще бжде по-ясна. Измѣнението въ цвѣта показва, че извѣстна интелигентностъ е дѣйствувала върху него. Отъ този опитъ ще схванете, какъ влияе свѣтлината, която излиза отъ разумни сжщества.

Ако отидете на нѣкоя изложба, да гледате картини на много художници, ще видите, че картинитъ на едни отъ тѣхъ сж съ по-ярки цвѣтове, а на други—съ по-блѣди, по-деликатни. Споредъ васъ, кои художници сж по-добри: тия, които употребяватъ по-ярки, или тия, които употребяватъ по-нѣжни, по-блѣди цвѣтове и бои? (— Повече ни привличатъ картини съ по-нѣжни краски). Циганитъ обикновено обичатъ яркитъ цвѣтове. По спектѣра ние можемъ да познаемъ, отдѣ иде свѣтлината — отъ разумни, или отъ неразумни

сщества. Свѣтлината обикновено иде отъ разумни области, които сж населени съ интелигентни общества. Само интелигентни общества могат да изпращатъ свѣтлина и цвѣтове. Това е единъ отъ основнитѣ закони на живата природа. Мъртвата природа, въ която нѣма животъ, не изпраща никаква свѣтлина, никакви краски. Навсѣкждѣ другадѣ, дѣто сжествува животъ, въ каквато и да е форма, той изпраща свѣтлина, известни краски, отъ които може да се сжди за степенъта на разумность и интелигентность въ тия общества. Щомъ се отнася за свѣтлината на слънцето, трѣбва да знаете, че тя не произлиза отъ него, а отъ друго слънце. Видимото слънце, въ дадения случай, е само единъ трансформаторъ на свѣтлинна енергия, която иде отъ множество висши, интелигентни общества. Често тия висши общества идватъ на слънцето, за да регулиратъ движението на тази енергия.

Това сж само нахвърляни мисли, прѣдположения и допущения, върху които вие може да разсждавате. Напримѣръ, вие не можете да кажете съ положителность, че на слънцето живѣятъ хора, но може да кажете: възможно е да има хора на слънцето. Отъ това гледище, флората на земята прѣдставлява азбука за разумнитѣ общества. Ето защо трѣбва да се изучаватъ не само формитѣ на цвѣтята, но и тѣхнитѣ краски. Въ това отношение, за васъ се отваря широко поле, да изучавате живата природа, да разбирате ней-

ния езикъ. Когато природата ни говори, тя си служи съ нашия езикъ; когато ние искаме да говоримъ съ нея, трѣбва да знаемъ нейния езикъ. Щомъ природата ти говори на твоя езикъ, тя нѣма да те занимава съ дълбоки, философски работи, но щомъ ти се разговаряшъ съ нея и си служишъ съ нейния езикъ, тя ще те занимава съ велики въпроси, върху които ще те освѣтлява. Не знаешъ ли нейния езикъ, тя нищо нѣма да ти говори. Тогава отношението ти къмъ нея ще бжде сжщото, каквото е отношението на нѣкое животно къмъ тебе. Ти можешъ да го гледашъ, да го милвашъ, но не можешъ да му говоришъ за велики работи. Като го помилвашъ, като му кажешъ нѣщо, то може да се порадва, но ти не можешъ да го учишъ. Когато ученикъ разбира езика на учителя си, той го изважда вънъ отъ чина и го кара да пише на дъската: $1 + 1 = ?$ Послѣ му дава друга задача: $2 + 3 = ?$ Тази задача ви се вижда проста, лека, но не е така, тя е сложна задача. Вие казвате: $2 + 3 = 5$. Какво означаватъ тия числа? Числата 2 и 3 означаватъ основа, отъ която имате единъ вжтрѣшенъ резултатъ — числото 5, т. е. силата. На този резултатъ липсва нѣщо. Отъ кого е таблицата на умножението, съ която си служите? (—Отъ Питагора). Въ тази таблица крие ли се нѣкаква философска мисль? — Крие се, разбира се.

Питагоръ е прѣкаралъ 20 години въ Египетъ и 10 години въ Вавилонъ, дѣто изучавалъ тайни-

тѣ на окултната наука. И затова, като е съставлялъ таблицата на умножението, той внесълъ въ нея извѣстно окултно знание. Днесъ е лесно да се научи таблицата на умножението, но тя има дълбокъ смисълъ. Когато се каже $5 \times 5 = 25$, Питагоръ е разбиралъ едно дълбоко правило. Когато се казва $2 \times 2 = 4$, той разбиралъ друго правило. Всѣко число е свързано съ окултната наука. Днесъ тази таблица има само външно приложение, за улеснение при смѣтането. Нѣкой пита, колко пари имашъ? — Четири лева: въ всѣка кесия по два лева. Това е лесно, умножавашъ 2×2 и казвашъ, че ще получишъ четири. Ако имашъ двѣ кокошки, една отъ които снася прѣзъ день, а другата — всѣки день, какъ ще смѣтнете, колко яйца ще дадатъ за два дни? Можете ли да умножите 2×2 ? Ако тия двѣ кокошки снасятъ всѣки день по едно яйце, тогава, за два дни можешъ да умножишъ 2×2 , но въ първия случай, трѣбва да ги умножишъ, или да ги съберешъ? Какво подразбиралъ Питагоръ отъ умножението на числото 2 само на себе си? Съ числото двѣ Питагоръ е разбиралъ двѣ живи души, които разполагатъ съ еднакви сили. Тѣхната дѣятелность може да се умножава. Като знаемъ, колко е голѣма тѣхната дѣятелность, чрѣзъ умножение ние ще намѣримъ, колко ще изкаратъ двамата, като работятъ заедно. Числото 2 е отрицателно и като го умножимъ само на себе си, ще получимъ положително число. Значи, едно отрицателно число, умножено само на себе си да-

ва положително число. Ако пъкъ умножимъ числото 3 само на себе си, имаме другъ законъ. Какъвъ е резултатътъ въ този случай? Като се умножи $3 \times 3 = 9$. Числото 9 е неутрално. Като умножите 5×5 , получавате 25. Сборътъ отъ числата $2 + 5 = 7$. Числото 7 е положително. Като умножите 6×6 , получавате 36. Сборътъ отъ числата $3 + 6 = 9$. Значи, числата 6, 36 и 9 сж неутрални числа. Като умножите $8 \times 8 = 64$, сборътъ отъ тия числа $6 + 4 = 10 = 1$. Значи, единицата е положително число.

Какво разбирате отъ всички тия разсждения? Ние се отклонихме отъ въпроса, дойдохме до Питагоровата таблица. Навърно нашиятъ стрѣлочникъ ни даде кривъ пжтъ. Коя бѣше мисълта, отдѣто започнахме? (— Говорихме за най-силния стимулъ на ума, на сърцето и на живота). Помислете тогава върху въпроса, кой е най-силниятъ стимулъ за ума. Като разсждавате, все ще дойдете до нѣкакви резултати. Туй, което излиза отъ ума на човѣза, не може да бжде стимулъ. Човѣкъ не може да бжде стимулъ самъ за себе си. (Нуждитѣ на живота не ни ли стимулиратъ?) Оставете нуждитѣ настрана, тѣ сж фиктивни работи. Въ свѣта не сжществуватъ абсолютно никакви нужди. Хората нѣматъ никакви нужди, тѣ сами ги създаватъ. Ако е въпросъ за живота, разбирамъ. Всички хора се нуждаятъ отъ него. Животътъ е единъ изворъ, който изтича отъ едно опрѣдѣлено мѣсто. Каква нужда има да изтича отъ него? — Той е сила, която трѣбва да се прояви, а ние наричаме това нѣ-

що нужда. Запримѣръ, вие казвате: нужно е човѣкъ да яде. Не е нужно да яде човѣкъ, но трѣбва да стане обмѣна между единъ и другъ животъ. Това е законъ. Когато казваме, че имаме нужда да ядемъ, това е фалшивата страна на живота, това е криво разбиране. Дотолкова е нужно да ядемъ, доколкото да стане обмѣна между нашия животъ и живота на хлѣба — да се разберемъ съ него. Когато хлѣбътъ е слѣзълъ отъ невидимия свѣтъ, у него се е зародило желанието да се запознае съ насъ. Той се радва, като го дѣвчимъ, не кряка като кокошката. Въ хлѣба се крие Божественъ животъ, въ него се намира Божествениятъ Духъ. Ето защо, ние трѣбва да се хранимъ, за да стане правилна обмѣна между Божествения Духъ и нашия животъ, който е въ застой.

Сега, ще ви запитамъ: защо не трѣбва да се яде месо? Това може да се докаже отъ чисто окултно гледище, пъкъ и отъ хигиеническо, и отъ морално гледище. Ако кажа нѣкому, че трѣбва да се храни само съ соль, какви резултати ще има той отъ тази храна? Добро нѣщо е сольта, хората я обичатъ, тя е приятна съ хлѣбецъ, но може ли човѣкъ да се храни само съ соль? Храненето съ соль произвежда такива резултати, каквито и храненето съ месо. Както сольта стимулира къмъ нѣщо хубаво, така и месото стимулира къмъ нѣщо хубаво, но резултатитѣ отъ хранене съ месо и съ соль сж едни и сжи. Обаче, хора, които се хранятъ съ растителна храна, живѣятъ по-дълго врѣ-

ме отъ тия, които се хранятъ съ месо. Добрѣ е да ядете отъ врѣме на врѣме само сурово жито.

Ще ви дамъ слѣдния опитъ: онѣзи отъ васъ, които иматъ слабъ стомахъ или слаби гърди, нека се подложатъ на житенъ режимъ за единъ, два или три мѣсеца най-много. Прѣзъ това врѣме не трѣбва да употрѣбаватъ никаква друга храна, нито хлѣбъ, освѣнъ да дѣвчатъ сурово жито, добрѣ изчистено и измито, безъ никакъвъ прахъ. Този режимъ ще бже като срѣдство за лѣкуване. Ще наблюдавате прѣзъ това врѣме, какви резултати ще произведе житото у васъ. Този опитъ нека приложатъ самó тѣзи, които сж нервни, неразположени и които искатъ да се лѣкуватъ. Нали и нѣкои отъ съврѣменнитѣ лѣкари прѣпоржчватъ за известни болни да ядатъ само овесена чорба? Вие ще се уплашите, ако ви се каже да се храните само съ сурово жито мѣсецъ, два, три, дори до шестъ мѣсеца. Ако ви се вижда много врѣме единъ мѣсецъ, направете този опитъ за една седмица само, като употрѣбавате всѣки день по 100 грама жито. Ще накиснете отъ вечерьта 100 гр. чисто жито въ една чаша съ вода и ще го дѣвчете, като го разпрѣдѣлите на три пѣти: сутринъ, на обѣдъ и вечеръ. Ако ви се пие вода прѣзъ деня, може да пиете, колкото искате. Ако бихте се поставили на този режимъ отъ по-рано, щѣхте да имате по-здрави жби, а нервната ви система щѣше да бже по-добрѣ урегулирана. Онѣзи отъ васъ, които иматъ здрави жби, нека направятъ

опита съ сурово жито, а тия, на които зжбитѣ не сж здрави, нека малко сварятъ житото. Нека поне двама-трима ученика направятъ опита тѣй, както ви казахъ, да видя, какви резултати ще иматъ. Ще дѣвчатѣ житото добрѣ, и ако почувствувате нѣщо дисхармонично у васъ, ще спрете опита.

Този опитъ давамъ само на нѣколцина отъ васъ, а на останалитѣ ще дамъ другъ опитъ, пакъ съ жито. Всѣки отъ васъ ще вземе по $\frac{1}{2}$ клгр. жито, ще го изчисти добрѣ и прѣзъ цѣлата седмица ще го прѣкаква единъ пѣтъ прѣзъ деня, отъ едната въ другата си ржка, до петъ минути, като го разглежда внимателно. Като се свърши седмицата, ще сварите това жито и ще го изядете. Може да го сварите на единъ пѣтъ, а може и на два или на три пѣти, но ще го ядете бавно, като че се разговаряте съ него. Послѣ ще ми разкажете, какви резултати сте добили отъ този опитъ.

Азъ нѣма да ви кажа, какви могатъ да бждатъ резултатитѣ отъ опита, но вие сами ще опитате и ще ми кажете. За да имате резултатъ, ще направите опита точно тѣй, както ви казахъ. Които взематъ първия опитъ, ще дѣвчатъ житото дълго врѣме. Тия, които иматъ слаби зжби, ще го сварятъ малко, безъ соль, безъ захаръ, и така ще го дѣвчатъ. Онѣзи отъ васъ, които гледатъ на този опитъ като на играчка, да се не заематъ съ него. Ще гледате на опита сериозно и ще правите своитѣ научни наблюдения. И при двата опита, нѣма да ядете нищо друго, докато не изядете всич-

кото жито. Азъ ви давамъ тия опити съ житото, защото въ него се криятъ най-мощнитѣ, най-благороднитѣ сили за живота. Отъ това упражнение вие все-таки ще научите едно малко добро, или ще придобиете една малка мисълъ. Като разглеждате житото и се занимавате съ него, вие все ще възприемете нѣщо отъ него въ ума и въ сърцето си, тъй както се опушва всѣки човѣкъ, който попада между пушачи.

Жалко е, когато земледѣлцитѣ не използватъ добритѣ страни на своята работа. Тѣ натрупватъ житото въ хамбаритѣ си и не го поглеждатъ, освѣнъ когато дойде врѣме за проданъ. Тогава влизатъ въ хамбара си, нагребватъ нѣколко крини отъ него и послѣ съ една дъска го изравняватъ отгорѣ, отново затварятъ хамбара и си излизатъ. Дяволътъ имъ казва: „Не бутайте житото съ ржка!“ Земледѣлцитѣ хващатъ житото съ ржка, само когато ще се мѣли. Не е позволено на земледѣлцитѣ да изравняватъ житото въ хамбаритѣ си съ дъска. Всѣки земледѣлецъ трѣбва да пълни кринитѣ съ ржцѣ и да не ги изравнява отгорѣ, но да имъ дава пирамидообразна форма. Постъпва ли земледѣлецътъ така, той ще има десетъ пжти по-големо благословение, отколкото въ случаитѣ, когато изравнява отгорѣ крината съ дъска. Махне ли се върха отъ крината, образува се едно течение, което дѣйствува вредно върху човѣка. Споредъ окултнитѣ закони, когато се продава жито съ крина, тя трѣбва да се пълни съ върхъ. Зато-

на, добръ е земледѣлецътъ да пипа съ ръцѣ житото, да му се радва, за да може да се облагороди. Днесъ земледѣлцитѣ не пипатъ житото съ ръцѣ, защото знаятъ, че то ще имъ проповѣдва, да не го продаватъ, да не го мѣрятъ и т. н.

И тъй, вие ще направите тѣзи два опита съ житото, за да видите, какви сж резултатитѣ отъ него.

„Любовьта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода“

15 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 25/1. 1925 год.

16 ЛЕКЦИЯ.

Чудните прѣдположения.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Тритъ стълба на знанието“.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Най-важната буква въ азбуката“.

За слѣдния пжть ще пишете върху тема № 15: „Кое е първото растение, което се появило на земята?“ Разгледайте цѣлото растително царство и кажете, кое растение, споредъ васъ, се появило първо на земята.

Сега вече вие минавате прѣзъ една нова фаза, намирате се на границата на физическото и духовното. Вие ще си служите съ духовнитѣ и реалнитѣ числа, както въ математиката. Духовнитѣ числа сж въображаемитѣ числа въ математиката. Всички нѣща, които сж несъизмѣрими съ мѣрkitѣ на земята, наричаме духовни.

Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: възможно ли

е човѣкъ да живѣе извънъ врѣмето и пространството? То е все едно да питаме, може ли рибата да живѣе извънъ водата? На този въпросъ може да се отговори по два начина: тя не може да живѣе извънъ водата, но ако измѣни своята форма, ще може да живѣе извънъ водата.

Какъ опрѣдѣлятъ ученитъ хора врѣмето? (— Кантъ опрѣдѣля врѣмето, като категория и казва, че то е вложено само въ нашето съзнание, като необходимостъ за мисълта. Отвънъ врѣмето не съществува). Ако, споредъ закона на въроятноститѣ, допуснемъ, че дѣлението е безкрайно, тогава, какво пространство ще заеме онази най-малка точица, получена отъ дѣлението на частица, която заема най-малко пространство? Между музикалнитѣ тонове има извѣстни интервали, и всѣки тонъ има опрѣдѣлено врѣме на траене. Въ една секунда отъ врѣмето вие може да изпѣете два тона. Тия тонове съществуватъ ли въ врѣмето? — Съществуватъ. Значи, много нѣща съществуватъ, безъ да заематъ пространство. Съществуването на нѣщата не се свързва всѣкога съ пространството. Въ този смисълъ, има същества, които сж въ пространството и извънъ пространството. Има други същества, които сж и въ врѣмето, и извънъ врѣмето. Такова същество, напимѣръ, е човѣкътъ. Той е въ врѣмето, и извънъ врѣмето, и въ пространството, и извънъ пространството.

Какво разбирате подъ думата „пространство“?

Пространството подразбира, че нѣщо се простира, проточва. Пространството не може да бжде нѣщо абстрактно, все се обосновава на нѣщо. Ако подѣ това понятие се разбира нѣкаква идея, пространството може ли да сѣществува? Нѣкои казватъ, че пространството не сѣществува. Обаче, ние не можемъ да говоримъ за нѣща, които не сѣществуватъ. Въ това нѣма никаква логика. Казватъ, че врѣмето не сѣществува като нѣщо реално вънъ отъ човѣка, но сѣществува само вжтрѣ въ човѣка. Питамъ: какъ може да сѣществува само въ човѣка, ако го нѣма и отвънъ? Знаете ли, на какво мязатъ тия ваши разсждения? То е все едно да кажете, че водата извира само отъ земята, а горѣ въ пространството я нѣма. Въ сжщностъ не е така. Водата сѣществува и горѣ въ пространството, само че въ друго състояние, въ сравнение съ тази въ земята. Ако се качите високо въ пространството, на около 100-200 километри, нѣма да намѣрите вода, но нейнитѣ съставни части — водородъ и кислородъ. Ако се качите на още по-голямъ височина, ще намѣрите кислорода и водорода сгжстени, въ течно състояние. Това сж прѣдположения само. Ако пъкъ се качите на височина 5,000 километра надъ земята, тамъ ще попаднете въ една зона, дѣто водородътъ и кислородътъ сж въ сгжстено състояние, като водата на океана, но съ ниска температура. Кой какъ мине прѣзъ това мѣсто, замръзва, не може да върви по-нататъкъ, освѣнъ ако е много тънъкъ, та да може да

се промъкне прѣзъ шуплитѣ на тази течностъ. Какво ще кажете за това? — И туй е прѣдположение. Ако отивате още по-нагорѣ, ще намѣрите по-голѣми чудесии. Тамъ вече водородътъ и кислородътъ не сж елементи, но сж разложени на други съставни части. Съврѣменната химия допуска, че това сж йони и електрони, но и тѣ още не сж крайнитѣ, недѣлими частици, които се получаватъ отъ елементитѣ.

Съврѣменната окултна наука приема, че сжществуватъ четири категории етеръ въ пространството. Етерътъ се счита като най-рѣдка въздухообразна материя. Той се отличава съ голѣма лекостъ и ефирностъ. Слѣдъ като прѣминете четири-тѣ категории етеръ, надъ тѣхъ се намира другъ свѣтъ, съ съвсѣмъ друго естество. Той се нарича духовенъ свѣтъ. Въ този свѣтъ нѣщата се прѣживѣватъ тѣй бързо, че впечатленията, изживѣванията отъ милиони години могатъ да съ събератъ въ една година. Това, което е прѣживѣно прѣзъ милиони години животъ на земята, може да се прѣживѣе само въ една година. Слѣдователно, цѣлиятъ земенъ животъ и цѣлата еволюция на едно сжщество, на единъ човѣкъ въ духовния свѣтъ ще прѣмине като мигновение. Тогава какъ ще опрѣдѣлите този свѣтъ? — Той е свѣтъ извънъ врѣмето и пространството. Въ духовния свѣтъ има другъ мащабъ, съ който се мѣрятъ нѣщата.

Това сж въпроси за разсжждение само, които, ако се изнесатъ на нѣкой човѣкъ съ по-слабъ умъ,

не ще може да ги асимилира. Вашият умъ, обаче, не трѣбва да се разбърква, но да мисли повече. Всички тия нѣща, които ви говоря, вие може да считате като приказки отъ 1001 нощъ. Ако се събератъ въ едно всички епохи, прѣзъ които е минала земята досега, едва ли ще може да се направи една земя като нашата, но затова въ нея ще има събрана толкова много енергия, отъ която за въ бждеще биха могли да се образуватъ безброй свѣтове. Засега човѣшката мисль, човѣшкото развитие е свързано съ врѣмето и пространството. Тѣй, както човѣшкиятъ организъмъ е създаденъ, днесъ човѣкъ не може да се развива извънъ врѣмето и пространството. Извънъ тия условия той не би могълъ да се ориентира. Дѣйствително, ако вие сте ясновидецъ и прѣминете въ духовния свѣтъ, вие ще се намѣрите въ най-голѣмо противорѣчие съ себе си, защото опорнитѣ точки на този свѣтъ значително се различаватъ отъ тия на физическия. Като се върнете на земята, вие ще помните само, че сте били нѣкъждѣ, но дѣ сте били, нѣма да знаете. Да сте били на земята — не; да сте били на мѣсечината — не; да сте били на слънцето — не. Били сте нѣкъждѣ, но дѣ? Този свѣтъ, въ който сте попаднали, е много реаленъ, не може да го отречете, но не знаете, де стѣ били. Той е толкова различенъ отъ физическия свѣтъ, че това голѣмо различие ще произведе противорѣчие въ вашия умъ.

Ето защо, първо човѣкъ трѣбва много добръ

да се запознае съ физическия свѣтъ, та всѣко ново явление, което влѣзе въ съзнанието му, да не го смущава. Всѣко ново явление трѣбва да се разгледа, къмъ коя категория да се отнесе. Не трѣбва да ви смущаватъ нито положителнитѣ, нито отрицателнитѣ мисли въ живота. Тѣ не трѣбва да хвърлятъ никаква сѣнка въ ума ви. Запримѣрь, ако четете нѣкое философско съчинение, което е силно логически и добръ аргументирано, доказва, че цѣлиятъ свѣтъ и всичко около него е плодъ само на човѣшкото въображение и че извънъ човѣка нищо не съществува, вие ще се смутите. Питамъ: този философъ какъ е придобилъ всички тия данни? Той привежда редъ автори: този казалъ така, онзи казалъ така. Но ако попитате тия автори, отдѣ знаятъ това нѣщо, ще видите, че нито единъ не е сигуренъ въ това, което доказва. То е нѣкаква отвлѣчена теория. Всички крайни заключения въ свѣта се дължатъ на извѣстенъ родъ разочарования. Всѣки човѣкъ, който прѣтърпява нѣкакво голѣмо разочарование, пише за нѣщата въ отрицателенъ смисълъ, казва, че въ свѣта не съществува никаква закономерность. Всѣки човѣкъ, на когото животътъ върви гладко и щастливо, той пише въ другъ духъ. Слѣдователно, закономерността въ свѣта и отсъствието на тази закономерность много пѣти се дължи на опитността, прѣзъ която хората сж прѣминали. Нѣкой пѣтъ тѣзи твърдения сж вѣрни, а нѣкога не сж вѣрни.

Въ физиката има единъ законъ, споредъ кой-

то, когато се срещнатъ двѣ вълни съ еднакви дължини, но въ противоположни посоки, тѣ се взаимно унищожаватъ. Защо се унищожаватъ? Какво става съ тѣзи енергии? Понѣкога енергиитѣ се трансформиратъ. Питамъ: кое може да спре трансформирането на енергиитѣ отъ едно състояние въ друго? Имайте прѣдъ видъ слѣдния законъ: трансформирането на енергиитѣ подразбира разумность. Смѣна на енергиитѣ, трансформиране на енергиитѣ, сгъстяване и разширение на енергиитѣ, това сж форми на единъ разуменъ животъ извънъ човѣшкия. Дръжте тази мисль въ ума си като абсолютенъ законъ. Вие може да мислите, каквото искате, но знайте, че всички промѣни, които ставатъ въ природата, се дължатъ на единъ разуменъ животъ. И когато животътъ въ една областъ замира, въ сжщность той не замира, но се трансформира отъ едно състояние въ друго. И туй, което хората наричатъ смъртъ въ едно отношение, въ друго отношение произвежда животъ. Смъртъта е процесъ, който приготвяе почва за новия животъ. Вие трѣбва да схванете този процесъ въ съзнанието си.

Човѣкъ има двойко съзнание: физическо и духовно. При физическото или обикновеното съзнание човѣкъ има обикновени разбирания за живота. Той има единъ вжтрѣшенъ страхъ, плаши се отъ смъртъта и затова мисли, че трѣбва само да яде и да пие, да заема извѣстно обществено положение и т. н. Ако нѣма тия нѣща, той мисли, че не може да живѣе. Понѣкога и вие разсждавате така. Нѣкой

отъ васъ сж на 20 години, други — на 21, на 22 и повече. Питамъ ви: дѣ бѣхте вие прѣди 30 години? Дѣ бѣше цѣлото човѣчество прѣди 40 милиона години? Нѣкои учени твърдятъ, че човѣчеството е сжществувало само отъ прѣди 18 милиона години. Най-послѣ азъ питамъ: дѣ бѣха всички растения, цѣлото растително царство прѣди 50 милиона години? Всички растения, както и животнитѣ, все дойдоха отнѣждѣ. Въ окултната наука сжествува едно твърдение, че въ свѣта има течения, които идватъ отъ разни слънчеви системи. Когато трѣбва да се насели нѣкоя отъ тия системи, които постепенно се оформяватъ въ извѣстни форми на животъ и започватъ своето развитие, всичко това става подъ влиянието на извѣстенъ родъ закони, съ които е свързанъ цѣлия козмосъ. И вие сте свързани съ тия закони. Нѣкои окултисти, които разбиратъ добрѣ законитѣ, знаятъ, колко години слѣдъ завършване своето развитие на земята, човѣкъ е свободенъ отъ тия връзки. Тѣ знаятъ още, дѣ ще бждете слѣдъ това — дали ще останете нѣкждѣ изъ слънчевата система, или ще излѣзете вѣнъ отъ нея.

Тия нѣща ви се виждатъ чудни, но това, което е чудно за едного, не е чудно за другиго. Запримѣръ, вземете системата Сириусъ. Въ духовно отношение тя седи по-високо, отколкото слънчевата система. Отъ чисто физическо гледище, ако речете да отидете на Сириусъ, изискватъ се много години, трѣбва да направите едно дълго пътеше-

ствие, но за една душа, която е завършила своето развитие въ слънчевата система, се изисква малко време. Тя пътува съ голъма бързина. Не е важно да разрешите въпроса, за колко време ще отидете до Сириусъ, но да знаете, че въ свѣта съществуватъ разумни закони. Мислите ли така, противорѣчията, мжнотиитѣ въ живота ви нѣма да ви спъватъ, нѣма да изгубвате смисъла на живота. Ето защо, вие всѣкога трѣбва да бждете въ съгласие съ тия разумни закони. Дръжте постоянно въ ума си мисълта, че всичко въ свѣта е разумно. Отивашъ нѣкъдѣ, спънешъ се, паднешъ, ударишъ главата си, кажи: разумно е това падане. Има редъ учени хора, които при падане сж разрешили много важни въпроси.

Азъ мога да ви приведа редица такива случаи, дѣто учени хора сж разрешавали много трудни въпроси при падане. Какво става тогава? — Като падне човѣкъ, става извѣстно сътресение, и нѣкаква мисль блѣсва въ ума му. Ще знаете: паднете ли, разрешавайте въпроса философски. Ако падне уменъ човѣкъ, той все ще реши нѣкой важенъ въпросъ, но ако падне нѣкой простъ човѣкъ, той ще каже: сега ли трѣбваше да падна? Той не разбира, защо е падналъ. Всѣко падане е на мѣстото си. Ако на духовния човѣкъ се случи нещастие, той изведнѣжъ ще се домогне до нѣкоя духовна истина, ще забрави своето нещастие и ще благодари на Бога. Ако на глупавия се случи нѣкакво нещастие, той ще каже: все на менъ

ли се случват такива работи? Той ще роптае противъ съдба, противъ условия на живота и т. н. Това зависи отъ културата на човѣка. Обаче, ако вие мислите, че съдбата е по-снизходителна спрямо едни хора, а по-жестока спрямо други, вие не разбирате нищо. Има законъ, който обяснява тия нѣща. Той казва: който знае да плува, не се дави; който не знае да плува, той се дави. Питамъ: какво търси въ водата този, който не знае да плува? Той нека си седи на края. То значи: онзи човѣкъ, който има слабъ умъ, да не влиза въ свѣта на наукитѣ, да не се занимава съ философски въпроси. Който е плувецъ, нека влѣзе въ бурното море, да го опита и да се върне назадъ. Той не може да прѣплува цѣлия океанъ, но поне може да плува. Най-послѣ той може да стане на риба, да прѣплува цѣлия океанъ. Той може още да стане и на птица, да прѣхвъркне надъ океана отъ едно мѣсто на друго. Днесъ хората съ своитѣ аероплани могатъ да летятъ надъ цѣлия океанъ.

Всичко въ свѣта зависи отъ колективната човѣшка мисълъ, насочена въ дадена посока. Въ това отношение мисълта на всинца ви трѣбва да бѣде хармонична, да не си противодѣйствувате. Не мислете, че нѣкой може да ви засѣнчи. Пазете се отъ тази мисълъ! Да допуснемъ, че вие сте едно растение, което расте и пораста, става голѣмо. Питамъ: малкитѣ трѣвички около него могатъ ли да го засѣнчатъ? У васъ веднѣга се явява мисълта: тѣзи малки трѣвички нищо не даватъ. Какво

струватъ тѣ? Казвамъ: не имъ противодѣйствувай-те! Тия трѣвички, макаръ и малки, иматъ свое прѣд-назначение. Тѣ служатъ за храна на овцитѣ, на добитѣка. Безъ тѣхъ животнитѣ не могатъ да жи-вѣятъ. Въ този случай голѣмото дърво не може да помогне на овцитѣ. Слѣдователно, всички ра-стения не сж опрѣдѣлени да станатъ голѣми дър-вета.

Най-послѣ, не мислете, че при голѣмата уче-ность, човѣкъ може да придобие нѣщо. Голѣмата ученость прѣдставлява голѣмо, прѣдпотопно дърво, високо 100-200 м, и широко 50 м. въ диаметръ. Питамъ: какво може да стане отъ това дърво?— Вжглища Освѣнъ това, хората постоянно изсичатъ голѣмитѣ дървета и си правятъ отъ тѣхъ кѣщи. По аналогия на това, какво могатъ да направятъ ученитѣ хора? Ако ти си виденъ лѣкаръ, лѣку-вашъ всички болести, можешъ ли най-послѣ да освободишъ нѣкого отъ смъртъта? Значи, смъртъ-та е по-силна отъ тебе. Ако ти си виденъ педа-гогъ, учишъ хората, давашъ имъ методи за въз-питание, при тази твоя педагогия и ти ще свър-шишъ като всичкитѣ хора. Ти си виденъ богословъ, учишъ хората за Бога, проповѣдвашъ имъ това-онова, но най-послѣ, всичкото ти учение рухва. Защо? — Знанието, което сега имате, не почива на здрава основа. Като казвамъ това, не разбирамъ, че трѣбва да се опълчимъ противъ науката, но каз-вамъ, че на сегашното знание липсва нѣщо. И въ съврѣменната медицина има елементи, които й

липсватъ. Единъ день тѣзи празници ще се запълнятъ. Като влѣземъ въ новия животъ, въ висшата култура, ще имаме лѣкари, които ще си служатъ съ еликсира на живота. Тогава хората ще носятъ вѣчния животъ въ шишенца. Напримѣръ, нѣкой човѣкъ е на умирање, но иска да живѣе още. Какво ще направи? — Ще отвори едно отъ шишенцата, ще вземе нѣколко капки отъ „еликсира на живота“, ще си направи една инжекция и ще живѣе, колкото иска. Ако пъкъ искашъ доброволно да напуснешъ този свѣтъ, да си заминешъ, отъ тебе ще зависи. Тогава богословътъ, като дойде при тебе, нѣма да ти проповѣдва, както сега, съ думи, но ще ти направи една инжекция въ главата и ще придобиешъ богословието. Педагогътъ нѣма да те учи, какъ да възпитаващъ, но ще ти направи една инжекция въ сърцето, и ще придобиешъ педагогията. По този начинъ врѣмето ще се съкрати. И азъ тази вечеръ нѣма да се занимавамъ съ васъ, да ви доказвамъ това — онова, но ще ви кажа: елате тука! — и ще направя нѣкому инжекция на главата, нѣкому на сърцето, и всички ще излѣзете прѣобразени. Като направя тия инжекции, животътъ ще започне отново, ще се движимъ въ една съвсѣмъ нова областъ. Ако туй, което учимъ сега, нѣма връзка съ бждещето, защо ще губимъ врѣме? Не, туй, което учимъ сега, е основа на бждещата наука, която иде. Затуй, трѣбва да поставите здрава основа на идеитъ и чувствата си. Казвате: защо трѣбва да вѣрваме? —

Вървата е стълбъ. Защо трѣбва да любимъ? — Любовта е основа на живота. Защо трѣбва да се надѣваме? — Надеждата е Божествена форма.

И тъй, поставете единъ стълбъ, една основа и една форма въ живота си. Тия нѣща сж необходими, както за сегашното ви развитие, така и за бждещето. Не е важно, дали ще вървате, или не, но трѣбва да имате тия три основни елемента. Питамъ: можете ли да прѣодолете несгоди-тѣ въ живота си безъ любовь? — Не можете. Любовь се изисква! Любовьта е капиталътъ въ живота. Напримѣръ, вие искате да слѣдвате университетъ. Можете ли да го свършите безъ капиталъ, безъ срѣдства? — Не. Благодарение на срѣдствата, вие си доставяте храна отъ гостилницата, хлѣбъ отъ фурната, дрехи отъ магазинитѣ и т. н. Това е фактъ. Ти свърши университета благодарение на фурнаджията. Вие казвате: азъ свършихъ университета. И по-нататъкъ не се замисляте, какъ свършихте университетъ и кому трѣбва да благодарите. Затова, минешъ ли покрай нѣкой фурнаджия, спри се и кажи: много ти благодаря, безъ тебе не бихъ могълъ да свърша университета. Като минешъ покрай нѣкоя нива, спри се прѣдъ житото и кажи: много ти благодаря! Ако ти не бѣше израсло и не бѣше вързало плодъ, азъ не бихъ свършилъ университетъ. Ако ти не бѣше израсло, азъ и въ Бога не бихъ вървалъ. Благодарение на тебе, азъ вървамъ въ Бога. Тъй седи великата Истина. Малкитѣ нѣща ни учатъ на великитѣ проявления на живота.

Вие казвате: азъ съмъ независимъ. — Не прѣди всичко, ти си зависимъ отъ фурниджията. Другъ казва: азъ искамъ да бжде самостоятеленъ. Самостоятеленъ ли? Човѣкъ иска да бжде самостоятеленъ, за да не го владѣятъ хората. Но трѣбва да знаете: човѣкъ не може да не владѣе; човѣкъ не може да не заповѣдва. Тогава кой заповѣдва? — Хлѣбътъ заповѣдва. Ти имашъ за господарь нѣкой човѣкъ, който ти заповѣдва. Той ти заповѣдва благодарение на хлѣба. Ако той не държеше хлѣба въ рѣцѣтъ си, щѣше ли да ти заповѣдва? И ако ти нѣмаше нужда отъ хлѣбъ, щѣше ли да го слушашъ? Туй и свѣтскитѣ хора знаятъ.

Сега азъ искамъ да ви наведе на мисълта, да обръщате внимание на малкитѣ нѣща въ живота си. Ние прѣнебрегваме малкитѣ нѣща — житото, рѣжътъ, въздуха, слънцето — абстрахирваме се отъ тѣхъ, но това не е философия, това е криво разбиране на живота. Не трѣбва да мислите така, но като минавате покрай тия малки нѣща, спрѣте се и кажете: азъ благодаря на всички малки нѣща; тѣ съставляватъ основата на моя животъ. Имашъ ли уважение, благоговение и почитъ къмъ житото, къмъ царевицата и къмъ всички плодове, ти ще можешъ да почиташъ и всичко около себе си. Такъвъ трѣбва да бжде новиятъ моралъ. Не поставите ли този моралъ за основа въ живота си, отъ васъ нищо нѣма да стане. Ще бждете такива, каквито сте и сега. Вие ще се раждате и умирате,

а тия малки братчета ще ви разлагатъ, ще изсмукватъ соковетъ ви и ще ви учатъ на самопожертвуване. Вие ще минавате отъ единъ житенъ класъ на другъ и сами ще учите този законъ, докато най-послѣ се освободите отъ тази стара философия. Докато узрѣе вашата глава, вие ще минавате послѣдователно отъ живота на растенията въ тоя на животнитѣ, докато най-послѣ минете въ живота на човѣка. Тогава ще провѣрите теорията за прѣселението на душитѣ и ще видите, че тази теория е вѣрна. Само така ще разберете, че животътъ на житното зърно е тъй свещенъ, както и вашиятъ. Всѣки човѣкъ, който не почита житното зърно, не може да почита душата. Житното зърно е излѣзло отъ Бога тъй, както ти си излѣзълъ отъ Него.

Азъ ви давамъ тази мисль не за обезсърдчене, но да вложите новия моралъ въ себе си, да бждете твърди и рѣшителни, да прѣвъзможете всички мжноти, които срѣщате въ живота си тъй, както морскитѣ вълни се разбиватъ въ здраво построения корабъ. Корабътъ ви трѣбва да пжтува безъ никакъвъ страхъ въ бурния океанъ, а вълнитѣ ще се разбиватъ въ едната и въ другата му страна. Ще има малкъ тласкъ, ще има сътресения, но корабътъ ви трѣбва да устои. Не е ли здравъ корабътъ ви, по-добрѣ не минавайте прѣзъ океана.

Първото нѣщо: отъ всинца ви се изисква да внесете въ себе си, въ душата си единъ мекъ еле-

ментъ. Прѣди всичко трѣбва да започнете отъ житото, да си съставите ясна прѣдстава за него. Започнете съ морала на житото. Ще ви дамъ слѣдната задача: ще вземете десетъ хубави житни зърна и ще ги разглеждате внимателно, подробно, съ увеличително стъкло день, два, три, докато у васъ се роди извѣстна идея за житото, отъ която да извадите поне едно малко морално заключение. Слѣдъ това накратко ще опишете вашитѣ наблюдения и резултатитѣ, до които сте дошли.

Ще ви дамъ единъ примѣръ, да видите, какъвъ е резултатътъ отъ житното зърно. Прѣдставете си, че вие страдате отъ огница, имате силно възпаление, висока температура и повиквате единъ лѣкаръ, втори, трети, дано ви помогнатъ. Тѣ ви правятъ инъекции, даватъ ви лѣкарства, но положението се усложнява. Всички лѣкари вдигатъ ржцѣ, не знаятъ, какво да правятъ, и най послѣ казватъ: такава е волята Божия! Въ това врѣме единъ господинъ идва при васъ, прѣдлага ви едно житно зърно и ви казва: сдѣвчи това зрънце добръ! То е нѣщо подобно на екстрактъ отъ прана. Вие сдѣвквате добръ житното зрънце, и температурата спада, болестъта изчезва, и вие се чувствувате напълно здрави. Питамъ: какво ще бже сега вашето отношение спрямо това малко зрънце? Нѣма ли да го оцѣнявате? То не седи ли по-високо отъ всички лѣкари, които бѣха наоколо ви? Въ дадения случай, кой извърши по-висока служба, житното зрънце ли, или лѣкаритѣ? — Житното

зрънце. Следователно, житното зрънце свърши най-важната работа. Не е само житното зрънце, което може да извършва такава работа. Въ природата има растения, много съмена, които могат да се употребяват за лѣкуване. За въ бждеще новата медицина ще си служи съ тѣхъ. Само че тия лѣкари, които ще си служатъ съ новата медицина, сами ще трѣбва да събиратъ всички тия съмена и растения, и то въ опредѣлени часове, дни и мѣсеци прѣзъ годината. По този начинъ, тия лѣкарства ще произвеждатъ голѣмъ прѣвратъ въ човѣшкия организъмъ. Житното зрънце съдържа въ себе си потенциална енергия, която, като влѣзе въ организма на човѣка, се прѣвръща въ кинетическа.

Та казвамъ: дребнитѣ нѣща, които сега ви се виждатъ нищожни, съдържатъ голѣма сила въ себе си. Въ житното зърно се съдържа скрита енергия, която иде за ваша услуга; затова, ако искате да се развивате, да вървите напредъ, трѣбва да я използвате разумно. Сегашниятъ ви животъ се дължи, именно, на тия малки житни зрънна. Човѣкътъ трѣбва да започне живота си отъ тѣхъ. Житото се е явило на земята прѣди човѣка. Досега житото е прѣминало прѣзъ три фази. Сегашната му фаза е третата. За въ бждеще то ще прѣмине още една фаза на подобрене, отъ което ще се подобри и човѣшкиятъ организъмъ.

И тъй, като основа на новия моралъ ще турите закона за най-малкитѣ нѣща. Напримѣръ, у

васъ се зароди едно малко желание, или една малка мисълъ, дребни като житното зърно. Какво трѣбва да правите? — Ще ги отхранвате, ще ги пазите свещено въ себе си. Отъ тѣхъ ще се родятъ велики работи. Великитѣ мисли и желания сж сборъ отъ множество малки мисли и желания. Дребнитѣ желания азъ считамъ за най-нужни и необходими, а голѣмитѣ, великитѣ желания служатъ като потикъ, тѣ ви каратъ да бждете интензивни. Тѣ сж като нѣкой силенъ, голѣмъ порой, който завлича всичко. Когато у човѣка се появи нѣкое дребно желание, или нѣкоя малка мисълъ, това сж нѣжни Божествени проблѣсъци въ съзнанието ви. Ако у васъ се породи желание да направите нѣкое дребно, микроскопическо добро, направете го, не го отхвърляйте. Напримѣръ, вие имате едно малко тевтерче, въ което сте писали хубави мисли, или една малка, цѣнна за васъ, книжка, които обичате. Погледнете ги, отворите ги, но виждате, че по тѣхъ има малко прахъ. Казвате си: нека си свърша работата, че тогава ще ги изчистя. Не, прѣкъсни работата си, но ги изчисти. Не ги ли изчистишъ веднага, ще изпаднешъ въ грѣшка. Вашата слугиня нѣма да изчисти книжката ви тъй добръ, както вие сами. Изчистишъ ли книжката си, която азъ наричамъ „малкото свещено желание“, ти ще придобиешъ една малка свѣтлинка въ съзнанието си. Тази книжка е цѣнна само за тебе — само ти можешъ да я изчистишъ най-хубаво.

И тъй, дойде ли у васъ нѣкое малко жела-

ние, или нѣкоя малка мисълъ, нѣ ги отблъсквайте, но ги реализирайте. Ако не изпълните най-малкото си желание, може да развалите цѣлата работа. Напримѣръ, разкопавашъ лозето си, но около единъ отъ чуканитѣ оставашъ мѣстото неразкопано. Ти забѣлѣзвашъ това нѣщо, но си казвашъ: кой ще се връща сега, да разкопава този чуканъ? Не се ли върнешъ да го разкопаешъ, за въ бждеще той ще развали всичката ти работа. Тази твоя небрѣжностъ, въ първо врѣме незначителна, въ послѣдствие ще докара лоши резултати. Послѣ ти ще съзнаешъ погрѣшката си и много ще съжалявашъ. Затова, забѣлѣжете ли, че сте пропуснали една работа, колкото малка да е тя, върнете се да я поправите! Нека това бжде за васъ едно важно правило въ живота ви.

„Любовта ражда доброто.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.“

16 лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя на 1. II. 1925 г.

17 ЛЕКЦИЯ.

Новото възпитание и самовъзпитание.

„Любовта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Прочете се резюме отъ темата: „Коя е най-важната буква въ азбуката?“

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Разлика между въображение и фантазия.“

Ще ви задамъ въпроса: споредъ васъ, кой е най-приятниятъ часъ прѣзъ деня? (— Часътъ на почивка слѣдъ усилена работа. Когато разберемъ нѣщо). Кога се чувствувате най-разположени, сутринъ като ставате, или вечеръ като си лѣгате? (— Сутринъ. Вечеръ).

Наблюдавали ли сте, какъ спите нощно врѣме, по колко пжти се обръщате прѣзъ цѣлата нощъ, ту на едната, ту на другата страна? Дали има нѣкой отъ васъ да е броилъ това нѣщо?

Сега, за една седмица ще ви задамъ слѣдното упражнение: като си легнете вечерно врѣме,

ще вземете при себе си листче и единъ моливъ и колкото пжти прѣзъ нощъта се обърнете, ще отбѣлѣжите на листчето съ малки линийки. Ако се обърнете несъзнателно, нѣма да отбѣлѣзвате, затова не сте отговорни; но колкото пжти се обърнете и съзнавате това обръщане, веднага ще си отбѣлѣжите на листчето. Можете ли да направите това упражнение? (Можемъ). Ако се случи да сънувате прѣзъ нощъта нѣкакъвъ сънъ, отъ който се стреснете и се обърнете на другата страна, добръ е да си отбѣлѣжите въ кратки чърти съня и да видите, на коя страна сте се обърнали. Има сънища, които сж важни и добръ е въ такъвъ случай да се знае, на коя страна сте се обърнали и на коя сте били, като сте сънували.

При окултното възпитание и самовъзпитание трѣбва да обръщате внимание на начина, по който спите. Щомъ си легнете, ще кажете на тѣлото си: слушай, както си легнешъ, така ще останешъ до сутринъта — никакво мърдане надѣсно или налѣво! Ако тѣлото ви се подчини на тази заповѣдъ, значи, вие сте му господари, можете да го владате. Не се ли подчини, не сте господари. Добръ е да правите тѣзи опити, да видите, дали тѣлото ви се подчинява на вашитѣ внушения, или не се подава. Всички клѣтки въ организма на човѣка сж разумни, и ако можете да имъ говорите, а тѣ да ви слушатъ, вие ще можете да се възпитавате. Ако говорите на клѣткитѣ си и тѣ не ви слушатъ, вие не можете да се възпитавате. Основното възпитание на тѣло-

то зависи отъ възпитанието на клѣткитѣ. Легнешъ ли на дѣсната страна, ще си кажешъ: тази вечеръ ще спя само на дѣсната страна, нѣма да се обръщамъ никакъ. Ако до сутринята не се обръщате, това показва, че мисълта ви била силна. Може да правите редъ опити, при които да заповѣдвате на клѣткитѣ си да ви слушатъ. Ако при всички тия опити тѣлото ви се подчинява, всичко у васъ ще върви въ хармония.

Както забѣлѣзвамъ, всичко у васъ става безразборно, вие не лѣгате на опрѣдѣлено време. Човѣкъ трѣбва да си наложи дисциплина. Дойде ли 10 или 11 часа вечерята, каквато важна работа и да имате, ще си кажете: сега ще си легна, ще спя безъ да се обръщамъ, ще си почина добръ и утрѣ сутринята, точно въ 4 часа ще стана и ще започна отново работата си. Това значи дисциплина на тѣлото, възпитание на клѣткитѣ. А сега вие като си легнете, въртите се цѣла нощъ, не сте спокойни. Питамъ: какви идеи ще можете да възприемате въ такова състояние, щомъ не можете да заповѣдвате на ржцѣтѣ, на краката и на тѣлото си да не мърдатъ? Какви идеи и чувства ще възприемате, щомъ не можете да заповѣдвате на вашата артериална и венозна система, нито можете да урегулирувате извѣстни неправилни състояния у васъ?

Прѣдставете си, че имате нѣкакъвъ отокъ на крака си. Ако вие можете да заповѣдвате на тѣлото си, ще кажете на клѣткитѣ, които се нами-

ратъ около отеклата частъ на крака да изпратятъ по-чиста кръвъ и да изхвърлятъ нечистата по-скоро навънъ. Кажете ли си така, на сутринята ще почувствувате едно голъмо подобрене, едно разположение на духа.

Понеже вие влизате въ свѣта, трѣбва да владате органитѣ си, клѣткитѣ си, да имате самообладание, както моряцитѣ. Наблюдавайте нѣкой морякъ, какво спокойствие, какво самообладание има! Когато се качва на мачтата, той спокойно върши работата си, вързва, развързва вжжето, не се смущава, че наоколо му и подъ нозѣтѣ му всичко се люлѣе и вълнува. Този морякъ има присѣствие на духа. Ако е нѣкой неопитенъ, той не може да се качи ни мачтата.

Та казвамъ: вие, като окултни ученици, трѣбва де се самовъзпитавате, да издържате мжнотиитѣ, които ви идватъ. Като се качите на една такава мачта, трѣбва да се самообладавате, да бждете тихи и спокойни. Ако не възпитавате своето тѣло, всѣко друго възпитание нѣма да ви ползува.

И тъй, истинското възпитание на човѣка трѣбва да започне отъ неговото самовъзпитание.

„Любовта ражда доброто.“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

17 лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя на 8. II. 1925 г.

Съдържание

на IV годишнина отъ лекциитѣ на младеж-
кия окултенъ класъ.

I томъ.

1. Новитѣ схващания на ученика	3 стр.
2. Природа и геометрия	27 "
3. Възпитателната сила на страданията	47 "
4. Условия лежащи въ трижгълника	67 "
5. Ролята на противорѣчиата. Влияние на планетитѣ	85 "
6. Свѣтлина и знание. Музика	105 "
7. Съсрѣдоточение	131 "
8. Великата погрѣшка	145 "
9. Що е единица. Числа и дѣйствия	169 "

II томъ.

10. Божественото буталце	3 "
11. Законъ за внушение и законъ за равновѣсие	19 "
12. Направление на енергиитѣ	39 "
13. Квадратурата на кржга	53 "
14. Двѣтѣ възможности	69 "
15. Изпититѣ на ученика. Житното зърно	87 "
16. Чуднитѣ прѣдположения	103 "
17. Новото възпитание и самовъзпитание	123 "

Фототипно издание, направено от
първите издания на томовете:

Лекции на Младежкия окултен клас от Учителя
година IV (1924-1925 г.), том I, София 1927 год.,
лекции 1-9.

Лекции на Младежкия окултен клас от Учителя
година IV (1924-1925 г.), том II, София 1927 год.,
лекции 10-17.

Издателство „БЯЛО БРАТСТВО“, 2016